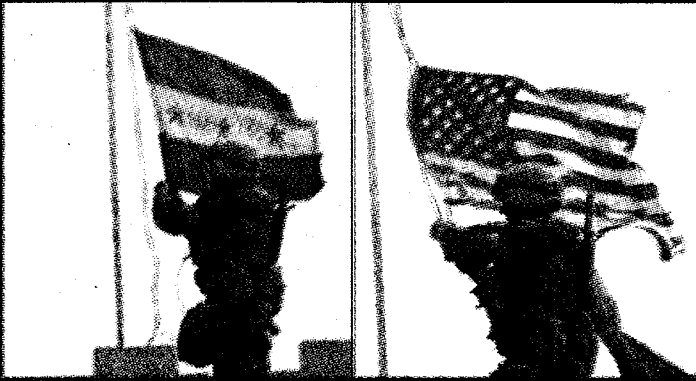

നിരപ്പാർട്ട്

അമേരിക്ക കശാപ്പു തുടങ്ങി

ഇറാക്ക്- കുവൈറ്റ് അതിർത്തിയിലുള്ള റൂട്ട് 80 കൈവശപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ സതേൺ ഇറാക്കിലെ വൻനഗരമായ ബസ്രയിലേയ്ക്ക് അമേരിക്കൻ പട്ടാളം എത്തും. ഇടയ്ക്കുവെച്ച് ഉയർന്ന പ്രതിരോധത്തെ അവർക്ക് തകർക്കാനായി എന്ന് എ.പി. റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. പടിഞ്ഞാറ് ഇരുന്നൂറോളം ഇറാക്കി പട്ടാളക്കാർ കീഴടങ്ങി. ആൾനാശത്തെപ്പറ്റി റിപ്പോർട്ടൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ കുവൈറ്റിനു വടക്ക് ഒരു ഹെലികോപ്റ്റർ തകർന്ന് നാലു അമേരിക്കക്കാരും എട്ട് ബ്രിട്ടീഷുകാരും കൊല്ലപ്പെട്ടു.

കഴിഞ്ഞ ദിവസത്തെ മിസൈൽ ആക്രമണത്തിൽ സട്ടാം ഹൂസൈന്റെ കൊട്ടാരത്തിന് നാശനഷ്ടങ്ങളുണ്ടായെങ്കിലും ആരും കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് ഇറാക്കി വക്താവ് വെളിപ്പെടുത്തി. 37 പേർക്ക് പരിക്കേറ്റതായും ഔദ്യോഗികമായി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടു.

ആക്രമണം തുടരുമ്പോൾ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ യുദ്ധവിരുദ്ധ പ്രകടനങ്ങൾ ഇരമ്പുകയാണ്. "പഴയ അമേരിക്കയല്ല ഇത്. യാതൊരു പ്രകോപനവുമില്ലാതെ അന്യായമായ ഒരു യുദ്ധം ഞങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്." സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിലെ ആക്റ്റിവിസ്റ്റായ ജേസൺ മാർക്കിന്റെ സായം സമ്മതിക്കലിന്റെ അലയൊലികളാണ്. ഈ ലക്കത്തിലെ കുറിപ്പുകളിൽ. ആന്റണി അർനോഡ്, എം.വി.ബെന്നി. എം.ശങ്കർ എന്നിവർ എഴുതുന്നു.

കുറിപ്പുകളുടെ കാണാപ്പുറങ്ങൾ

56

സാഹിത്യവാരഫലം

എം.കൃഷ്ണൻ നായർ

പുസ്തകം: സുരുകാന്തിയുടെ രാഷ്ട്രീയം

രാജ്യ വള്ളിക്കുന്നം

60

പുസ്തകം: സംസ്കാരത്തിന്റെ വഴിയടയാളങ്ങൾ

ഡോ. എൻ.പി.വിജയകൃഷ്ണൻ

പുസ്തകക്കുറിപ്പ്

62

64

മുഖപ്രസംഗം

ഇന്ന് ഇറാക്ക്, നാളെ

7

പംക്തികൾ

ആരോഗ്യം:

ഡോ. കെ.ആർ. രാജുപ്രസാദ്

20

ദുരദർശനം:

ജാനകി

68

ജീവിതരേഖ: ഫാ. ഗബ്രിയേലിന്റെ സേവനജീവിതം

പ്രബീഷ് പി.നന്ദകുമാർ

72

ജീവിതം എന്നെ എന്തുപഠിപ്പിച്ചു: ജോൺ സാമുവൽ

സമ്പാദകൻ: ടി.എൻ.ജയചന്ദ്രൻ

74

സമകാലികം

കുറിപ്പ്: ആത്മബലി

സജി ജെയിംസ്

23

ലേഖനം: നിർദ്ദിഷ്ട:

സുപ്പർ ഹൈവേയും പൊതുമരാമലുമ്പോഴും എ.എൻ.പ്രസാദ്

24

ലേഖനം: സുപ്പർ ഹൈവേ ഒരുക്കുന്ന വികസനസാധ്യത

സജി ജെയിംസ്

27

സിനിമ: നിമിഷങ്ങളും മണിക്കൂറുകളും ഫ്രെഷണർമാർ

28

ലേഖനം: ശ്രദ്ധിക്കാതെപോയ സംസ്ഥാന ബജറ്റ്

പ്രൊഫ. കെ. അരവിന്ദാക്ഷൻ

33

ലേഖനം: ടെലിവിഷൻ എന്ന കുട്ടിച്ചാത്തൻ

ഷാജി ജോർജ്ജ്

36

കുറിപ്പ്: വേദികയിൽ തെളിഞ്ഞത്

വി.കലാധരൻ

38

ലേഖനം: ഡി സ്കൂളിങ്

കെ.പി.സി. അനൂജൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്

40

കുറിപ്പ്: മലയാളത്തെ പ്രേമിച്ച ഒഹിറ സുമി ജോയി

65

ലേഖനം: ഭാരതദർശനം: ഒരു പുനർവായന തുറവു വിശ്വരേൻ

69

സാഹിത്യം

കഥ: ജനറൽ പവലും ചാത്തൻസും

വി.കെ.എൻ

45

കവിത: കൃഷ്ണത്രിതം

മേലത്ത് ചന്ദ്രശേഖരൻ

46

കവിത: അമൃതം

മുല്ലനേഴി

47

കവിത: എന്റെ കേന്ദ്രനാഡീവ്യവഹാരം

കരുൺ ശശി

47

കഥ: ഭ്രാന്തന്മാരുടെ ഭ്രാന്ത്

കെ.എസ്.അനിയൻ

48

നോവൽ: ഉണ്ണിമായയുടെ കഥ

സാറാ തോമസ്

51

തുറുങ്ങുകഥ: അഹ്സൽഖാൻ എന്ന സിദ്ധൻ

ടി.ഗോപിനാഥ്

54

മിനിക്കഥ: മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കഴുകന്മാർ സതീഷ് അമ്പലപ്പുഴ

63

ഭ്രാന്തുപിടിച്ച ഭരണാധികാരികൾ

ഭ്രാന്തു പിടിച്ച ഭരണാധികാരിയാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യത്ത് എല്ലാം തച്ചുകൾക്കുകയും തീവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സാദാവികാരം ആന്തിക്കി അധികാരത്തിന് പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഫാസിസ്റ്റ് ഭരണാധികാരിക്ക് ചെയ്യാൻ മാത്രം കഴിയുന്ന ഇത്തരം നീചമായ പ്രവൃത്തി നിരോധനം നിരോധനമല്ല. ആദിവാസികൾക്കുനേരെ ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ? സന്തം പണിയായുടനീളമായി സായുധ വിപ്ലവത്തിന് ആദിവാസികൾ തയ്യാറായി എന്നു പറയുന്ന പൊലീസ് മേധാവിക്ക് ഒത്താശ നൽകുന്ന ആന്തിക്കിയിൽ ഹിറ്റലറുടെ പ്രേരണ ആവാഹിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

കാട്ടിൽ കഴിയുന്ന പക്ഷിമൃഗാദികൾക്ക് ആരും കാട്ടുപതിച്ച് നൽകേണ്ടതില്ല. ഇതുതന്നെ ആദിവാസികളുടെ കാര്യവും. കാട് അവർക്കു സന്തമാണ്. ചാർക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം സന്തം ഭവനം ആരും നശിപ്പിക്കാറില്ല. ആദിവാസികൾക്കെല്ലാം കാട് നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. നശിപ്പിക്കുകയുമില്ല. നാട്ടുമനുഷ്യൻ മൃഗവേട്ടയ്ക്കും വനവേട്ടയ്ക്കുമായി കാടുകയറുമ്പോൾ സാദാവികാരവും കാട്ടുജന്തുക്കൾ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളിലേക്ക് വലിയും. ആദിവാസികൾക്ക് സംഭവിച്ചതും ഇതുതന്നെ. അവർക്കിനി ഉൾവലിയാൻ കാടല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ ചെറുത്തുനിൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്. ഇത്രയും കാലം അവർക്കിനി കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. കാരണം ഈ നാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ പിന്നിൽ സംഭവിക്കാത്തതും രാഷ്ട്രീയശക്തികളുമുണ്ടായിരുന്നു. മാതൃവുമല്ല ആദിവാസികളെ നയിക്കാൻ ഒരു നേതൃത്വം ഇല്ലായിരുന്നു. ഇന്ന് അവർക്കൊരു നേതൃത്വമുണ്ട്. നേതാവുണ്ട്. ഇന്നും പക്ഷേ അവർക്കിനിയും ഉയർന്നുവരാൻ കഴിയുമോ? അതിനി വിടത്തെ രാഷ്ട്രീയ കൃത്യകൃത്യമൊഴിവാക്കി അനുവിടുകുമോ?

പ്രഭാതകുമാർ വിശ്വമംഗലം കൊച്ചി

വൃത്തികെട്ടവർ

മുത്തങ്ങയിൽ നടന്നത് സായുധസമരമാണെന്ന വാദം സന്തം തീയ്യക്ക് ന്യായീകരണം തോന്നാൻ. കോൺഗ്രസുകാരും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും ബി.ജെ.പിക്കാരും മറ്റും തെരുവുകളിൽ കല്ലും കത്തിയും ബോംബും ഉപയോഗിച്ചു നടത്തുന്ന സമരങ്ങൾ പലതും ഇതിലൊക്കെ എത്രയോ അക്രമാസക്തമാണ്! ഒരു 'വലിയ പത്രം' ഒത്തിരി വെട്ടുകത്തികളുടെ പടം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് കണ്ടു. എ.എൽ.എ.മാരുടെയും മന്ത്രിമാരുടെയും നമ്മുടെയൊക്കെയും വീടുകളിൽ തപ്പിയാൽ അതിൽക്കൂടുതൽ വെട്ടുകത്തികളും- മാത്രമല്ല, കോടലികളും കമ്പിപ്പാറകളും കിട്ടില്ലേ? ഗൗരവപരമായ പാഠമാണിത് ശരി- 'വെറും വീട്ടുപകരണങ്ങൾ മാത്രം.'

ഒരു പൊലീസുകാരൻ മരിച്ചത് പൊലീസ് മേലധികാരിയുടെയും സഹപ്രവർത്തകരുടെയും അശ്രദ്ധ കൊണ്ടാണ്; മനുഷ്യർമരിച്ചില്ല. ആന്തിക്കി പറഞ്ഞതുപോലെ എൽ.റ്റി.ഇ. പി.ഡബ്ല്യു.ജി സ്പോൺസേർഡ് ആയിരുന്നെങ്കിൽ, കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയൊന്നും കലാശിക്കില്ലായിരുന്നു.

ഇന്നുവിന്റെ ഒട്ടിയ കവിയുകൾ അടിച്ചുവീർപ്പിച്ച് രസിക്കാനും ഗീതാനന്ദന്റെ വായിയെല്ലുകൾ ഒടിച്ചുകളിക്കാനും അതിനെ ന്യായീകരിക്കാനും ഉള്ള കരുത്ത് പൊലീസിനും മന്ത്രിമാർക്കും ഉള്ളതിന്നു കാരണം, അവർ നിസ്സഹായരായ പാവങ്ങളാണ് എന്നതാണ്.

അവർക്ക് ഒരു തീവ്രവാദസംഘടനയുമായും ബന്ധമില്ല എന്നു നല്ലപോലെ അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടാണ്. എല്ലാ വൃത്തികെട്ടുകൾക്കും ന്യായം ചുമയ്ക്കാൻ ഏറ്റവും വൃത്തികെട്ടവർ വൃത്തികെട്ട നൂണുകൾ മെന്താറുണ്ട്.

എം.എ. മാത്യു ചേർത്തല

നിതി കിട്ടണം

ഡോ. രാജൻ ഗുരുക്കളുടെ ലേഖനം (മാർച്ച് 14) പ്രശ്നത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളും സ്പർശിക്കുന്നുണ്ട്. കൊട്ടിഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന 1975-ലെ നിയമത്തിനും എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ ഈ വിഷയം അതുകാലത്തെ സർക്കാരുള്ളപ്പോൾ പരിഗണനയിലുണ്ടായിരുന്നതായിരുന്നു. മുത്തങ്ങ സംഭവത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ അനേകം ഞമാണോ വേണ്ടത്. അതോ മറ്റേതെങ്കിലും മതിയോ എന്ന വാദപ്രതിവാദം നടക്കട്ടെ. കല്യാണത്തിന്റെ തലകെട്ടാൻ മറക്കരുതല്ലോ. കേരളത്തിൽ ഭൂമി കൈവശം വയ്ക്കാൻ ആർക്കെങ്കിലും അധികാരമുണ്ടെങ്കിൽ അത് ആദ്യമായി ആദിവാസികൾക്കാണ്. ഭേദപ്പെട്ട ചില ആദിവാസികളെക്കാൾ മോശപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിലുള്ള വനവാസികൾ (നാട്ടുകാർ) ഉണ്ടായേക്കാം. പക്ഷേ അക്കാരണം കൊണ്ട് ആദിവാസിപ്രശ്നം ഇനിയും താമസിപ്പിച്ചുകൂട. അവരുടെ ഭാഗത്ത് പല പോരായ്മകളും വന്നിരിക്കാം. കുട്ടികൾ കാട്ടുന്ന തെറ്റുകൾ പോലെ അവ കഴിച്ച് കാതലായ വിഷമങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണേണ്ടത് ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട സർക്കാരിന്റെ ചുമതലയാണെന്നുവേണ്ട.

മുത്തങ്ങസംഭവത്തിൽ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിലേർപ്പെട്ട ഒരു പൊലീസുകാരൻ മരിച്ചു. താരതമ്യേന നിഷ്പക്ഷരായ ആദിവാസികളിൽ ഒരാളുടെ ജീവനും പോയി. വനത്തിന്റെയും വന്യജീവികളുടെയും സംരക്ഷണത്തിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിട്ടുകൂടി മേലുറഞ്ഞ ജീവനാഷ്ടം വളരെ കഷ്ടമായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. കേരള സർക്കാർ കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ അനുമതി വാങ്ങി ആദിവാസികൾക്കുവേണ്ട ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുകയും അവരെ അധിവസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ഓരോ കേരളീയന്റെയും ആവശ്യമാണ്.

ടി.സി. ബാലകൃഷ്ണൻനായർ പാലക്കാട്

സർക്കാർ വെടിവയ്പ്

വീണ്ടുമൊരു അന്തർദ്ദേശീയ ചലച്ചിത്രോത്സവത്തിന് കേരളം വേദിയാവുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്ത് മാർച്ച് 25 മുതൽ 30 വരെ. സിഡ്നിന്റെയും കേരള സർക്കാരിന്റെയും സയക്ത സംഘടനമാണ് ഈ ഫെസ്റ്റിവൽ. ശാസ്ത്രം, പരിസ്ഥിതി, വികസനം, സമൂഹം എന്നീ വിഷയങ്ങളിലാണ് ഫെസ്റ്റിവലിന്റെ റോക്കറ്റ്. മറ്റു ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ എന്നറുപാലെ ലോകത്ത് സഞ്ചരിക്കുന്ന ചലനങ്ങളെ സാംശീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും ഈ ഫെസ്റ്റിവലെന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുക സാദാവികാരം. അന്തിക്കും അസമതങ്ങൾക്കും എതിരെയുള്ള സമരങ്ങൾ, സാമന്ത്രിയെന്നു വേണ്ടിയുള്ള ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പുകൾ, യുദ്ധവിരുദ്ധ സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ ലോകത്താകമാനം തീപോലെ പടരുകയാണ്. കേരളത്തിലെ അനുഭവവും വ്യത്യസ്തമല്ല. നിലനില്പിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടങ്ങൾ ആദിവാസിസമൂഹത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ഉയർന്നുവരുന്നു. പ്രശ്നസങ്കീർണ്ണമായ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശനങ്ങൾക്കായിരിക്കണം അന്തർദ്ദേശീയതല

ത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഫെസ്റ്റിവലുകൾ വേദിയായേണ്ടത്.

യുദ്ധവിരുദ്ധ-സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധ സമീപനങ്ങളുടെ പ്രശ്നം-പ്രതിരോധ പ്രദികളായി ലോകത്തെ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലുകൾ ഇതിനകം മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഫെസ്റ്റിവൽ സിനിമാതിരഞ്ഞെടുപ്പ് നിരീക്ഷിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കുക ഇതൊന്നും തങ്ങൾക്ക് ബാധകമല്ലെന്നാണ്. സർക്കാർ ചെലവിൽ ഭരണാധികാരികളെ അലോസരപ്പെടുത്താതെ ഫെസ്റ്റിവൽ എങ്ങനെ നടത്താം എന്നതിൽ സംഘടകർ അതിരുകടന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. കേരളത്തിലെ ടെലിവിഷൻ ചാനലുകളുടെ ഒരു തുടർച്ചയായി മാത്രം കാണാവുന്ന സീരിയലുകളെപ്പോലെ 'നിർദ്ദോഷമായ' ടെലിഫിലിമുകളും ഡോക്യുമെന്ററികളുമാണ് ഫെസ്റ്റിവലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.

ചെറുത്തുനില്പിന്റെയും പ്രതിരോധത്തിന്റെയും ഊർജ്ജമുൾക്കൊള്ളുന്ന വർത്തമാനലോകത്തെ ഈ സർക്കാർ ഫെസ്റ്റിവൽ മറച്ചുപിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഒരു പി.ആർ.ഡി (പബ്ലിക് റിലേഷൻസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്) അനുവേത്തിനുവേണ്ടി ലക്ഷങ്ങൾ ചെലവാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നിലനില്പിന്റെ പ്രശ്നമെന്നായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കേരളത്തിൽ ഒട്ടേറെ ഡോക്യുമെന്ററികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആദിവാസികളുടെ നേതൃത്വമുള്ള ഫ്ലാഗ്ഷിപ്പ് സമരങ്ങളിൽ പ്രധാനമാണ്. കൊക്കോള കമ്പനിക്കെതിരെ ഇവിടെ നടക്കുന്ന സമരത്തെ ആസ്പദമാക്കി ശരത്ചന്ദ്രൻ നിർമ്മിച്ച ഡോക്യുമെന്റിന് ഭരണകൂടത്തെ പ്രതിസ്ഥാനത്ത് നിർത്തുന്നു. ഷാഹിന സഹിധാനും ചെല്ല 'നാവടക്കിയ കലാ' അടിയന്തിരാവസ്ഥയിൽ അരങ്ങേറിയ ഫാസിസത്തെക്കുറിച്ചാണ്. അന്തിക്കു മലിനീകരണത്തിനെതിരെ കരിമ്പുകുളിപ്പി ജനങ്ങൾ കാർബൺ സ്റ്റാക്ക് കമ്പനിക്കെതിരെ നടത്തുന്ന സമരത്തെ ആസ്പദമാക്കി നിർമ്മിച്ച 'കരിമ്പുകൾ' ജനകീയ പ്രതിരോധത്തിന്റെ ശക്തമായ ദൃശ്യഭാഷയാണ്. ചക്കന്റെ തുറുപ്പാമരണത്തിന്റെ സത്യമനുഭവിച്ച് ഓരോ നടത്തുന്ന പോരാട്ടത്തിന്റെ കഥ പറയുന്ന ശശിധരന്റെ 'സുരബി ദ'യും സർക്കാരിനെ പ്രതിക്കൂട്ടിൽ നിർത്തുന്ന സിനിമയാണ്.

ഇത്തരം സിനിമകളെ ഫെസ്റ്റിവലിന്റെ ഫോക്കസിൽ നിന്നൊഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. പൊതുവെ സർക്കാർ വിധാസം മേലയാക്കി ഫെസ്റ്റിവൽ നോക്കിയിരിക്കുകയാണ്. എതിർശബ്ദങ്ങളെ വെട്ടിപ്പറ്റിപ്പിടിക്കുക എന്നതാണ് സർക്കാർ ശൈലിയെന്ന് മുന്നോട്ടായിരിക്കട്ടെ. സർക്കാർ കാര്യസ്ഥതയിലുള്ള ഫെസ്റ്റിവലും സംഭവിച്ചത് മരിച്ചല്ല.

സജിദ് പി.ടി എറണാകുളം

ഞാനും ലളളിക്കുന്നു

മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാലയിലെ മലയാളം എം.എ സിലബസ് സംബന്ധിച്ച് ഷാജി ജോൺ തമ്പുരാക്കിയ റിപ്പോർട്ട് തികച്ചും വസ്തുനിഷ്ഠമാണ്. ഇതേ സിലബസിലെ അപകടങ്ങൾ മുമ്പ് ഡോ. ബാബു സെബാസ്റ്റ്യൻ വളരെ വിശദമായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. ഓർക്കുന്നു. നമ്മുടെ അക്കാദമിക് രംഗത്ത് സംഭവിച്ച കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പലവിധ മൂല്യപാപങ്ങളുടെ ഒരു മുഖം എന്ന ഇതേപ്പറ്റി പറയേണ്ട. അക്കാദമിക് നിലവാരം സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ നിന്നാത്മ ഉപദേശം നേടേണ്ട സർവകലാശാലാധികാരികൾക്കു താല്പര്യങ്ങൾ ഇന്ന് അക്കാദമികേന്ദ്ര മേഖലകളിലാണ് വ്യാപരിക്കുന്നത്.

കഴിഞ്ഞവർഷം കേരള സർവകലാശാലയിൽ ഹിസ്റ്ററി സിലബസ് സംബന്ധിച്ച് ചില വിവാദങ്ങളുയർന്നപ്പോൾ വൈസ് ചാൻസലർ ഡോ. ഇക്ബാൽ തന്നെ അതിലിടപെടുകയും പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാനോർക്കുന്നു. എന്നാൽ മഹാത്മാഗാന്ധി ഗാന്ധിയിൽ അതുണ്ടായില്ല. 2002 ജനുവരി 19-നും ഏപ്രിൽ 18-നും ചേർന്ന സിൻഡിക്കേറ്റ് മീറ്റിങ്ങുകളിൽ ഞാനിക്കാരും ഉന്നയിച്ചിരുന്ന, ഇന്നുവരി ആരും വൈസ് ചാൻസലറോട് നേരിട്ട് ഇക്കാരും സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ദൗർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികരണം തികച്ചും ഉദാസിനമായിരുന്നു!

വളരെ ഉത്തരവാദിത്തപൂർവ്വം തയ്യാറാക്കേണ്ട ഒരു പി.ജി. കോഴ്സ് സിലബസ് തീരെ നിലവാരം കെട്ടതായിപ്പോയതിലുള്ള ഉൾക്കണ്ഠ മലയാളം വാരികയിൽ വന്ന ലേഖനങ്ങളിലും കത്തുകളിലും നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. അതോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കാവുന്ന ഒരു വസ്തുതകൂടി. മിഷനറി സാഹിത്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഇലക്ടീവ് പേപ്പർ. വിദേശ മിഷനറിയുടെ സംഭാവനകൾ പഠിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പാഠ്യപദ്ധതിയിൽ പത്തു പുസ്തകങ്ങളിൽ ആരും കേരളീയരുടെ കൃതികൾ. പാരമ്പര്യത്തെത്തോർക്കുന്നതായാ വർത്തമാനപുസ്തകത്തിനു റോമമായാതെ എന്ന മറ്റൊരു പേരുകൂടിയുണ്ടെന്നതു മനസ്സിലാക്കുന്ന വർത്തമാനപുസ്തകത്തിൽ നിന്നൊരു ഭാഗവും റോമമായായതിൽ നിന്നൊരു ഭാഗവും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പഠിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു! എങ്ങനെയുണ്ടു സിലബസിന്റെ നിലവാരവും വിശ്വാസ്യതയും?

മലയാളം പി.ജി. ബോർഡ് ചെയർമാൻ സർവകലാശാലയിലെ സ്കൂൾ ഓഫ് ലെറ്റേഴ്സിൽ അദ്ധ്യാപകനാണ്. അവിടെയുള്ള അദ്ധ്യാപകരിൽ ഒരാളുടേതൊഴിച്ചു മറ്റുള്ളവരുടെ എല്ലാ രചനകളും ആനുകാലികങ്ങളിൽ വന്ന ലേഖനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ, സിലബസിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി മുന്നോട്ടുവെക്കൽ 'മലയാള'ത്തിൽ വന്ന ഒരു കത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. ആ 'ഓൾ' ഞാനാണ്! സിലബസ്സു കണ്ടപ്പോൾ ഞാനുമതു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവഗണിച്ചുകളയുകയാണു ചെയ്തത്. എങ്കിലും എന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലരുടെ കൃതികൾ ഉൾപ്പെടുത്താനുള്ള വിശാലമനസ്കത ബോർഡംഗങ്ങൾ കാണിക്കുകയുണ്ടായി. അത്രയെങ്കിലുമായല്ലോ എന്തോർത്തു ഞാൻ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു!

പുസ്തകരൂപത്തിൽ വന്ന സന്തം കൃതികളെല്ലാം പഠ്യപുസ്തകങ്ങളായി നിലയിലായിട്ടും മതിയാകാതെ, 'കുങ്കുമ'ത്തിൽ താണെഴുതിയ കുറിപ്പുകൾ കൂടി കുട്ടികൾ പഠിക്കണമെന്നു ശഠിക്കുന്ന ഒരു ചെയർമാനും അതപ്പോൾ അംഗീകരിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരു അക്കാദമിക് കൗൺസിലും എം.ജിയിലല്ലാതെ മറ്റൊരു സർവകലാശാലയിലും ഉണ്ടാകാനിടയില്ല. ഗൗരവമേറിയ മറ്റൊരു വസ്തുത കൂടിയുണ്ട്. മലയാളം എം.എ സിലബസിലെ ഇലക്ടീവ് പേപ്പറുകളൊന്നും അക്കാദമിക് കൗൺസിൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. 2001 മെയ് 17-നു ചേർന്ന അക്കാദമിക് കൗൺസിൽ അല്ലെങ്കിൽ അക്കാദമിക് ഇനം നവീകരിച്ച പി.ജി. സിലബസുകളായിരുന്നു. മലയാളം കോർ പേപ്പറുകൾ അംഗീകരിച്ചു. ഇലക്ടീവ് പേപ്പറുകൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി ചർച്ച ചെയ്ത മാത്രം അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നായിരുന്നു തീരുമാനം. ഇക്കാരും മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് സിലബസ് അച്ചടിച്ചു വിതരണം ചെയ്തവർ കുറ്റക്കാരാണ്; ശിക്ഷാർഹരാണ്. ഈ വസ്തുതകൾ അടുത്തുചേരുന്ന അക്കാദമിക് കൗൺസിൽ മീറ്റിങ്ങിലും സിൻഡിക്കേറ്റിലും ഞാൻ ഉന്നയിക്കുന്നതാണ്. മഹാത്മാഗാന്ധി സർവക

ലാശാലയ്ക്കുണ്ടായ ഈ അപമാനമോർത്തു ഞാനും ലളളിക്കുന്നു.

ഡോ. കുറുപ്പൻ കുന്ദമുക്കുഴി സിൻഡിക്കേറ്റ് മെമ്പർ. എം.ജി യൂണിവേഴ്സിറ്റി

കെ. രാഘവൻ പറഞ്ഞതു ശരി

മാർച്ച് 21-ാം തീയതിയിലെ മലയാളം വാരികയിൽ ശരിയല്ല എന്ന കത്തിൽ സംഗീത സഹിധായകനും എന്റെ സുഹൃത്തുമായ കെ. രാഘവൻ എഴുതിയ കത്ത് വായിച്ചു. അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ളത് തികച്ചും സത്യമാണ്. ലേഖനം എഴുതിയ വ്യക്തിക്കു പുറമെ കൈപ്പിഴയാണ് രാഘവനെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയ്ക്കു കാരണം. ആകാശവാണിയിൽ ജോലി ചെയ്യുമ്പോൾ സിനിമയിൽ സംഗീതസഹിധാനം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അനുവാദം ലഭിക്കുന്നത് പ്രധാനമായും വാരികയ്ക്കു എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് കെ. രാഘവൻ മോളി, രാജ്യാന്തർ എന്നീ പേരുകളിൽ സിനിമാ സംഗീതസഹിധാനം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ കാര്യം അദ്ദേഹം മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതും ശരിയാണ്. ഒരു തരത്തിലും ഞാൻ തെറ്റു ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും ഒരു നല്ല സുഹൃത്തിന് വേദന തോന്നിയിൽ എനിക്കും വിഷമമുണ്ട്.

തൃശ്ശൂർ പി. രാധാകൃഷ്ണൻ പാലക്കാട്

പെന്തക്കോസ്തുകാർ

പ്രമുഖ ക്രൈസ്തവ സഭാവിഭാഗമായ പെന്തക്കോസ്തുകാർ തീവ്രവാദികളായി വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഡൊമിനിക സാവിയോയുടെ കത്തുകണ്ടു. പേരുകണ്ടിട്ട് സാവിയോ ഒരു കത്തോലിക്കനെന്ന് കരുതുന്നു. ബെബിളിലെ ചില വാചകങ്ങൾ മുൻപെടുത്തി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതാണ് പെന്തക്കോസ്തുകാരുടെ തീവ്രവാദപോക്ക്. ആരോപണത്തിന് ആധാരമായി ഒരു വേദവാക്യം പോലും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നില്ല.

കത്തോലിക്കരുമായി വേദപുസ്തക ഉപദേശങ്ങളുടെ പേരിൽ പെന്തക്കോസ്തുകാർ യോജിക്കാത്ത ചില വസ്തുതകൾ ഉണ്ടെന്നത് ശരിയാണ്. യേശുവിന്റെ അമ്മ മരിച്ച പെന്തക്കോസ്തുകാർക്ക് ആരാധയല്ല. 'ഞാൻ തന്നെ വഴിയും സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു' എന്ന ഭേദ യേശു പറഞ്ഞത്.

പെന്തക്കോസ്തുകാർ പുണ്യവാളന്മാരിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരാണ്. പുണ്യവാളന്മാരുടെയും പുണ്യവാളന്മാരുടെയും പേരിൽ കോഴിവെട്ടും അരിയുണ്ടെ കൊടുക്കലുമൊക്കെ കത്തോലിക്കാസഭയിലെ നടക്കും. ചില പള്ളിപെരുന്നുകളും തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രങ്ങളുമൊക്കെ സഭയുടെ ധനസമ്പാദന മാർഗ്ഗങ്ങൾ മാത്രമാണ്. മദർ തെരേസ ക്രിസ്തുസഭയുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കി. ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ വിശുദ്ധയായിരുന്നു. ഇന്നും വിശുദ്ധയായി ഇനകോടികൾ അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കത്തോലിക്കാസഭ മാത്രം മദർ തെരേസയെയാണ് പരിക്ഷണങ്ങൾ തുടരുന്നു. മരിച്ച മദർ ഇനിയും എന്തെങ്കിലും അത്ഭുതം കാണിക്കുമെന്നു പറയുന്നത് യുക്തിക്കും വേദപുസ്തകത്തിനും നിരക്കാത്തല്ലോ. പെന്തക്കോസ്തുകാർ ചെയ്യാത്തതും കത്തോലിക്കർ ചെയ്യുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ വേറൊരുമുണ്ട്. പൊതുസ്ഥലങ്ങൾ അതിക്രമിച്ച് കൈയടക്കി പുണ്യവാളന്മാരുടെ പേരിൽ കുരിശുകളും കാണിക്കുമെന്നും പെന്തക്കോസ്തുകാർ സ്ഥാപിക്കാറില്ല. കിഴക്കൻ മലയാളങ്ങളിൽ 'കുരിശുമേലേയും കുരിശുകൂടിയും' പ്രേമസാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ കുരിശിന്റെ വചനം നശിച്ചുപോകുന്നവർക്കു ദോഷമുണ്ട് എന്നു മാത്രമേ പെന്തക്കോ

സ്തുകാർ പറയാറുള്ളൂ. ഒരു കുരിശിന്റെ പേരിൽ നാട്ടിലുണ്ടാക്കിയ കോലാഹലങ്ങൾക്കു പിന്നിൽ ആരാധിയുന്നുവെന്ന് ഓർത്താൽ മതി.

ആലോചനയ്ക്കുതീർന്ന ക്രൈസ്തവസഭാവിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ പെന്തക്കോസ്തുകാർക്കു രണ്ടാം സ്ഥാനത്താണ്. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ശക്തികേന്ദ്രങ്ങളിൽ പെന്തക്കോസ്തുകാർക്കു ശക്തമായ മുന്നേറ്റം നടത്തുന്നുണ്ട്. പെന്തക്കോസ്തുകാർ പ്രദേശങ്ങളുടെ ശക്തമായ സാധിനമാണ് കരിസ്ഥാറ്റിക് പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് വഴിതെളിച്ചത്. തോമസ് തോമസ് തോമസ് തിരുവല്ല

അടവുനയം

പി. സുരേന്ദ്രൻ സാംസ്കാരിക രംഗത്തെ ബിരുദവാദി എന്ന ലേഖനം വായിച്ചു. അതിനെക്കുറിച്ച് ഉണ്ണി ഈന്താട് ഓററിൽ നിന്നെഴുതിയ അഭിപ്രായവും വായിച്ചു. ഉണ്ണി ആരെയൊക്കെയോ പ്രീണിപ്പിക്കാനും സന്തോഷിപ്പിക്കാനും വേണ്ടി കത്തെഴുതിയതുപോലെ തോന്നി.

നാട്ടിൽ വിദ്യാർത്ഥിജീവിതകാലത്തും അതിനുശേഷം ഇങ്ങോട്ടു വരുന്നതിനു മുൻപും സി.പി.എം പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സജീവ സഹായാത്മകനായ ഒരാളാണ് ഈ എഴുത്ത എഴുതുന്നത്. ഇന്നും മനസ്സിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്വപ്നങ്ങളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആദർശങ്ങളും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നു. 1987-ലെ കേരളത്തിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഭൂരിപക്ഷ വർഗ്ഗീയതയും സമൂഹപക്ഷ വർഗ്ഗീയതയും ഒരേ നാണയത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളാണെന്നും അതുകൊണ്ടുതന്നെ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരായും ഒരു ബന്ധമില്ല എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് സ. ഇ.എം.എസ്സിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രചാരണത്തിന്റെ ഫലമായി കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ ഉടയുന്നെന്നിയെ ഇയിപ്പിച്ചപ്പോൾ അകംനിറഞ്ഞു സന്തോഷിച്ചവരാണ് ഇവിടെയുള്ള എന്തെല്ലാപോലെയുള്ള ഇടതുപക്ഷ അനുഭാവികൾ.

എന്നാൽ കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബാബി മസ്ജിദ് പ്രശ്നങ്ങൾക്കെ തലപൊക്കിയപ്പോൾ ഇടതുപക്ഷ പ്രസ്ഥാനക്കാർ ന്യൂനപക്ഷ വർഗ്ഗീയതയെ കൂട്ടുപിടിക്കുന്നതും (അടവുനയം പറയുന്നതും) അധികാരം കിട്ടാൻവേണ്ടി എന്തു വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുന്നതും കണ്ടു വേദിക്കയൊന്നു തെങ്ങി.

അതിലും വേദകരവും അപകടകരവുമായ ഒരു പുതിയ പ്രവണത ഊയടുത്ത കാലത്തായി ഇവിടെ ശ്രീഫിൽ കാണപ്പെടുന്നു. കേരളത്തിൽനിന്നു സി.പി.എം. മിന്റെ നേതാക്കളാൽ ഇവിടെ വന്നു സി.പി.എം. ആദ്യമായി കലാസാംസ്കാരിക സംഘടനകളിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതു കൂടാതെ കെ.എം.സി.സി (ലിഗിന്റെ ഇവിടുത്തെ അനുയായി സംഘടന)യുടേതും അതിലും അപകടകാരികളായ എൻ.ഡി.എഫിന്റെയും പി.ഡി.പിയുടെയും സംഘടനകളുടെയും മീറ്റിങ്ങുകളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും അവരുടെ കൈയടിയും കൈമടക്കും കിട്ടാൻവേണ്ടി, അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി പലതും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കൈരളി ടി.വിയുടെ ഒരു ഡയറക്ടർ കെ.എം.സി.സി.യുടെ ശ്രീഫിലെ രക്ഷാധികാരിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം കാലാണ് സി.പി.എം. സംസ്ഥാന സെക്രട്ടറി കൈരളി ടി.വി.യുടെ പ്രചരണാർത്ഥം ശ്രീഫിൽ വന്നപ്പോൾ യാത്ര ചെയ്തത്. ഇതൊക്കെ അറിയാതെ സംഭവിക്കുന്നതായില്ലല്ലോ?

ശ്രീഫിൽ വരുന്ന മറ്റു രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളൊക്കെപ്പോലെ ഇവിടുത്തെ കുറെ ഐ.എസ്.ഐ ബന്ധവും ദാവ്യർ ബന്ധവും ഉള്ള മലയാളി ധനാധിപന്മാരുടെ ആ

ഇന്ന് ഇറാക്ക്, നാളെ?

അമേരിക്കയുടെ മാർകമായ ആയുധശക്തിയുടെ വിജയം ആഘോഷിക്കാൻ ഇലക്ട്രോണിക്സ് മാദ്ധ്യമങ്ങൾ സുസജ്ജമായിരിക്കണമെന്നും അതോടൊപ്പം യുദ്ധത്തിന്റെ കനകമകളുമായി ദിനപത്രങ്ങളും അപ്പോഴും 'കുറ്റവാളിയായ കുളൻ ബുഷ്' നടത്തുന്ന ആക്രമണം ഉയർത്തുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ നമ്മെ അശേഷം അലട്ടുന്നതായില്ല.

ഇറാക്കിനെ സംഹരിക്കുകയും സദാം ഹുസൈനെയും കുടുംബത്തെയും ചുട്ടുകരിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ? അമേരിക്കയുടെ സ്റ്റേറ്റ്സ് വിമാനങ്ങളിലും ക്രൂസ് മിസൈലുകളിലുംനിന്ന് ഏതു രാജ്യത്തിനാണ് സുരക്ഷ? ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പരമാധികാരമെന്ന സംജ്ഞയ്ക്ക് എന്താണ് അർത്ഥം? സ്വന്തം ജീവിതരീതി തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ആർക്കാണ് സ്വാതന്ത്ര്യം? ഈ ചോദ്യങ്ങൾ, ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ദുരന്തമായി മാറാൻ പോവുകയാണ്.

അമേരിക്കയുടെ ആക്രമണത്തിനെതിരെ സമാധാനത്തിന്റെ പ്രതിരോധം സൃഷ്ടിച്ച ഫ്രഞ്ചുകാരികളിൽ ഒരാളായ സുസൻ ഈ പ്രശ്നം നിശിതമായി ഉയർത്തുന്നതിങ്ങനെയാണ്: 'ബുഷ്- കൊലയാളി' എന്ന പ്ലാക്കാർഡുമായി പാരീസ് തെരുവിലിറങ്ങിയ അദ്ധ്യാപികയായ സുസൻ ചോദിക്കുന്നു. "ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ കരാൾ ചെയ്യപ്പെടാൻ പോകുന്നു. ഇതാണോ അന്തർദേശീയ നിയമം? പ്രസിഡന്റ് മുഗാബെയോടും അരാഫത്തിനോടും ബ്രസീൽ പ്രസിഡന്റ് ലൂലയോടും ക്യൂബയിലെ കാസ്ട്രോയോടും നാളെ അവർ പറയും നിങ്ങളുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തോട് ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ സ്വേച്ഛാധിപതികളാണ്. നിങ്ങളെ മാറ്റി നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് പുതിയ ഭരണസംവിധാനം ഞങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയാണ്." അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ, ഈ ലോകത്തിന്റെ ഭാവി എന്തായിരിക്കും? ഈ ചോദ്യങ്ങൾ ഇനിയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ നമ്മെ വേട്ടയാടാൻ പോകുന്നു.

സദാം ഹുസൈനെ കൊല്ലുന്നതോടെ, മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശത്ത് അവശേഷിക്കുന്ന അമേരിക്കൻ വിരുദ്ധരാജ്യങ്ങൾ ഇറാനും സിറിയയും മാത്രമാകും. സിറിയയെ ഊതിത്തെറിപ്പിക്കാം. സുന്നി-ഷിയ കലഹത്തെ മുർദ്ധന്യത്തിലാക്കി ആഭ്യന്തരമായ അരാജകത്വത്തിലേയ്ക്ക് ഇറാനെ തള്ളിയിടാവുന്നതേയുള്ളൂ. അതോടെ, മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശത്തിന്റെ ഭൂപടം മാറ്റിവയ്ക്കാമെന്നു തന്നെയല്ല, അവിടെ ലോകപൊലീസുകാരനായി നിലയുറപ്പിക്കാനും അമേരിക്കയ്ക്കു കഴിയും. ഇതിന് മറ്റൊരു നീചമായ ഉദ്ദേശ്യംകൂടിയുണ്ട്. മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശത്തെ എണ്ണനികേഷപരമ്പരയിൽ നിയന്ത്രണം സ്ഥാപിക്കാനാകും എന്നുമാത്രമല്ല, മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശത്തെ പാവഗവൺമെന്റുകളെ മുൻനിർത്തി ഭീകരതയ്ക്കെതിരെയുള്ള യുദ്ധം എന്ന പേരിൽ മ്യൂസ്ലിം സമൂഹത്തിൽ ഉണർന്നുവരുന്ന സാമന്തത്വവാഞ്ഛയെ തെരടിനശിപ്പിക്കാനും അമേരിക്കയ്ക്ക് എളുപ്പമായിരിക്കും. ഈ നൂറ്റാണ്ടിനുള്ള മറ്റൊരു കുരിശുയുദ്ധത്തിനുകൂടി സാക്ഷിയാകാൻ പോവുകയാണോ?

ഒരോ രാജ്യത്തിനും അതിന്റേതായ ജീവിതശൈലി പിന്തുടരാനുള്ള അവകാശമാണ്, അമേരിക്ക നിഷേധിക്കുന്നത്. അതും സായുധബലംകൊണ്ട്. മനുഷ്യാവകാശത്തിനും സാമന്തത്വത്തിനും ഇനാധിപത്യത്തിനുംവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു രാജ്യമാണ് അമേരിക്ക എന്ന സങ്കല്പവും ഇതോടെ തകർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ ആദർശപരിരക്ഷയ്ക്കും സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിൽനിന്നും ഇറാക്കിനെ മോചിപ്പിക്കാനുമാണ് ആക്രമണമെന്ന അമേരിക്കൻ ഭരണകൂടത്തിന്റെ നിലപാട് കാപട്യമാണെന്ന് ആദ്യമേ വ്യക്തമായതാണ്. ഇറാക്കിൽ ഒരു സ്വേച്ഛാധിപത്യ സംവിധാനം സൃഷ്ടിക്കാൻ എല്ലാവിധ സഹായം

വും സദാം ഹുസൈന് നൽകിയിരുന്നത് അമേരിക്കയാണ്. ഒരുപക്ഷേ വന്നപ്പോൾ, സദാം ഹുസൈൻ അവരുടെ ചൊൽപ്പിക്കു നിൽക്കാതെയായി. അപ്പോൾ മാത്രമാണ്, സദാം ഹുസൈൻ അമേരിക്കൻ ഭരണകൂടത്തിന് ക്രൂരനും മനുഷ്യാവകാശലംഘകനും ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സുത്രധാരനുമായ യുക്തി മാത്രമല്ല, ഇറാക്ക് ആക്രമണത്തിനു പിന്നിലുള്ളത്. എണ്ണയുടെ ആഭ്യന്തര ഉപയോഗത്തിൽ അന്ധത ശതമാനം ഇറക്കുമതിയെ ആശ്രയിച്ചുകഴിയുന്ന രാജ്യമാണ് അമേരിക്ക. ലോകത്തെ എണ്ണ ഉല്പാദനത്തിൽ അറുപത്തഞ്ചുശതമാനം മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശത്താണുള്ളത്. അൽകായിദപോലുള്ള ഭീകര സംഘടനകൾക്ക് ആളും അർത്ഥവും നിർലോഭം നൽകുന്ന സൗദി അറേബ്യയെ സമ്പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നത് ആപൽക്കരമാണെന്ന് അമേരിക്കൻ ഭരണകൂടത്തിന് ബോദ്ധ്യം വന്നിട്ടുണ്ട്. ആ സാഹചര്യത്തിൽ ഇറാക്കിനെ കീഴടക്കിയാൽ, ഭാവിയിൽ സൗദി അറേബ്യയെ വിരൽത്തുമ്പിൽ നിർത്താനാകുമെന്നും അമേരിക്ക കരുതുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു ആഗോളശക്തിയായി ചെറുരാജ്യങ്ങളെ പേടിപ്പിച്ചും വിറപ്പിച്ചും തുടരാനുള്ള അമേരിക്കൻ ഭരണകൂടത്തിന്റെ കൂടിലമായ രാജ്യതന്ത്രമാണ് ഈ ആക്രമണങ്ങളിലൂടെ മററിക്കി പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ സിനോറിയയിൽ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന ഭയാനകമായ അധികാരധാർഷ്ട്യം സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ജനാധിപത്യത്തെയും സന്ദേഹിക്കുന്നവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ വാചാലവും ആവേശഭരിതവുമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് അമേരിക്കയിലും ബ്രിട്ടനിലും യൂറോപ്പിലും അലയടിച്ചുയരുന്ന പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങൾ.

എന്നാൽ ജനാധിപത്യത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുംവേണ്ടി ഐതിഹാസിക പോരാട്ടം നടത്തി ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയ ഇന്ത്യയിൽ, ആ പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങൾ നന്നെത്ത അമിട്ടുകുമിളകളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അമേരിക്കയുടെ ആക്രമണത്തെ ദൗർഭാഗ്യകരമെന്ന നിരക്കെട്ട ഒരു വാക്കുകൊണ്ട് വിശേഷിപ്പിക്കുകയാണ് വാജ്പേയി ഭരണകൂടം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം നയിക്കുന്ന ഭരണകൂടത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യം അമേരിക്കയോടാണെന്നത് ഏവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും പരമാധികാരവുമാണ് ആയുധബലംകൊണ്ട് അമേരിക്ക തച്ചതരിപ്പണമാക്കുന്നതെന്ന് കാണാനുള്ള സാധാരണമായ യുക്തിബോധംപോലും ഈ ഭരണകൂടത്തിനില്ലാതെപോയിരുന്നെന്ന് ഇന്ത്യാക്കാരായ നമ്മളെ ലളിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അമേരിക്കയ്ക്ക് ഹിതകരമല്ലാത്ത ഭരണകൂടം വന്നാൽ, ഇന്ത്യയോട് ഇറാക്കിനോടു സീകരിച്ച അതേ നിലപാട് അമേരിക്ക കൈകൊള്ളുകയില്ലെന്നതിന് എന്താണുറപ്പ്? ഇറാക്കിനെ കീഴടക്കിയാൽ വേണ്ടത്ര എണ്ണ കിട്ടുമെങ്കിൽ, ഇന്ത്യയെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കിയാൽ അതിവിശാലമായ മാർക്കറ്റാണ് അമേരിക്കയ്ക്കു കിട്ടുന്നത്. അത്തരമാവസ്ഥയിലായി ഇന്ത്യക്കുന്നേർക്ക് അമേരിക്ക തിരിയുകയില്ലെന്ന് ആർക്കെങ്കിലും ഉറപ്പിക്കാനാവുമോ? ചൈനയെ തടയാനും അത്തരമാവസ്ഥയിൽ അമേരിക്കയ്ക്ക് ഉതകുമല്ലോ? അപ്പോൾ ഇത്തരം ആക്രമണം ആവർത്തിക്കുകയില്ലേ? സംസ്കാരങ്ങളുടെ സംഘട്ടനമല്ല, അഴുകിപ്പിഞ്ഞ ഒരു സംസ്കാരം അടിച്ചേല്പിക്കാനുള്ള ഹിനവും നീചവുമായ ആക്രമണമായിരിക്കും അന്ന് നടക്കുക. അങ്ങനെ, ഒരു രാജ്യത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യം ഭ്രമമല്ലെന്ന് വന്നിരിക്കുകയാണ്.

തിമേയതനും സമ്മാനങ്ങളും സീകരിച്ച് മാർക്സിസ്റ്റ് നേതാക്കളെയും തരം താഴ്ന്നതും കാണുമ്പോൾ ഇപ്പോഴും പഴയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സ്വപ്നങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന എന്നപ്പോലെയുള്ളവർക്കു ലളിതം തോന്നുന്നു. ഇനി അതൊക്കെ അടവുനയത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നും മഹത്തായ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള കുരുക്കുവഴികളാണെന്നും നേതൃത്വം വിശദീകരിക്കുമോ ആവോ? **പി.കെ. മുഹമ്മദ് അബ്ദുറബ്ബി**

പൈങ്കിളിപ്പോരാട്ടം

എം.വി. ബെന്നി എഴുതിയ ഒരു കോട്ടയം പൈങ്കിളിപ്പോരാട്ടം മാദ്ധ്യമരംഗത്തെ കെട്ടുമ്പിച്ച ദുർവാസനകളുടെ ധീരമായ വെളിപ്പെടുത്തലായിരിക്കുന്നു. മലയാള മനോരമ പോലെ കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പൈതൃകം അവകാശപ്പെടുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണം, ഒരു എഴുത്തുകാരന്റെ നായികയെ അയാളറിയാതെ കൊല്ലുമെന്നും പതിനാടിടയന്തിരം നടത്തുമെന്നും എങ്ങനെ വിചാരിക്കാനാകും? പുരുഷപ്രഭുത്വത്തിന്റെ പോക്കി! മനോരമയുടെ ആവശ്യത്തിലധികം തുറിച്ചുപോയ കച്ചവടക്കണ്ണും സമ്പ്രദായങ്ങൾ ലൈംഗികവൈകൃതങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ ആദർശത്തിന്റെ കൂപ്പായ മിട്ടു നടത്തുന്ന മാനസമലിനീകരണപ്രക്രിയയും, തങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണമാക്കണം എണ്ണത്തിൽ ഒന്നും സ്ഥാനത്തെന്ന ബാലിശമായ ദുരഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യുന്ന കൂതുന്ന മന:സ്ഥിതിയുമെല്ലാം 1986 മുതൽ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു പോരുന്നവനാണു ഞാൻ. അതിന്റെ പേരിൽ ആ പുരുഷത്തിയമ്മ ബഹിഷ്കരണവും തമസ്കരണവും തേജോവധവും ഉപദേശധവും കൊണ്ട് എന്തോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള ചെയ്ത്ത്, മാദ്ധ്യമചരിത്രത്തിലെ ഹീനമായ അപൂർവ്വപഥമാണ്. അവയെല്ലാം 'മനോരമ സംഭവം' എന്ന പേരിൽ തികച്ചും സത്യസന്ധതയോടും ഒരു എഴുത്തുകാരൻ പുലർത്തേണ്ട സാഹിത്യസദാചാരബോധത്തോടും കൂടി എഴുതിത്തയ്യാക്കാൻ ഞാൻ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് മലയാള മനോരമയ്ക്കുതന്നെ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം ആലോചനാ വളർന്നാൽപ്പോരാ, അതിനു ചന്ദനംപോലെ സുഗന്ധവുമുണ്ടായിരിക്കണം എന്ന ബോധ്യപ്പെടുത്താനുള്ള വിനീതശ്രമം എന്ന സദ്യുക്തം മാത്രമേ ഇതിന്റെ പിന്നിൽ എനിക്കുള്ളൂ. അല്ലാതെ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ അംഗങ്ങളായ മനോരമ മുത്തശ്ശിക്കും ചെമ്മനം വീട്ടിലെ ചാക്കോച്ചനും തമ്മിൽ ജാതിക്കുശൃംഗുപോലും ഇല്ല. 'മനോരമ സംഭവം' അവരുടെ ചവറ്റുകുട്ടയിൽ കിടന്നു ചീഞ്ഞുപോകുമെന്നു കരുതുകയും വേണ്ട.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസക്കച്ചവടച്ചന്തിൽ നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയായ മലയാളം കഴുത്തുക്കുപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സർക്കാരിലും മാനേജ്മെന്റുകളും നടത്തുന്ന ചുരുക്കിയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഇന്നാട്ടിൽ വിദ്യാഭ്യാസം. നാലാം ക്ലാസ്സുവരെ കുട്ടികളെ മലയാളത്തിൽ പഠിപ്പിക്കണം, മലയാളത്തിൽ മാത്രമേ പഠിപ്പിക്കാവൂ, മാതൃഭാഷയുടെ ഉച്ചാരണവും ലിപിയുമെല്ലാം ബാലമനസ്സുകളിൽ ഉറയ്ക്കണം. മാതൃഭാഷയിലൂടെ നമ്മുടെ സംസ്കാരവും അവരുടെ ഉള്ളിൽക്കയറും. പിന്നീട് അവർ ഏതു ഭാഷയും വിഷയവും പഠിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എന്റെ ഈ അഭിപ്രായത്തിന് കവിതകളിലൂടെയും ലേഖനങ്ങളിലൂടെയും പ്രത്യാഘാതങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ദൃശ്യമാദ്ധ്യമത്തിലെ ചർച്ചകളിലും പങ്കുകൊണ്ട് മാതൃഭാഷയുടെ ഉള്ളുറപ്പിനെതിർന്നു എന്നാലാകുന്ന സജീവമായ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാതൃഭൂമി ദിനപത്രമാണ് അതിന്

ആദ്യമായി ഒരു പക്കൽ തന്നെ തുടങ്ങിയത്. അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുസരിച്ച് ഞാൻ എന്റെ അഭിപ്രായം ഏതാണ്ട് ഒരു കൊല്ലം മുമ്പ് മാതൃഭൂമിയിൽ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ഓർത്തുപോകുന്നു.

അമ്പലവാതിൽ തുറന്നുകിട്ടിയാൽ, ആരെക്കാളും മുന്നിൽ ശ്രീകോവിൽ വരെ ചെല്ലാൻ മനോരമയ്ക്കറിയാം. മനോരമയുടെ 'എന്റെ മലയാളം' ഇടപാട് അതിന് ഉദാഹരണമാണ്. മലയാളപ്രേമികളെ ഓടിച്ചിട്ടു പിടിച്ചു നടത്തുന്ന ആ പരിപാടിയിലും വേലിക്കു പുറത്തു നിറുത്തി മനോരമ എന്തോടു പുലർത്തിയ ബാലിശതം ഓർത്തു ഞാൻ ചിരിച്ചുപോകുന്നു! ആ ചിരിയിൽ മനോരമ വായനക്കാരെക്കൂടി പങ്കെടുപ്പിക്കാൻ 'നിന്റെ മലയാളം' എന്ന ഒരു 'കത്ത്' എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് 2003 ജൂൺ 5-ാം തീയതിയിൽ ഞാൻ മലയാള മനോരമയ്ക്കയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. വെളിച്ചം കാണാൻ ഭാഗ്യമില്ലാതെ പോയ ആ കത്ത് ഇങ്ങനെയാണ്:

നിന്റെ മലയാളം

"കണ്ടത്തിൽ വറുഗിസുമ്പാച്ചിള മലയാളഭാഷയുടെയും സമൂഹത്തിൽ തണുപ്പടിയിൽ കിടക്കുന്നവരുടെയും ഉന്നമനം ലക്ഷ്യമാക്കി ആരംഭിച്ച മലയാള മനോരമ, കേരളത്തിലെ വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വച്ച് മലയാളഭാഷയിലെ എഴുത്തുകാരെയും ഭാഷാതല്പരരെയും പങ്കെടുപ്പിച്ചു നടത്തിയ 'എന്റെ മലയാളം' എന്ന സുഹൃദ്സംഗമ പരിപാടി അത്യന്തം ലക്ഷ്യോദ്യമവും അതിനാൽ അഭിനന്ദനീയവുമാണ്. എന്നാൽ അന്നുറ്റാണ്ടിലധികം കാലമായി സാഹിത്യരംഗത്തുള്ളവരും, മൂപ്പത്തഞ്ചു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവും, മാതൃഭാഷാസംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് പുരങ്ങളിലും ദൃശ്യമാദ്ധ്യമങ്ങളിലും മറ്റു പലരേപ്പോലെ ഇതിനകം ദൃഢമായ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവരുമായ എന്ന ഈ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നു ബോധപൂർവ്വം ഒഴിച്ചുനിർത്തിയത് വാർത്തകൾ സെൻസേഷനലാക്കി 'മാനസമലിനീകരണം' നടത്തുകയും കേരളീയർക്ക് അനുചിതമായ സംസ്കാര വിശേഷത്തെ കച്ചവടക്കണ്ണോടെ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും (വാലന്റൈൻഡേ ഒരു ഉദാഹരണം) ചെയ്യുന്ന മലയാള മനോരമയുടെ ദൃഷ്ടലോക്കുള്ള തുറന്നുകാണിക്കുന്ന ഒരു എഴുത്തുകാരനാണു ഞാൻ എന്നതുകൊണ്ടാണെങ്കിൽ മുത്തശ്ശിയുടെ സ്ഥിരപണം ബാലിശമായിപ്പോയി. മാതൃഭാഷയെ മാത്രമല്ല, ഒപ്പം മാതൃസംസ്കാരത്തെക്കൂടി സംരക്ഷിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണ് മലയാള മനോരമ. പ്രിയ മനോരമ, 'നിന്റെ മലയാളം' കച്ചവടക്കണ്ണോടുകൂടിയ കരുത്ത്."

എം.വി. ബെന്നിയുടെ ലേഖനം മാദ്ധ്യമരംഗത്തെ ധീരമായ ഒരു കാൽവെയ്പ്പായി ഞാൻ കാണുന്നു. അത് പുരരംഗത്തെ മുതലാളിത്ത മുരോച്ചി മനോഭാവത്തിന്റെയും തന്ത്രകൃത്യതയുള്ളതും അഹന്തയുടെയും അല്പതന്ത്രത്തിന്റെയും പതിനാടിടയന്തിരത്തിനുള്ള ക്ഷണക്കത്തായി തോന്നുന്നു.

ചെമ്മനം ചാക്കോ

മലയാളം വാരിക

എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചയും അക്ഷരത്തിന്റെ വെളിച്ചം

പുസ്തകം ആദ്യം ലക്കം നാല്പത്തിയേഴ്

2003 മാർച്ച് 28 : 1178 മിനം 14

പത്രാധിപർ

എസ്. ജയചന്ദ്രൻ നായർ

ചിത്രമെഴുത്ത: നമ്പൂതിരി

സവിരം പംക്തികൾ

സാഹിത്യം : **എം. കുറുപ്പൻ നായർ**

സംസ്കാരം : **ഒ.വി. വിജയൻ**

പത്രാധിപ സമിതി

എം.വി. ബെന്നി, എൻ.ജെ. ഗിരിഷ് ബിനു കെ. പ്രസാദ് (ഗവേഷണം) സജി ജെയിംസ്

സന്ദർശനം ലേഖകന്മാർ

എം. ശങ്കർ (തിരുവനന്തപുരം)

അക്കിത്തം നാരായണൻ (പാരിസ്)

ഉണ്ണി നാരായണൻ നമ്പൂതിരി (ലണ്ടൻ)

കെ. മോഹനചന്ദ്രൻ (ടെക്സാസ്)

മുസാഫിർ (ഗൾഫ്)

രൂപകല്പന

ഷാജൻ സി. കുമാർ, കെ. ഗോപകുമാർ

റീജണൽ മാനേജർ :

കെ.സി. വേണുഗോപാൽ

സീനിയർ ബിസിനസ് മാനേജർ :

സുനിൽ നമ്പ്യാർ

സെയിൽസ് മാനേജർ:

സി.കെ. കേശവൻകുട്ടിനായർ

അസി. പ്രൊഡക്ഷൻ മാനേജർ:

കുരിയാസ് എൻ. ചാക്കോ

നൂ ഇന്ത്യൻ എക്സിപ്രസ് ഗ്രൂപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരണം.

A New Indian Express Group Publication

Express House, Kaloor, Kochi - 682 017

Phone : 2402220, 2400667. Fax : 0484-2401799

Web Site: <http://www.malayalamvarika.com>

e-mail: malayalam@epm1.com

Chairman of the Board

Manoj Kumar Sonthalia

Editorial Advisor: T.J.S George

Vice President (Finance): V. Bhaskaran

Vice President (Mktg): Vinod Kumar

Vice President (Sales): V.K. Bansal

General Manager (PAP): M.G. Balakrishnan

General Manager (Technical): K. Nanda Kumar

Space Marketing Offices:

Bangalore: R. Sureshkumar

Phone: 2860959. Fax: 080-2866617

Bhubaneswar: Prasanna Panda

Phone: 2535274. Fax: 0674-2535634

Calcutta: Alok Kapur

Phone: 22430857. Fax: 033-22362973

Chennai: Lakshmi Menon

Phone: 28461262. Fax: 044-28461829/30

Delhi: Avnish Singh

Phone: 24317917. Fax: 011-24317907

Hyderabad: A.N. Chatterjee

Phone: 23413910/23413912. Fax: 040-23413909

Kochi: Sunil Nambiar

Phone: 2400218. Fax: 0484-2401799

Mumbai: M.S. Akhtar

Phone: 22882996. Fax: 022-22886954

Samakalika Malayalam Vaarika

Printed and published by K.C. Venugopal,

on behalf of Express Publications (Madurai) Ltd., at

Express Press, Kaloor, Kochi - 17, Kerala

അമേരിക്കൻ ഭരണക്രമം ഉയർത്തുന്ന ഭീതി

സദാം ഹുസൈൻ പോലെയും പ്രശ്നങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നില്ല

War admittedly has its own grammar, but not its own logic

Carl von Clausewitz

ലോകചരിത്രത്തിൽത്തന്നെ ഒരുപക്ഷേ, നടന്നിരിക്കാനിടയുള്ള ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മതയുള്ള സൈനികനീക്കമാണ് അമേരിക്ക ഇറാക്കിനെതിരെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് ജോർജ്ജ് ഡബ്ലിയു. ബുഷിന്റെ അച്ഛൻ ജോർജ്ജ് ബുഷ് പ്രസിഡന്റായിരുന്ന കാലത്ത് നടന്ന യുദ്ധം ഈ വരുന്ന യുദ്ധത്തെ സമ്പന്നിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഒരു ഡ്രസ് റിഹേഴ്സൽ മാത്രമായിരുന്നു. ആ യുദ്ധത്തിൽനിന്നു പഠിച്ച പല പാഠങ്ങളും 'ഓപ്പറേഷൻ ലിബറേറ്റിംഗ് ഇറാക്ക്'ൽ ഉപയോഗിക്കാൻ അക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുകയാണ് അമേരിക്ക. സൈനിക വിന്യാസത്തിലും അതിവേഗസൂക്ഷ്മമായ ആക്രമണത്തിലുമുള്ള അമേരിക്കൻ മികവ് എന്തായിരുന്നാലും ഇറാക്കിനെതിരെയുള്ള ആക്രമണം തുടക്കത്തിലേ പാളിയെന്ന് വിശകലനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എങ്കിലും ആ വീഴ്ചകളെ ആക്രമണകാരികൾ തരണം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

പേർഷ്യൻ ഗൾഫിൽ നങ്കൂരമിട്ടിരിക്കുന്ന പടക്കപ്പലുകളിൽനിന്ന് തൊടുത്തുവിട്ട ക്രൂസ് മിസൈലുകളും സ്റ്റെൽത്ത് ഫൈറ്റർ ബോംബർകൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള പ്രസിഷൻ ബോംബ് വർഷവുകൊണ്ട് ഇറാക്കിനെതിരെ ഒരു ആഘാത തരംഗം ഉണ്ടാക്കാമെന്നാണ് അമേരിക്ക വ്യാമോഹിച്ചത്. ഇതുവഴി ഇറാക്കിസേനയ്ക്കുമേൽ മനുഷാസ്ത്രപരമായ മേൽക്കോയ്മ നേടിയെടുത്തുകൊണ്ട് അവരെ കീഴടങ്ങലിലേയ്ക്കു നയിക്കാമെന്നും അമേരിക്ക ചിന്തിച്ചു. ഈ ലക്ഷ്യങ്ങളാകെ പാളിപ്പോയിരിക്കുന്നതായി വസ്തുതകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആക്രമണം തുടങ്ങി രണ്ടു മണിക്കൂറിനകം ഇറാക്കി ടെലിവിഷനിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട പ്രസിഡന്റ് സദാം ഹുസൈൻ നൽകുന്ന സന്ദേശം വളരെ ലളിതമാണ്. ഇറാക്കിനുമേൽ മനുഷാസ്ത്രപരമായ മേൽക്കോയ്മ നേടാൻ ഇനിയും അമേരിക്കയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

പരിക്ഷിണമായ രാജ്യം

1991-ൽ അച്ഛൻ ബുഷിന്റെ കാലത്തു

നടന്ന യുദ്ധവുമായി താരതമ്യംചെയ്താൽ താണ് ഈ യുദ്ധം. അന്ന് ഇറാക്ക് സൈനികമായി പ്രബലശക്തിയായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും ആകാശത്തിലൂടെയുള്ള ആക്രമണങ്ങളിൽ അമേരിക്കയുമായി കിടപിടിക്കാൻ ഇറാക്കിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇന്നതല്ല സ്ഥിതി. ഒരു ദശകക്കാലത്തെ ഉപരോധം ഇറാക്കിന്റെ സൈനികശേഷിയെ ദുർബലമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആഗോളതലത്തിൽ ആ രാഷ്ട്രം ഏതാണ്ട് ഒറ്റപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലാണ്. മാത്രമല്ല, 1991-നുശേഷം ആഗോളതലത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള സാങ്കേതിക സ്പോടനം ഇറാക്കിനെ തുണയ്ക്കുന്നില്ല. അതേസമയം, അമേരിക്കയായാ കട്ടെ അതിന്റെ ഏറ്റവും നവീനമായ യുദ്ധസാങ്കേതികവിദ്യയുടെ സഹായത്തോടെയാണ് പടയ്ക്കിറങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ വിജയത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ 'പ്രതലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്' ഇന്ന് അമേരിക്കയ്ക്കു നന്നായുണ്ട്. ഗൾഫ് മേഖലയുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രവും കാലാവസ്ഥയുമടക്കം വിശദമായി പഠിച്ചുകൊണ്ടാണ് മുൻസൈനികമേധാവികൂടിയായ ജനറൽ കോളിൻ പവൽ എന്ന തന്ത്രശാലിയുടെ നേതൃ

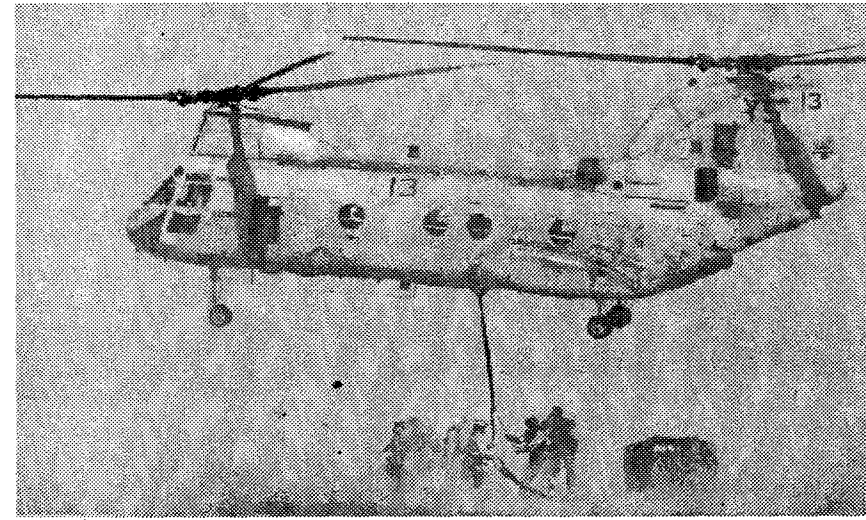
ത്വത്തിൽ അമേരിക്ക യുദ്ധത്തിനിറങ്ങി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

യുക്തിരഹിതമായ ഒരു യുദ്ധമാണ് അമേരിക്ക ഇറാക്കിനെതിരെ നടത്തുന്നത്. അതിന് വ്യാകരണപരമായ കെട്ടുറപ്പുണ്ട് എന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമായില്ല. തങ്ങൾ എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ യുദ്ധം നടത്തുന്നതെന്ന് ഇറാക്കി ജനതയെയോ ലോകത്തെയോ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ അമേരിക്ക എന്ന വൻരാഷ്ട്രത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒന്നിനു പിന്നാലെ മറ്റൊന്നായുള്ള അസംബന്ധങ്ങളും വിരോധാഭാസങ്ങളും മാത്രമാണ് തങ്ങളുടെ നിലപാടിനെ ന്യായീകരിക്കാൻ അമേരിക്കയ്ക്ക് എടുത്തുപറയുന്നതുള്ളത്.

സദാം ഹുസൈന്റെ ഭരണകൂടത്തോടും, മദ്ധ്യേഷ്യൻ മേഖലയിലെ പ്രശ്നങ്ങളോടും അമേരിക്കയ്ക്കുള്ള വിദേശനയതന്ത്രപരമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിൽനിന്നാണ് യുദ്ധനീക്കങ്ങൾ ഉയിർത്തുവന്നത്. അറബി രാഷ്ട്രങ്ങൾ എന്നും തങ്ങളോടൊപ്പം നിലനിൽക്കണമെന്ന് ആ പ്രദേശത്തെ എണ്ണയിൽ കണ്ണുള്ള അമേരിക്ക ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അന്നാട്ടി

ക്കിനുമേൽ വിജയം നേടിയെങ്കിലും പിന്നീട് സദാമിനെ ഭരണത്തിൽ നിലനിർത്താനാണ് ആ രാജ്യം ശ്രമിച്ചത്. '91-ലെ ഗൾഫ് യുദ്ധത്തിനു തൊട്ടുപിന്നാലെ വടക്കൻ ഇറാക്കിൽ കുർദ്ദുകളും തെക്കൻ ഇറാക്കിൽ, ഇറാക്കിലെ ഭൂരിപക്ഷമെന്നു പറയാവുന്ന ഷിയാ വിഭാഗവും സദാം ഹുസൈനെതിരെ കലാപത്തിന് മുതിരുകയായിരുന്നു. അന്ന് അമേരിക്ക അവരെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ തയ്യാറാവുകയായിരുന്നെങ്കിൽ തികച്ചും ആഭ്യന്തരമായ സംഘർഷങ്ങളുടെ ഫലമായിത്തന്നെ സദാം ഹുസൈന്റെ ഭരണകൂടം തകരുമായിരുന്നു.

പക്ഷേ, അമേരിക്ക അതിനു തയ്യാറായില്ല. ആഭ്യന്തര സംഘർഷം ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ തകർച്ചയിലേയ്ക്കു നയിക്കുമെന്നും അത് അരാജകത്വത്തിനു കളമൊരുക്കുമെന്നുമായിരുന്നു അമേരിക്കൻ വിദേശകാര്യവകുപ്പിലെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ നിലപാട്. പക്ഷേ, സത്യം മറ്റൊന്നായിരുന്നു. ഇറാക്കിലെ ഷിയാ വിഭാഗം ഇറാനിലെ ഇസ്ലാമിസ്റ്റ് ഭരണകൂടവുമായി സൗഹൃദബന്ധമുളവാക്കണമെന്നും, അവരിൽനിന്ന് ഭിന്നമായി

ലെ ഭരണകൂടങ്ങളിൽ തങ്ങളോടു വിധേയത്വമുള്ളവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടാണ് ലോകത്തിലെ വൻരാഷ്ട്രം ഇതുവരെ അതു സാധിച്ചിരുന്നത്. തങ്ങളെപ്പോഴും വാനോളം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന 'ജനാധിപത്യസംവിധാനം' അറബി മേഖലയിൽ എത്ര വേരോട്ടമുണ്ടെന്ന് അമേരിക്ക ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല. ആദ്യം സാമ്പത്തികതാല്പര്യങ്ങൾ, അതിനനുസരിച്ചുള്ള നയതന്ത്രബന്ധം- ഇതായിരുന്നു അമേരിക്കയുടെ വഴി.

ഇന്ന് തങ്ങളുടെ ബദ്ധശത്രുവായ സദാം ഹുസൈനെ അമേരിക്കയ്ക്ക് ഒരുകാലത്ത് ഇഷ്ടതോഴനായത് അതുകൊണ്ടാണ്. ഇറാനെതിരെ ഇറാക്ക് നടത്തിയ ദീർഘകാല യുദ്ധത്തിൽ അമേരിക്ക പിന്തുണച്ചത് ഇറാക്കിനെയായിരുന്നു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ എന്തിനും ഇറാക്കിനു വിജയിക്കാനായില്ല എന്നത് മറ്റൊരു സത്യം. 1991-ൽ പേർഷ്യൻ ഗൾഫ് യുദ്ധകാലത്ത് അമേരിക്ക ഇറാ

ക്കിനുമേൽ ഒരു ജനാധിപത്യ പരമ്പരയുമുള്ളവരാണ്. സദാം ഹുസൈന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ബാത്തിസ്റ്റ് 'വിപ്ലവ ഭരണകൂടം' ഷിയകളെ അടിച്ചമർത്തിയപ്പോൾ തടയപ്പെട്ടത് ഇറാക്കിലെ വലിയ ജനാധിപത്യസോതസ്സാണ്. ബഹുസാരതയുടെ രാഷ്ട്രീയ നീരുറവതന്നെയാണ് ഷിയകളുടെ അടിച്ചമർത്തലിലൂടെ ഇറാക്കിനു നഷ്ടപ്പെട്ടത്. അതേപോലെ വടക്കൻ ഇറാക്കിലെ കുർദ്ദുകളെ ഏറ്റവും നിഷ്ഠൂരമായ ആയുധങ്ങളുപയോഗിച്ചാണ് സദാം ഹുസൈൻ കൊന്നൊടുക്കിയത്.

അമേരിക്കയുടെ പേടി

ഈ രണ്ടു കാര്യത്തിലും അമേരിക്കൻ ഭരണകൂടം സദാം ഹുസൈന് കൂട്ടുന്നില്ല. ഇതിൽ നിന്ന് ഒരേ ഒരു നിഗമനത്തിലേ നമുക്കെത്താനാവുകയുള്ളൂ. മദ്ധ്യേഷ്യൻ മേഖലയിലെ ജനാധി

പത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയെ അമേരിക്ക ഭയപ്പെടുന്നു. അത്തരമൊരു സംവിധാനം ഇറാനിലെ ഖൊമൈനിസ്റ്റ് ഭരണകൂടത്തെപ്പോലെ തങ്ങളുടെ മേൽക്കോയ്മയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിലേയ്ക്കു നയിക്കുമോ എന്നാണ് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ പേടി.

സെപ്തംബർ 11 അമേരിക്കയുടെ ഉൾഭയങ്ങളെ തീവ്രതയോടെയിരിക്കുകയാണ്. ലോകവ്യാപാരകേന്ദ്ര കെട്ടിടത്തിനുനേരെ നടന്ന ആക്രമണം ആ രാജ്യത്തിന്റെ വിദേശനയത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പിനെക്കുറിച്ച് ഉലച്ചിട്ടുണ്ട്. തൽഫലമായി ഉടലെടുത്ത യുക്തിരാഹിത്യത്തിന്റെ ക്ഷോഭമാണ് അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിൽ കണ്ടത്. ഹാമിദ് കർസായിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഭരണകൂടം അമേരിക്കൻ താല്പര്യങ്ങളെ അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിൽ സംരക്ഷിക്കുന്നുണ്ടാവണം. പക്ഷേ, താലിബാനെ സേഷന് ബദലായുള്ള ആരോഗ്യകരമായ ജനാധിപത്യമാണോ അവിടെ നിലനിൽക്കുന്നതെന്നതിനെക്കുറിച്ചും, അതിന് തീവ്ര ഇസ്ലാമികതയെ എത്രകണ്ട് പ്രതിരോധിക്കാനാവുമെന്നതിനെക്കുറിച്ചും പുതിയ സംശയമുണരുകയാണ്.

ഇറാക്കിൽ സദാം ഹുസൈനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അമേരിക്കയ്ക്ക് വീണ്ടും തങ്ങളുടെ ചൊൽപ്പിക്കു നിൽക്കുന്ന ഒരു ഭരണകൂടത്തെ അവിടെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാം. പക്ഷേ, ഇത് അടിസ്ഥാനപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമാകില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, പ്രശ്നങ്ങൾ പുതിയ രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് ഒരുപക്ഷേ, തീവ്രവാദത്തിന്റെ ഭാഷയിലൂടെയുമാവാം. പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ അറബി ലോകത്തിൽ ജനാധിപത്യവാദകാശങ്ങൾ വികസിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകളൊരുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ആധുനികരണത്തിനുള്ള ആഭ്യന്തര പരിഷ്കരണത്തിനായുള്ള നീക്കം സൗദി അറേബ്യയെപ്പോലുള്ള രാജ്യങ്ങൾതന്നെ തുടങ്ങിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇതൊക്കെ എത്രമാത്രം അടിത്തട്ടിൽനിന്നു വളരുന്ന ആശയങ്ങളാണെന്നതു സംശയകരം. അമേരിക്കപോലും ഇന്ന് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത് ക്ലാസിക്കൽ ശൈലിയിലുള്ള ലിബറൽ ജനാധിപത്യത്തെയല്ല, അതിന്റെ താല്പര്യങ്ങൾക്കുതക്കുന്ന ഒരുതരം അമേരിക്കൻ മോഡൽ ജനാധിപത്യത്തെയാണെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇതിൽ തീർച്ചയായും തങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു കൂട്ടുന്നിൽക്കുന്ന പ്രാദേശിക ശക്തികൾക്കു മേൽക്കൈ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അമേരിക്കയുടെ ഇറാക്ക് ആക്രമണം, പഴയ ലോകത്തിന്റെ നങ്കുപ്പങ്ങൾ പലതിന്റെയും തകർച്ചയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ചരിത്രപരമായി വികസിച്ചുവന്ന വ്യവസ്ഥകൾക്കുപേലും രാഷ്ട്രീയമായ താല്പര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വൈകല്യങ്ങൾ സംഭവിക്കാമെന്നുകൂടി അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദേശാതിർത്തികൾക്കപ്പുറം മുഴങ്ങുന്ന യുദ്ധവിരുദ്ധ മൂല്യവാദകുടുംബത്തിൽ മാത്രമാണ് ഈ പുതിയ ആധിപത്യപ്രവണതയെ മനസ്സിലാക്കാനും വിശകലനം ചെയ്യാനും പ്രതിരോധിക്കാനുമുള്ള ഊർജ്ജമടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

ബാഗ്ദാദിനുനേർക്ക് അമേരിക്ക ബോംബു വർഷിച്ചപ്പോൾ ഞെട്ടിവിറപ്പത് ലോകത്തിന്റെ ധാർമ്മിക മനസ്സാക്ഷിയായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതിയിൽ പട്ടണപ്രദേശത്തിൽ ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസ് നിരീക്ഷിച്ചുതുപോലെ ഇന്ന് ലോകത്ത് രണ്ട് സൂപ്പർ പവറുകളാണുള്ളത്. ഒന്ന് അമേരിക്ക, മറ്റൊന്ന് ലോക പൊതുജനാഭിപ്രായം (World public opinion). അമേരിക്ക മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന WTO യ്ക്ക് ബദലാണ് വേൾഡ് പബ്ലിക് ഒപിനിയൻ എന്ന WPO. സോവിയറ്റ് റഷ്യയുടെ തകർച്ചയ്ക്കുശേഷം അമേരിക്കയ്ക്കു ബദലായി ഉയർന്നുവന്ന പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിനുനേർക്കാണ് അമേരിക്ക ആക്രമണം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നത്.

യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം അരങ്ങേറുന്നതിനു തൊട്ടു മുൻപുള്ള നിമിഷങ്ങളിൽ ടെലിവിഷനിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭാ സെക്രട്ടറി കോഫി അന്നൻ ക്ഷീർ്നിച്ച ശബ്ദത്തിൽ തന്റെ നിസ്സഹായത ലോകത്തോട് പങ്കുവയ്ക്കുന്നു. മാസങ്ങളോളം നീണ്ട നയതന്ത്ര സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കൊടുവിൽ കോഫി അന്നനും തോറ്റുപിന്മാറി. ലോകത്തിന്റെ ആത്മീയധികാരകേന്ദ്രം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷനായ പരിശുദ്ധ പിതാവ് ജോൺ പോൾ മാർപ്പാപ്പയുടെ നിരന്തരമുള്ള പ്രഖ്യാപനങ്ങൾക്കും അമേരിക്കയെ നേർവഴിക്ക് നയിക്കാനായില്ല. എങ്കിലും ഉറച്ച ധാർമ്മികബോധത്തോടെ വത്തിക്കാൻ അമേരിക്കയെ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉപ

ദേശീയകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവർ അത് ചെവി കൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിലും.

ഉപദേശങ്ങൾക്കും പ്രേരണകൾക്കും ചെവി കൊടുക്കാതെ കടുത്ത ധാർഷ്ട്യത്തോടെയാണ് അമേരിക്ക ഇറാക്കിനെ ആക്രമിക്കുന്നത്. ഒരുപക്ഷേ, അമേരിക്കയുടെ യുദ്ധക്കൊതിക്കെതിരെ ലോകവ്യാപകമായി ഇത്രയ്ക്കു വലിയ പ്രതിഷേധം ഇതിനുമുമ്പ് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിക്കാണാനിടയില്ല. സമാധാനപ്രേമികളുടെ റാലി നടക്കാത്ത ഒരു രാജ്യവും ഇന്ന് ലോകത്തില്ല. ഫെബ്രുവരി 15ന് ലോകത്തിലെ രണ്ടായിരം കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നടന്ന പ്രകടനങ്ങളിൽമാത്രം പങ്കെടുത്തത് ഒന്നരക്കോടി ജനങ്ങളാണ്. യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി ധാർഷ്ട്യത്തോടെ നിലക്കുന്ന അമേരിക്കയിൽപ്പോലും പതിനായിരങ്ങൾ അണിനിരന്ന പടുകുറ്റൻ റാലികളാണ് അരങ്ങേറിയത്. ഒരു ഘട്ടത്തിൽ സമാധാനപ്രവർത്തകർ പ്രതികാർമ്മമായി വൈറ്റ് ഹൗസ് വളയുകപോലും ചെയ്തു. അമേരിക്കയ്ക്ക് സർവ്വവിധ പിന്തുണയുമായി യുദ്ധരംഗത്ത് അണിനിരന്ന ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രി ടോണി ബ്ലെയറും സ്വന്തം നാട്ടിൽനിന്നും കടുത്ത എതിർപ്പിനെ നേരിടേണ്ടിവന്നു. ബ്രിട്ടന്റെ ചരിത്രത്തിൽനടന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രകടനം ഇറാക്ക് ആക്രമണത്തിനെതിരെയുള്ളതായിരുന്നു. ടോണി ബ്ലെയറിന് രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, സ്വന്തം പാർട്ടിയിലെ സമുന്നതരായ നേതാക്കളിൽനിന്നുപോലും കടുത്ത എതിർപ്പ് നേരിടേണ്ടിവന്നു. ലേബർ പാർട്ടിയിൽപ്പെട്ട 120

പാർലമെന്റ് അംഗങ്ങളാണ് സ്വന്തം പാർട്ടിയുടെ പ്രധാനമന്ത്രിക്കെതിരെ കലാപക്കൊടി ഉയർത്തിയത്.

താല്പര്യങ്ങൾ

യുദ്ധവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി മാർപ്പാപ്പ ജോർജ് ബഷിന് നേരിട്ട് ഒരു കത്തെഴുതുകപോലുമുണ്ടായി. മാത്രമല്ല, ഇക്കഴിഞ്ഞ കരിക്ക്വെഡ്സേഡ് (Ash Wednesday) ലോകമെമ്പാടുമുള്ള നൂറുകോടി കത്തോലിക്കരോട് യുദ്ധത്തിനെതിരെയുള്ള സമാധാന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. വത്തിക്കാന്റെ ഇളക്കമില്ലാത്ത നിലപാടിൽ വിഷമിച്ച ടോണി ബ്ലെയർ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കത്തോലിക്കായ ഭാര്യയുമൊത്ത് മാർപ്പാപ്പയെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. അതൊന്നും വത്തിക്കാന്റെ നിലപാടിനെ അല്പം പോലും സാധിനിക്കാൻ പര്യാപ്തമായില്ല.

ഫ്രാൻസ്, ജർമ്മനി, റഷ്യ തുടങ്ങിയ ഏതാണ്ടെല്ലാ പ്രബല രാഷ്ട്രങ്ങളും അമേരിക്കക്കെതിരായി അണിനിരന്നിട്ടും അമേരിക്ക അവരുടെ അക്രമനീക്കങ്ങളിൽനിന്ന് പിന്തിരിയാൻ തയ്യാറായില്ല. ലോകവ്യാപകമായി നടന്ന മുഴുവൻ പ്രതിഷേധങ്ങൾക്കൊടുവിലും അമേരിക്ക ആക്രമണത്തിലേയ്ക്ക് ചുവടുവയ്ക്കുകയായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ എതിർപ്പ് ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയപ്പോൾ അമേരിക്ക എന്തുകൊണ്ട് ഈ ആക്രമണ

ത്തിൽനിന്നും പിന്മാറിയില്ല? ഐക്യരാഷ്ട്ര അഹമ്മദിനെപ്പോലെയുള്ള ചിന്തകർ അതിന് കാരണമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് അമേരിക്കയുടെ ചില നിക്ഷിപ്ത താല്പര്യങ്ങളാണ്. അമേരിക്കയുടെ മുൻപിൽ ഇന്ന് മൂന്ന് അജണ്ടകളാണുള്ളത്. ഒന്ന് ഓയിൽ, രണ്ട് ഇസ്രായേൽ, മൂന്ന് ഇസ്ലാം. സോവിയറ്റ് റഷ്യയുടെ പതനത്തിനുശേഷം അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യതന്ത്രിയെന്നതിനെ ചെറിയ വെല്ലുവിളിയെങ്കിലും ഉയർന്നുവന്നത് ഇസ്ലാമിക ലോകത്തുനിന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് അമേരിക്ക ഇസ്ലാമിനെ ശത്രുവായി കണക്കാക്കുന്നു. അമേരിക്കയുടെ താക്കോൽസ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം കയറിപ്പറ്റി സാധിന മുറപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ജൂതലോബിയുടെ കൂത്തിത്തിരിപ്പുകൾക്കൊണ്ട് അമേരിക്കയുടെ ഇസ്ലാം വിരോധം ഇസ്രായേൽ പ്രീണനമായി ഗതിമാറുന്നു. അറബ് ദേശീയതയ്ക്കുമേൽ ഇസ്രായേലിന് ആധിപത്യം പുലർത്തുന്നതിന് അമേരിക്കയുടെ പിൻബലം കൂടിയേ തീരൂ. അതിനുവേണ്ടി അമേരിക്കയിലെ ജൂതലോബി ചെലുത്തുന്ന ശക്തമായ സമ്മർദ്ദം അമേരിക്കയുടെ ഇറാഖ് നയത്തിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നു. ലോകത്ത് എണ്ണശേഖരണത്തിൽ രണ്ടാംസ്ഥാനമുള്ള ഇറാക്കിന്റെ എണ്ണപ്പാടങ്ങൾ അമേരിക്കയുടെ എക്കാലത്തെയും വലിയ പ്രലോഭനമാണ്. ഇറാക്കിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയാൽ പശ്ചിമേഷ്യയുടെ മുഴുവൻ നിയന്ത്രണവും അമേരിക്കയുടെ കൈപ്പിടിയിൽ ഒതുക്കാമെന്നും അതുവഴി ലോകവിപണിയിൽ എണ്ണയുടെ നിയന്ത്രണാധികാരം പരിപൂർണ്ണമായും കൈവശപ്പെടു

ത്താമെന്നുമാണ് അമേരിക്കൻ ഭരണാധികാരികൾ കരുതുന്നത്. ഐക്യരാഷ്ട്ര അഹമ്മദ് പറയാതെപോകുന്ന മറ്റൊന്നുകൂടി ഈ യുദ്ധത്തിന് കാരണമായുണ്ട്. അത് യുപിടിസ് നദിയിലെ വെള്ളമാണ്. പശ്ചിമേഷ്യയിലെ രാഷ്ട്രീയ സംഘർഷങ്ങളുടെ അടിവേരുകൾ പലപ്പോഴും ചെന്നുതൊടുന്നത് മരുഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും വിലപിടിപ്പുള്ള വസ്തുവായ ജലസ്രോതസ്സുകളിലാണ്. ഇന്റർനെറ്റിൽ മുന്നരലക്ഷത്തോളം വെബ്സൈറ്റുകൾ ഈ പ്രശ്നം ചർച്ച ചെയ്യുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു.

എണ്ണയും വെള്ളവും കഴിഞ്ഞാൽ അവശേഷിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളായ ഇസ്ലാമും ഇസ്രായേലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അമേരിക്കയെ മാത്രം പ്രതിസ്ഥാനത്തുനിർത്തി ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേണ്ട ഒന്നല്ല. വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ അതിന്റെ കാരണം നേരും നൂണയും എന്ന കൃതിയിൽ പണ്ടേ പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. 'അറബികൾ ഒന്നിച്ചുനിന്നു മുതമൊഴിച്ചാൽ ലെിച്ചുപോകാവുന്നതേയുള്ളൂ ഇസ്രായേൽ' എന്നർത്ഥം വരുന്ന ഒരു നിരീക്ഷണം ബഷീർ നടത്തിയത് ഓർമ്മവരുന്നു. പക്ഷേ, ഇറാക്കിനെതിരെ അമേരിക്കയ്ക്ക് താവളമൊരുക്കാൻ തത്രപ്പെടുന്ന സൗദി അറേബ്യയ്ക്കും കുവൈറ്റിനുമെല്ലാം എത്രമാത്രം കൂറ് അറബ് ദേശീയതയോടുണ്ട് എന്നത് നിഷ്പക്ഷമായ പരിശോധന അർഹിക്കുന്ന വിഷയമാണ്. അതല്ലെങ്കിൽ അമേരിക്കയോടുള്ള ഭയംകൊണ്ട് അവർക്ക് ഒരു വിശാല അറബ് ദേശീയത യാ

ഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നതുമാകാം.

പ്രതിസന്ധിയിൽ

അമേരിക്കയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ യുദ്ധം രാഷ്ട്രീയ ആവശ്യമെന്നതിലുപരി സാമ്പത്തിക ആവശ്യമാണ്. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ സെപ്തംബർ പതിനൊന്നിനുശേഷം ഗുരുതരമായ പ്രതിസന്ധി നേരിടുന്ന അമേരിക്കയിലെ ആഭ്യന്തര-സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു പരിഹാരമാണ് അവർക്ക് ഇറാക്ക് യുദ്ധം. അമേരിക്ക നേരിടുന്ന മുഴുവൻ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഇറാക്ക് ആക്രമണമെന്ന ഒറ്റപരിഹാരം മാത്രമേ ഇന്ന് അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റിനു മുന്നിലുള്ളൂ.

ലോകമെമ്പാടുമുള്ള സമാധാനസന്ദേഹികൾ നടത്തിയ പ്രകടനങ്ങളിൽ ആലപിച്ച അതിപ്രശസ്തമായ ഒരു ഗാനമുണ്ട്. ആ ഗാനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം ഇങ്ങനെയാണ്: If you cannot find Osama

Bomb Iraq
If the markets are a drama
Bomb Iraq
ഒസാമയെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയാത്തതിലുള്ള പരാജയം അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റിന് അതിജീവിക്കണമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ജയിക്കാൻ ഒരു യുദ്ധം വേണം. അതുകൊണ്ട് ഇറാക്കിൽ ബോംബിടുക. അമേരിക്കൻ വിപണിയുടെ നാടകീയത പിടിച്ചുനിർത്താൻ അമേരിക്കൻ

പ്രസിഡന്റിനുമുന്നിൽ ഒരു മാർഗ്ഗമേയുള്ളൂ. ഇറാക്കിൽ ബോംബിടുക. സമാധാന സന്ദേശം ആലപിക്കുന്ന ഈ ശാന്തതയിൽ അമേരിക്കയുടെ യുദ്ധസന്നാഹങ്ങളുടെ പൊള്ളത്തരം മുഴുവൻ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. തീവ്രവാദികളെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നത് അമേരിക്കയ്ക്ക് എളുപ്പമല്ല. അതുകൊണ്ട് ഇറാക്കിൽ ബോംബിടുക. നിലപാടുകളുടെ കാര്യത്തിൽ ചാഞ്ചാടക്കാരാണ് പാകിസ്താൻ. അവരെ മെരുക്കൽ എളുപ്പമല്ല. അതുകൊണ്ട് ഇറാക്കിൽ ബോംബിടുക. അണുവായുധങ്ങളുള്ള വടക്കൻ കൊറിയയെ നേരിടുന്നത് അമേരിക്കയ്ക്ക് വിഷമമുള്ള കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇറാക്കിൽ ബോംബിടുക. ഇറാക്കിന്റെ സംഹാരശേഷിയുള്ള ആയുധങ്ങളിൽനിന്ന് ഇനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ ഇറാക്കിലെ ഇനങ്ങളുടെ മേൽ ബോംബിടുക. ഞങ്ങൾക്ക് കാനാൻ കഴിയാത്ത ആയുധങ്ങൾ ഇറാക്കിലുണ്ടെന്നുള്ളതിന് ആരെങ്കിലും തെളിവുകളുണ്ടാക്കുക. കാ

രണം ഞങ്ങൾക്ക് ഇറാക്കിൽ ബോംബിടണം. അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റിന് അടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ജയിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് തോന്നിയാൽ ഇറാക്കിൽ ബോംബിടുക. സുദീർഘമായ ഈ ശാന്തതിനൊടുവിൽ സമാധാനപ്രേമികൾ പരിഹസിക്കുന്നത് അമേരിക്കയുടെ യുദ്ധമോഹത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരത്തെയാണ്.

തെമ്മാടിരാഷ്ട്രം

എല്ലാ കാലത്തും അമേരിക്കയെ യുദ്ധമുന്നണിയിലേയ്ക്ക് നയിച്ചിട്ടുള്ളത് അവരുടെ സാമ്പത്തിക താല്പര്യങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു. പക്ഷേ ആ സാമ്പത്തികതാല്പര്യങ്ങൾ മുടിവയ്ക്കാനാവശ്യമായ പ്രചാരണ സന്നാഹങ്ങൾ അമേരിക്കയ്ക്ക് വേണ്ടുവോളമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയമായ മുഖമുടികൊണ്ടലങ്കരിച്ച സാമ്പത്തിക യുദ്ധങ്ങളായിരുന്നു അമേരിക്ക എല്ലായിപ്പോഴും നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. നോ ചോംസ്കി ശരിയായി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ നിർമ്മിച്ചെടുക്കുകയായിരുന്നു മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ എല്ലാക്കാലത്തും അമേരിക്ക.

ആ മുഖമുടിയാണ് ഇപ്പോൾ അഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നത്. ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളെ മുഴുവൻ വെല്ലുവിളിച്ച് ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെയും വത്തിക്കാന്റെയും തീരുമാനങ്ങളെ നിരാകരിച്ച് അമേരിക്ക ഒരു തെമ്മാടിരാഷ്ട്രം മാത്രമായി യുദ്ധമുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്നു. നോ ചോംസ്കി അമേരിക്കയെ പണ്ട് 'റോൾ സ്റ്റേറ്റ്' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചത് എത്രമാത്രം ശരിയായിരുന്നുവെന്ന് ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നു.

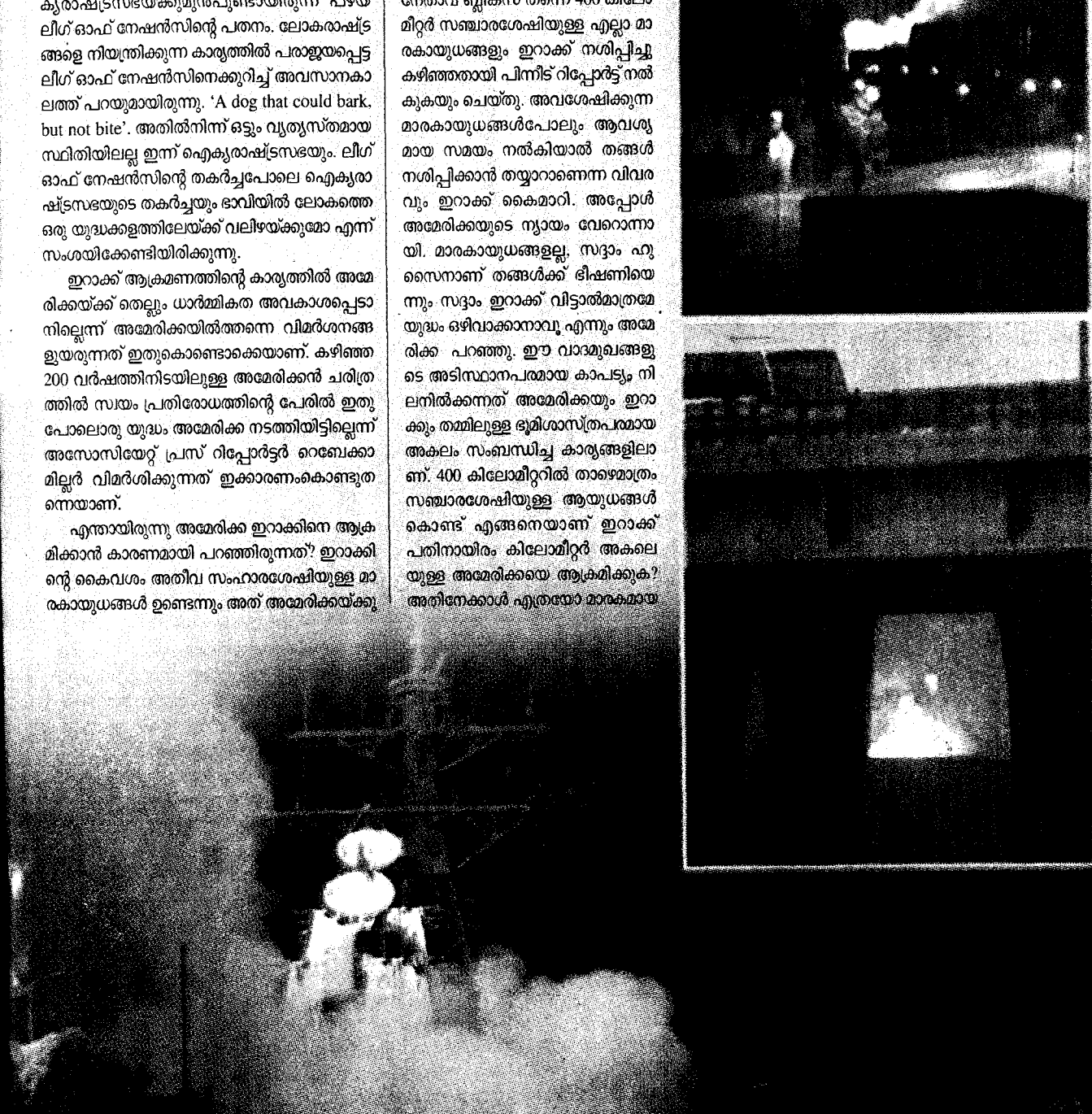
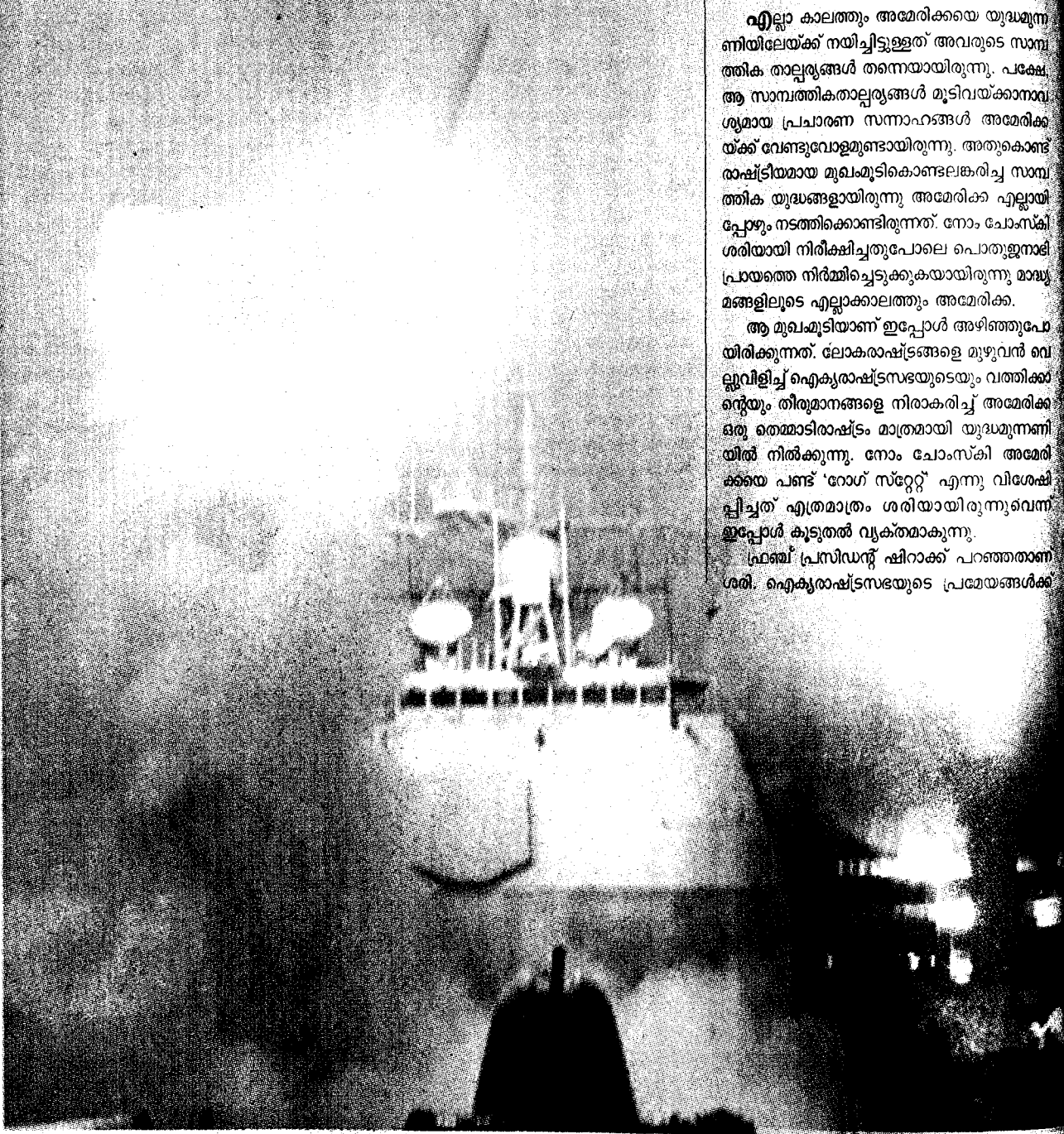
ഫ്രഞ്ച് പ്രസിഡന്റ് ഷിറാക്ക് പറഞ്ഞതാണ് ശരി. ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ പ്രമേയങ്ങൾക്ക്

തരിമ്പും വില കല്പിക്കാൻ അമേരിക്കയെപ്പോലുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങൾ തയ്യാറല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭതന്നെ എന്തിന്? അതും പിരിച്ചു വിടുക. ലോകത്തിന്റെ അധിശതം ഒരു തെമ്മാടിരാഷ്ട്രത്തെത്തന്നെ ഏല്പിച്ച് കൈകെട്ടി മാറി നിൽക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചോദ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം. ചരിത്രത്തിലെ മറ്റൊരു സന്ദർഭം ഇതെല്ലാം ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയ്ക്കുമുന്നിലുണ്ടായിരുന്ന പഴയ ലീഗ് ഓഫ് നേഷൻസിന്റെ പതനം. ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ട ലീഗ് ഓഫ് നേഷൻസിനെക്കുറിച്ച് അവസാനകാലത്ത് പറയുമായിരുന്നു. 'A dog that could bark, but not bite'. അതിൽനിന്ന് ഒട്ടും വ്യത്യസ്തമായ സ്ഥിതിയിലല്ല ഇന്ന് ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയും. ലീഗ് ഓഫ് നേഷൻസിന്റെ തകർച്ചപോലെ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ തകർച്ചയും ഭാവിയ്ക്ക് ലോകത്തെ ഒരു യുദ്ധക്കളത്തിലേയ്ക്ക് വലിച്ചെടുക്കുമോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇറാക്ക് ആക്രമണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അമേരിക്കയ്ക്ക് തെല്ലും ധാർമ്മികത അവകാശപ്പെടാനില്ലെന്ന് അമേരിക്കയിൽത്തന്നെ വിമർശനങ്ങളുയരുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാക്കെയാണ്. കഴിഞ്ഞ 200 വർഷത്തിനിടയിലുള്ള അമേരിക്കൻ ചരിത്രത്തിൽ സാധം പ്രതിരോധത്തിന്റെ പേരിൽ ഇതുപോലൊരു യുദ്ധം അമേരിക്ക നടത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് അസോസിയേറ്റ് പ്രസ് റിപ്പോർട്ടർ റെബേക്കാ മില്ലർ വിമർശിക്കുന്നത് ഇക്കാരണംകൊണ്ടുതന്നെയാണ്.

എന്തായിരുന്നു അമേരിക്ക ഇറാക്കിനെ ആക്രമിക്കാൻ കാരണമായി പറഞ്ഞിരുന്നത്? ഇറാക്കിന്റെ കൈവശം അതിവ സംഹാരശേഷിയുള്ള മാർകായുധങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും അത് അമേരിക്കയ്ക്കു

ഭീഷണിയാണെന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ ആദ്യത്തെ വാദം. പക്ഷേ, ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ നിയോഗിച്ച ആയുധപരിശോധകർക്ക് വേണ്ട സഹകരണം ഇറാക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്തതോടെ അമേരിക്കയുടെ വാദം പാളാൻ തുടങ്ങി. ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ നിയോഗിച്ച ആയുധ പരിശോധനാ സംഘത്തിന്റെ നേതാവ് ബ്ലിങ്ക്സ് തന്നെ 400 കിലോമീറ്റർ സഞ്ചാരശേഷിയുള്ള എല്ലാ മാർകായുധങ്ങളും ഇറാക്ക് നശിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞതായി പിന്നീട് റിപ്പോർട്ട് നൽകുകയും ചെയ്തു. അവശേഷിക്കുന്ന മാർകായുധങ്ങൾപോലും ആവശ്യമായ സമയം നൽകിയാൽ തങ്ങൾ നശിപ്പിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്ന വിവരവും ഇറാക്ക് കൈമാറി. അപ്പോൾ അമേരിക്കയുടെ ന്യായം വേറൊന്നായി. മാർകായുധങ്ങളല്ല, സദാ ഹുസൈനാണ് തങ്ങൾക്ക് ഭീഷണിയെന്നും സദാ ഇറാക്ക് വിട്ടാൽമാത്രമേ യുദ്ധം ഒഴിവാക്കാനാവൂ എന്നും അമേരിക്ക പറഞ്ഞു. ഈ വാദമുഖങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ കാപട്യം നിലനിൽക്കുന്നത് അമേരിക്കയും ഇറാക്കും തമ്മിലുള്ള ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ അകലം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിലാണ്. 400 കിലോമീറ്ററിൽ താഴെമാത്രം സഞ്ചാരശേഷിയുള്ള ആയുധങ്ങൾ കൊണ്ട് എങ്ങനെയാണ് ഇറാക്ക് പതിനായിരം കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള അമേരിക്കയെ ആക്രമിക്കുക? അതിനേക്കാൾ എത്രയോ മാർകമായ

ആയുധങ്ങൾ കൈവശമുള്ള രാജ്യമാണ് അമേരിക്ക എന്നതുമത്രമല്ല പ്രശ്നം. ഇറാക്കിന്റെ ചുറ്റുവട്ടത്ത് സൗദിയിലും കുവൈറ്റിലുമെല്ലാം ഇറാക്കിനെതിരെ പടനീക്കത്തിന് അമേരിക്കയ്ക്ക് സൈനികത്താവളങ്ങളുണ്ട്. അതുപോലെ അമേരിക്കക്കടുത്ത് ഒരിടത്തും ഇറാക്കിന് സൈനികത്താവളങ്ങളില്ല.

ലക്ഷ്യം വ്യക്തം

എങ്കിലും യുദ്ധപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ അവസാനനിമിഷങ്ങളിൽ സദാം രാജ്യം വിടാൻ തയ്യാറായി യുദ്ധം ഒഴിവാക്കിയേക്കുമെന്ന് അമേരിക്ക ശങ്കിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് ജോർജ് ബുഷ് ഇറാക്കിനെതിരെ യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം നടത്തുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ് സദാം രാജ്യം വിട്ടാലും തങ്ങൾ ഇറാക്കിനെ ആക്രമിക്കുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചത്. ഇതിൽനിന്ന് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നു. അമേരിക്കയുടെ ലക്ഷ്യം ഇറാക്കിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തുക എന്നതുമത്രമാണ്. ബാക്കിയെല്ലാം അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ന്യായവാദങ്ങൾ മാത്രം. ഇറാക്ക് ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ പ്രമേയങ്ങൾ അനുസരിച്ചില്ലെന്ന് അമേരിക്ക നടത്തുന്ന പ്രചാരണങ്ങൾക്കു മറുപടിയായി കനേഡിയൻ പ്രധാനമന്ത്രി ജിൻ ക്രെറ്റിൻ പറയുന്ന തുറന്നുകൊടുക്കുക: യു.എന്റെ സെക്യൂരിറ്റി കൗൺസിൽ അംഗീകരിച്ച 1441-ാം നമ്പർ പ്രമേയം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ഇറാക്ക് നിരായുധീകരണത്തിനുവേണ്ടി, ആയുധപരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാകണമെന്നു മാത്രമാണ്. യുദ്ധവും ഇറാക്കിലെ ഭരണ മാറ്റവുമൊന്നും ആ പ്രമേയത്തിന്റെ വിഷയമല്ല. ഇനി യു.എൻ പ്രമേയം ലംഘിച്ചു എന്നുതന്നെയിരിക്കട്ടെ. എങ്കിൽ അമേരിക്ക അതിന്റെ പേരിൽ ആദ്യം യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് ഇസ്രാ

യേലിനു നേർക്കായിരുന്നില്ലേ? ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ എത്രയോ പ്രമേയങ്ങളാണ് പുല്ലുവിലപോലും കല്ലിക്കാതെ ഇസ്രായേൽ അവഗണിച്ചു തള്ളിയിട്ടുള്ളത്. സദാം ബഹറിനിൽ രാഷ്ട്രീയായേം തോടാനുള്ള ഒരു ശ്രമം നടത്തിയിരുന്നുവെന്നും അന്താരാഷ്ട്ര വാർത്താ ഏജൻസികൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അതുകൊണ്ടും യുദ്ധം ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുകയാണായിരിക്കണം അദ്ദേഹം ആ ശ്രമം ഒഴിവാക്കിയത്.

ഒരിക്കൽ പേൾ ഹാർബർ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടതൊഴിച്ചാൽ എപ്പോഴും അമേരിക്കയുടെ യുദ്ധം മറ്റു രാജ്യങ്ങളുടെ മണ്ണിലായിരുന്നു. അവിടെ നിന്നു സമുദ്രക്കൂട്ടിയ സമ്പത്തിന്റെ അടിത്തറയിലാണ് അമേരിക്ക ലോകാധിപത്യം നേടിയത്. തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക താല്പര്യങ്ങൾക്ക് എതിരായിരുന്നെന്ന് വത്തിക്കാനായാലും ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയായാലും അതിനെ നിഷ്കർണ്ണം അവഗണിക്കുമെന്നതാണ് അമേരിക്ക ഈ യുദ്ധത്തി

ലൂടെ ലോകത്തിനു നൽകുന്ന സന്ദേശം. അമേരിക്ക, അവരുടെ ഏറ്റവും കരുത്തനായ ശത്രുവിനെ, ലോക പൊതുജനാഭിപ്രായത്തോയാണ് അതുവഴി കടന്നുകൂടിക്കുന്നത്. യുദ്ധം തുടങ്ങിയ വാർത്തയറിഞ്ഞപ്പോൾ വത്തിക്കാൻ നൽകിയ സന്ദേശത്തിൽ അമേരിക്കയ്ക്ക് ദൈവം തക്ക ശിക്ഷ നൽകട്ടെയെന്ന് ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. ഇറാക്കിൽനിന്ന് ഏറ്റവും ഒടുവിലെത്തിയ സന്ദേശത്തിൽ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രധാനമന്ത്രി താരിഖ് അസീസ് പറയുന്നു: "We were born in Iraq and we will die in Iraq, either as martyrs which is a great honour, or naturally".

ഇറാക്കിൽ ബോംബുവർഷം തുടരുമ്പോഴും വത്തിക്കാന്റെ പ്രതിനിധി അവിടെനിന്നും പിന്മാറാതെ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം നിലയുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള സമാധാന പോരാളികളുടെ സംഘങ്ങളും അവിടെയുണ്ട്. ഇറാക്കി കളോടൊപ്പം മരിക്കാൻ, എന്തൊരു മഹത്തായ മരണം.

അമേരിക്ക നടത്തുന്നത് യുദ്ധമല്ല, കശാപ്പാണ്

ആയിരക്കണക്കിനാളുകളുടെ ജീവൻ അപഹരിച്ച പന്ത്രണ്ടുവർഷത്തെ ഉപരോധയുദ്ധത്തിനുശേഷം അമേരിക്ക ഇറാക്കിനെ ആക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. പുതിയൊരു ഭരണകൂടത്തെ അവിടെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുപുറമെ, ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ അനുമതിയോ, വിമോചിപ്പോ വിഗണിച്ച് ഒരു കൊളോണിയൽ അധിനിവേശസേനയെ യുദ്ധത്തിനുശേഷം നിയോഗിക്കുമെന്നും പ്രസിഡന്റ് ബുഷ് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ലോകത്തെ എണ്ണനികേഷപത്തിൽ മുന്നിൽ രണ്ടുഭാഗം ഇറാക്കിലാണ്. അതുൾപ്പെടുന്ന മദ്ധ്യ

പുർവ്വദേശത്ത് അധീശത്വം സ്ഥാപിക്കലാണ് അമേരിക്കയുടെ ആക്രമണത്തിനു പിന്നിലെന്ന് വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കയിലെ സൈനിക തന്ത്രജ്ഞന്മാരെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം ഇറാക്ക് വളരെ ലളിതമായ ലക്ഷ്യം മാത്രമല്ല, തന്ത്രപ്രാധാന്യമുള്ളതുമാണ്. ഇറാക്കിന്റെ നിയന്ത്രണം ലക്ഷ്യത്തിന്റെ അവസാനമല്ല, മറിച്ച് മദ്ധ്യപുർവ്വ ദേശത്തിന്റെ ഭൂപടം മാറ്റിവെയ്ക്കുന്നതിനുള്ള തുടക്കം കൂടിയാണ്. "സദാം ഹുസൈന്റെ ഭരണകൂടത്തെ നീക്കം ചെയ്തശേഷം അമേരിക്കയുമായി ചങ്ങാത്തമുള്ള പുതിയൊരു ഭരണകൂടം സ്ഥാപി

ക്കുന്നതോടുകൂടി റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിനും, ഒട്ടോമാൻ സാമ്രാജ്യത്തിനുംശേഷം അധികാരത്തിൽ വരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ശക്തിയാക്കി അമേരിക്കയെ അവിടെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ സാധിക്കും. മുൻ പ്രസിഡന്റ് ബുഷ് സീനിയറിന്റെ പ്രസ്ഥാനം ലേഖകനായ ഡേവിഡ് ഫ്രൂം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ബുഷ് ഭരണകൂടത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യതന്ത്രത്തിൽ 'ഡമാസ്കസ്, ടെഹ്റാൻ, റിയാദ്, ജെറുസലേം' എന്നിവയിലേയ്ക്കുള്ള വഴി ബാഗ്ദാദിലൂടെയായിരിക്കും." അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. അമേരിക്കയുടെ ആഗോള അധീശത്വം ശാശ്വതമാക്കാ

മദ്ധ്യപുർവ്വദേശത്തിന്റെ ഭൂപടം മാറ്റിവെയ്ക്കുകയാണ് ഇറാക്കി ആക്രമണത്തിലൂടെ അമേരിക്ക ചെയ്യുന്നത്

നുള്ള വിശാലമായ തന്ത്രത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട കണ്ണായാണ് സദാമിനെ നീക്കം ചെയ്ത് ഇറാക്കിൽ അമേരിക്കയ്ക്ക് അനുകൂലമായ ഒരു ഭരണസംവിധാനത്തെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയെന്നത്- പ്രമുഖ രാഷ്ട്രകാര്യ ചിന്തകനായ ബൈക്കേൽ ടി ക്ളെയർ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു.

വമ്പൻ സൈനികവ്യൂഹം

മാർച്ച് ആദ്യത്തോടെത്തന്നെ ഏതു നിമിഷവും ഇറക്കിനെ ആക്രമിക്കുന്നതിനായി കരയി

ലും കടലിലും ഇറക്കിനടുത്തുള്ള വിമാനത്താവളങ്ങളിലുമായി രണ്ടരലക്ഷം പട്ടാളക്കാരെ അമേരിക്ക വിന്യസിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പുറമെ ബ്രിട്ടനിൽനിന്നും 42000 പട്ടാളക്കാരും ആസ്ട്രേലിയയിൽനിന്നും 2000 പട്ടാളക്കാരും എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. (സഖ്യസേനയെന്നാണ് അമേരിക്കൻ പട്ടാളവ്യൂഹത്തെ ബുഷ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. സമ്മർ ദുഃഖി തട്ടിക്കൂട്ടിയെടുത്ത സഖ്യം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുകയായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരി.) ഈ ആക്രമണം ഇറാക്കിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അതികഠിനമായ പീഡനങ്ങൾ ഏല്പിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. പുനഃജന്മകൊല്ലം നീണ്ടുനിന്ന ഉപരോധം തകർക്കുകയും. ഇടവിട്ടടിവിട്ട് അമേരിക്കൻ- ബ്രിട്ടീഷ് യുദ്ധവിമാനങ്ങളുടെ ആക്രമണം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ഇറാക്ക്. ഈ ആക്രമണംകൂടി പൂർത്തിയാകുന്നതോടെ പൂർണ്ണമായും നശിക്കും. ബോസ്റ്റൺ ഗ്ലോബിൽ ആന്റണി ഷിദിർ അതേപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: തകർന്നുനശിച്ച ഇറാക്കിന്റെ നേർക്കുള്ള അമേരിക്കയുടെ ആക്രമണം റോഡുകളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യും. ആശുപത്രികൾക്കും ശുദ്ധജല വിതരണകേന്ദ്രങ്ങൾക്കുമുള്ള വൈദ്യുതി നിലയവും. ബാഗ്ദാദിലെ ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് കുടിവെള്ളം കിട്ടാതാവും. അതിനൊപ്പം പുറമെ ഇലനിർഗ്ഗമ സ്രോതസ്സുകൾ തകരുന്നതോടെ സാനിട്ടേഷൻ ഇല്ലാതാകുമെന്നു മാത്രമല്ല, തെരുവുകൾ ദുർഗന്ധമലിനസമ്പാദകം.

ആക്രമണത്തിന്റെ ആദ്യമുന്നണിയിൽനിന്നും 48000-നും 261000-നും മദ്ധ്യേ വരുന്ന മരണങ്ങൾ സമഭാവിക്കാണെന്നാണ് ബ്രിട്ടനിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആരോഗ്യ പ്രവർത്തകരുടെ സം

പുസ്തക വാർത്ത

**വള്ളത്തോൾ
കവിതകൾ**

ഏകകാലമായി
ലഭ്യമല്ലാതിരുന്ന വള്ളത്തോൾ
സമ്പൂർണ്ണകൃതികളുടെ
ആദ്യഭാഗം

ഭഗവത്സ്മതോന്മമാല,
 ജ്ഞാപിമാസം, തപസ്സിസംവരണം,
 ബധിരവിമാസം, ദണ്ഡധാരണം,
 ഗണപതി, വിമാസലതിക, ബന്ധന
 സ്ഥനായ അനിരുദ്ധം, ഒരു കത്ത,
 ശിഷ്യനും മകനും, ദൗഷ്ടധാഹരണം,
 മഗ്ധനാമനി, കൊച്ചുസീത,
 ശരണമയ്യപ്പാ, അച്ഛനും മകളും,
 ബാപ്പുജി, ചിത്രയോഗം,
 ഗ്രാമസുഭാഗം, വീരശൃംഖല,
 ദിവാസ്വപ്നം, വിഷുക്കണി,
 ഇന്ത്യയുടെ കരളിര,
 അഭിവാദ്യം, റഷ്യയിൽ - കൂടാതെ
 തെരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകളും.

ആയിരത്തിൽപ്പരം പേജുകൾ
അപൂർവ്വചിത്രങ്ങൾ
ഒ.എൻ.വി.യുടെ ആമുഖം
കെ.പി. ശങ്കരന്റെ പഠനം
വില 325 രൂപ

ഏപ്രിൽ 15 വരെ
250 രൂപയ്ക്ക് ലഭിക്കും

dcb ഡി സി ബുക്സ്

ഇന്ത്യയിലാദ്യമായി ഐ.എസ്.ഒ. സർട്ടിഫി
ക്കേഷൻ ലഭിച്ച പൂസ്തകപ്രസാധനശാല
വിതരണം

ഡി സി ബുക്സ്, കറന്റ് ബുക്സ്
30 ശാഖകൾ
കൈരളി പുസ്തകശാല, തൃശ്ശൂർ - 1

ഘടനയായ മെഡാക്ട് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്ന ത്. "യുദ്ധമല്ല, കശാപ്പാണ് അമേരിക്ക നടത്തുന്നത്." ഇറാക്കിന് വിദേശസഹായമെത്തിക്കുന്ന പ്രമിയറി അർജൻസ് ഡയറക്ടർ വിൻസെന്റ് ഹുബിൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. "അതൊരു വലിയ ദുരന്തമാകും" അദ്ദേഹത്തിന്. അതിൽ സംശയമില്ല. താരതമ്യേണ ശാന്തമായ വടക്കേ ഇറാക്കിൽ പോലും പൊതുജനാരോഗ്യ സംരക്ഷണ സംവിധാനം എത്ര നിമിഷവും തകരുമെന്ന ഉതകണായിലാണ് ആരോഗ്യപ്രവർത്തകർ. വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്ന ഉപരോധഫലമായി ആശുപത്രികളിലൊന്നും ഔഷധങ്ങളോ ഉപകരണങ്ങളോ ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ജീവൻ രക്ഷിക്കാനുള്ള ഔഷധങ്ങളുടെ സപ്ലൈ പാടെ നിലച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബ്ലഡ് ബാഗുകൾ, കത്തിറ്റേഷൻ, സൂചികൾ, ആന്റിബയോട്ടിക്സ്, അനസ്തേഷ്യ കിറ്റുകൾ - കിട്ടുന്നില്ല.

കഴിഞ്ഞ മാസം ഇനിവയിൽ ചേർന്ന ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടനയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സംഘം പുറത്തുവിട്ട രേഖകൾ ആരേയും അമ്പലുക്കുന്നതാണ്. ആക്രമണഫലമായി ഇരുപതു ലക്ഷത്തോളം ഇറാക്കികൾക്ക് വീട്ടു വീട്ടുപോകേണ്ടിവരുമെന്നാണ് ആ രേഖ പറയുന്നത്. അഞ്ചു ലക്ഷത്തിനും പതിനഞ്ചുലക്ഷത്തിനുമിടയ്ക്കുള്ളവർ ഇറാക്കിൽനിന്നും ഓടിപ്പോകേണ്ടിവരും. കഷ്ടിച്ച് ആറുപേർക്കുള്ള ഭക്ഷ്യശേഖരമേ

ഇറാക്കിലുള്ളൂ. എല്ലാത്തിനുമുപരി ശുദ്ധജലവിതരണമായിരിക്കും തകർന്നുതരിപ്പണമാകാൻ പോകുന്നത്. യുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമായി ആഫ്രിക്കയിലും അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലും സംഭവിച്ചതിനേക്കാൾ ഭയാനകമായ ക്ഷാമമായിരിക്കും ഇറാക്കിൽ ഉണ്ടാവുകയെന്നാണ് ഇറാക്കിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന യു.എൻ. ഹ്യൂമാനിറ്റേറിയൻ കോ-ഓർഡിനേറ്റർ റമിനോ ലോപസ് ഡിസിൾവ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്.

800 ക്രൂസ് മിസൈലുകൾ

രണ്ടു ദിവസത്തിനിടയിൽ 800 ക്രൂസ് മിസൈലുകൾ വർഷിച്ച് ഇറാക്കിലെ ജനങ്ങളെ ശാരീരികമായും മാനസികമായും തകർക്കുകയാണ് അമേരിക്കയുടെ ലക്ഷ്യമെന്ന് സിഡ്നിയിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഡബ്ല്യു ഹെറാൾഡ് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇറാക്കി പട്ടാളത്തെ മാത്രമല്ല, ബാഗ്ദാദിലെ വൈദ്യുതിയും ജലവിതരണവും ഇല്ലാതാക്കുകയാണ് പെൻഗ്വിന്റെ ഉന്നമെന്നും പ്രസ്തുതപത്രം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. 'ഞെട്ടിപ്പിക്കുകയും ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക' എന്ന തന്ത്രം രൂപപ്പെടുത്തിയ വാഷിംഗ്ടണിലെ നാഷണൽ ഡിഫൻസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പറയുന്നത്

തുടർച്ചയായ രണ്ടു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മുന്നും നാനൂറും മദ്ധ്യേ വരുന്ന ക്രൂസ് മിസൈലുകൾ ഇറാക്കിൽ വർഷിക്കുമെന്നാണ്. 1991-ലെ നാല്പതുദിവസം നീണ്ടുനിന്ന ഗൾഫ് യുദ്ധത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച മിസൈലുകളുടെ ഇരട്ടിയാണിതെന്ന് ഇതിന്റെ ഫലമായി ബാഗ്ദാദിൽ സൂക്ഷിത്താളിടവും ഇല്ലാതാകും. പെൻഗ്വിന്റെ വക്താവെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ആക്രമണത്തിന്റെ ആദ്യദിവസങ്ങളിൽ മുൻനിരത്തോളം മിസൈലുകൾ ഇറാക്കിൽ വർഷിക്കുകയാണ് അമേരിക്കയുടെ യുദ്ധതന്ത്രത്തിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷതയെന്ന് ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പത്തു കേന്ദ്രമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന യു.എസ് സെൻട്രൽ കമാന്റിന്റെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് വിമാനവാഹിനി കപ്പലുകൾക്ക് ആക്രമണത്തിൽ മുഖ്യപങ്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണ്. ഇതിനായി അഞ്ചു വിമാനവാഹിനികപ്പലുകളെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

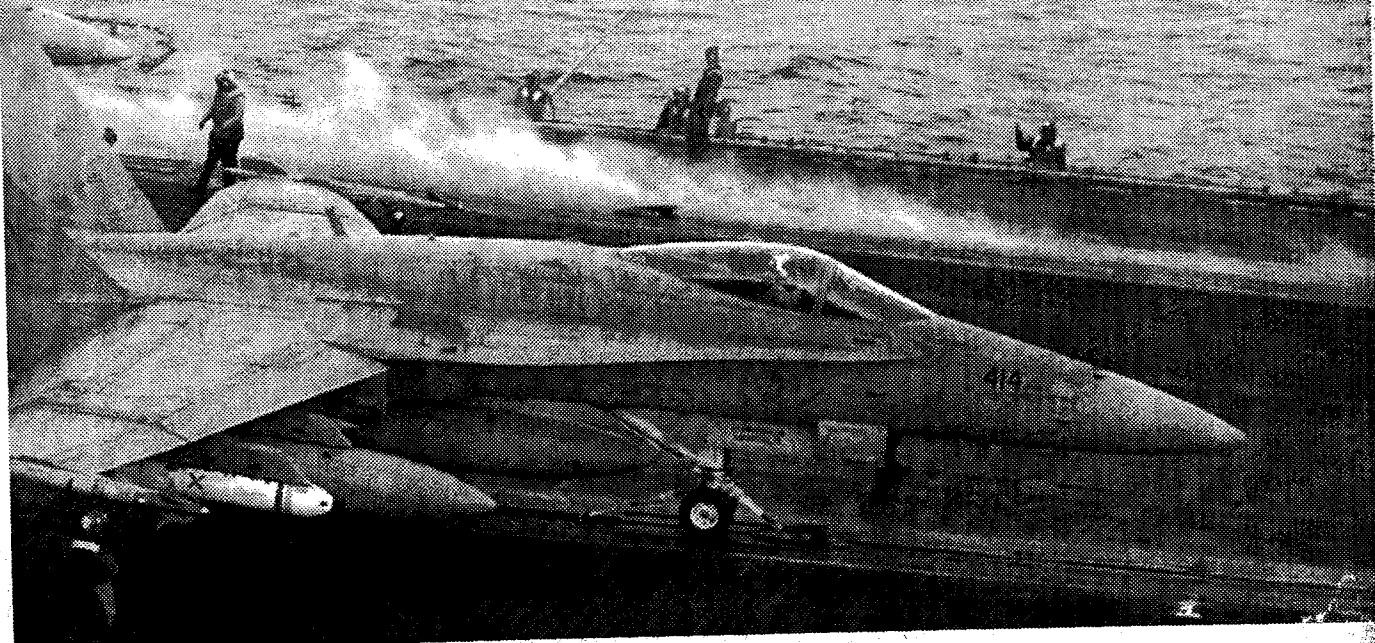
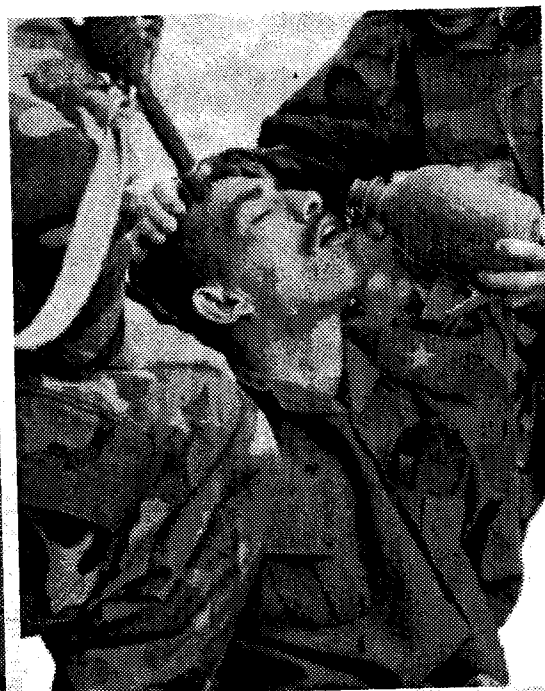
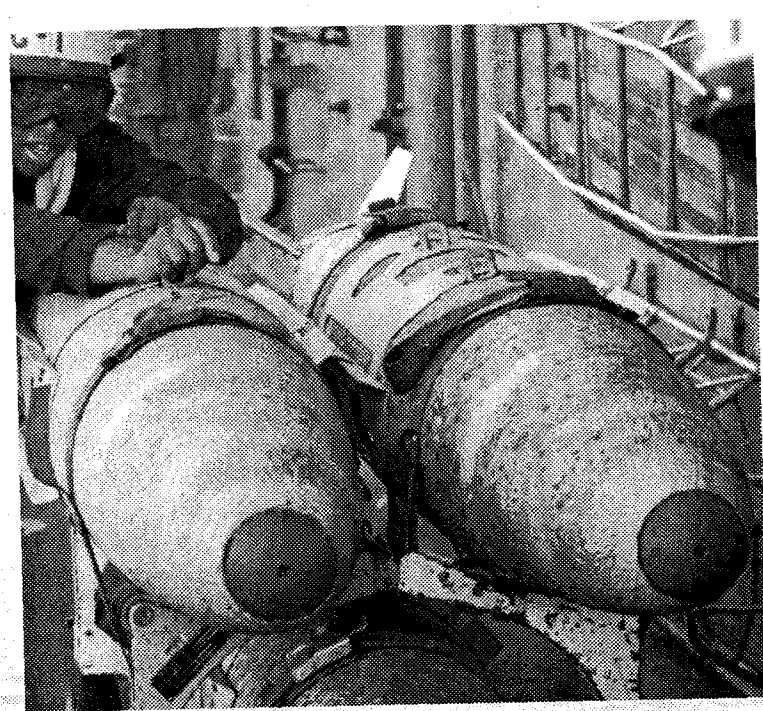
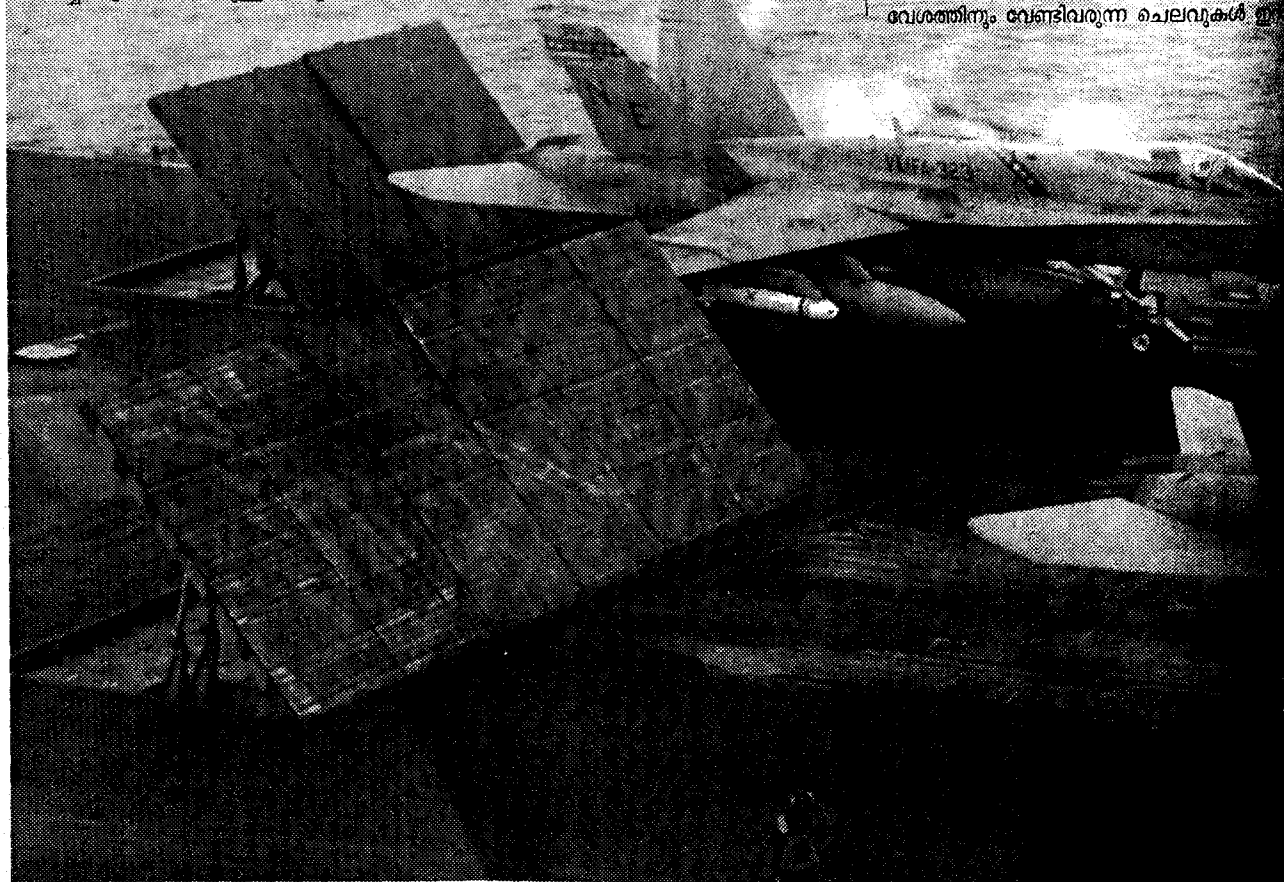
എണ്ണയിൽ കണ്ണ്

യുദ്ധാനന്തര ഇറാക്കിൽ ഭരണം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ബുഷ് ഭരണകൂടത്തിന് സമീപനമായൊരു രൂപരേഖ ഉണ്ടാക്കാനായിട്ടില്ലെങ്കിലും ആക്രമണത്തിൽനിന്നുള്ള നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി അഖ്യബോധവാന്മാരാണ്. ആക്രമണത്തിനും അധീനവേശത്തിനും വേണ്ടിവരുന്ന ചെലവുകൾ ഇറാക്കി എണ്ണപ്പാടങ്ങളിൽനിന്നും കിട്ടുമെന്നാണ് അവരുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ. അതിനുപരി മറ്റൊരു നേട്ടവുമുണ്ട്. പെക് (എണ്ണരാജ്യങ്ങളുടെ സംഘടന)നെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ഇപ്പോൾ സൗദി അറേബ്യയാണ്. അവരെ തന്ത്രപരമായി കൗണ്ടർ ബാലൻസ് ചെയ്യാൻ ഇറാക്ക് കൈയിൽ കിട്ടിയത് പ്രയോജനപ്പെടും. ഇറാക്കിൽ ഒരു സൈനികത്താവളംകൂടി സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ കൂടു

പ്പൂർവ്വദേശത്തെ സൈനിക-സാമ്പത്തിക മേധാവിത്വം കൈയിലാവാമെന്നും അമേരിക്കൻ ഭരണകൂട വിദഗ്ദ്ധന്മാർ കരുതുന്നു. 1991-ലെ ഗൾഫ് യുദ്ധച്ചെലവ് 61 ബില്യൺ ഡോളായിരുന്നു. അതിൽ അമേരിക്കയുടെ സഖ്യരാജ്യങ്ങളായ സൗദി അറേബ്യയും കൂവൈറ്റും ജപ്പാനും 50 ബില്യൺ കൊടുത്തു. എന്നാൽ ഈ യുദ്ധത്തിൽ ന്യൂറകണക്കിന് ബില്യൺ ഡോളർ വേണ്ടിവരും. ആ

ചെലവിന്റെ ഓഹരി വഹിക്കാൻ കെല്ലുള്ള സഖ്യരാജ്യങ്ങളില്ല. അപ്പോൾ ആരുവഹിക്കും ഈ ഭാരം? ചെലവ്. സൈനികച്ചെലവിനായി വരുമാനത്തിൽ ഓഹരി നൽകാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്ന അമേരിക്കൻ പൗരന്മാരുടെ ചുമലിലായിരിക്കും ഈ ഭാരം വന്നുവീഴുക. അങ്ങനെ അമേരിക്കയുടെ വിയർപ്പിൽനിന്നും പിരിച്ചെടുക്കുന്ന പണം കൊണ്ട് യുദ്ധം നടത്തി എന്തുനേടുന്നു ബുഷ്?

ഇറാക്ക് ഉപരോധത്തിൽ എന്ത് പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ എഡിറ്റോറിയൽ ലേഖകൻ

ശരീര ആകാരസൗന്ദര്യ ശസ്ത്രക്രിയ

ശരീരാകാരം നിലനിർത്താനുള്ള മോഹം സൗന്ദര്യബോധമുള്ള എല്ലാ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിലും ഉണ്ടാകും. പ്രായാധിക്യം എല്ലാജീവികളുടേയും ശരീരത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തും. തൊലി, നെറ്റി, കൺതടം, കവിൾ എന്നിവ ചുളിഞ്ഞു തുങ്ങും. താടി, കഴുത്ത്, വയർ, കൈകാലുകൾ, അരക്കെട്ട്, മാറ് എന്നീ അവയവങ്ങളിൽ കൊഴുപ്പടിഞ്ഞു കിടന്ന് ആകാരസൗന്ദര്യം നഷ്ടപ്പെടും. പ്രായാധിക്യം തോന്നിപ്പിക്കും. യുവജനങ്ങളിൽ കൊഴുപ്പ് കട്ടിപിടിച്ച് കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട് അംഗവൈകല്യം അകാലവാർദ്ധക്യം തോന്നും.

കലാകാരന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന മാർക്കറ്റ് വിലയിലെ വെല്ലു നമ്പർ കൈക്കൊണ്ടിടം തത്തമ്മച്ചുണ്ടും പവിഴപ്പുല്ലും ഉയർന്ന മുക്കും കടഞ്ഞെടുത്ത അരക്കെട്ടും നിറഞ്ഞുതുളുമ്പുന്ന മാറിടവും ആകർഷണീയമായ നിറംബവും ആശയസരിച്ച സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഏതു സ്ത്രീയ്ക്കൊന്നിന് താല്പര്യമില്ലാതിരിക്കുക? ഇന്നത്തെ ശരീരാകാര സൗന്ദര്യ ശസ്ത്രക്രിയയുടെ മൂല്യമിതാണ്. അത് സ്ത്രീകളുടെ ശാരീരികമായും മാനസികമായുമുള്ള അസന്തുലന നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്ത് ജീവിതത്തിൽ ആത്മവിശ്വാസവും സന്തോഷവും വളർത്തുന്നു.

പ്ലാസ്റ്റിക് സർജറി കൊണ്ട് ജീവനവസ്ഥയിൽ ശിഥിലവേല നടത്തി ആകാരാകൃതി സാദൃശ്യം നൽകുന്നത് പ്രധാനമായും മുക്ക്, നെറ്റി, പുരികം, കൺതടം, കവിൾ, താടി, കഴുത്ത് ചെവി, ചുണ്ട്, മോണ എന്നിവയിലാണെങ്കിലും പാശ്ചാത്യർ ഇതിലേറെ ശരീരാകാര ഭംഗിയിൽ ബോധവാന്മാരായതുകൊണ്ട് മറ്റു ശരീരാകാരങ്ങളായ മാറിടം,

കൈത്തടം, കാൽത്തടം, പൃഷ്ഠം, വയർ, അരക്കെട്ട് എന്നു മാത്രമല്ല ശരീരത്തിലെ ഏതു ഭാഗങ്ങളും ആവശ്യമനുസരിച്ച് ആകൃതിവ്യത്യാസം വരുത്താൻ ഒരുമ്പെടാറുണ്ട്.

ജന്മനാലുള്ളതോ പിന്നീട് ഉണ്ടായതോ ആയ വൈകല്യം കൊണ്ടും ആവശ്യത്തിലേറെ മോസ്സ് കെട്ടിക്കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് അംഗശിഥിലവേല വേണ്ടിവരുന്നത്. നിർജ്ജീവവസ്തുക്കളിൽ കലാപരമായി ആകാരസൗന്ദര്യം നിർമ്മിക്കുവാൻ സമർത്ഥരായ കൊത്തുപണിക്കർക്ക് കഴിയും. അതുപോലെ തന്നെ വിദഗ്ദ്ധനായ പ്ലാസ്റ്റിക് സർജൻ ജീവവസ്തുക്കളിൽ ആകാരസൗന്ദര്യം സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധിക്കും.

ശരീരത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് തുവഞ്ത് കുഴികളും താഴ്ചകളും ഉണ്ടാകുന്നത് കാഴ്ചയ്ക്ക് അംഗീയാണ്. ശസ്ത്രക്രിയകൾ കൊണ്ട് കുഴികൾ മാറ്റിയെടുക്കുമെങ്കിലും ശസ്ത്രക്രിയയുടെ കല ബാക്കി കാണുന്നത് ഭംഗിക്കുവാനാകുന്നു. ഇന്നത്തെ ആധുനിക മാർഗ്ഗങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. സിലിക്കോൺ, സിലാസ്റ്റിക് തുടങ്ങിയ കൃത്രിമ പദാർത്ഥങ്ങൾ അകത്ത് കുത്തിവെച്ചും വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചും കുഴി നികത്തുന്നതിനും പുറമെ, കൊഴുപ്പു കുത്തിവെച്ച് കുഴികൾ നികത്തുവാൻ സാധിക്കും. ഇൻജക്ഷൻ ചെയ്യുന്നിടത് ഒരുവിധ അടയാളവും കാണുകയില്ല എന്നുള്ളതാണ് സവിശേഷത. മാത്രമല്ല, ലേസർ കൊണ്ട് മുഖത്തുള്ള പാടുകൾ മാറ്റാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ലഭ്യമാണ്.

കഴുത്ത്, മുഖം, മുക്ക്, പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും മാറ്, വയർ, പൃഷ്ഠം, തുട, കാൽ വണ്ണ, കൈത്തടം എന്നുവേണ്ട ശരീരത്തിന്റെ

ഏതു ഭാഗത്തും കുടുതലുള്ള കൊഴുപ്പ് മാറ്റാവുന്നതാണ്. പുരുഷന്മാർക്ക് മാറിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന കൊഴുപ്പും, സ്ത്രീകളിൽ കൈത്തടം, അരക്കെട്ട്, കാൽ എന്നിവിടങ്ങളിൽ കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന കൊഴുപ്പും വളരെയേറെ അഭംഗിയുണ്ടാക്കുന്നു.

ചെറിയ ഒരു സുഷിരത്തിൽ കുടി ഒരു സക്ഷൻ ട്യൂബ് കടത്തി ആവശ്യമില്ലാത്ത കൊഴുപ്പ് ദ്രവരൂപത്തിലാക്കി വലിച്ചെടുക്കുന്നു. മറ്റു ചില പ്രത്യേക ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചും ആവശ്യമനുസരിച്ച് കൊഴുപ്പ് എടുത്ത് അംഗരൂപം വരുത്താറുണ്ട്. ചെറുപ്പക്കാരിൽ പ്രായേണ നല്ല ഫലം കണ്ടുവരുന്നു. ശസ്ത്രക്രിയയുടെ പാടുകൾ കാര്യമായൊന്നും ഉണ്ടാകുകയില്ല. പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ ആരംഭിച്ച ഈ നൂതനമാർഗ്ഗം ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ ധാരാളമായി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രക്രിയകൾക്കെല്ലാം അപകടസാധ്യതകൾ വളരെ കുറവാണ്.

തടിച്ച ഉദരം ആർക്കും അഭംഗി ഉണ്ടാക്കുമെന്നതിനു സംശയമില്ല. പ്ലാസ്റ്റിക് സർജറിയിൽ അബ്ഡോമിനോപ്ലാസ്റ്റി (Abdominoplasty) എന്ന ശസ്ത്രക്രിയാമാർഗ്ഗം കൊണ്ട് തുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഉദരഭാഗം എടുത്തുമാറ്റി ഉദരാകൃതി സുന്ദരമാക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. മാറിന്റെ ശസ്ത്രക്രിയയും ഇതുപോലെ തന്നെ. വികസിതരാജ്യങ്ങളിൽ ഈ ശസ്ത്രക്രിയകൾക്ക് വളരെ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ശസ്ത്രക്രിയ മൂലമുള്ള കല ബാക്കി നിൽക്കും എന്നുള്ളത് ഒരു പോരായ്മയാണ്.

അതേസമയം, ഇതേ ആവശ്യത്തിനു തന്നെ ലിപോസക്ഷൻ (Liposuction) എന്ന കൊഴുപ്പുമാറ്റൽ ശസ്ത്രക്രിയ ഉപയോഗിക്കാം. അധി

കമുള്ള കൊഴുപ്പ് മാറ്റുകയാണ് ഇതിലെ രീതി. ആശുപത്രിതാമസം അധികം വേണ്ട. ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്ത അടയാളം ഉണ്ടാകുകയുമില്ല. മറ്റു സങ്കീർണ്ണാവസ്ഥയൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല.

പ്ലാസ്റ്റിക് സർജറി മറ്റു ശസ്ത്രക്രിയകൾ പോലെയാണെങ്കിലും അടയാളങ്ങൾ പരമാവധി ഒഴിവാക്കാനും മറ്റുമായി മേൽത്തരം ശസ്ത്രക്രിയാസാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മറ്റു വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ സേവനം ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് ആവശ്യമായതുകൊണ്ടും ചെലവിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകും. ബോധം കെടുത്തി ചെയ്യുന്ന ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്ക് ഒരാഴ്ച ആശുപത്രി താമസമുൾപ്പെടെ താമസസൗകര്യങ്ങളുടെ ഏകാന്തതയിലൂടെ അനുസരിച്ച് 15,000 രൂപ മുതൽ 20,000 രൂപ വരെയും മരവിപ്പിച്ച് ചെയ്യുന്ന ശസ്ത്രക്രിയകൾക്ക് 4,000 മുതൽ 8,000 രൂപ വരെയും ചെലവ് കരുതാം. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതു പോലെ അന്തിമ ഫലം കൂടുതൽ സുന്ദരമാകാനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന സിലാസ്റ്റിക്, സിലിക്കോൺ മുതലായ കൃത്രിമ പദാർത്ഥങ്ങൾ വിലയേറിയതാകയാൽ രോഗിക്ക് കൂടുതൽ ചെലവ് വഹിക്കേണ്ടി വരുമെന്നു മാത്രം. പ്ലാസ്റ്റിക് സർജറി സൗന്ദര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗമായതുകൊണ്ട് അതിനു കൂടുതൽ പണം ഈടാക്കുന്നില്ല എന്നു ചുരുക്കം. ഒരു പക്ഷേ, ഇന്ത്യയിൽത്തന്നെ ഒരേമാതിരി വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയും പരിചയസമ്പന്നതയും ഉള്ളവർ ചെയ്യുന്ന പ്ലാസ്റ്റിക് സർജറിക്ക്, പട്ടണ ജീവിത സാഹചര്യസരിച്ച് കൂടുതൽ കുറവുകൾ ഉണ്ടാകാം എന്നു മാത്രം.

ലേഖകൻ എറണാകുളം സ്പെഷ്യലിസ്റ്റ് ആശുപത്രിയിൽ സീനിയർ പ്ലാസ്റ്റിക് സർജനാണ്

ഡോ. മാത്യു ഫിലിപ്പ് ഗാന്ധി എൻറോളജിസ്റ്റ്, എറണാകുളം

ഉദരരോഗചികിത്സാവിദഗ്ദ്ധനായ ഡോ. മാത്യു ഫിലിപ്പ് കൊല്ലം ജില്ലയിലെ കുണ്ടറയിൽ അമ്പിശ്ശേരിൽ കുടുംബാംഗമായ ഫിലിപ്പ് വൈദ്യരുടെയും മറിയമ്മയുടെയും മകനാണ്. പാഠ്യത്തിൽ നിന്നും രണ്ടാം റാങ്കോടെ എം.ബി.ബി.എസ് ബിരുദം; തിരുവനന്തപുരം മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ നിന്നും എം.ഡി. ബിരുദം; അതേ സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നും ഗാ

കാരറ്റ്+ബീറ്റ്+ആരോഗ്യം

പൊതുവെ ധാരാളം പേർക്കുള്ള പ്രശ്നമാണ് അനീമിയ അഥവാ രക്തക്കുറവ്. ശരീരത്തിലെ ഇരുമ്പിന്റെ അംശം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ഇതിനുള്ള പരിഹാരം. കാരറ്റിൽ ഇരുമ്പിന്റെ അംശം ധാരാളം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇതോടൊപ്പം അല്പം ബീറ്റ്+കൂടി കഴിച്ചാൽ രക്തക്കുറവിന്റെ പ്രശ്നം പരിഹൃതമായതു തന്നെ. വേവിക്കാത്ത കാരറ്റ്, ബീറ്റ്+ഉം ചെറുതായി അരിഞ്ഞ്, ധാരാളം ചെറുനാരങ്ങാ നീരും അല്പം ഉപ്പും ചേർത്ത് സ്ഥിരമായി കഴിച്ചാൽ നിങ്ങൾ അർദ്ധരക്തമാംവണ്ണം ആരോഗ്യവാൻമാരാകും. ഇവയിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വിറ്റാമിൻ എ, വിറ്റാമിൻ സി എന്നിവ ശരീരം ആരോഗ്യത്തോടെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല നിങ്ങളുടെ രക്തം യാതൊരു മാലിന്യങ്ങളുമില്ലാതെ, നല്ല ചുവപ്പുനിറത്തിൽ നിലനിൽക്കും.

ഹൃദ്രോഗം

ഇന്ത്യക്കാണ് ഹൃദ്രോഗം വരാനുള്ള സാധ്യത ജപ്പാനുകാരനേക്കാളും ചൈനക്കാരനേക്കാളും എട്ടിരട്ടി കൂടുതലാണ്.

യൂറോപ്യനേക്കാളും അമേരിക്കക്കാരനേക്കാളും രണ്ടിരട്ടി കൂടുതലാണ്.

ഹൃദ്രോഗം മൂലമുള്ള മരണം കഴിഞ്ഞ മൂപ്പതുവർഷത്തിനുള്ളിൽ പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ അമ്പതു ശതമാനത്തോളം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതു തടയാവുന്ന രോഗമാണ്.

ഇന്ത്യയിൽ 2010 ആകുമ്പോഴേയ്ക്കും ലോകത്തിലെ മറ്റേതു രാജ്യത്തേക്കാളും കൂടുതൽ ഹൃദ്രോഗികൾ ഉണ്ടാകും.

സ്ട്രോ എൻറോളജിയിൽ പോസ്റ്റ് ഡോക്ടറേറ്റ് അഥവാ ഡി.എം. ബിരുദവും. ഇന്നത് മെഡിസിനിലും ഉദരരോഗചികിത്സയിലും ഡൽഹിയിലെ നാഷണൽ ബോർഡിന്റെ ബിരുദാനന്തരബിരുദവും നേടിയിട്ടുണ്ട്. തൃശൂർ, തിരുവനന്തപുരം എന്നീ മെഡിക്കൽ കോളേജുകളിൽ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. കൂത്താട്ടുകുളം ദേവമാതാ ആശുപത്രിയിൽ ഗാന്ധി ഏൻറോളജി കൺസൾട്ടന്റായിരുന്ന അദ്ദേഹം 1993 മുതൽ എറണാകുളം പി.വി.എസ്. മെമ്മോറിയൽ ആശുപത്രിയിൽ സീനിയർ കൺസൾട്ടന്റ് ആയി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ നാഷണൽ ബോർഡ് ട്രെയ്നിംഗ് കളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിലും എൻഡോസ്കോപ്പി കോഴ്സ് നടത്തുന്നതിലും പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നു.

എൻഡോസ്കോപ്പിയിലും എൻഡോ സ്കോപ്പിയിലും ജർമ്മനിയിലെ ഹാംബർഗ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്നും, കരൾ സംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾക്ക് പാരീസിലെ ക്ലിച്ച്, ജർമ്മനിയിലെ ഫ്രിബർഗ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നും വിദഗ്ദ്ധപരിശീലനം നേടിയിട്ടുണ്ട്. ഉദരരോഗ

സമേജനങ്ങളിൽ പലതവണ ഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങൾക്ക് അവാർഡുകൾ നേടിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ 'ഹെപ്പറ്റൈറ്റിസ്-ബി' എങ്ങനെ പടരുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം ട്രോപ്പിക്കൽ മെഡിസിൻ ജേണലിലും 'ഹെപ്പറ്റൈറ്റിസ്-എ'യെക്കുറിച്ചുള്ള ഗവേഷണപഠനം ഇന്ത്യൻ ഉദരരോഗ ജേർണലിലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രോൺസ് രോഗം, ട്രോപ്പിക്കൽ പാൻക്രിയാറ്റൈറ്റിസ് എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ നടത്തി ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തും പ്രബന്ധങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു. കേരളത്തിലെ ക്രോൺസ് രോഗ ഗവേഷണത്തിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നു.

ഭാര്യ ഡോ. ആൻസി തുക്കാക്കര കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് ഹോസ്പിറ്റൽ, എറണാകുളം സ്പെഷ്യലിസ്റ്റ് ഹോസ്പിറ്റൽ എന്നീ ആശുപത്രികളിൽ ന്യൂനരോഗവിദഗ്ദ്ധയായി സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. മകൻ ഫിലിപ്പും മകൾ സുസന്നും ചിന്മയ വിദ്യാലയത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികളാണ്.

മരണത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപത്തിൽ
കുരുങ്ങുന്ന പൊതു നിമിഷാർദ്ധം...

അമേരിക്കൻ സമാധാന പ്രവർത്തകയുടെ മരണം ലോകത്തെ ഞെട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു

മാർച്ച് 16, അമേരിക്കയിലെ ഒളിമ്പിയ സ്റ്റേറ്റിൽ എവർഗ്രീൻ കോളേജിലെ നോട്ടീസ് ബോർഡിൽ ഒരു ദുഃഖകരമായ അറിയിപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ആ അറിയിപ്പ് ഇങ്ങനെ: 'റോച്ചൽ കോറി 1979-2003. ഗ്രാജുവേറ്റ് വിദ്യാർത്ഥിനി. ഗാസായിൽ ബുൾഡോസർ കയറി കൊല്ലപ്പെട്ടു...' ലോകസമാധാന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഇറാഖ് യുദ്ധഭീഷണിക്കിടയിൽ ഉണർന്നെണിറ്റ ആ കാലത്തുതന്നെ ഒരു ഒറ്റയാൾപട്ടാളമായി ഇസ്രായേൽ ധർഷ്ട്യത്തിനുനേരെ കൂസലില്ലാതെ പ്രതിഷേധവുമായി എത്തിയ ഇരുപത്തിമൂന്നുകാരി. ഇന്ന് ലോകമെമ്പാടും ചൂടുപിടിച്ച വാർത്തയായും സങ്കടമായും മാറിയിരിക്കുന്നു.

ഇസ്രായേലിന്റെ പതിറ്റാണ്ടുകൾനിണ്ട അധിനിവേശങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം പാലസ്തീനികളുടെ ചെറുത്തുനില്പിനും പിറന്ന മണ്ണിൽ ജീവിക്കാനും അവിടെത്തന്നെ മരിക്കാനുമുള്ള അവകാശത്തിനായിട്ടാണ് പാലസ്തീന്റെ പോരാട്ടം. നിരയുമായ ആ പോരാട്ടത്തിന് അതുകൊണ്ടുതന്നെ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മനുഷ്യസ്നേഹികളുടെ ഹൃദയംനിറഞ്ഞ പിന്തുണയും എന്നും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്റർനാഷണൽ സോളിഡാരിറ്റി എന്ന സംഘടനയ്ക്കൊപ്പം അവരുടെ ബാണിനുകിഴിയിൽ പാലസ്തീന് പിന്തുണയുമായി ഗാസയിലെത്തിയതാണ് റോച്ചൽ കോറി. രണ്ടുമാസമുൻപ് ഗാസയിലെത്തിയ കോറി സമാധാന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകവേയാണ് 16ന് ഞായറാഴ്ച പ്രഭാതത്തിൽ കൊല ചെയ്യപ്പെട്ടത്. മദ്ധ്യഗാസയിൽ മാസങ്ങളായി ഇസ്രായേൽ സൈന്യം പാലസ്തീൻകാരുടെ വീടുകൾ ബുൾഡോസർകൊണ്ട്

ഇടിച്ച് നീരത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവിടെയ്ക്കാണ് പാലസ്തീൻകാരുടെ ചെറുത്തുനില്പുകൾക്ക് ആത്മവിശ്വാസം പകർന്നുകൊണ്ട് സോളിഡാരിറ്റി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തകരെത്തിയത്. നസ്രത്തിലെ അഭയാർത്ഥികുന്ന് ലക്ഷ്യമാക്കി മുപ്പതോളം ഇസ്രായേലി ഓക്കുകൊണ്ട് മാർച്ച് 16-ന്റെ പ്രഭാതത്തിലെത്തിയത്. പതിവുപ്രകടനങ്ങളും പ്രതിഷേധങ്ങളും സൈന്യം വകവയ്ക്കാതെ വന്നപ്പോഴാണ് റോച്ചൽ കത്തുന്ന ഓറഞ്ചുനിറമുള്ള കോട്ടു ധരിച്ച് ഒരു ഓക്കിനുമുന്നിൽ പ്രതിഷേധവുമായി നിന്നത്. പക്ഷേ, എല്ലാവരെയും ഞെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് ആ ഓക് പെൺകുട്ടിയുടെ മുകുളിളക്കം കയറിയിറങ്ങി പുതുമണ്ണിലേയ്ക്കൊഴുത്തി. സഹപ്രവർത്തകരും അഭയാർത്ഥികളുമുൾപ്പെടെ നിരവധിപേർ ദുഃഖസാക്ഷികളായ ഈ ദാരുണ കൊലപാതകം അങ്ങനെ, ചരിത്രത്തിലെ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ആത്മബലിയായി.

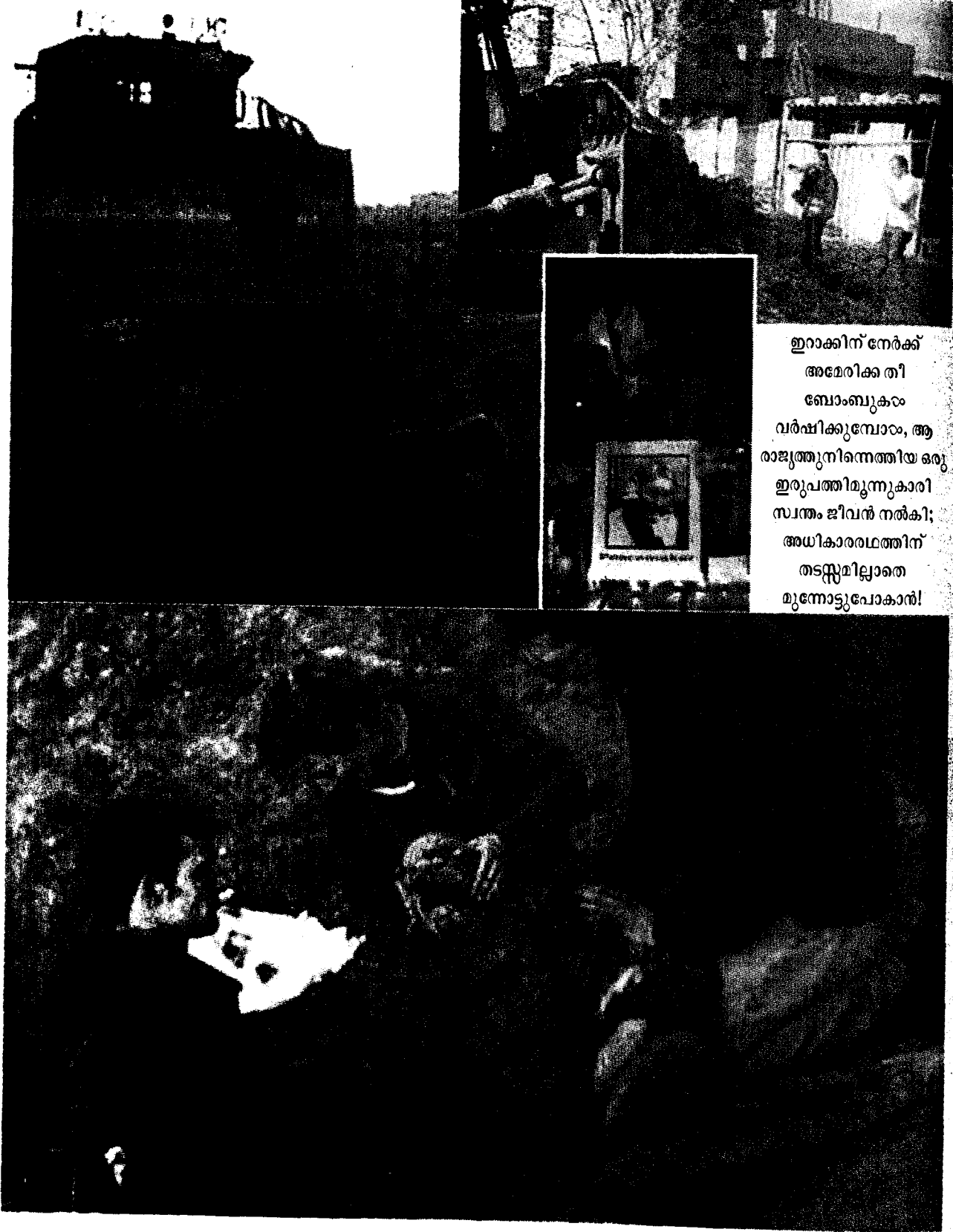
റോച്ചൽ കോറി 'മനുഷ്യകവച'മായി അന്തർദേശീയ സമാധാന പ്രവർത്തകർക്കൊപ്പം ഗാസയിലെത്തിയ കാലത്തുതന്നെ നൂഹാ സിദാൻ എന്ന മുപ്പത്തിമൂന്നുകാരിയായ ഗർഭിണി തന്റെ പിറക്കാനിരുന്ന കുഞ്ഞിനൊപ്പം ഇസ്രായേലി ഓക്കിനടിയിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടിരുന്നു. സമാനമരണം വിധിക്കപ്പെട്ട സിദാനും റോച്ചൽ കോറിയും ഒരിക്കലും കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അവരുടെ ആത്മ

ബലികൾ അവരുടെ പേരുകളെ ഒന്നിച്ചുവായിക്കാൻ ലോകത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

ഇക്കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി ഏഴിന് ഗാസയിലെത്തിയ റോച്ചൽ മാതാപിതാക്കൾക്ക് അയച്ച ഇമെയിൽ സന്ദേശം ഇന്ന് ലോകം മുഴുവൻ വായിക്കപ്പെടുന്നു. മരണത്തിനും ജീവിതത്തിനുമിടയിൽ ദുരിതകാലത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന പാലസ്തീനിലെ സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും ജീവിതം റോച്ചൽ ആസന്ദേശത്തിൽ വരച്ചുകാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഇസ്രായേലിൽ എത്തിയതിന്റെ രണ്ടാംദിവസം എട്ടുവയസ്സുകാരനായ ഒരു കുട്ടി വെടിയേറ്റു മരിച്ചത് കാനേണ്ടിവന്നതന്റെ ദുര്യോഗത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് റോച്ചൽ തന്റെ കത്ത് ആരംഭിക്കുന്നത്. ലോകത്തിലെ നാലാമത്തെ സൈനികശക്തിയായ ഇസ്രായേലിനെയും അവരെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന അമേരിക്കൻ സൂപ്പർശക്തിയേയും ആകത്തിൽ പരുഷമായി വിമർശിക്കുന്നു. തിരിച്ചെത്തിയാൽ അമേരിക്കയിലെ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കൊപ്പം ഷെൽട്ടണിലും വാഷിംഗ്ടണിലും സമാധാന ഗ്രൂപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കുമെന്നും പ്രത്യേക പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. റോച്ചലിന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ സഹലമായില്ല. പക്ഷേ, അവരുടെ മരണം ലോകത്തെ മുഴുവൻ സമാധാന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും പുതിയ ജീവൻ നൽകിയിരിക്കുകയാണ്.

റോച്ചൽ കോറി

ഇറാക്കിന് നേർക്ക് അമേരിക്ക തീ ബോംബുകൾ വർഷിക്കുമ്പോൾ, ആ രാജ്യത്തുനിന്നെത്തിയ ഒരു ഇരുപത്തിമൂന്നുകാരി സ്വന്തം ജീവൻ നൽകി; അധികാരമത്തിന് തടസ്സമില്ലാതെ മുന്നോട്ടുപോകാൻ!

നിർദ്ദിഷ്ട സുഷർഹൈവേയും പൊതുതാല്പര്യവും

പൊതുതാല്പര്യം സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സംസ്ഥാനത്തെ ഗതാഗത സംവിധാനം മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ

കേരളത്തിന്റെ ഭാവി വികസനം എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ, കാസർഗോടു മുതൽ തിരുവനന്തപുരം വരെ ബി.ഒ.ടി അടിസ്ഥാനത്തിൽ ലോകനിലവാരത്തിലുള്ള അതിവേഗ സുപ്പർഹൈവേ നിർമ്മിക്കാൻ ഒരു ബൃഹദ്പദ്ധതി സംസ്ഥാന പൊതുമരാമത്ത് മന്ത്രിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം രൂപംകൊള്ളുന്നതായും അത് 2003 ജനുവരിയിൽ നടക്കുന്ന ജി. സമ്മേളനത്തിൽ ഒരു പ്രധാന ഇനം ആയിരിക്കുമെന്നും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിഷയം ആരെയും കാര്യമായി അലട്ടിയിരുന്നില്ല. “ബി.ഒ.ടി അല്ലേ, വരുണ കിത് ബ്ലോക്ക് കാര്യം” എന്നായിരുന്നു മിക്കവാറും കരുതിയത്. ജിയിൽ ഇതേപ്പറ്റി ധാരണാപത്രം ഒപ്പുവയ്ക്കാൻ നിക്ഷേപകർ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല എന്ന വാർത്ത വന്നപ്പോൾ ആർക്കും അതിൽ അത്ഭുതം തോന്നിയിരുന്നില്ല. സാമ്പത്തിക ന്യായീകരണം ഇല്ലാത്തതിനാലാകാം എന്നു സമാധാനിച്ചു. പക്ഷേ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം പത്രവാർത്ത വന്നു. ഇതേ പ്രോജക്ട് സർക്കാരിന്റെ സ്വന്തം മുൻകൈയോടെ, നെടുമ്പാശ്ശേരി

മാതൃകയിൽ ഏറ്റെടുത്തു നടത്താൻ പോകുന്നു എന്നും, അതിലേക്കായി സംസ്ഥാനത്തെ ജനങ്ങളിൽനിന്നും പെട്രോൾ, ഡീസൽ എന്നിവയ്ക്ക് ലിറ്ററിന് 1 രൂപ നിരക്കിൽ അധികനികുതി (Cess) ഈടാക്കി, 10 വർഷംകൊണ്ട് 2639 കോടി രൂപ സമാഹരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു എന്നും. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അതിശയവും അതോടൊപ്പം ധാർമ്മികരോഷവും അനുഭവപ്പെട്ടു. ഇത്രയും കാലം ഇവിടെ മാറി മാറി ഭരിച്ച സർക്കാരുകൾ പൊതു ജനങ്ങളിൽനിന്ന് ആണ്ടുതോറും വാഹനനികുതിയിനത്തിലും മറ്റും ഭാരിച്ച തുകകൾ ഈടാക്കുകയും വാഹനപ്പെരുപ്പം അപകടകരമാവിധത്തിൽ വർദ്ധിച്ചിട്ടും അടിസ്ഥാനസൗകര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ തികഞ്ഞ അലംഭാവം കാട്ടിവരികയും ആയിരുന്നു എന്നത് പരക്കെ അറിയപ്പെടുകയും വിമർശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്ന വസ്തുതയാണല്ലോ. എന്നിട്ടാണ്, ഈ വൈകിയ വേളയിൽ, പൊതുജനങ്ങൾക്ക് എന്തു ഗുണം ചെയ്യും എന്ന വീണ്ടുവീചാരം കൂടാതെ, “നമുക്കും വേണം ഒരു സൂപ്പർ ഹൈ

വേ, അതു വന്നാലേ വികസനമുണ്ടാകൂ” എന്ന മട്ടിൽ, മറ്റെല്ലാം മറന്ന് ഈ സപ്തത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരത്തിനായി വീണ്ടും ജനങ്ങളുടെ മേൽ അധികനികുതിഭാരം അടിച്ചേല്പിക്കാൻ സർക്കാർ ഒരുങ്ങുന്നത്. ഈ സമീപനം അധർമ്മികമാണെന്നു തോന്നിയത് തികച്ചും സാഭാവികം മാത്രം. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഫെബ്രുവരി 28-ലെ മലയാളം വാരികയിൽ പ്രൊഫ. ആർ.വി.ജി. മേനോൻ എഴുതിയ ലേഖനം, ‘ആർക്കുവേണമി സൂപ്പർ ഹൈവേ’ വളരെ അവസരോചിതമായി തോന്നി. പ്രഥമഃക്രമേ ഈ പ്രോജക്ടിനെപ്പറ്റി എനിക്കു തോന്നിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ വളരെ ഭംഗിയായും ശക്തമായും അദ്ദേഹംതന്നെ അവതരിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതിനുപരിയായി എന്റെ തുടർന്നുള്ള വിശകലനത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ഏതാനും വസ്തുതകളും പൊതുതാല്പര്യം സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സംസ്ഥാനത്തെ ഗതാഗത സംവിധാനം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന് ചില നിർദ്ദേശങ്ങളും ജനസമക്ഷത്തിൽ അവതരിപ്പി

ക്കുക എന്നതാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

വിശേഷതകൾ

ഏറ്റവും ഒടുവിൽക്കണ്ട് പത്രവാർത്തകളനുസരിച്ച്, തിരുവനന്തപുരത്തിനുസമീപം കഴക്കൂട്ടത്തു നിന്നാരംഭിക്കുന്ന ഈ പുതിയ പാത ക്രമേണ ഉൾനാട്ടിലേക്കു ചാഞ്ഞ് എം.സി. റോഡിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റി കൊട്ടാരക്കരയുടെ പടിഞ്ഞാറും കോട്ടയത്തിനു കിഴക്കും മാറി അങ്കമാലിക്കു മുമ്പായിത്തന്നെ NH 47 മുറിച്ചുകടന്നശേഷം തൃശ്ശൂർ വരെ NH 47നു സമാന്തരമായും പിന്നീട് പടിഞ്ഞാറേയ്ക്കു ചാഞ്ഞ് NH 17നു സമാന്തരമായും സഞ്ചരിച്ച്, ഒടുവിൽ കാസർഗോടെത്തു നോൾ NH 17ൽ ചേരുമ്പിടമാണ് രൂപകല്പന ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ലോകനിലവാരത്തിലെ ഈ നാലുവരിപ്പാതയുടെ മൊത്തം ദൈർഘ്യം 507 കി.മീറ്ററും ആകെയുള്ള നിർമ്മാണച്ചെലവ് 6400 കോടി രൂപയും ആണെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കൽ, ഒഴിപ്പിക്കപ്പെട്ട നവരൂടെ പുനരധിവാസം, വഴിമധ്യേയുള്ള റോഡ് ബന്ധങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കു വേണ്ടിവന്നേക്കാവുന്ന 1943 കോടിയും സർക്കാരിന്റെ മൂലധനനിക്ഷേപത്തിനുവേണ്ട 696 കോടിയും ചേർത്ത് മൊത്തം 2639 കോടി രൂപയാണ് പെട്രോൾ, ഡീസൽ എന്നിവയിന്മേൽ അധികനികുതി ചുമത്തുക വഴി സംഭരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഈ ഹൈവേയുടെ വിശേഷതകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് അതിന്റെ അതിവേഗ യാത്രാസാധ്യത ആണ്. ആധുനിക വാഹനങ്ങൾ 100-120 കി.മീ വേഗതയോടെ സഞ്ചരിക്കാവുന്ന തരത്തിലാകും നിർമ്മാണം എന്നറിയുന്നു. അവയുടെ സുരക്ഷ ഉറപ്പുവരുത്താനായി വഴിമധ്യേയുള്ള പ്രവേശന-നിർഗമന സൗകര്യങ്ങൾ കേവലം 19 സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അതായത് ശരാശരി 25 കി.മീ ഇടവിട്ടു മാത്രം.

ഹൈവേയുടെ മാർഗ്ഗനിർണ്ണയത്തിലും പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ട ചില സവിശേഷതകളുണ്ട്. മലബാർ മേഖലയിൽ ഇത് NH 17നു സമാന്തരമായും തെക്കൻഭാഗത്ത് എം.സി റോഡിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയും ആകയാൽ, ഇപ്പോൾ യാത്രാ ക്ലേശം ഏറെയുള്ള ഈ രണ്ടുപാതകളെയും ആവശ്യാനുസരണം ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കത്തക്ക നെടുനീളത്തിലുള്ള ഒരു സംസ്ഥാന ബൈപ്പാസായി ഇതിനെ കാണാവുന്നതാണ്. ഇതുവഴി, കേരളത്തിനു പുറമെ നിന്നുവരുന്ന യാത്രക്കാർക്കും ചരക്കുവണ്ടികൾക്കും വളരെവേഗം സംസ്ഥാനത്തുകൂടി കടന്നുപോകയോ, അതിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഇവിടത്തെ ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ ഹൈവേയുടെ പ്രയോജനം മുഖ്യമായും ലഭിക്കുന്നത് തലസ്ഥാനത്തുനിന്ന് തെക്കൻ കേരളത്തിലെ ഏതാനും ഉൾനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കും തൃശ്ശൂർ മുതൽ വടക്കോട്ടുള്ള

തിരുപ്രദേശങ്ങളിലേക്കും റോഡുമാർഗ്ഗം സഞ്ചരിക്കേണ്ടവർക്കാണ്. പക്ഷേ അതിനു തക്ക അതിവേഗ വാഹനങ്ങളും ടോൾ കൊടുക്കാൻ പണവും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു മാത്രം. ഉന്നതർക്കും സമ്പന്നർക്കും ഇവ രണ്ടും പ്രശ്നമാകയില്ല. നേരേമിച്ച്, സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഏറെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിച്ചുകൊണ്ട് തീരദേശപാതകൾ വഴിയും എം.സി റോഡുവഴിയും ദൈനംദിനയാത്രകൾ നടത്തിവരുന്ന ജനലക്ഷങ്ങളിൽ എത്രപേർക്ക് പുതിയ ഹൈവേയിൽ കയറിപ്പറ്റാൻ കഴിയും? പാന്നിപ്പോർട്ടനുസരിച്ച് നിലവിലുള്ള ഹൈവേകളിൽ നിന്ന് ഏകദേശം 35 ശതമാനം വാഹനഗതാഗതം പുതിയ പാതയിലേക്കു മാറും എന്നാണ് പ്രത്യാശ. പക്ഷേ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, എം.സി റോഡ്, NH 17 എന്നിവയൊഴിച്ചാൽ വളരെ ചെറിയ ശതമാനം മാത്രമേ പുതിയ ഹൈവേയിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. ബാക്കിവരുന്ന ഭൂരിപക്ഷം പേരും അവരവരുടെ പ്രദേശങ്ങളിൽ ലഭ്യമായ സൗകര്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിച്ചും ജീവിതം തുടരുവാനാണ് സാധ്യത.

നാടിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും യഥാർത്ഥ പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ ഗതാഗതസംവിധാനത്തിന്റെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഗതാഗതപശ്ചാത്തലം

ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ പ്രാചീന കേരളത്തിലെ പ്രധാന സഞ്ചാരമാർഗ്ഗം ജലഗതാഗതമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ജനവാസം, സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവ അധികവും തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായത്. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാംപകുതി മുതലാണ് റോഡുകൾ ഉണ്ടായതും ആൾപ്പാർപ്പും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഉൾനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു വ്യാപിച്ചതും. ജനസാന്ദ്രത അനുസരിച്ച്, പിൽക്കാലത്ത് റോഡുകളുടെ വികസനമുണ്ടായതും പ്രധാനമായും തീരപ്രദേശങ്ങളിലും, അല്പം കുറഞ്ഞതോതിൽ ഉൾനാട്ടിലുമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ അരനൂറ്റാണ്ടുകാലത്താകട്ടെ, ഗ്രാമീണറോഡുകളുടെ വളർച്ചയായിരുന്നു പ്രധാന നേട്ടം. അതുവഴി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ വലിയ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, പ്രധാന റോഡുകളുടെ ദൈർഘ്യത്തിൽ ഗണ്യമായ വളർച്ചയുണ്ടായിട്ടില്ല. ചില ജില്ലാ റോഡുകൾ, സംസ്ഥാനപാതകൾ ആയും ചില സംസ്ഥാനപാതകൾ ദേശീയപാതകളായും ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അവയുടെ നിലവാരം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ സംസ്ഥാനം ഏറെ പിന്നിലാണ്.

കേരളപ്പിറവിക്കുശേഷം കടന്നുപോയ നാലു ദശവർഷക്കാലത്ത് സംസ്ഥാനത്തെ മോട്ടോർ വാഹനങ്ങളുടെ എണ്ണം 105 മടങ്ങാണ് വർദ്ധി

ച്ചത്. ഇവയിൽ പകുതിയിലധികം ഇരുചക്രവാഹനങ്ങളാകയാൽ, നഗരപ്രദേശങ്ങളൊഴികെയുള്ള റോഡുകളിൽ ഓടുന്ന മറ്റിനം വാഹനങ്ങളുടെ വളർച്ച ഏകദേശം 50 മടങ്ങിൽ കൂറയുകയില്ലെന്ന് അനുമാനിക്കാം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞ 45 വർഷത്തെ വാഹനപ്പെരുപ്പം നഗരങ്ങളിൽ 100 മടങ്ങോളവും മറ്റു പ്രധാന റോഡുകളിൽ 50 മടങ്ങും ആയിരുന്നു. നിർദ്ദിഷ്ട സൂപ്പർ ഹൈവേ വഴി ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു മോ? തീർച്ചയായും ഇല്ല.

വികസനതന്ത്രം

സംസ്ഥാനത്തിന്റെ 10 ശതമാനം മാത്രം വരുന്ന തീരപ്രദേശത്താണ് ജനസംഖ്യയുടെ 26 ശതമാനം വസിക്കുന്നത്. തൊട്ടരികെ കിടക്കുന്ന ഇടനാടൻ പ്രദേശത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം 42 ശതമാനവും അവിടെ വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ 58 ശതമാനവും വരും. ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്തുവേണം ഗതാഗതവികസനപദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യേണ്ടത്.

സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ആകൃതിയും ജനങ്ങളുടെ ദൈനംദിനവും അല്ലാതെയുമുള്ള യാത്രാ ആവശ്യങ്ങളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ കേരളവും വിശാലമുഖമേഖലയും തമ്മിൽ ഏറെ സാദൃശ്യമുള്ളതായി കാണാം. അതിനാൽ ഗതാഗതവികസനം ആസൂത്രണം ചെയ്യുമ്പോൾ, വിശാല മുഖമേഖലയിലെ നാലുപാല, നമുക്കും ഏറ്റവും ആവശ്യം സംസ്ഥാനത്ത് തെക്കുവടക്ക് ഉടനീളമുള്ള പ്രധാന റോഡുകളും റെയിൽപാതകളും അടങ്ങിയ മുഖ്യ ഗതാഗത ധമനികളെ യഥോചിതം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും മറ്റെല്ലാ ഗതാഗതസംവിധാനങ്ങളെയും ഇവയുടെ പോഷകങ്ങൾ ആയി വികസിപ്പിക്കുകയുമാണ്.

ഇപ്പോൾ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന റെയിൽപാത ഇരട്ടിപ്പിക്കൽ പദ്ധതികൾ തികച്ചും മേല്പാഞ്ഞ തത്വത്തിന് അനുയോജ്യമാണ്. ഇതിനകം തന്നെ ഏറെ പുരോഗതി കൈവരിക്കുകയും അതിന്റെ പ്രയോജനം ജനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, റോഡുകളുടെ കാര്യത്തിൽ നാം ഏറെ പിന്നിലാണ്. അതേപ്പറ്റി ആരും ശബ്ദമുയർത്തുകയോ കേന്ദ്രതലത്തിൽ വേണ്ടത്ര സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

ദേശീയപാതകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും അതുവശ്യമായി കണ്ടിരുന്നത് NH 17 നെ രണ്ടുവരി നിലവാരത്തിലേക്കും, NH 47നെ രണ്ടുവരിയിൽനിന്നും നാലുവരി നിലവാരത്തിലേക്കും ഉയർത്തുക എന്നവയാണ്. ഇവ രണ്ടിലും കാര്യമായ പുരോഗതി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. NH 17ൽ സേലം മുതൽ ആലുവ വരെ നാലുവരിയാക്കാൻ കേന്ദ്രത്തിന്റെ വിശേഷാൽ അനുമതി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിൽ പണികൾ തുടങ്ങിയതായി അറിവില്ല. തൽകാലം ആലുവ-വൈറ്റില, അരുർ-ചേർത്തല എന്നീ ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമേ നാലുവരി ആയിട്ടുള്ളൂ. എം.സി റോഡും

സുപ്പർഹൈവേ ഒരുക്കുന്ന വികസനസാധ്യത

സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാവീപുരോഗതി കൂടി കണക്കിലെടുത്താണ് സുപ്പർഹൈവേ രൂപകല്പന ചെയ്യുന്നതെന്ന് വി.ജെ.കുര്യൻ ഐ.എ.എസ് പറയുന്നു

ഇരുപതുവർഷത്തിനുശേഷം കേരളത്തിലെ ഗതാഗതത്തിന് എന്താവുമെന്ന് സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയുമോ? കേരളത്തിന്റെ ഗതാഗതവളർച്ച 13 ശതമാനമാണ്. പാഠങ്ങൾ പറയുന്നത് 2019 ആകുമ്പോഴേക്കും കേരളത്തിന്റെ നിലവിലുള്ള റോഡുകളിൽ വാഹനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാവുന്ന പരമാവധി വേഗത 20 കിലോമീറ്ററായിരിക്കും. വരാനിരിക്കുന്ന ഗുരുതരമായ ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷത്തെ ഭാവിക്കേണ്ടും എങ്ങനെയാവും മറികടക്കുന്നത്? ഉത്കണ്ഠാകുലമായ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയായിട്ടാണ് കേരള ഗവൺമെന്റ് എക്സ്പ്രസ് ഹൈവേ എന്ന ആശയം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത്. 100 വർഷംവരെ മുന്നിൽകണ്ടുകൊണ്ടുള്ള പദ്ധതിയായി ഈ പ്രഖ്യാപിതപദ്ധതിയെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ് ഗവൺമെന്റ്.

കേരളത്തിൽ നടന്ന ആഗോള നിക്ഷേപക സമ്മേളനത്തിനുശേഷം ഏറെ ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഈ വികസനപദ്ധതിയാണ്. ഒരേസമയം മലയാളിയുടെ മനസ്സിലേയ്ക്ക് ആശങ്കയും അത്ഭുതവും ഉണർത്തുന്ന ഈ പദ്ധതിയെ അനുകൂലിച്ചും എതിർത്തും ഇപ്പോൾതന്നെ നിരവധി വാദങ്ങൾ ഉയർന്നുവരുന്നു.

കേരളത്തിലെ ഗതാഗതപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ 1997-ലെ ഇടതുപക്ഷ ഗവൺമെന്റിന് ഒരു ബദൽ റോഡ് സംവിധാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അന്വേഷണങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത്. പി.ജെ. ജോസഫ് റവന്യൂമന്ത്രിയായിരിക്കെ 'റെറ്റേഡ്' എന്ന ഏജൻസി നടത്തിയ പഠനത്തിലാണ് ഒരു പുതിയ പാതയുടെ അനിവാര്യത ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. ഇതിനിടയിൽ ലോകബാങ്കിന്റെ റോഡ് വികസനത്തിനായി ലൂയി ബർജർ എന്ന കൺസൾട്ടന്റ് കമ്പനി നടത്തിയ പഠനവും കേരളത്തിൽ വ്യവസായിക വികസനത്തിന് 'ഇൻഫ്രാസ്ട്രക്ചർ വികസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ സാധ്യതകൾ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് ടാറ്റാ കമ്പനി നടത്തിയ പഠനവും എൽ ആന്റ് ടി കമ്പനി നടത്തിയ പഠനവും വിപുലമായ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളുടെ ആവശ്യകതയിലേയ്ക്ക് വിരൽചൂണ്ടുകയുണ്ടായി. 'എക്സ്പ്രസ് ഹൈവേ' എന്ന ആശയം ഉടലെടുത്തത് അങ്ങനെയാണ്. കേരളത്തിന്റെ തെക്കൻമേഖലയെയും വടക്കൻ മേഖലയെയും ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് 507 കിലോമീറ്റർ നീളത്തിൽ നൂറുമീറ്റർ വീതിയിൽ ഒരു പാത.

കേരളത്തിലെ 14 ജില്ലകളിൽ 12 ജില്ലകളെ ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന ഈ പാത തീർക്കുന്നതിന് ഏതാണ്ട് 6400 കോടി രൂപയാണ് മുടക്കുമുതൽ വരുന്നതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. കഴിഞ്ഞ ഒന്നരവർഷമായി കേരള റോഡ്സ് ആന്റ് ബ്രിഡ്ജ്സ് കോർപ്പറേഷന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ പഠനങ്ങളിലാണ് ഈ കണക്കുകൾ രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. "പത്തുവർഷം കഴിയുമ്പോൾ കേരളം ഓരോ പട്ടണമായി മാറും. ആ പട്ടണത്തെ ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു റോഡ്. അതാണ് എക്സ്പ്രസ് ഹൈവേ എന്ന തുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്." റോഡ്സ് ആന്റ് ബ്രിഡ്ജ്സ് കോർപ്പറേഷൻ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ വി.ജെ.കുര്യൻ പറയുന്നു. "100 വർഷം മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വികസനപദ്ധതിയാണ് ഹൈവേ പദ്ധതി. ഒരു റോഡുപദ്ധതി എന്നതിനപ്പുറം വിവിധോദ്ദേശ്യ പദ്ധതി കൂടിയാണിത്. പ്രഖ്യാപിത പദ്ധതിയിൽ നൂറു മീറ്റർ വീതി കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതല്ല ഒരു റോഡ് എന്നതിനപ്പുറം വിവിധ പദ്ധതികൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുവാനാണ്. നൂറുമീറ്റർ വീതിയിൽ സ്ഥലമെടുക്കുന്നത് ഭാവിയെ നാലുവരിപ്പാത എടുവരിപ്പാതയാക്കാനുള്ള സൗകര്യം കണക്കാക്കിയാണ്. ഗ്യാസ് ലൈനുകളും പവർ ലൈനുകളും ഒപ്റ്റിക്കൽ ഫൈബർ കേബിളും കടന്നുപോകാനുള്ള സ്ഥലവും ഇതിനോടൊപ്പം രൂപകല്പന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഭാവിയെ ബുള്ളറ്റ് ട്രെയിൻ ആവശ്യമായിവന്നാൽ അതിനായി 12 മീറ്റർ സ്ഥലവും കരുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാംപുറമെ 28 മീറ്റർ വീതിയും മുന്നുമീറ്റർ ആവശ്യമുള്ള കനാലും പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി ആരംഭിക്കുന്നുണ്ട്. കനാലുകളിൽ വെള്ളം എത്തിക്കുന്നത് റോഡ് പാലമായി കടന്നുവരുന്ന 41 നദികളിലെ വെള്ളം പാലങ്ങൾക്കൊപ്പം 'ലിഫ്റ്റിംഗ്' എന്ന റഗുലേറ്റർ കൾവഴി പമ്പുചെയ്ത് കനാലിൽ കയറ്റിയാണ്. ഒരുപരിധിവരെ വരൾച്ചയും വെള്ളക്കെട്ടും തടയാൻ ഈ പദ്ധതികൊണ്ട് കഴിയും എന്നാണ് ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്." എക്സ്പ്രസ് ഹൈവേ എന്താണെന്ന് വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് വി.ജെ.കുര്യൻ പറയുന്നു.

ആകെ 6400 കോടി രൂപയാണ് ചെലവ് കണക്കാക്കുന്നത്. ഇതിൽ 1758 കോടി രൂപ ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനും ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഭൂമിയിൽനിന്നും ഒഴിപ്പിക്കുന്നവരുടെ പുനരധിവാസത്തിനുമായി ചെലവഴിക്കും. പദ്ധതിയുടെ നിർമ്മാണച്ചെലവ് 3877 കോടി രൂപ വരും. ഭീമമായ ഇത്രയും തുക ചെലവഴിച്ചു നിർമ്മിക്കുന്ന ഈ റോഡ് കേരളത്തിന്റെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് എന്തു പ്രയോജനമാകും ചെയ്യുന്നത്?" ചരക്കുഗതാഗതത്തിൽ വേഗതയിലുള്ള നീക്കം, ലഭ്യമാകുന്ന സമയലാഭം, നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അതിനുശേഷം റോഡിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനുമൊക്കെ വരുന്ന മനുഷ്യവിഭവശേഷി ഇതെല്ലാം നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക വളർച്ചയിൽ ചെറുതല്ലാത്ത പങ്കു വഹിക്കും." റോഡ്സ് ആന്റ് ബ്രിഡ്ജ്സ് കോർപ്പറേഷൻ ജനറൽ മാനേജർ എൻ.പി.എം. മുഹമ്മദ് ഹനീഫ് പറയുന്നു. പദ്ധതിക്കുവേണ്ട സ്റ്റീൽ ഒഴികെ മറ്റൊരു അസംസ്കൃതവസ്തുക്കളും കേരളത്തിൽതന്നെ ലഭിക്കുമെന്നതിനാൽ നിർമ്മാണവസ്തുക്കളുടെ വാങ്ങലും കേരളത്തിൽതന്നെ നടത്താൻ കഴിയും എന്നാണ് ഇതിന്റെ പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നവർ പറയുന്നത്. സിമന്റ് കേരളത്തിന്റെ പൊതുമേഖലാ സിമന്റ് ഫാക്ടറിയിൽ നിന്നും, കയർമാറ്റ് കയർബോർഡിൽനിന്നും, മെറ്റൽ കേരളത്തിന്റെ ചെറുകിട ക്രഷറുകളിൽ നിന്നും വാങ്ങിക്കാൻ കഴിയും. റോഡ് റബ്ബറ സ്ഡ് ആയതുകൊണ്ട് അതിനുവേണ്ടി 2600 മെട്രിക് ടൺ റബ്ബർ ബിറ്റുമെൻ കേരളത്തിലെ റബ്ബർ കർഷകരിൽനിന്നും ശേഖരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും കോർപ്പറേഷൻ പറയുന്നു.

എക്സ്പ്രസ് ഹൈവേ എന്ന ആശയം കേരളത്തിൽ അമ്പതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾതന്നെ ശക്തമായ എതിർപ്പുകൾ പലയിടങ്ങളിൽനിന്നായി ഉയർന്നു. നൂറുമീറ്റർ വീതിയിൽ ഒരു റോഡ് കേരളത്തെ രണ്ടായി വിഭജിക്കുന്നു എന്നാണ് അതിലാദ്യം ഉയർന്ന ആരോപണം. "റോഡ് ഓരോ അരികിലോമീറ്ററിലും മുറിച്ചുകടക്കാവുന്ന തരത്തിൽ റോഡിനു മുകളിലോ ഭൂമിക്കടിയിലോകൂടിയുള്ള പാതകൾ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണ്. 2800 ബൈപാസുകളെ തകർത്തുകൊണ്ടും 3200 റോഡുകളെ മുറിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ഹൈവേ വരുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ എക്സ്പ്രസ് ഹൈവേ കേരളത്തെ വിഭജിക്കുമെന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല" റോഡ്സ് ആന്റ് ബ്രിഡ്ജ്സ് കോർപ്പറേഷനിലെ സീനിയർ മാനേജർ ടി.ജെ. അലക്സ് പറയുന്നു. നിലവിലുള്ള നാഷണൽ ഹൈവേകൾ

തെക്കുവടക്കുള്ള ഒരു പ്രധാന ഹൈവേ ആകയാൽ അതിനെയും രണ്ടുവരി നിലവാരത്തിലേക്ക് ഉയർത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഇതു ദേശീയപാതയല്ലെങ്കിലും തുല്യപ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതിനാൽ കേന്ദ്രത്തിന്റെ വിശേഷാൽസഹായം ഇതിനുണ്ടാകുമെന്നാണ് കേട്ടിരുന്നത്.

നിർദ്ദിഷ്ട സുപ്പർ ഹൈവേ വരുന്നപക്ഷം മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു ഹൈവേകളുടെ വികസനം വശ്യങ്ങൾ എത്രമാത്രം പരിമിതപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുമെന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ വിശദപഠനങ്ങൾ വേണ്ടതുണ്ട്. ഇല്ലെങ്കിൽ സുപ്പർ ഹൈവേ വന്നാൽ മറ്റൊന്നും ആവശ്യമില്ല എന്നൊരു ധാരണ ഉണ്ടായേക്കാം. അത് അപകടകരമായിരിക്കും.

ഭാരിച്ച ബാധ്യത

ദേശീയപാതകളുടെ വികസനവും സംരക്ഷണവും കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ ചുമതലയാണ്. അതുപോലെതന്നെയാണ് 'ഗോൾഡൻ കോഡ്രിലാറ്റിൽ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന സുപ്പർ ഹൈവേയും. നിർദ്ദിഷ്ട സുപ്പർ ഹൈവേയും അതേ തരത്തിലുള്ളതാകയാൽ ഇതിന്റെ ഭാരിച്ച ബാധ്യത കേരള സർക്കാർ എതിന് ഏറ്റെടുക്കണമെന്ന ചോദ്യം ന്യായമായും ഉദിക്കാവുന്നതാണ്. അതിന് ഉത്തരവും റോഡ്: "ഇത്തരം ഒരു ഹൈവേ സംസ്ഥാനത്തിന് അനിവാര്യമാണ്. അതുണ്ടാക്കാൻ കേന്ദ്രത്തിനെ കാത്തിരുന്നാൽ പലമില്ല. നെടുമ്പാശ്ശേരിയിൽ അന്താരാഷ്ട്ര വിമാനത്താവളം നിർമ്മിച്ചതുപോലെ ഇതും നമുക്കുതന്നെ ചെയ്യാവുന്നതേയുള്ളൂ." ശരിയല്ലേ?

ഹൈവേയുടെ അനിവാര്യതയെക്കുറിച്ച് പ്രധാനമായി രണ്ടുവാദങ്ങളാണ് കേട്ടുവരുന്നത്. ഒന്ന്, മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിലെപ്പോലെ നമുക്കും ലോകനിലവാരത്തിലെ സുപ്പർ ഹൈവേ വേണം. എങ്കിലേ വികസനം തരിതപ്പെട്ടു. ഇതിന് ഉദാഹരണമായി മുംബൈ-പൂനെ, ജയ്പൂർ-ഡൽഹി മുതലായ highspeed corridors ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസക്തമല്ല. ഭാരതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്ന് മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്ക് വൻതോതിൽ ഗതാഗതം ഇരുദിശകളിലേക്കും പ്രവഹിക്കുന്നവയാണ് അവ രണ്ടും. രാജ്യത്തിന്റെ തെക്കേ അറ്റത്തുള്ള കേരളത്തിൽ എത്തുന്നതും ഇതുവഴി കടത്തിവിടേണ്ടതുമായ ഗതാഗതം താരതമ്യേന വളരെ കുറവായിരിക്കും. അതിന് നിലവിലുള്ള ഹൈവേകളെ ബലപ്പെടുത്തിയാലും മതിയാകും. രണ്ടാമതായി പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഹൈവേകളെ രാജ്യാന്തരനിലവാരത്തിലെ സുപ്പർ ഹൈവേ ആയി ഉയർത്തുക അസാധ്യമാണെന്നതാണ്. പക്ഷേ നാം ആലോചിക്കേണ്ടത് അത്തരം ഒരു സുപ്പർ ഹൈവേ നിർമ്മിക്കുന്നതാണോ അതോ നമ്മുടെ പരിമിതികൾക്കുള്ളിൽ NH 17, NH 47, എം.സി റോഡ് എന്നിവയുടെ പരമാവധി വികസനമാണോ ഈ സംസ്ഥാനത്തിനും ഇവിടുത്തെ ജനങ്ങൾക്കും കൂടുതൽ

പ്രയോജനം നൽകുക എന്നതാണ്.

ഇപ്പോൾ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള തരത്തിലെ സുപ്പർ ഹൈവേയുടെ പ്രയോജനം നേരത്തേ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഉന്നതർക്കം സമ്പന്നർക്കും ആയിരിക്കും. ലഭിക്കുക. നിലവിലുള്ള ഹൈവേകളിൽ കണ്ടുവരുന്ന തിക്കും തിരക്കും പാടേ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടും അവിടങ്ങളിൽ കൂടുതൽ റോഡപകടങ്ങൾ വരുത്തിവയ്ക്കാതെയും മുന്നോട്ടുകുളിയിക്കുന്നപോലെ കേരളത്തിലും ഉടനീളം പറക്കും. വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ അവർക്കു കഴിയും.

അതേസമയം, സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കും പ്രയോജനം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവേശന സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തുകയും വേഗതാപരിധി അല്പം താഴ്ത്തുകയും ചെയ്താൽ, പ്രസ്തുത ഹൈവേ കേരളത്തിന് ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായിരിക്കും. പക്ഷേ, ജനങ്ങളുടെ മേൽ അധികനികുതിഭാരം ചുമത്താതെയും നിലവിലുള്ള ഹൈവേകളെ വേണ്ടവണ്ണം വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും വേണമെന്നുമാത്രം.

നിർദ്ദേശങ്ങൾ

മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുതകളുടെയും കാഴ്ചപ്പാടിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ, കേരളത്തിന്റെ ഗതാഗത പ്രശ്നങ്ങൾ ലഘൂകരിക്കുവാനും ഭാവിവികസനത്തിന് വഴിയൊരുക്കാനുമായി ഏതാനും നിർദ്ദേശങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ദേശീയപാതകളും എം.സി റോഡും

1. റോഡിന്റെ ഇരുപാർശ്വങ്ങളും റോഡിനരികിലുമാണെങ്കിൽ ഉറപ്പായും നിരപ്പായും സംരക്ഷിക്കുക.
2. ഷട്ടിൽ ബസ്സുകൾ പതിവായി നിറുത്തേണ്ട സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം 'bus bay' കൾ നിർമ്മിക്കുക.
3. തിരക്കേറിയ പട്ടണങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള 'bypass' കളുടെ പദ്ധതികൾ അന്വേഷിക്കുക. (കാലതാമസം ഒഴിവാക്കാൻ ഇവ ബി.ടി.ടി അടിസ്ഥാനത്തിലും ആകാവുന്നതാണ്)
4. NH 47ൽ തിരുവനന്തപുരം വരെയുള്ള ഭാഗം നാലുവരിയായും മറ്റു ഹൈവേകൾ രണ്ടുവരി നിലവാരത്തിലേക്കും വികസിപ്പിക്കുക. (ഇവയ്ക്കുവേണ്ട വിശദമായ സാങ്കേതിക-സാമ്പത്തിക പഠനങ്ങൾ നടത്തിയശേഷം, പുതുതായി വേണ്ടിവരുന്ന ബൈപ്പാസുകൾ ഉൾപ്പെടെ, NH 17, എം.സി റോഡ് എന്നിവയുടെ വികസനത്തെക്കാൾ ലാഭകരവും ഗുണകരവും പുതിയ ഒരു ഹൈവേ നിർമ്മിക്കുകയാണെന്നു കാണുന്നപക്ഷം, ഈ രണ്ടു ഹൈവേകളുടെയും വികസനം അതനുസരിച്ച് പരിമിതപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ വരുന്നപക്ഷം NH 47ന്റെ നാലുവരിയാക്കൽ എവിടം വരെ വേണം എന്ന കാര്യവും പൂന:പരിശോധിക്കാവുന്നതുമാണ്)

സുപ്പർ ഹൈവേ

തെക്കുവടക്കുള്ള ഗതാഗതസംവിധാനത്തിന്റെ ബലപ്പെടുത്തലിൽ നിർദ്ദിഷ്ട സുപ്പർ ഹൈവേ പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, അതിന്റെ ഭാരിച്ച ചെലവ്, വൻതോതിലുള്ള ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കൽ മുതലായ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഈ പദ്ധതി എത്രമാത്രം ന്യായീകരിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നതിൽ ആശങ്കയുണ്ട്. മനസ്സിലായിടത്തോളം താഴെ പറയുന്ന സമീപനം സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

1. മലബാർ മേഖല: സാധ്യതാപഠനത്തിൽ നിന്ന് ഇപ്പോഴത്തെ NH 17നെ രണ്ടുവരിയായി വികസിപ്പിച്ച് ബൈപ്പാസുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ പ്രായോഗികം എന്നു കാണുന്നപക്ഷം തൃശ്ശൂർ മുതൽ NH 17ലേക്ക് ഒരു രണ്ടുവരിപ്പാത (പുതിയ NH link ആയി) നിർമ്മിച്ചാൽ മതിയാകും.
2. തൃശ്ശൂർ-അങ്കമാലി ഭാഗം: ഈ മേഖലയിൽ NH 47നെ നാലുവരിയായി വികസിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനമായിക്കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക്, സമാന്തരമായി ഒരു സുപ്പർഹൈവേയുടെ ആവശ്യമില്ല. വേണമെങ്കിൽ അത്രയും ഭാഗം നാലുവരിക്കു പകരം ആറുവരിപ്പാതയായി നിർമ്മിക്കുന്നതായിരിക്കും ഏറെ ലാഭകരം.
3. അങ്കമാലി-തിരുവനന്തപുരം മേഖല: ഇത് എം.സി റോഡിന് ഒരു മെച്ചപ്പെട്ട ബദലായും വഴിമധ്യേയുള്ള നഗരങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു നെട്ടുനീളത്തിലെ ബൈപ്പാസായും ഏറെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ഏറ്റെടുക്കുന്നപക്ഷം ഈ ഭാഗത്തിനുവേണം മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്.
4. പൊതുനിർദ്ദേശങ്ങൾ: 1. ജനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാകുവാൻ പുതിയ ഹൈവേയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനസൗകര്യം മാർഗ്ഗമധ്യേയുള്ള എല്ലാ പ്രധാന റോഡുകളിൽനിന്നും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും നഗരപ്രദേശങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന റോഡുകൾക്ക്.
2. കൂടുതൽ റോഡ് ബന്ധങ്ങൾ ശരാശരി 15 കി.മീ ഇടവിട്ടു വന്നേക്കാം എന്നതിനാൽ പുതിയ ഹൈവേയിലെ വേഗതാപരിധി 90 കി.മീ ആയി പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും ഉചിതം. വേണമെങ്കിൽ മന്ത്രിമാർക്കും മറ്റും 100 കി.മീ വരെ വിശേഷാൽ സൗജന്യവും അനുവദിക്കാം.
3. പുതിയ ഹൈവേയുടെ നിർമ്മാണത്തിനു വേണ്ടി പൊതുജനങ്ങളുടെമേൽ അധികനികുതിഭാരം ചുമത്തരുത്. ഇതിനുവേണ്ട മുടക്കുമുതൽ സർക്കാർ സ്വയം കണ്ടെത്തുകയോ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു തേടുകയോ ആയിരിക്കും ശരിയായ സമീപനം.

റെയിൽവേയുടെ പ്രസക്തി

തെക്കുവടക്കുള്ള റെയിൽപാതകളുടെ ഇരട്ടിപ്പിക്കൽ പൂർത്തിയാകുന്ന മുറയ്ക്ക് കൂടുതൽ ഇന്റർസിറ്റി/ലോക്കൽ ട്രെയിനുകൾ ഏർപ്പെടുത്താനും അതുവഴി ഹൈവേകളിലെ തിരക്ക് ഗണ്യമായി കുറയാനും ഇന്ധനം ലഭിക്കാനും കഴിയും.

നിമിഷങ്ങളും മണിക്കൂറുകളും

47-ഉം 17-ഉം വീതി കുട്ടി പുതുതായി സ്ഥലമെടുക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശവും പലയിടത്തുനിന്നായി ഉയർന്നു. പക്ഷേ, അതിന് അധികാരികൾ പറയുന്നത് ഇതാണ്. "ഇപ്പോഴുള്ള റോഡുകളുടെ അരികിലായി നിരവധി വാണിജ്യസ്ഥാപനങ്ങളും ആരാധനാലയങ്ങളുമുണ്ട്. അത് ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിലുള്ള ചെലവിനേക്കാൾ ഇരട്ടി ചെലവു കുറവായിരിക്കും. പുതിയ റോഡിന് സ്ഥലമെടുക്കുമ്പോൾ വേണ്ടിവരുന്നത്." കോർപ്പറേഷൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

കേരളത്തിന്റെ കാർഷിക മേഖലയിൽ പ്രധാന സ്ഥാനമുള്ള ഇടനാടിനെ മുറിച്ചുകൊണ്ട് കടന്നു വരുന്ന എക്സ്പ്രസ് ഹൈവേ കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കുറഞ്ഞ ഭൂപ്രകൃതിയെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ സൃഷ്ടിക്കാവുന്ന പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളും ചോദ്യമായി. അങ്ങേയറ്റം ഗൗരവം നിറഞ്ഞ ഈ പ്രശ്നത്തെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്നവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് ഇതാണ്. ഒന്ന്, താഴ്ന്ന സ്ഥലങ്ങൾ നികത്താനും കുന്നുകൾ താഴ്ത്താനും വൻതോതിൽ കുന്നുകൾ നികത്തേണ്ടിവരും. രണ്ട്, കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറോട്ടൊഴുകിവരുന്ന നദികളെയും തോടുകളെയും ഹൈവേ ദോഷകരമായി ബാധിക്കും. മൂന്ന്, പ്രാദേശിക ജലസ്രോതസ്സുകളായ കിണറുകളും കുളങ്ങളും വൻതോതിൽ നികത്തപ്പെടും. ഈ വിമർശനങ്ങൾ ഒരുപരിധിവരെ അംഗീകരിക്കുന്ന അധികാരികൾ അതിന് ബദലായി ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. നദികളുടെ സുസ്ഥമായ ഒഴുക്കിനെ തടയാത്ത രീതിയിൽ പാലങ്ങളും കനാലുകളും നിർമ്മിക്കുവാനും റോഡിനൊപ്പം 28 മീറ്റർ വീതിയിൽ കനാൽ നിർമ്മിച്ച് വെള്ളക്കെട്ട് തടയാൻ കഴിയുമെന്നുമാണ് അവർ പറയുന്നത്.

ഒരു വൻവികസനപദ്ധതി നടപ്പാക്കുമ്പോൾ കുറേയധികം നഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്ന വസ്തുത ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് അത് സാധ്യമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ സാമ്പത്തിക മേഖലയിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന മാറ്റങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് എക്സ്പ്രസ് ഹൈവേയുടെ പ്രാധാന്യം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് വി.ജെ.കുര്യൻ പറഞ്ഞു. നെടുമ്പാശ്ശേരി വിമാനത്താവളത്തിന്റെ ഡയാക്ടറും വിമാനത്താവളത്തിന്റെ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഏറെ പങ്കുവഹിക്കുകയും ചെയ്ത കുര്യൻ നെടുമ്പാശ്ശേരിയിൽ ഒരു ഇന്റർനാഷണൽ എയർ പോർട്ട് പണിയുയർത്തിയപ്പോൾ ഉയർന്ന എതിർപ്പുകളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഏതൊരു പദ്ധതിയെയും തുടക്കത്തിൽ വിമർശിക്കുന്നവർ അതിന്റെ സാധ്യതകളുംകൂടി നന്നായി പഠിച്ച ശേഷം മാത്രം വിമർശിക്കുക എന്നതാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിലായി 2012-ൽ പണിതീർക്കുന്ന പദ്ധതിയുടെ ആദ്യഘട്ടം- കൊച്ചി മുതൽ കോഴിക്കോടുവരെ- 2006-ൽ പൂർത്തിയാക്കാനാണ് ഇപ്പോൾ ലക്ഷ്യമിട്ടിരിക്കുന്നത്.

നിരവധി അന്താരാഷ്ട്ര പുരസ്കാരങ്ങൾ നേടിയ ടി അബ്ദുസ് എന്ന ചലച്ചിത്രം ഉണർത്തുന്ന സൗന്ദര്യലോകം

സിനിമയേയും പുസ്തകത്തേയും ഒരുപോലെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഏതൊരാളെയും ആകർഷകമാക്കുന്ന മനോഹരമായൊരു ചിത്രം കഴിഞ്ഞ വർഷം പുറത്തിറങ്ങുകയുണ്ടായി. ഒരേസമയം എഴുത്തിനെക്കുറിച്ചും വായനയെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഈ ചലച്ചിത്രം ബ്രിട്ടീഷ് എഴുത്തുകാരിയായ വിർജിനിയ വുൾഫിന്റെ ആത്മഹത്യയെക്കുറിച്ചും അവരുടെ ജീവിതസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഒരു പുസ്തകത്തെ ആധാരമാക്കി നിർമ്മിച്ച ഈ ചിത്രം ഒരു പുസ്തകം എഴുതപ്പെടുന്ന അനുഭവത്തിന്റെ ചലച്ചിത്രവിഷ്കാരംകൂടിയാണ്. മൈക്കൽ കണ്ണിങ്ങ്ഹാം എന്ന അമേരിക്കൻ എഴുത്തുകാരന്റെ 1998-ൽ പുലിറ്റർ സമ്മാനം നേടിയ 'മണിക്കൂറുകൾ' എന്ന നോവലിനെ ആധാരമാക്കി പ്രശസ്ത ബ്രിട്ടീഷ് നാടകസംവിധായകനായ സ്റ്റീഫൻ ഡാൽഡ്രൈ സംവിധാനം ചെയ്ത ഇതേ പേരിലുള്ള ചലച്ചിത്രം വിർജിനിയ വുൾഫിന്റെ 'മിസിസ് ഡാലോവെ' എന്ന നോവലിന്റെ സമാലീന വ്യാഖ്യാനമായും പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്.

ഭർത്താവിനായി എഴുതിവയ്ക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു ആത്മഹത്യയെക്കുറിച്ചാണിത് നിന്നാർമിച്ച് എഴുത്തുകാരിയുടെ ജലമരണസായംവരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു ഈ സിനിമ. ചിത്രം കണ്ടു മടങ്ങിപ്പോകുന്ന എഴുത്തിനെയും വായനയെയും വിമലതിക്കുന്ന ഒരാളുടെ മനസ്സിൽ ഏറ്റവും മിഴിവർന്ന ചില ദൃശ്യങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും അവശേഷിക്കുന്നു. എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരിയുടെ മുഖം. അവരുടെ വിരലുകളും കടലാസും പേനയും. കടലാസിലൂടെ നിങ്ങളു നേനയുടെ കരകരശബ്ദം. മറ്റൊരു ദൃശ്യം ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെയും ആ പുസ്തകത്തിന്റെ പേര് 'മിസിസ് ഡാലോവെ'. ലാറ ബ്രൗൺ ആണ് വായനക്കാരി. പുസ്തകം കൈയിലെടുത്ത് ഏടുകൾ മറിച്ച് വായനയുടെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് ആഗമനയാകുന്ന വായനക്കാരിയുടെ വിഷാദം നിറഞ്ഞ മുഖം. ഏടുകൾ മറിയുന്ന ശബ്ദം നാം വേറിട്ടുകേട്ടു തിരിച്ചറിയുന്നു. 'മിസിസ് ഡാലോവെ' എന്ന നോവലിന് വിർജിനിയ വുൾഫ് നേരത്തെ നൽകാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്ന പേര് 'മണിക്കൂറുകൾ' എന്നായിരുന്നു.

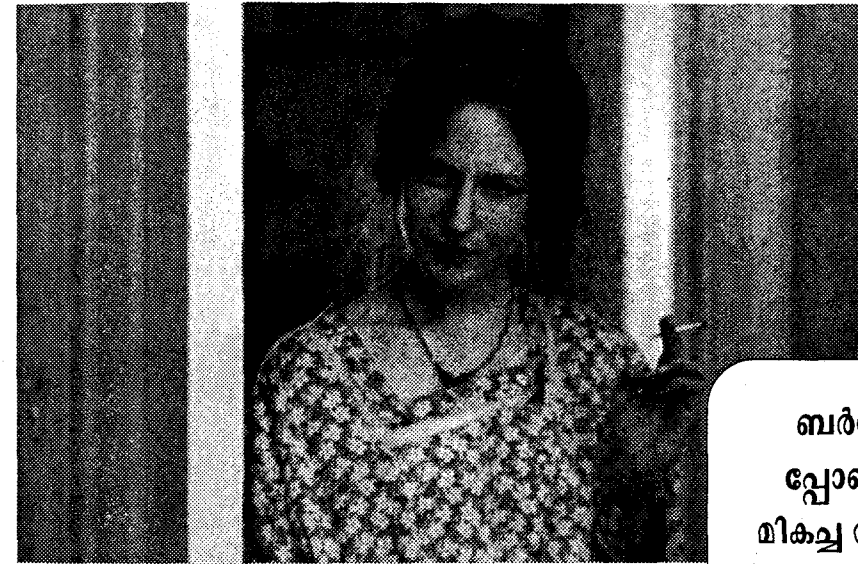
പുസ്തകത്തെയും സിനിമയെയും ഒരുപോലെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഏതൊരാളെയും സന്തുഷ്ടമാക്കുവാനും നിരവധി ബഹുമതികൾ ഇതിനകം തന്നെ ചിത്രം നേടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബാഫ്റ്റ് (ബ്രിട്ടീഷ് അക്കാദമി ഓഫ് ഫിലിം ആന്റ് ടെലിവിഷൻ അവാർഡ്)യുടെ പതിനൊന്നു നോമിനേഷനുകൾ ലഭിച്ച ചിത്രത്തിന് മികച്ച ചിത്രത്തിനും മികച്ച നടിക്കുമുള്ള ഗോൾഡൻ ഗ്ലോബ് അനെയും വിമലതിക്കുന്ന ഒരാളുടെ മനസ്സിൽ ഏറ്റവും മിഴിവർന്ന ചില ദൃശ്യങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും അവശേഷിക്കുന്നു. എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരിയുടെ മുഖം. അവരുടെ വിരലുകളും കടലാസും പേനയും. കടലാസിലൂടെ നിങ്ങളു നേനയുടെ കരകരശബ്ദം. മറ്റൊരു ദൃശ്യം ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെയും ആ പുസ്തകത്തിന്റെ പേര് 'മിസിസ് ഡാലോവെ'. ലാറ ബ്രൗൺ ആണ് വായനക്കാരി. പുസ്തകം കൈയിലെടുത്ത് ഏടുകൾ മറിച്ച് വായനയുടെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് ആഗമനയാകുന്ന വായനക്കാരിയുടെ വിഷാദം നിറഞ്ഞ മുഖം. ഏടുകൾ മറിയുന്ന ശബ്ദം നാം വേറിട്ടുകേട്ടു തിരിച്ചറിയുന്നു. 'മിസിസ് ഡാലോവെ' എന്ന നോവലിന് വിർജിനിയ വുൾഫ് നേരത്തെ നൽകാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്ന പേര് 'മണിക്കൂറുകൾ' എന്നായിരുന്നു.

പുസ്തകത്തെയും സിനിമയെയും ഒരുപോലെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഏതൊരാളെയും സന്തുഷ്ടമാക്കുവാനും നിരവധി ബഹുമതികൾ ഇതിനകം തന്നെ ചിത്രം നേടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബാഫ്റ്റ് (ബ്രിട്ടീഷ് അക്കാദമി ഓഫ് ഫിലിം ആന്റ് ടെലിവിഷൻ അവാർഡ്)യുടെ പതിനൊന്നു നോമിനേഷനുകൾ ലഭിച്ച ചിത്രത്തിന് മികച്ച ചിത്രത്തിനും മികച്ച നടിക്കുമുള്ള ഗോൾഡൻ ഗ്ലോബ് അനെയും വിമലതിക്കുന്ന ഒരാളുടെ മനസ്സിൽ ഏറ്റവും മിഴിവർന്ന ചില ദൃശ്യങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും അവശേഷിക്കുന്നു. എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരിയുടെ മുഖം. അവരുടെ വിരലുകളും കടലാസും പേനയും. കടലാസിലൂടെ നിങ്ങളു നേനയുടെ കരകരശബ്ദം. മറ്റൊരു ദൃശ്യം ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെയും ആ പുസ്തകത്തിന്റെ പേര് 'മിസിസ് ഡാലോവെ'. ലാറ ബ്രൗൺ ആണ് വായനക്കാരി. പുസ്തകം കൈയിലെടുത്ത് ഏടുകൾ മറിച്ച് വായനയുടെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് ആഗമനയാകുന്ന വായനക്കാരിയുടെ വിഷാദം നിറഞ്ഞ മുഖം. ഏടുകൾ മറിയുന്ന ശബ്ദം നാം വേറിട്ടുകേട്ടു തിരിച്ചറിയുന്നു. 'മിസിസ് ഡാലോവെ' എന്ന നോവലിന് വിർജിനിയ വുൾഫ് നേരത്തെ നൽകാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്ന പേര് 'മണിക്കൂറുകൾ' എന്നായിരുന്നു.

വാർഡുകൾ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. സിനിമയ്ക്ക് സാഹിത്യവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്ന് ചലച്ചിത്രകാരനായ ഇഗ്നാസ് ബർഗ്മാൻ അസന്നിദ്ധമായി പണ്ടേ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും മികച്ച സിനിമയ്ക്ക് മികച്ച സാഹിത്യകൃതി ഏതാണ്ടെല്ലാമോ വിധത്തിൽ പ്രചോദനമാകുന്നു എന്നുള്ളത് പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് വക നൽകുന്നു. ഒരു എഴുത്തുകാരിയും അവരുടെ ഒരു സാഹിത്യകൃതിയും കെട്ടുകാഴ്ചകളുടെയും ശബ്ദപ്പാലികളുടെയും ആസൂരമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ കണ്ണിങ്ങ്ഹാം, ലാറ ബ്രൗൺ എന്നീ വായനക്കാരിലൂടെയും 'മണിക്കൂറുകൾ' എന്ന സിനിമയിലൂടെയും ഇങ്ങനെ ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലേയ്ക്ക് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുവരുന്നത് വലിയ പ്രചോദനമാകേണ്ടതാണ്. സാഹിത്യത്തെ ഉപജീവിച്ച് മികച്ച സിനിമ

മൂന്നു കഥകൾ സമാന്തരമായി സന്നിവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ് 'മണിക്കൂറുകൾ' കളിൽ സംവിധായകൻ. സമാന്തര സന്നിവേശത്തിന്റെ ചലച്ചിത്രസാധ്യതകൾ സർഗാത്മകമായി ഉപയോഗിച്ച ആദ്യ കാല അമേരിക്കൻ ചലച്ചിത്രകാരനായ ഗ്രിഫിത്തിന്റെ വഴിയിൽ ഏറെ മുന്നോട്ടുപോയിരിക്കുന്നു ഈ ചലച്ചിത്രം. എഡിറ്റിങ്ങാണ് ചലച്ചിത്രമെന്ന കലയുടെ സർഗപരമായ അടിസ്ഥാനം എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന പഴമണ്ണുകളെ എന്തുപോലെ ആധുനികോത്തരസിനിമയെ ആരാധനയോടെ കാണുന്ന പുതുമക്കാർക്കും ആകർഷകമാകുവാനിടമാണ് മൂന്നു സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളുടെ ജീവിതം ചടുലമായ രീതിയിൽ സിനിമ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരേസമയം ഒരു എഴുത്തുകാരിയുടെ, അവരുടെ പ്രഖ്യാത നോവലിലെ ഒരു കേന്ദ്രക

ഹത്യയെക്കുറിച്ചെഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വീടുവിട്ട് പുഴക്കരയിലേയ്ക്ക് തിടുക്കത്തിൽ നടന്നുപോകുന്ന, ഒരു കല്ലെടുത്തു കുപ്പായകീശയിലേയ്ക്കിട്ട് പുഴയിലേയ്ക്കിറങ്ങിപ്പോകുന്ന, പുഴയിൽ മുങ്ങിത്താഴുന്ന, എഴുത്തുകാരിയുടെ വിവിധ ദൃശ്യങ്ങൾ. തോട്ടത്തിൽ പണിയെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന, വീട്ടിനകത്തേയ്ക്ക് കടന്നുവന്ന് ആത്മഹത്യാ കുറിപ്പ് വായിക്കുന്ന, വിവരം മനസ്സിലാക്കി വീട്ടിനു പുറത്തേയ്ക്ക് പരിഭ്രമിച്ചിറങ്ങിയോടുന്ന ഭർത്താവായ ലിനാർഡിന്റെ ദൃശ്യങ്ങൾ ഈ ദൃശ്യങ്ങളോട് മുറിച്ചുചേർത്ത് ചിത്രത്തിനും ചിത്രത്തിന്റെ ചലച്ചിത്രരീതിക്കും അനുയോജ്യമായ ഒരാളുഖം സംവിധായകൻ രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. തുടർന്നുവരുന്ന ദൃശ്യസഞ്ചയത്തിൽ ഒരേസമയം മൂന്നു കഥകളാണ് കാലദേശ പരിഗണനകൾ അവഗണിച്ച് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇതോടുകൂടി ശീർഷകവും മറ്റും തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. തെരുവിലൂടെ മുന്നൂപേർ കടന്നുവരുന്നതിന്റെയും ഇവരുമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ള മൂന്നു സ്ത്രീകൾ കിടക്കയിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്നതിന്റെയും (ഉണരുന്നതിന്റെയും) ദൃശ്യങ്ങൾ ഇടകലർത്തി മുറിച്ചുചേർത്ത് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. 'സുന്ദര'മായ മൂന്നു പ്രഭാതങ്ങൾ തുടങ്ങുകയാണ്. ഏതെല്ലാമോ 'സാധ്യത'കളുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളുമായി മൂന്നു സുന്ദരപ്രഭാതങ്ങൾ. ആദ്യം നാം കാണുന്നത് വായനക്കാരിയായ ലാറയുടെ ഭർത്താവായ ഡാൻ ബ്രൗണിനെയാണ്. കാറിൽവന്ന് മഞ്ഞപ്പാക്കളുടെ ഒരു ചെണ്ടും കൈയിൽപിടിച്ച് വീട്ടിനകത്തേയ്ക്കു കടക്കുന്നു. വിഷാദവതിയായ ലാറയുടെ പിറന്നാളുകാരനായ ഭർത്താവ്. സ്ഥലം ലോസ് ഏഞ്ചൽസ്. വർഷ 1951. ഇപ്പോൾ ലാറ ഉണർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബാലനായ മകൻ റിച്ചാർഡും. അടുത്ത ദൃശ്യം ഇപ്പോഴത്തെ റിച്ചാർഡിന്റെ ഒരു തെരുവാണ്. 1923. നായയുമൊത്ത് നടന്നുവരുന്നത് എഴുത്തുകാരനും പ്രസാധകനും വിർജിനിയയുടെ ഭർത്താവുമായ ലിനാർഡ് വുൾഫ് ആണ്. ശ്രദ്ധമനസായും എഴുത്തുകാരിയും ആയ വിർജിനിയ വുൾഫിന്റെ ഭർത്താവ് വിർജിനിയ കിടക്കയിൽ കണ്ണുതുറന്നു എറിഞ്ഞുകിടക്കുന്നത് നാം പിന്നെ കാണുന്നു. മുന്നാമത്തെ തെരുവു ദൃശ്യം ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽനിന്നാണ്. വർഷം 2001. ന്യൂയോർക്ക് നഗരം. നഗരപാതയിലൂടെ നഗരപ

ബർഗ്മാനെപ്പോലെതന്നെ മികച്ച നടികളുടെ ചലച്ചിത്ര സംവിധായകനുമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു ഡാൽഡ്രൈ.

സൃഷ്ടിക്കാമെന്നു തെളിയിച്ചിരിക്കുന്ന സംവിധായകൻ മൂന്നു സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രങ്ങളാക്കി മൂന്നു മികച്ച അഭിനേത്രികളുടെ മികവുറ്റ അഭിനയത്തിനു സംവിധായകനായിരിക്കുന്നു എന്നതും ശ്രദ്ധേയമായ സംഗതിയാണ്. സ്റ്റീഫൻ ഡാൽഡ്രൈയുടെ രണ്ടാമത്തെ ചിത്രമാണിത്. ആദ്യചിത്രമായ 'ബില്ലി എലിയട്ടി'ന്റെ സംവിധാനത്തിനു നേരത്തെ ഓസ്കാർ ബഹുമതി നേടിയിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം ബർഗ്മാനെപ്പോലെതന്നെ നാടകസംവിധായകനെന്ന നിലയിൽ മികവു തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ബർഗ്മാനെപ്പോലെതന്നെ മികച്ച നടികളുടെ ചലച്ചിത്ര സംവിധായകനുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു ഡാൽഡ്രൈ.

തുടക്കത്തിലും ഒടുക്കത്തിലുമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു വിർജിനിയ വുൾഫിന്റെ ആത്മഹത്യയുടെ ദൃശ്യസഞ്ചയങ്ങൾ. ഇവയ്ക്കു നടുവിലായി വ്യത്യസ്ത കാലങ്ങളിലും സ്ഥലങ്ങളിലുമായി

ഥാപാത്രത്തിന്റെ. ആ നോവലിന്റെ ഒരു വായനക്കാരിയുടെ, വ്യത്യസ്തമായ മൂന്നു ജീവിതങ്ങളാണ് സിനിമ പേക്ഷകർക്കുമുന്നിൽ പകർത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളത്. വിഷാദം പിടിച്ചുകയറിയ ഒരു മനസ്സ് ജീവിതസങ്കീർണ്ണതയുടെ തീക്ഷ്ണതയിൽ മൂന്നു സ്ത്രീകളിലൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതായി ഈ സിനിമയിലൂടെ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ചിത്രത്തിന്റെ ശീർഷകവും മറ്റു വിശദാംശങ്ങളും തെളിയുന്നതിനുമുൻപ് ഒരു ആമുഖഭാഷണംപോലെ വിർജിനിയ വുൾഫിന്റെ ആത്മഹത്യയുടെ ദൃശ്യങ്ങൾ സംവിധായകൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആത്മ

യുടെ ജീവിതം മുഴുവൻ ഒരൊറ്റ ദിവസത്തിൽ. ഒരു ദിവസം മാത്രം. ആ ഒരു ദിവസത്തിൽ അവരുടെ മുഴുവൻ ജീവിതവും. എഴുത്തിനിടയ്ക്ക് ഒരു നിമിഷം ഈ ആത്മഭാഷണത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുവന്ന എഴുത്തുകാരിയുടെ ദൃശ്യത്തെത്തുടർന്ന് നാം കാണുന്നത് നോവൽ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകവുമാണ്. മകൻ ഓടിവന്ന് അമ്മയുടെ മടിയിൽ കയറിയിരുന്നു. ഈ ദൃശ്യത്തിനു മീതെയാണ് എഴുത്തുകാരിയുടെ ആത്മഭാഷണം അവസാനിക്കുന്നത്. ഉടനെത്തന്നെ നാം കാണുന്നത് എഴുത്തുകാരനായ റിച്ചാർഡിന്റെ മുമ്പിലേയ്ക്ക് തെരുവിലൂടെ നടന്നുപോകുന്ന ക്ലാരിസയെയാണ്. കൈനിയെ ചുവന്ന പൂക്കളുമായി, കൂട്ടുകാരനുള്ള ചുംബനവുമായി, ക്ലാരിസ.

മിസിസ് ഡാലോവെ

‘സുന്ദരമായ പ്രഭാതം’ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മിസിസ് ഡാലോവെ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ക്ലാരിസ റിച്ചാർഡിനു മുന്നിലെത്തുന്നു. നോവൽ വായിക്കുന്ന അമ്മയുടെ മടിയിലിരിക്കുന്ന റിച്ചാർഡിന് മുന്നിൽ മാനസികമായി സ്കിസോഫ്രനിക്ക് രോഗവും ശാരീരികമായി എയ്ഡ്സ് രോഗവും ബാധിച്ച ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ മുന്നിലെത്തുമ്പോൾ ലായുടെ മകൻ വളർന്നുവളരുന്നതാണ് ഇയാൾ എന്നു സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. എഡ്വിൻ ഓസ്ട്രിന്റെ ഈ സൂചനകൾക്കു മറ്റൊരു സൂചന സംഭാഷണത്തിലൂടെയും സീനിയർ നൽകുന്നുണ്ട്. ക്ലാരിസയുടെ പെരുമാറ്റവും വാക്കുകളും റിച്ചാർഡ് ഈ രംഗത്തിൽ വിർജീനിയയുടെ അപരവ്യക്തിത്വമാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

എഴുത്തിന്റെ ലോകവും വായനയുടെ ലോകവും കഥാപാത്രത്തിന്റെ ലോകവുമായി ഇടകലർന്ന് സന്നിവേശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു ഈ സിനിമയിൽ

രിഷ്കാരിണിയായി നടന്നുവരുന്ന സ്ത്രീയുടെ പേര് സാലി. പോക്കറ്റിൽനിന്ന് താക്കോലെടുത്ത് വീടിന്റെ വാതിൽ തുറന്ന് കിടപ്പുമുറയിലെത്തിയ അവർ മേൽവസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രയായി പ്രഭാതനിദ്രയുടെ കിടക്കയിലേയ്ക്കു ചായുന്നു. അവരുടെ കിടപ്പുമുറയിലായി നമ്മുടെ നായിക ക്ലാരിസ (ക്ലാരിസ ഡാലോവെ എന്നുതന്നെയാണ് അവരെ ഭർത്താവോ കരുതുന്നോ ആയ റിച്ചാർഡ് എന്ന എഴുത്തുകാരൻ വിളിക്കുന്നത്) കിടന്നുറങ്ങുന്നുണ്ട്. സിനിമയുടെ തുടക്കത്തിൽ നാം കണ്ട ആത്മഹത്യ 1941-ലാണ് നടക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സക്സ്സ് എന്ന ദേശത്ത്. ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നതിനും പതിനേഴുവർഷമുൻപ്, 1923-ൽ, വിർജീനിയ വുൾഫ് എഴുതിയ സുപ്രധാനമായ നോവലാണ് ‘മിസിസ് ഡാലോവെ’. സമാന്തരമായി രണ്ടു കഥകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ നോവലിലെ ഒരു കേന്ദ്രകഥാപാത്രം പുറമേയ്ക്ക് സ്വസ്ഥജീവിതം നയിക്കുന്ന ക്ലാരിസ എന്ന സ്ത്രീയാണെങ്കിൽ മറ്റൊരു കേന്ദ്ര കഥാപാത്രം സ്കിസോഫ്രനിക്ക് എഴുത്തുകാരനുമായ ഒരു പുരുഷനാണ്. സെപ്റ്റിമിയസ്. ഭ്രാന്തമായി തന്നോടും ലോകത്തോടും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അയാൾ ഒടുവിൽ ജനൽപ്പടിയിൽനിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു ചാടി ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നു. ജീവിതം നല്ലതാണ് എന്ന് പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട്.

‘മണിക്കൂറുകൾ’ ഈ നോവൽ എഴുതിയ വിർജീനിയ വുൾഫിന്റെ ഉന്മാദരീക്ഷണവും സർഗസമ്പന്നവുമായ ആന്തരിക ജീവിതത്തെ ചലച്ചിത്രഭാഷയിലൂടെ, സമകാലികമായ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ, അവതരിപ്പിക്കാനാണ് ശ്രമിച്ചുകാണുന്നത്.

മൂന്നു സ്ത്രീകൾ

മൂന്നു സ്ത്രീകൾ ഒരു പുരുഷദിവസത്തിന്റെ മോഹനവാഗ്ദാനങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഉണർന്നെണീറ്റുവരുന്ന ദൃശ്യസഞ്ചയത്തെത്തുടർന്ന് സിനിമയിലെ ഏറ്റവും മനോഹരവും സുപ്രധാനവുമായ രംഗം അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരേസമയം മൂന്നു വ്യത്യസ്ത കഥകളായിരിക്കെത്തന്നെ ഒരേ കഥയിലെ പല അടരുകളും ആണ് ഈ മൂന്നു സ്ത്രീജീവിതങ്ങൾ എന്ന ബോധം ഈ രംഗമാണ് കാണികളിലുണർത്തുന്നത്. ഒരേ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ, ഒരേ മനസ്സിന്റെ, സങ്കീർണ്ണമായ ജീവിതമാണ് പലയിടങ്ങളിലും കാലങ്ങളിലുമായി ചിത്രം അനാവരണം ചെയ്യുന്നത് എന്ന് ഈ രംഗം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു. എഴുത്തുകാരെയും വായനക്കാരെയും അഗാധമായി ആകർഷിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള ഈ സിനിമ ഈ രംഗത്തിലെ സവിശേഷമായ ദൃശ്യസന്നിവേശത്തിലൂടെ കേന്ദ്ര കഥാപാത്രങ്ങളായ മൂന്നു സ്ത്രീകളെയും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

എഴുത്തുകാരിയും വായനക്കാരിയും നോവലിലൂടെ ഉയിർകൊള്ളുന്ന കഥാപാത്രവും ഈ ദൃശ്യസഞ്ചയത്തിലൂടെ സമാനഹൃദയ സഹോദരികളായിത്തീരുന്നു. എഡ്വിൻന്റെ ‘തരിശുനില’ വൃതന്റെ ഭാര്യയുടെ കൃതികളും അച്ചടിച്ച് വിടനകത്തുതന്നെയുള്ള ഹോഗാർത്ത് പ്രസ്സിലിരുന്ന് പ്രിന്റ് നോക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് അഞ്ചു തെറ്റുകൾ ഇതിനകം താൻ കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയുന്ന ലിയനാർഡിനോട് നോവലിന്റെ ആദ്യത്തെ വാക്യത്തിലേയ്ക്ക് താണെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് വിർജീനിയ പറയുന്നു. അവർ കടലാസും പേനയും എടുത്ത് എഴുതിത്തുടങ്ങുകയായി. വിരലുകളും മുഖവും സിഗരറ്റും പുകച്ചുരുളും കടലാസും പേനയും സമീപദൃശ്യങ്ങളിലൂടെ എഴുത്തിന്റെ ഈ അപൂർവ്വ മുഹൂർത്തത്തിന് ജീവന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പുകൾ പകരുന്നു. എഴുത്തുകാരി ആദ്യത്തെ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുകയായി. പിറുപിറുക്കലായി ശബ്ദപഥത്തിൽ വാക്കുകൾ പതിയുന്നു. (Mrs. Dalloway Said she would buy the flowers herself). ഇതിനോടു മൃദിച്ചുചേർക്കപ്പെടുന്നത് പതിനെട്ടു വർഷത്തിനുശേഷമുള്ള ഒരു കിടപ്പുമുറയാണ്. കിടക്കയിൽ എണീറ്റിരുന്ന് തൊട്ടടുത്തുള്ള മേശപ്പുറത്തിന് ഗർഭിണിയായ ലാറ ഒരു പുസ്തകം വായിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ‘മിസിസ് ഡാലോവെ’ കൈയിലെ

ടുത്ത് വായനക്കാരി വായിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. ആത്മഹത്യ ചെയ്ത എഴുത്തുകാരിയെ അതിജീവിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പണ്ടെഴുതിയ വാക്കുകൾ വായനക്കാരി ഉറക്കെ ഉരുവിടുന്ന വാക്കുകളിലൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയായി. “പൂക്കൾ താൻ തന്നെ മേടിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് മിസിസ് ഡാലോവെ പറഞ്ഞു.” വായനക്കാരിയും ഒരു ഇരട്ടജീവിതം ജീവിച്ചുതുടങ്ങുകയാണ്. താൻ രചിക്കുന്ന നോവലിലൂടെ സന്തം ജീവിതം കൂടാതെ മറ്റു ജീവിതംകൂടി ജീവിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരിയെപ്പോലെത്തന്നെ. അടുത്തതായി പ്രേക്ഷകരായ നാം കാലെടുത്തുവയ്ക്കുന്നത് മറ്റൊരു നൂറ്റാണ്ടിലേയ്ക്കാണ്. മൊബൈൽ ഫോൺ കാതോടുചേർത്തു നടക്കുന്ന ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ക്ലാരിസ തന്റെ കിടക്കയിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്ന സാലി എന്ന കൂട്ടുകാരിയോട് വിളിച്ചുപറയുന്ന വാക്കുകൾ നാം കേൾക്കുന്നു. “സാലി, ഞാൻതന്നെ പൂക്കൾ മേടിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു”. ദിവസത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിപഥങ്ങളിലേയ്ക്ക് ക്ലാരിസയും ലാറയും പിന്നിടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നത് കാണുന്നു. നോവലിനോടു കൂട്ടുകാരൻ റിച്ചാർഡിന് ലഭിച്ച അംഗീകാരം ആഘോഷിക്കാനായി ക്ലാരിസ് വൈകിട്ട് അഞ്ചുമണിക്ക് ഒരു വിരുന്നുസന്തോഷം ഏർപ്പാട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പൂക്കൾ വാങ്ങാനായി അവർ പൂക്കടയിലേയ്ക്കു ചെല്ലുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ പി

റന്നാൾ പ്രമാണിച്ച് മകൻ റിച്ചാർഡുമൊത്ത് പിറന്നാൾ കേക്കുണ്ടാക്കാനായി ലാറയും ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ഭാവികാലത്തിലെ ഈ രണ്ടു കഥാപാത്രങ്ങളും ഒരുതരത്തിൽ 1923-ൽ വിർജീനിയയുടെ പേനത്തുമ്പിൽ നിന്നാണ് പിറവിക്കൊള്ളുന്നതെന്ന് സൂചിപ്പിക്കും. വിധം ദൃശ്യങ്ങൾ എഴുത്തുകാരിയുടെ എഴുത്തിന്റെ ഭൗതികവ്യത്തിലേയ്ക്ക് മുറിച്ചുചേർക്കുന്നു. ഉടനെത്തന്നെ സംവിധായകൻ എഴുത്തുകാലാസിന് എഴുത്തുകാരിയുടെ പേന കരകരശവത്തോടെ നീങ്ങുന്നത് നാം പ്രേക്ഷകർ കാണുന്നു. കേൾക്കുന്നു. അവർ ഇപ്പോൾ എഴുതുന്ന ഈ കൃതിയാണ് വായനക്കാരി പുസ്തകരൂപത്തിൽ കൈയിലെടുത്ത് ഏടുകൾ മറിക്കുന്നത് നാം ശബ്ദപഥത്തിൽ കേട്ടത്. എഴുത്തിന്റെ ലോകവും വായനയുടെ ലോകവും കഥാപാത്രത്തിന്റെ ലോകവുമായി ഇടകലർന്ന് സമകാലീനതയുമായി സന്നിവേശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു ‘മണിക്കൂറുകൾ’ എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിൽ. പൂമേടിക്കാൻ പോകുന്ന ക്ലാരിസയിൽനിന്നും മകനുമൊത്ത് പിറന്നാൾ കേക്കുണ്ടാക്കുന്ന ലാറയിൽനിന്നും നോവലെഴുതുന്ന വിർജീനിയയെക്കുറിച്ച് തിരിച്ചെത്തുന്ന ഒരു മുഹൂർത്തത്തിൽ എഴുത്തുകാരി പറയുന്നു: ഒരു സ്ത്രീ

ചിപ്പിക്കുന്നു. ക്ലാരിസ ലിനാർഡുമാകാം. കേക്കണം ശരിക്കു കഴിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റിയുള്ള അവരുടെ പരാതി അതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ക്ലാരിസയും റിച്ചാർഡുമൊരുമിച്ചുള്ള ഈ രംഗം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ‘മിസിസ് ഡാലോവെ’യിലെ സാധാരണക്കാരനായ റിച്ചാർഡിനെ തീർത്തും വ്യത്യസ്തനായൊരു മനുഷ്യനായാണ് സിനിമയിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. നോവലിലെ എഴുത്തുകാരനും ശ്രീമന്തനും ‘ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവ’നുമായ സെപ്റ്റിമിയസിനെ ഈ കഥാപാത്രത്തിൽ സന്നിവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സെപ്റ്റിമിയസിനെപ്പോലെ ഒടുവിൽ ‘ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന’ ഈ എഴുത്തുകാരനും ജനൽപ്പടിയിൽനിന്ന് ചാടി ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നു. (വിർജീനിയ വുൾഫ്, കേട്ടിരുന്ന ശബ്ദങ്ങൾതന്നെയാണ് നോവലിൽ സെപ്റ്റിമിയയും സിനിമയിൽ റിച്ചാർഡും കേൾക്കുന്നത്. ഗ്രീക്കു ഭാഷയിൽ പക്ഷികൾ പറയുന്നതും മറ്റും. എഡേർഡ് എട്ടാമൻ രാജാവ് തന്റെ കാതിൽ വന്ന് അശ്വിലം പറഞ്ഞതായും.

ശ്രദ്ധിക്കാതെപോയ സംസ്ഥാന ബജറ്റ്

രേണപക്ഷവും പ്രതിപക്ഷവും ബജറ്റ് അവതരണത്തെ ഒരു പതിവുപടങ്ങു മാത്രമായി കാണുന്നു

സംസ്ഥാന നിയമസഭയിൽ പ്രതിപക്ഷകക്ഷികൾ ബഹുജനവൽക്കരണത്തെക്കുറിച്ച് ക്ലാരിസിംഗ് നൽകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, ബജറ്റ് അവതരണ സമയത്ത് സഭയിൽ നടന്നുവന്നത് സഭാ നടപടികൾ തടസ്സപ്പെടുത്തിയ അനുഭവം കേരള നിയമസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇതാദ്യമാണ്. ഇത്തരം 'കലാപരീപാടികൾ' ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നോ എന്നതല്ല യഥാർത്ഥ പ്രശ്നം. നടക്കാൻ പാടില്ലാത്തത് നടന്നു എന്നതാണ് ഇന്നാധിപത്യ വിശ്വാസികളെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന കാതലായ പ്രശ്നം. മാത്രമല്ല, ബജറ്റ് അവതരണം എന്ന പ്രക്രിയ വെറുമൊരു പ്രഹരസനമായി മാറിയെന്നതും, അതിനുള്ള അനുമതി നിയമസഭാ സ്പീക്കർ ധനമന്ത്രി കെ.ശങ്കരനാരായണൻ നൽകിയെന്നതും സാധ്യതകൾക്കപ്പുറം സഭാധ്യക്ഷന്റെ അനുമതി കിട്ടിയ മാത്രയിൽ ബജറ്റ് രേഖയുടെ തുടക്കവും ഒടുക്കവും മാത്രം വായിച്ച് അവതരിപ്പിച്ച് തന്റെ 'ജോലി' ഭംഗമായി നിർവ്വഹിച്ചു എന്ന ധാരണയോടെ വിടവാങ്ങിയ ധനമന്ത്രിയുടെ 'പ്രകടന'വും കാഴ്ചക്കാർക്ക് കൗതുകമുണർത്തിയ നടപടികളായി. 'ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്'ല്ലേ? ഇവിടെ ഇതും ഇതിലപ്പുറവും നടക്കും.

കേന്ദ്ര സർക്കാർ കഴിഞ്ഞ പന്ത്രണ്ടുവർഷക്കാലത്തിലേറെയായി നടപ്പാക്കിവരുന്ന സാമ്പത്തികനയങ്ങൾ ഏഷ്യൻ വികസനബാങ്കിന്റെയും പ്രേരണയോടെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാൻ ലക്ഷ്യമിട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സംസ്ഥാന ബജറ്റാണ് കേരള ധനമന്ത്രി കെ.ശങ്കരനാരായണൻ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന വിമർശനമാണ് പ്രതിപക്ഷത്തിനും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഈ വിമർശനത്തിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി യാതൊരു ന്യായവും കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സമ്പാദ്യം സമ്പന്നതയോടൊപ്പം പുതുവർഷത്തെ ബജറ്റിലെല്ലെങ്കിലും വസ്തുത ഏതൊട്ടത്തിൽതന്നെ ഉരുത്തിരിയുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരമൊരു നയരേഖയുടെ

അവതരണത്തിന് ഇന്ന് കേരളം ഭരിക്കുന്ന ആന്റണി സർക്കാർ മാത്രമാണോ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതെന്ന ചോദ്യത്തിനും മറുപടി കണ്ടെത്തേണ്ടതുണ്ട്. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വികസനപ്രശ്നത്തിൽ ഒരു സമവായം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയാത്തതിനോടൊപ്പം ഈ വിധത്തിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുക സാധാരണമാണ്. കേരള സംസ്ഥാനത്ത് മാറിമാറി അധികാരത്തിൽവന്ന സർക്കാരുകൾ വികസനപ്രവൃത്തികളെക്കാൾ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളത് ഇടുങ്ങിയ രാഷ്ട്രീയ താല്പര്യങ്ങൾക്കാണ്. വസ്തുത എന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നുവോ, അന്നുമാത്രമേ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സമ്പാദ്യവസ്ഥയും ജനങ്ങളും രക്ഷപ്പെടുകയുള്ളൂ. സ്ഥായിയായ വികസനം നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്ത് അന്നുമാത്രമേ നടക്കുകയുള്ളൂ. അതുവരെ, കേന്ദ്രത്തിൽ ഒരു വാർഷിക ചടങ്ങെന്ന രൂപത്തിൽ നടന്നുവരുന്ന ബജറ്റ് അവതരണ പ്രക്രിയ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തും മുറുത്തൊരു നടക്കുകയും ചെയ്യും.

വസ്തുതകൾ

ബഹളത്തിൽ കലാശിച്ച ബജറ്റ് പ്രസംഗത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമായ ചില വസ്തുതകൾ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഏതൊരു ബജറ്റ് രേഖയുടെയും കാതലായ ഭാഗം റവന്യൂ വരുമാനവും റവന്യൂ ചെലവും തമ്മിലുള്ള ഏകദേശമായൊരു പൊരുത്തപ്പെടുത്തലാണ്. കേവലമായൊരു പൊരുത്തപ്പെടുത്തൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ക്ഷീപ്രസാധ്യവുമല്ല. ധനമന്ത്രി ശങ്കരനാരായണൻ 2003-2004 വർഷത്തേക്ക് റവന്യൂ വരുമാനവിനത്തിൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് 12,699.61 കോടി രൂപയും റവന്യൂ ചെലവിനത്തിൽ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത് 15,364.64 കോടി രൂപയുമാണ്. ഈ രണ്ടിനങ്ങളിലുമായി കഴിഞ്ഞ ധനകാര്യവർഷത്തെ അപേക്ഷിച്ച് യഥാക്രമം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വർദ്ധന 10.90 ശതമാനവും 15 ശതമാനവും വീതമാണ്. നടപ്പു

ധനകാര്യവർഷത്തിൽ, റവന്യൂ വരുമാനവും റവന്യൂ ചെലവും തമ്മിലുള്ള വിടവ് 2665 കോടി രൂപയോളം വരും. നിസ്സാരമായൊരു വിടവല്ല ഇതെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. റവന്യൂ കമ്മിറ്റിയുടെ തോതിൽ ശതമാനക്കണക്കിൽ നോക്കുമ്പോൾ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള അന്തരം, (2002-03നും 2003-04നും ഇടയ്ക്ക്) 40 ശതമാനത്തോളമാണെന്നാകുക. അതായത്, 1878.67 കോടിയിൽനിന്ന് 2665.03 കോടി രൂപയിലേയ്ക്കുള്ള വർദ്ധന. മൂലധനചെലവിലേയ്ക്കായി ബജറ്റിൽ വകയിരുത്തിയിട്ടുള്ളതോ? വെറും 592.64 കോടി രൂപയേ. 2002-03ലെ പുതുക്കിയ കണക്കനുസരിച്ച് ഈ യിനത്തിൽ വകയിരുത്തിയിരുന്നത് 802.336 കോടി രൂപയായിരുന്നു എന്ന വസ്തുതയും ശ്രദ്ധേയമാണ്. എന്താണിതിന്റെ അർത്ഥമെന്നോ? നടപ്പുവർഷത്തെ ബജറ്റിന് ദീർഘവീക്ഷണമില്ല; വികസനപരിപ്രേക്ഷയുമില്ല. ദേശീയ വികസന മിഷന്റെയും കേന്ദ്ര ആസൂത്രണ കമ്മീഷൻ വിളിച്ചുചേർത്ത സംസ്ഥാന മുഖ്യമന്ത്രിമാരുടെയും യോഗങ്ങളിൽ ദീർഘകാല വികസന ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഫലപ്രദമായ വിധത്തിൽ വാദിക്കാതിരുന്നതിന്റെ ഫലമെന്നോണം വൻതോതിൽ കേന്ദ്ര മൂലധനനികേഷവും കേരളത്തിന് ലഭിക്കാനുള്ള സാധ്യതകൾ വിരളമാണെന്നതും പ്രസക്തമാണ്. സംസ്ഥാനങ്ങൾ വിഭവദാരിദ്ര്യം നേരിടുകയാണെന്ന് പ്രസ്തുത യോഗങ്ങളിൽ വിലപിക്കുകയാണെന്ന് സംസ്ഥാന മുഖ്യമന്ത്രി എ.കെ. ആന്റണി ചെയ്തത്. മുഖ്യവർദ്ധിത നികുതി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ നഷ്ടം വരുന്ന വകയിൽ 500 കോടി രൂപ ലഭ്യമാക്കാമെന്ന് കേന്ദ്ര സർക്കാർ ഉറപ്പു നൽകിയിരുന്ന പേരിലേക്കിലും ഭേദഗതി നിക്ഷേപം ഉയർത്തുകയായിരുന്നു ധനമന്ത്രി ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. പത്താം പദ്ധതിയുടെ പരിധി തമ്മെ നിലയിൽ കേരള സംസ്ഥാനത്തിന് 10,000 കോടി രൂപ കേന്ദ്രനികേഷം 'ജിമ്മി'ന്റെ പേരിലും 100 കോടി വർഷം നടപ്പാക്കുന്നതിന്റെ പേരിലും വാ

വിർജ്ജിനിയ വുൾഫ് ഓർക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു വട്ടം ജനൽപ്പടിയിൽനിന്ന് ചാടി ആത്മഹത്യക്കും അവൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. വലിയൊരംഗികാരം കിട്ടിയതിന്റെ പേരിലോ തന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം ക്ലാരിസിംഗ് വിരുണൊരുക്കുന്നതിലോ തെല്ലം സന്തുഷ്ടനല്ല റിച്ചാർഡ്. മാത്രമല്ല, വല്ലാത്തൊരു പരാജയബോധവും ആത്മനിന്ദയും അയാളെ മലിനമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാനസികരോഗത്തെയും എയ്ഡ്സിനെയും ധീരതയോടെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തന്റെ പ്രകടനത്തിനു മാത്രമായിട്ടാണ് അംഗീകാരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് അയാൾ കരുതുന്നു. "എഴുത്തുകാരനാകണമെന്ന് എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. അത്മാത്രം... അതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം എനിക്കെഴുതണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ നിമിഷത്തിലും സംഭവിക്കുന്ന എല്ലാംതന്നെ. നിന്റെ കൈകളിലെ ചുവന്ന പൂക്കൾ. അവയെങ്ങനെ മണക്കുന്നു എന്നത്, അവയുടെ നിറം... അതിന്റെയെല്ലാം മുഴുവൻ ചരിത്രം. എന്നാൽ അതിൽ ഞാൻ തോറ്റുപോയിരിക്കുന്നു." (താനെഴുതുന്നതെല്ലാം കേവലം ഉന്മാദനിവൃത്തിയുടെ അസംബന്ധ വാക്കുകൾ മാത്രമാണോ എന്നൊരു തോന്നൽ വിർജ്ജിനിയ വുൾഫിനെയും അലട്ടിയിരുന്നു. വെത്ര.) ജനൽപ്പടിയിൽ ഭ്രാന്താവസ്ഥയിൽ ചുരുങ്ങുകയുണ്ടായി. പുറത്തേയ്ക്കു ചാടി ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് 'നിന്റെ ദിവസത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കഥ പറയൂ' എന്ന് ക്ലാരിസിംഗ് റിച്ചാർഡ് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കാലത്തുണർന്നുണർന്നു വരുന്ന പ്രഭാതം വളരെ സുന്ദരമായിരുന്നു. നോവലിലെ നായിക മിസിസ് ഡാലോവയെപ്പോലെ പൂ വാങ്ങാനായി പോയതും ക്ലാരിസിംഗ് വിവരിക്കുമ്പോൾ അതുപോലെ സുന്ദരമായ ഒരു ഭൂതകാല പ്രഭാതത്തെക്കുറിച്ച്, ആഹ്ലാദകരമായ ഒരു നിമിഷത്തെക്കുറിച്ച് റിച്ചാർഡ് സംസാരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. കടപ്പുറത്തെ ഒരു പ്രഭാതം ക്ലാരിസിംഗ് പതിനെട്ടാം തനിക്ക് പത്തൊൻപതും വയസ്സായിരുന്നിരിക്കണം. അന്നത്തെ ആ പ്രഭാതത്തിൽ അവർ അറിഞ്ഞ ഒരു ചുവന്നത്തിന്റെ ആനന്ദം. തന്നോട് ക്ലാരിസിംഗ് എത്രമാത്രം സ്നേഹത്തോടെ പെരുമാറി എന്തൊരുതോന്നലാണ്, ഒരു മിച്ച് രണ്ടുപേർക്ക് ഇത്രയും ആനന്ദം ലഭിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല എന്നു പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട്, സിനിമയുടെ തുടക്കത്തിലെ ആത്മഹത്യാ കുറിപ്പിലെ വാക്കുകൾ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, റിച്ചാർഡ് ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നു.

ഒരേസമയം ആത്മഹത്യയെക്കുറിച്ചും ജീവിതപ്രമേയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സിനിമയാണ് 'മണിക്കൂറുകൾ', എഴുത്തുകാരിയുടെ നോവലിനെപ്പോലെത്തന്നെ. കിടക്കയിൽ നിന്നുണർന്നെണീറ്റ് നിൽക്കാൻ കിടന്നും മെരിൽ സ്വീറ്റിംഗും ജൂലിയൻ മൂറും അവതരിപ്പിക്കുന്ന മൂന്നു സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങൾ ദിവസത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് നിമിഷങ്ങളിലൂടെയും മണിക്കൂറുകളിലൂടെയും പ്രവേശിക്കുന്നതിന്റെ ആമുഖമായി മൂന്നുപേരുടെയും മുഖഭാഗസമീപദൃശ്യങ്ങളുടെ മൂന്നു മുഹൂർത്തങ്ങൾ സിനിമയിലുണ്ട്. മൂന്നുപേരും എന്തോ

ആലോചിക്കുകയാണ്. തന്റെ നായികയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ച്. അവർ ഒരുക്കുന്ന വിരുന്നു സൽക്കാരത്തെക്കുറിച്ച്. അതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം ഓരോ നിമിഷത്തിലും വാക്കുകളിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. വിർജ്ജിനിയ വുൾഫ് ആലോചിക്കുകയാകാം. വിരുന്നു സൽക്കാരത്തിന്റെ ഒരുക്കങ്ങളെക്കുറിച്ച്. ക്ലാരിസിംഗ് ആലോചിക്കുന്നു. 'മിസിസ് ഡാലോവെ' എന്ന നോവൽ വായിച്ചുകൊണ്ട് ദിവസത്തിന്റെ ജീവിതം ആരംഭിക്കുന്ന ലാറ എന്നായിരിക്കാം ആലോചിക്കുന്നത്? പിറന്നാൾ കേക്കുണ്ടാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ ഉറക്കഗുളിക കഴിച്ച് ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ വിഷാദവതിയായ ആ വായനക്കാരി ആലോചിക്കുന്നത്.

സുന്ദരനിമിഷം

പൂക്കൾക്കും സ്ത്രീകൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ചുവന്നത്തിനും ദൃശ്യതലത്തിൽ സവിശേഷമായ ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന സിനിമയിൽ ഏറ്റവും സന്തോഷകരമായ നിമിഷം ഏതാണെന്ന് റിച്ചാർഡും ക്ലാരിസിംഗും ഡാൻ ബ്രൗണും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ജീവിതം എന്നത് എന്താണ് എന്ന് മരണത്തെക്കുറിച്ച് ബോധവതിയായ ഒരു എഴുത്തുകാരി എന്ന നിലയ്ക്ക് തന്റെ കൃതികളിൽ വിർജ്ജിനിയ വുൾഫ് അന്വേഷിച്ചിരുന്നു. ജീവിതം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഈ സംഗതിയുടെ അർത്ഥമെന്തെന്ന് 'അസംബന്ധങ്ങളുടെ കടലുകൾ' സംസാരിക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാരിയായ ക്ലാരിസിംഗ് എന്ന നോവലിലെ നായിക ഉറക്കെ ചിന്തിക്കുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാണ്. ബുധൻ, വ്യാഴം, വെള്ളി, ശനി അങ്ങനെ ഒരു ദിവസത്തിനുപിറകെ മറ്റൊരു ദിവസം വരുന്നത്, കാലത്തുണർന്നത്, ആകാശം കാണുന്നത്, തോട്ടത്തിലൂടെ നടക്കുന്നത്, ഹ്യൂ വൈറ്റ് പ്രസിനെ കാണുന്നത്, പീറ്റർ പെട്ടെന്നു കടന്നുവരുന്നത്. പിന്നെ ഈ പനിനിർപ്പുകൾ. അതുമതി. അതുകഴിഞ്ഞാൽ മരണം എത്ര അവിശ്വസനീയം. അത് അവസാനിക്കണമെന്ന്... അതെല്ലാമവർ എത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്ന്, ഒരാൾപോലും ലോകത്തിൽ അറിയുകയില്ല. എങ്ങനെ ഓരോ നിമിഷവും... ഇപ്പോൾ, ഇവിടെ, ഈ നിമിഷം. അതായിരുന്നു വിർജ്ജിനിയയുടെ നായികയ്ക്ക് ജീവിതം. 'ജീവിതംതന്നെ, അതിലെ ഓരോ നിമിഷവും, അതിന്റെ ഓരോ തുള്ളിയും, ഇവിടെ, ഈ നിമിഷത്തിൽ, സൂര്യനുകിഴെ, എന്നു ചിന്തിക്കുന്നു ക്ലാരിസിംഗ്. നോവലിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് ആദ്യത്തെ കുറെ ഏടുകളിൽ, ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന വാക്ക് 'നിമിഷം' എന്നാണ്. നിമിഷത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണമായ ലഹരിയെക്കുറിച്ച് ബോധവതിയായ സന്ദർഭത്തിൽ ആലോചിക്കുന്നതിങ്ങനെ... "ഇതുപോലുള്ള ചില നിമിഷങ്ങൾ ജീവിതവ്യക്ഷത്തിലെ മൊട്ടുകളാണ്, ഇരുളിന്റെ പൂക്കൾ ആണ് അവ." (how moments like this are buds on the tree of life, flowers of darkness they are). തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റ

വും സുന്ദരമായ നിമിഷം കൂട്ടുകാരിയുടെ ചുവന്നത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ക്ലാരിസിംഗ് ഓർക്കുന്ന ഭാഗവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. അവളും സാലിയും തെല്ലു പിന്നിലായി. അപ്പോഴാണ് അവളുടെ ജീവിതത്തിലെതന്നെ ഏറ്റവും സുന്ദരമായ ആ നിമിഷം കടന്നുവരുന്നത്. പൂക്കൾ നിറച്ചുവച്ച കല്ലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പൂപാത്രം. അവർ ഇരുവരും അതും കടന്നുപോകുകയായിരുന്നു. സാലി അപ്പോൾ അവിടെനിന്നും ഒരു പൂ കൈയിലെടുത്തു. അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ചുബിച്ചു. ലോകം മുഴുവൻ കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞിരിക്കണം. അപ്പോൾ! എല്ലാവരും അപ്രത്യക്ഷരായി. അവൾ അവിടെ സാലിയുമൊത്തൊറ്റയ്ക്ക്. ഒരു സമ്മാനം എനിക്കു തന്നിരിക്കുകയാണെന്ന് അവൾക്കു തോന്നി. മുടിപ്പൊതിഞ്ഞ ഒരു രത്നം, ഏറെ അമൂല്യമായ എന്തോ ഒന്ന്. നോക്കരുത് എന്നു പറഞ്ഞ്, സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുക എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞ്... നിമിഷത്തിന്റെ അമൂല്യമായ ഈ ചുവന്നത്തിൽനിന്നായിരിക്കണം സിനിമയിൽ ക്ലാരിസിംഗ് സാലിയെ ചുവപ്പിക്കുന്നത്, ലാറ അയാൾക്കായിരുന്ന കിറ്റിയെ ചുവപ്പിക്കുന്നത്, വിർജ്ജിനിയ സഹോദരിയായ വെനേസിയെ ചുവപ്പിക്കുന്നത്, ചലച്ചിത്രകാരൻ വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ചുവന്നങ്ങൾ സിനിമയിലുണ്ടെങ്കിലും സ്ത്രീകൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ചുവന്നത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പ് സാലി കൈയിലെടുക്കുന്ന പൂവിൽ നിന്നായിരിക്കണം ദൃശ്യതലത്തിൽ പല വർണ്ണത്തിലുള്ള പൂക്കൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകാൻ സംവിധായകന് പ്രലോഭനം ലഭിച്ചത്. കൂടാതെ നോവലിന്റെ അവസാനഭാഗത്തായി ക്ലാരിസിംഗ് പൂക്കളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗമുണ്ട്. എന്റെ പുത്തോട്ടത്തിലേയ്ക്ക് പലപ്പോഴും അവൾ പോകാറുണ്ട്. പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും പകർന്നുനൽകാത്ത ഒരു ശാന്തി പൂക്കളിൽ നിന്ന് അങ്ങനെ അവൾക്കു ലഭിക്കാറുണ്ട്.

വിഷാദരോഗത്തെക്കുറിച്ചും ആത്മഹത്യയെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഈ സിനിമയുടെ അവസാനഭാഗത്തായി, ഇലമരണത്തിന്റെ ആഴത്തിലേയ്ക്കു നടന്നു മുങ്ങിമറയുന്നതിനു തെല്ലുമുമ്പായി, ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു വിർജ്ജിനിയ വുൾഫ്. കിടക്കയിൽ തെല്ലു ചെരിഞ്ഞുമലർന്നു കിടന്നുകൊണ്ട് പ്രേക്ഷകരോട് സംസാരിക്കുന്നു അവർ.

"To look life in it's face, to see it for what it is, to know it for what it is, to love it for what it is and then to put it away."

ജീവിതത്തെ അതിന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കുതന്നെ ഉറ്റുനോക്കുവാനും അതെന്താണോ അതായിത്തന്നെ അതിനെ കാണുവാനും അറിയുവാനും മാത്രമല്ല, അതായിത്തന്നെ അതിനെ സ്നേഹിക്കുവാനും എഴുത്തുകാരി പ്രേക്ഷകരോട് പറയുന്നു. ഇത്രയും ജീവിച്ചശേഷമാണ്, ഇത്രയും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടാണ്, എഴുത്തുകാരി ഒരു നദിയിലേയ്ക്ക് ഒടുവിൽ അപ്രത്യക്ഷയായത്.

ജ്വേലി സർക്കാരിന്റെ വക പ്രത്യേക സമ്മാനമാണെന്ന് ആദ്യമൊക്കെ പറഞ്ഞുകേട്ടിരുന്നു. പിന്നീടാണ് ഇതിന്റെപിന്നിലെ മറിയം പുറത്തുവന്നത്. നിക്ഷേപക സമ്മേളനത്തിന്റെ പേരുപറഞ്ഞ് അഹങ്കരിച്ച മുഖ്യമന്ത്രിക്ക് ഇപ്പോൾ മിണ്ടാട്ടമില്ല. കോടികളുടെ നിക്ഷേപം സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പുറത്തുനിന്നുമാത്രമല്ല, രാജ്യത്തിന് വെളിയിൽനിന്നുപോലും പ്രവഹിക്കുമെന്ന പ്രഖ്യാപനപരമ്പരയുമായി കറങ്ങിനടന്ന വ്യവസായമന്ത്രി പി.കെ.കുഞ്ഞാലിക്കുട്ടിയും ഇപ്പോൾ ഒരുതരം മാനുവൽത്തിലാണ്. കാരണമെന്തെന്നല്ലേ? മതിയായ തോതിൽ സർക്കാർതലത്തിൽ നിക്ഷേപ യന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽമാത്രമേ സങ്കാര നിക്ഷേപകരും മുൻപോട്ടു വരികയുള്ളൂ. ഇത്തരം മുൻകയ്യായ്ക്കുന്ന പുതിയ ബജറ്റിൽ- പത്താം പദ്ധതിയുടെ പ്രഥമവർഷത്തേയ്ക്കുള്ളതാണെന്നെന്നോർക്കുക- ധനമന്ത്രി ശങ്കരനാരായണൻ എടുക്കാതിരുന്നത്. ജി.ജി.എസ്. ഭാഗമായ വികസനപദ്ധതികൾ ഏകോപിപ്പിക്കുന്നതിനും അവ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും 100 കോടി രൂപയുടെ ധനസഹായം മാത്രമാണ് കേരള ആന്തരംഭനാ വികസന കോർപ്പറേഷൻ (കിൻഫ്ര)നുവേണ്ടി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതുകൊണ്ട് ഒന്നും തന്നെ നടക്കാൻപോകുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമല്ലേ? ഇതോടൊപ്പം ധനമന്ത്രി സൂചിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്ന മറ്റുചില കാര്യങ്ങൾകൂടിയാണ്. 'ജി' രൂപം നൽകിയ പദ്ധതികളിൽ എത്രയെണ്ണം ഇന്നും ജീവനോടെ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നോ, ഇതിലേയ്ക്ക് എത്ര കോടി രൂപയുടെ നിക്ഷേപമാണുണ്ടാവുകയെന്നോ ഇതൊക്കെ എവിടെനിന്നെല്ലാം വരുമെന്നോ യാതൊരു സൂചനയും ബജറ്റ് നൽകുന്നില്ല. അതോ, മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ പാർട്ടി സാമ്പത്തികകാര്യ ഉപദേഷ്ടാവായി അവരോധിച്ചിട്ടുള്ള ജയറാം രമേഷ് അടിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ, കോൺഗ്രസ്-എ ഭരണത്തിലിരിക്കുന്ന കർണ്ണാടക, രാജസ്ഥാൻ, മധ്യപ്രദേശ്, ചത്തീസ്ഗർഹ് എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കുണ്ടായ അനുഭവം തന്നെയായിരിക്കുമോ കേരളത്തിനും ഉണ്ടാവുക? ധാരണാപത്രത്തിന്റെ എണ്ണ-വച്ചുനോക്കിയാൽ, നമ്മുടെ രാജ്യം അത്തരം രേഖകളുടെ 'ശവപ്പറമ്പ്'യിൽ മാറുകയായിരിക്കുമോ ചെയ്യുക? 'ജി' പോലുള്ള പരിപാടികൾ ഇന്ത്യയിൽ ഒരു സംസ്ഥാനത്തുപോലും വിജയം കണ്ടെത്തിയതായി അനുഭവമില്ല.

അപര്യാപ്തം

ഏതായാലും, ധനമന്ത്രി തന്റെ ബജറ്റിൽ കേരള വ്യവസായ വികസന കോർപ്പറേഷൻ (കെ. എസ്. ഐ. ഡി. സി) വേണ്ടി 25 കോടി രൂപയും പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പുനഃസംഘടനയ്ക്കായി 84 കോടി രൂപയും ഐ.ടി മേഖലയ്ക്ക് 31.60 കോടി രൂപയും ഊർജ്ജമേഖലാ വികസനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വൈദ്യുതി ബോർഡിന് 2 കോടി രൂപയും- 2002-03ൽ ഇത് 175

കോടിയായിരുന്നു- നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ ടുറിസം മേഖലാ വികസനത്തിനായി, വാർഷികപദ്ധതിയിനത്തിൽ 74.25 കോടി രൂപയ്ക്കുപുറമെ, ടുറിസം പ്രമോഷനുവേണ്ടി പ്രത്യേകമായി 10 കോടി രൂപയും ടുറിസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ആന്തരംഭനാ വികസനപദ്ധതികൾക്കായി 22.25 കോടി രൂപയും വകയിരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 'ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്ടിലേയ്ക്ക്' വിദേശ വിനോദസഞ്ചാരികളെയും വിദേശ നിക്ഷേപകരെയും ആകർഷിക്കാൻ ഈ തോതിലുള്ള നിക്ഷേപം മതിയാകുമോ? സംശയമാണ്.

ഉദാരവത്കരണം- സങ്കാരവത്കരണം- ആശോളവത്കരണനയങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ സൂചനകളൊന്നും ബജറ്റിൽ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും, ഊർജ്ജമേഖലയുടെയും നഗരവികസന മേഖലയുടെയും സമ്പാദനവികസനത്തെ ലക്ഷ്യമിട്ട് ഏഷ്യൻ വികസനബാങ്ക് (എ.ഡി.ബി)യിൽനിന്ന് 2250 കോടി രൂപയ്ക്കുള്ള മുലധനസഹായം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതായി പരാമർശമുണ്ട്. കൂടാതെ, കേരളത്തിലെ മെഡിക്കൽ കോളേജുകളുടെ വികസനത്തിന് 127 കോടി രൂപയ്ക്കുള്ള ലോകബാങ്ക് സഹായവും മറ്റു ആശുപത്രികളുടെ വികസനത്തിനായി ലോകബാങ്കിൽനിന്നുതന്നെ വേറെ 814 കോടി രൂപയ്ക്കുള്ള സഹായവും ലഭിക്കുമെന്ന് പറയുന്നു.

കേന്ദ്ര ധനമന്ത്രി ഇസ്മതിയുടെ മാതൃക പിൻതുടർന്ന് സംസ്ഥാന ധനമന്ത്രി ശങ്കരനാരായണനും, തോട്ടം മേഖലയെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഈ മേഖലയിലെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് മിനിമം താങ്ങുവില (എം.എസ്.പി) ഉറപ്പാക്കുമെന്നു പറയുന്നതിനു പകരം വിലസ്ഥിരതാനിധി ഏർപ്പെടുത്തുമെന്നാണ് പറയുന്നത്. കേന്ദ്രനിധിക്ക് നീക്കിവയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് 500 കോടി രൂപയാണെങ്കിൽ, സംസ്ഥാന

ബജറ്റിന് 'മനുഷ്യമുഖം' നൽകാൻ പരമാവധി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ധനമന്ത്രിയുടെ അവകാശവാദത്തിൽ കഴമ്പില്ലെന്നതിന് വ്യക്തമായ തെളിവാണ് തൊഴിൽമേഖലയോടുള്ള ബജറ്റിന്റെ അവഗണന

നനിധിക്ക് വകയിരുത്തിയിട്ടുള്ളത് 50 കോടി രൂപയാണ്. തോട്ടം വിളകൾക്കാവശ്യം വിലസ്ഥിരതയല്ല, മിനിമം വിലയാണ്. വിലസ്ഥിരതയ്ക്ക് ഒരിക്കലും മിനിമം വിലയ്ക്ക് പകരമായി വർത്തിക്കാനാവില്ല. തേങ്ങ, തേയില, കാപ്പി, അടയ്ക്ക, റബ്ബർ, കുരുമുളക്, ഇഞ്ചി, ഏലം അടക്കമുള്ള സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ എന്നിവയുടെ കാര്യത്തിൽ ഈ പരിഗണന പ്രസക്തമായിരിക്കും. സംയോജിത നാളികേര വികസന പദ്ധതിക്ക് 10.50 കോടി രൂപ സംസ്ഥാന ബജറ്റിൽ നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളത് കേരകർഷകരെ സഹായിക്കാൻ പര്യാപ്തമാകുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. നാളികേരത്തിനുപകരം, എണ്ണപ്പന കൃഷിയിലാണ് കേരളം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടതെന്ന കേന്ദ്രധനമന്ത്രി ഇസ്മതിയുടെ നിർദ്ദേശത്തിന് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രതികരണമെന്തെന്ന് ഇതുവരെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല.

മനുഷ്യമുഖം

തന്റെ ബജറ്റിന് 'മനുഷ്യമുഖം' നൽകാൻ പരമാവധി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ധനമന്ത്രിയുടെ അവകാശവാദത്തിൽ കഴമ്പില്ലെന്നതിന് വ്യക്തമായ തെളിവാണ് തൊഴിൽമേഖലയോടുള്ള ബജറ്റിന്റെ അവഗണന. പരമ്പരാഗത വ്യവസായങ്ങളായ കയർമേഖലയുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിന് 12.10 കോടി രൂപയും കശുവണ്ടി മേഖലയ്ക്ക് രണ്ടു കോടി രൂപയും കൈത്തറി മേഖലയ്ക്ക് 24.79 കോടി രൂപയും നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തന്മൂലം എത്ര തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുമെന്ന് ധനമന്ത്രി വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. വ്യവസായമേഖലയ്ക്ക് വകയിരുത്തിയിട്ടുള്ള 207.77 കോടി രൂപയ്ക്കുള്ള നിക്ഷേപവും എത്ര തൊഴിലുകൾ സൃഷ്ടിക്കുമെന്ന് പറയുന്നില്ല. കൈത്തറി- കയർ മേഖലകൾക്ക് യഥാക്രമം 52 ശതമാനവും 20 ശതമാനവും നിക്ഷേപ വർദ്ധനവുണ്ടായി എന്നതു കൊണ്ടുമാത്രം കാര്യമായില്ല.

ദാരിദ്ര്യരേഖയ്ക്കു താഴെയുള്ള കുടുംബങ്ങൾക്ക് ഒരു 'സോഷ്യൽ സേഫ്റ്റി നെറ്റ് സ്കീം' ആരംഭിക്കുമെന്നും ലക്ഷ്യം കോളനികൾക്കായി ഒരു പ്രത്യേക പദ്ധതി തുടങ്ങുമെന്നും ക്ഷേമപദ്ധതികൾ അനുസരിച്ചുള്ള ധനസഹായ വിതരണം ത്വരിതപ്പെടുത്തുമെന്നും കർഷകത്തൊഴിലാളി- തൊഴിലില്ലായ്മാ പെൻഷൻ വിതരണനിധിക്കായി 150 കോടി രൂപ അധികതുകയായി വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും ബജറ്റിൽ പരാമർശമുണ്ട്. മുൻകാല അനുഭവപരമ്പരയോടൊത്തായി ഇതിൽ പലതും കടലാസുപദ്ധതികളായി അവശേഷിക്കാനാണ് സാധ്യത കാണുന്നത്.

പട്ടികജാതി- പട്ടികവർഗ്ഗ ക്ഷേമപദ്ധതികൾക്ക് മൊത്തം 13 കോടി രൂപയും ആദിവാസി

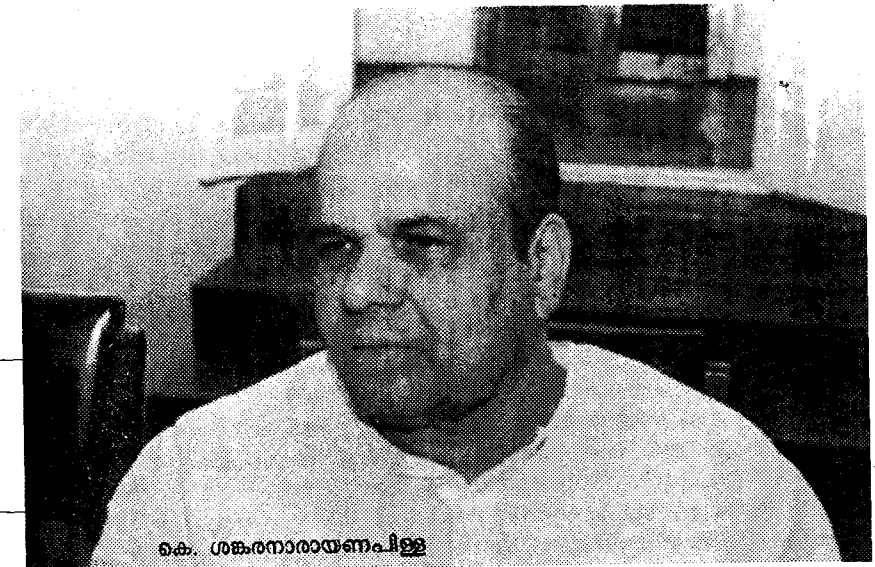
പുനരധിവാസ പദ്ധതിക്കായി 14 കോടി രൂപയും ബജറ്റിൽ നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് കാണുന്നത്. എന്നാൽ, ഈവിധ പദ്ധതികളുടെ നടത്തിപ്പിൽ നേരത്തെ സംഭവിച്ച പിഴവുകൾ നികത്തുന്നതിനേപ്പറ്റിയോ ആദിവാസികൾക്കുള്ള ഭൂമിവിതരണം ഏതടിസ്ഥാനത്തിൽ എങ്ങനെ, എപ്പോൾ പൂർത്തിയാക്കിയെന്നോ പരാമർശമില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിൽ സർവ്വശിക്ഷാ അടിയാൻ എന്ന പദ്ധതിക്ക് 4.3 കോടി രൂപയും ഐ.ടി സ്കൂൾ പദ്ധതിക്ക് നാലുകോടി രൂപയും വിദ്യാഭ്യാസ ഗ്രിഡ് പദ്ധതിയനുസരിച്ച് കോളേജുകളെയും ഗവേഷണ സ്ഥാപനങ്ങളെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് മൂന്നു കോടി രൂപയും നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. സർവ്വകലാശാലകൾക്ക് സഹായം നൽകുന്നതിന് എത്ര തുകയാണ് വകയിരുത്തിയിട്ടുള്ളതെന്ന് വ്യക്തമല്ല. സംസ്ഥാനത്തെ വിവിധ സർവ്വകലാശാലകൾ മുൻഗണനാടിസ്ഥാനത്തിൽ തയ്യാറാക്കുന്ന വികസനപദ്ധതികൾക്ക് സഹായം നൽകാൻ പ്രത്യേക നിധിയും സംവിധാനവും ഏർപ്പെടുത്തുമെന്നു മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ.

സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ, കൊച്ചി ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക സർവ്വകലാശാലയെ മികവിന്റെ കേന്ദ്രമാക്കി മാറ്റാൻ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്. എൻ.ജി.നിയറിംഗ് കോളേജുകളുടെ വികസനത്തിന് 18.5 കോടി രൂപ വിനിയോഗിക്കണമെന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയുടെ മികവ് മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന് 10 കോടി രൂപയുടെ ലോകബാങ്ക് സഹായവും സാങ്കേതിക ഉപദേശവും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പദ്ധതിനടത്തിപ്പിലേയ്ക്ക് താൽക്കാലികമായി 2000 കോടിയോളം രൂപയാണ് നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ആവശ്യമെന്നു കണ്ടാൽ കൂടുതൽ തുക കണ്ടെത്തി ലഭ്യമാക്കുമെന്ന് ധനമന്ത്രി പറയുന്നു. ഇനകിയാസൂത്രണ പദ്ധതി പുനരാരംഭിക്കുന്നതി

ലുശതമാനമാക്കി. അതുപോലെതന്നെ വൈദ്യുതി ഉല്പാദനത്തിനുള്ള ഇസനമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പെട്രോളിയം ഉല്പന്നങ്ങളുടെ നികുതിയും നാലു ശതമാനമാക്കി. ഈ മൂന്നു ഇളവുകളും മുഖ്യവർദ്ധിത (VAT) ബില്ലിന്റെ ഭാഗമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അവിധേയൻ ടബേൺ ഓയിലിന്റെ വില്പനനികുതിനിരക്ക് 34-ൽനിന്ന് 25 ശതമാനമാക്കി കുറയ്ക്കാനുള്ള നിർദ്ദേശത്തെ വ്യാപാരി-വ്യവസായി സമൂഹം പൊതുവെ സാഗതം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ വെള്ളി, പ്ലാറ്റിനം, സർണ്ണം എന്നിവ ഉപയോഗിച്ചുനിർമ്മിക്കുന്ന ആഭരണങ്ങളുടെ നികുതി ഒരു ശതമാനമാക്കിയ നടപടിയും പ്രൈമറി ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ മേലുള്ള നികുതിനിരക്ക് നേർപകുതിയാക്കി- കുറയ്ക്കാനുള്ള തീരുമാനവും സാഗതമാക്കിയ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ്. നികുതിയിൽനിന്ന് പുറത്തുപോയ ഓഴിച്ച് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ജീവൻരക്ഷാ ഔഷധങ്ങൾ, പി.എസ്.സി അപേക്ഷാഹോദം, മെഴുകുതിരി, പുല്ലായയും തഴപ്പായയും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പാനോപകരണങ്ങളായ പെൻസിൽ, പേന, മഷി, ചോക്ക് തുടങ്ങിയവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിനകത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഉല്പാദന സ്ഥാപനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഏതാനും ചില ഉല്പന്നങ്ങൾ പുതുതായി പ്രവേശനനികുതി ഏർപ്പെടുത്താനുള്ള നിർദ്ദേശവും സാഗതം ചെയ്യപ്പെട്ടുണ്ടുതാണ്. കാപ്സ്യൂൾ പേപ്പർ, കാസ്റ്റിങ് സോഡ, ഡ്രൈസെല്ലും ബട്ടൺ സെല്ലും ഒഴികെയുള്ള ബാറ്ററികൾ, മെഡിക്കൽ- ആശുപത്രി ഉപകരണങ്ങൾ, ഡെന്റൽ ചെയർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ശസ്ത്രക്രിയാ ഉപകരണങ്ങൾ, റെഡിയേഷൻ-ഹോസിയറി വസ്തുക്കൾ, ഓട്ടോമാറ്റിക് ടെല്ലർ മെഷീൻ (എ.ടി.എം) വാഹനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന എൽ.പി.ജി, ദ്രവീകൃത പ്രകൃതിവാതകം എന്നിവ ഇതിൽപ്പെടുന്നു. ഇവയുടെ പ്രവേശനനികുതി

നെപ്പറ്റി സൂചനയൊന്നുമില്ല. ഗതാഗതം, ജലവിതരണം തുടങ്ങിയ മേഖലകളുടെ വികസനത്തിന് പ്രാദേശിക ഭരണകൂടങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടെ സംസ്ഥാനതല പദ്ധതികൾക്ക് രൂപം നൽകുമെന്നും ബജറ്റിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നികുതിയിളവുകൾ

അടുത്തതായി, നികുതിയിളവുകളുടെ കാര്യമെടുക്കാം. ചെറുകിട വ്യാപാരികളുടെ ക്ലിപ്തനികുതി ഒരു ശതമാനമാക്കി. വ്യവസായങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾക്കും പാക്കിങ്ങ് ഉല്പന്നങ്ങൾക്കും വില്പനനികുതി നാ

ലുശതമാനമാക്കി. അതുപോലെതന്നെ വൈദ്യുതി ഉല്പാദനത്തിനുള്ള ഇസനമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പെട്രോളിയം ഉല്പന്നങ്ങളുടെ നികുതിയും നാലു ശതമാനമാക്കി. ഈ മൂന്നു ഇളവുകളും മുഖ്യവർദ്ധിത (VAT) ബില്ലിന്റെ ഭാഗമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അവിധേയൻ ടബേൺ ഓയിലിന്റെ വില്പനനികുതിനിരക്ക് 34-ൽനിന്ന് 25 ശതമാനമാക്കി കുറയ്ക്കാനുള്ള നിർദ്ദേശത്തെ വ്യാപാരി-വ്യവസായി സമൂഹം പൊതുവെ സാഗതം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ വെള്ളി, പ്ലാറ്റിനം, സർണ്ണം എന്നിവ ഉപയോഗിച്ചുനിർമ്മിക്കുന്ന ആഭരണങ്ങളുടെ നികുതി ഒരു ശതമാനമാക്കിയ നടപടിയും പ്രൈമറി ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ മേലുള്ള നികുതിനിരക്ക് നേർപകുതിയാക്കി- കുറയ്ക്കാനുള്ള തീരുമാനവും സാഗതമാക്കിയ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ്. നികുതിയിൽനിന്ന് പുറത്തുപോയ ഓഴിച്ച് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ജീവൻരക്ഷാ ഔഷധങ്ങൾ, പി.എസ്.സി അപേക്ഷാഹോദം, മെഴുകുതിരി, പുല്ലായയും തഴപ്പായയും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പാനോപകരണങ്ങളായ പെൻസിൽ, പേന, മഷി, ചോക്ക് തുടങ്ങിയവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിനകത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഉല്പാദന സ്ഥാപനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഏതാനും ചില ഉല്പന്നങ്ങൾ പുതുതായി പ്രവേശനനികുതി ഏർപ്പെടുത്താനുള്ള നിർദ്ദേശവും സാഗതം ചെയ്യപ്പെട്ടുണ്ടുതാണ്. കാപ്സ്യൂൾ പേപ്പർ, കാസ്റ്റിങ് സോഡ, ഡ്രൈസെല്ലും ബട്ടൺ സെല്ലും ഒഴികെയുള്ള ബാറ്ററികൾ, മെഡിക്കൽ- ആശുപത്രി ഉപകരണങ്ങൾ, ഡെന്റൽ ചെയർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ശസ്ത്രക്രിയാ ഉപകരണങ്ങൾ, റെഡിയേഷൻ-ഹോസിയറി വസ്തുക്കൾ, ഓട്ടോമാറ്റിക് ടെല്ലർ മെഷീൻ (എ.ടി.എം) വാഹനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന എൽ.പി.ജി, ദ്രവീകൃത പ്രകൃതിവാതകം എന്നിവ ഇതിൽപ്പെടുന്നു. ഇവയുടെ പ്രവേശനനികുതി

നിരക്കുകൾ 'വാറ്റ്' നിയമത്തിന് അനുസരിച്ചായിരിക്കും.

വില്പനനികുതിയുടെ സ്ഥാനത്ത് മുഖ്യവർദ്ധിത നികുതി ഏർപ്പെടുത്താൻ ഇത്രയേറെ തിടുക്കം കാട്ടേണ്ട ആവശ്യമെന്തായിരുന്നു എന്ന ചോദ്യം ഇന്നും പ്രസക്തമായി തുടരുകയാണ്. വ്യാപാരി-വ്യവസായി സമൂഹത്തിനും, സാധാരണജനങ്ങൾക്കും ഈ പ്രശ്നത്തിൽ കടുത്ത ആശങ്കയുണ്ടെന്ന കാര്യം ധനമന്ത്രി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നെന്ന്. ഇന്ത്യയിലെ നിരവധി സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഈ നികുതിവ്യവസ്ഥ നടപ്പാക്കാൻ ഇപ്പോഴും മടിച്ചുനിൽക്കുകയാണ്. മാത്രമല്ല, ആഗോളതലത്തിൽ 'വാറ്റ്' നടപ്പാക്കിയ എഴുപത്തഞ്ചോളം രാജ്യങ്ങളുടെ അനുഭവം നാം വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നതാണ് യഥാർത്ഥ വസ്തുത. ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം ഈ സംവിധാനത്തിന് കുറ്റവും കുറവുമുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു. ആസ്ട്രേലിയ ഇതിനകംതന്നെ ഈ സംവിധാനം വേണ്ടുന്നവച്ചിരിക്കുകയാണ്. അമേരിക്ക ഇക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരുവിധ തീരുമാനവും എടുത്തിട്ടുമില്ല. ലോകവ്യാപാര സംഘടനയും നാണയനിധിയും ലോകബാങ്കും കൂട്ടായിച്ചേർന്ന് നടത്തിവരുന്ന സമ്മർദ്ദതന്ത്രങ്ങൾക്ക് കേന്ദ്ര സർക്കാർ വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുകയാണുണ്ടായതെന്ന വസ്തുത കേരള സംസ്ഥാനം ഭരിക്കുന്നവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ, അവർ ഇക്കാര്യം അറിഞ്ഞില്ലെന്നു നടിക്കുകയാകാം.

നികുതിദായകരുടെയും നികുതി പിരിച്ച് സർക്കാരിന്റെ വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരായ വ്യാപാരി സമൂഹത്തിന്റെയും എതിർപ്പുകൾ അവഗണിക്കാനാണ് സർക്കാർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, കമേർസ്യൽ നികുതിവരുമാനത്തിൽ 26 ശതമാനം വർദ്ധനവ് കൈവരിക്കുന്നതിലൂടെ ബജറ്റിലെ കമ്മി കുറയ്ക്കാനാകുമെന്ന ധനമന്ത്രിയുടെ പ്രതീക്ഷ എങ്ങും എത്താനിടയില്ല. ബജറ്റിലെ കമ്മി നികത്താൻ വേറെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മാർഗ്ഗശാലാനും കാണുന്നില്ല.

ചുരുക്കത്തിൽ, പുതുതായി നികുതിഭാരം ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാകാനിടയില്ലെന്ന ധാരണ കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ ഏറെ താമസിയാതെ മാറ്റേണ്ടതായി വരും. സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്ക് രണ്ടുഗഡു ക്ഷാമബത്ത അനുവദിച്ച നടപടിയും വികലാംഗർക്കും പെൻഷൻകാർക്കും മെഡിക്കൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയ നടപടിയും ചെറിയൊരു വിഭാഗത്തെ താൽക്കാലികമായി ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമായേക്കാം. അതേസമയം, ധനമന്ത്രിയുടെ അവകാശവാദം വസ്തുതാപരമാണെങ്കിൽ, 258 കോടി രൂപയോളം വരുന്ന കേന്ദ്ര സർക്കാർ വക കടബാധ്യതയും ഓവർഡ്രാഫ്റ്റിനെ സ്ഥിരമായി ആശ്രയിക്കേണ്ട ഗതികേടും വരും നാളുകളിലെ മെച്ചപ്പെട്ട ധനകാര്യ മാനേജ്മെന്റിലൂടെ ഒഴിവാക്കാനാകും എന്നതുതന്നെ വലിയൊരു നേട്ടമായി കരുതാവുന്നതാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ അവസാനനിശ്ചനയിലെത്താൻ ഇനിയും കാത്തിരിക്കേണ്ടിവരുന്നതുമാത്രം.

ടെലിവിഷൻ എന്ന കുട്ടിച്ചാത്തൻ

ടെലിവിഷൻ, കുട്ടികളിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനത്തെപ്പറ്റി

പരീക്ഷണത്തലേന്ന് ടെലിവിഷൻ കാണുന്നത് അമ്മ വിലക്കിയതിനെത്തുടർന്ന് തുങ്ങിമരിച്ച അങ്കമാലിയിലെ ഏഴാം ക്ലാസ്സുകാരൻ (മാർച്ച് 6) കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവണതയുടെ (തികച്ചും ആദ്യത്തെ തലമുറ) തുടക്കം തന്നെയാണ് തന്റെ ആത്മഹത്യയിലൂടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. ടെലിവിഷൻ മുന്നോട്ടുവരുന്ന സംസ്കാരങ്ങളിൽ കുട്ടികളെ ഏറ്റവുമധികം ആകർഷിക്കുന്നത് പരസ്യങ്ങളാണ്. പരസ്യകേന്ദ്രിതമായി രൂപപ്പെടുന്ന ഒരു സാമൂഹികാത്മരീക്ഷത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ടെലിവിഷനും കുട്ടികളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ചരിത്രവും വർത്തമാനവും വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ഇവിടെ.

ബഹുജനമാധ്യമമായി പ്രചരിച്ച കാലംതൊട്ടുതന്നെ, ടെലിവിഷൻ കുട്ടികളിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം പഠനവിഷയമായിട്ടുണ്ട്. ടെലിവിഷൻ പരിപാടികൾ, പരസ്യങ്ങൾ എന്നിവയുടെ നേരിട്ടുള്ള സ്വാധീനംപോലെതന്നെയാണ് ഈ മാധ്യമം കുട്ടികളുടെ ദൈനംദിന ജീവിതരീതികളിലും വീക്ഷണങ്ങളിലും വരുത്തുന്ന മാറ്റങ്ങളും കുടുംബത്തിനുള്ളിലും സകുലിലും വെളിയിലുമുള്ള പെരുമാറ്റം, പഠനം, കളികൾ, യാത്രകൾ, സുഹൃത്ത്ബന്ധങ്ങൾ, ലൈംഗികത, കുറ്റവാസന, അക്രമപ്രവണത, വർഗസഭാവാദം, ഭാഷ, വായന, സാമൂഹികബോധം എന്നിങ്ങനെ കുട്ടികളുടെ ലോകബോധത്തെയും ജീവിതവീക്ഷണത്തെയും രൂപപ്പെടുത്തുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സങ്കാരവും പരസ്യവുമായ ജീവിതമേഖലകളിലെല്ലാം ഏറ്റവും വലിയ സ്വാധീനമായി ടെലിവിഷൻ മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് അനുഗാണ്ടി നുമുൻപുതൊട്ടുള്ള പഠനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്.

ടെലിവിഷൻ സമൂഹത്തിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ച് നടന്നിട്ടുള്ള അന്വേഷണങ്ങളിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം, കുട്ടികളും ടെലിവിഷനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചാണ്. സർവ്വേ സംഘങ്ങൾക്കുപുറമെ മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെയും സാമൂഹിക ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെയും വിദ്യാഭ്യാസ വിദഗ്ദ്ധരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും സമന്വയിക്കുന്ന ഇത്തരം പഠനങ്ങൾ അക്രമം, ലൈംഗികത എന്നീ വിഷയങ്ങളിലാണ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്. കുട്ടികളുടെ മാനസിക

കളിവിതം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മാധ്യമങ്ങൾക്കുള്ള പങ്കാണ് പൊതുവിൽ ഈ പഠനങ്ങൾ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്നത്. ടെലിവിഷൻ സംപ്രേഷണം തുടങ്ങുന്നതിനും എട്ടുവർഷമുൻപ്, 1928-ൽ ബ്രിട്ടനിൽ ഇത്തരം പഠനങ്ങളാരംഭിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് ബി.ബി.സി.യുടെ ഓഡിയൻസ് റിസർച്ച് വിഭാഗം നേതൃത്വത്തിലും അല്ലാതെയും നിരവധിയായ അന്വേഷകരും സർവ്വേ സംഘങ്ങളും കണ്ടെത്തിയ കാര്യങ്ങൾ വിസ്മയകരവും ചിലപ്പോഴെങ്കിലും ഭീതിദവുമായിരുന്നു. ചെറുപ്പമുതൽ ടെലിവിഷൻ കണ്ടുവളരുന്ന കുട്ടികളുടെ ജീവിതയാരണകൾ പരസ്യങ്ങളും പരിപാടികളും വാർത്തകളും ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മാധ്യമത്തിന്റെ വിലയിരുത്തലുകളും ചേർന്ന് രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ അപകടങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഹിൽഡെ ഹിമ്മൽ വെയ്റ്റ് ബ്രാഡ്ലി ഗ്രീൻ ബർഗ്, സെഡക് കളിംഗ്ഹോർഡ്, അലാഡ് ടെയ്ർ ക്ലയർ, ഷുൾ ഹെൻറി, മേരി കെന്നി തുടങ്ങിയവർ വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യുന്നുണ്ട്. റോജർ സിൽവർസ്റ്റൺ എഴുതിയ 'Television and Everyday life' എന്ന കൃതിയിൽ (1994) ഇവരിൽ പലരുടെയും നിഗമനങ്ങൾ സംഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്.

1955-56 കാലത്ത് ബ്രിട്ടനിൽ ബി.ബി.സി.തന്നെ മുൻകയ്യെടുത്തു നടത്തിയ പഠനമാണ് ഇവയിൽ ആദ്യത്തേത്. ഹിമ്മൽ വെയ്റ്റ്, എ. എൻ. ഓപ്പൺഹീം, പമേല വിൻസ് എന്നിവർ ചേർന്നു നടത്തിയ ഒരു സർവ്വേ ഫലമാണ് ഈ പഠനം. കുട്ടികളുടെ ഇതരപ്രവർത്തനങ്ങൾ ടെലിവിഷൻ കാഴ്ചയ്ക്കായി മാറ്റിവയ്ക്കപ്പെടുന്ന രീതി, ടെലിവിഷൻ പരിപാടികൾ കുട്ടികളുടെ അറിവ്, പഠനം, ലോകബോധം തുടങ്ങിയവയെ സ്വാധീനിക്കുന്ന രീതി, കുടുംബജീവിതത്തിലെ സാദാവിക കാര്യങ്ങളോടുള്ള കുട്ടികളുടെ ആഭിമുഖ്യം, സുഹൃത്തുക്കളോടും മുതിർന്നവരോടും ഉള്ള അവരുടെ വൈകാരിക പ്രതികരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ ഇവർ അന്വേഷിച്ചു. (Television and the child: An empirical study of the effect of television on the young, 1958)

1961ൽ സ്കോർഫോർഡ് സർവ്വകലാശാലയിൽ വിൽബർ സ്കോം, ജെ.ലൈൽ, ഇ.ബി.പാർക്കർ എന്നിവർ നടത്തിയ പഠനം പുറത്തുവരുന്നു. (Television in the lives of our children, Stranford University Press, 1961) കുട്ടികളെ കേ

ന്ദ്രികരിച്ച് പിന്നീടുണ്ടായ മിക്കവാറും ടെലിവിഷൻ പഠനങ്ങൾക്ക് ആധാരമായത് ഈ പുസ്തകമാണെന്ന് എഡ്വാർഡ് എൽ.പാമർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. (Major Paradigms and issues in Television Research എന്ന പ്രബന്ധം, Research Paradigms, Television and Social behaviour എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ Joy Keiko Asameu, Gardden L. Berry എന്നിവർ എഡിറ്റ് ചെയ്തത്. 1998)

'50-കളുടെ ഒടുവിൽ മാറിയ ലെഫ് കോപിറ്റ്സ്, ലിയൊനാർഡ് എറൊൺ, ലിയൊപ്പാൾഡ് വാൾഡർ, എൽറോപർ മ്യൂസ്മാൻ എന്നിവർ തുടങ്ങിവച്ച പഠനങ്ങൾ '70കൾ വരെ നീണ്ടുനിന്നു. തുടക്കത്തിൽ ചോദ്യവലിയുമായി ഗവേഷകർ കണ്ട കുട്ടികളെത്തന്നെയാണ് പതിനെട്ടുവർഷത്തോളം അവർ നിരീക്ഷിച്ചതും ഗവേഷണം തുടർന്നതും. കുട്ടികളുടെ അക്രമവാസനയ്ക്ക് ടെലിവിഷനുമായുള്ള ബന്ധമായിരുന്നു, മുഖ്യമായും ഇവർ അന്വേഷിച്ചത്. സാദാവികമായും മനഃശാസ്ത്രമാണ് ഈ പഠനങ്ങളിലെല്ലാം ഗവേഷകർ സ്വീകരിച്ച മുഖ്യ രീതിശാസ്ത്രം.

ഇതേ വിഷയംതന്നെയാണ് ജി. ഗെർബ്നറെ പോലുള്ളവരും 70 കളിൽ അന്വേഷിച്ചത്. എയിംസ്റ്റോർ, ഡബ്ല്യു.ഡേ, കൊറോയ്ക്, മുതൻ എന്നിവർ കാലിഫോർണിയ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നടത്തിയ പഠനമാണ് മറ്റൊന്ന്. ഓഹിയോയിലെ യെല്ലോ സ്പ്രിംഗ്സ് റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ലിബർട്ടിംബരണും ചേർന്ന് നടത്തിയ പഠനവും (1972) കുട്ടികളുടെ അക്രമവാസനയും ടെലിവിഷനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമാണ് മുഖ്യവിഷയമായിരുന്നത്. എൽ.സെൽവിൻ (1959), എ.ബാൻറാ (1963), ജോർജ്ജ് കോൺസ്റ്റാക് (1980), എൻഡി സൺ (1977), ഹിയറോൾഡ് (1979) തുടങ്ങിയവരും കുട്ടികളും ടെലിവിഷനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചവരാണ്. 1980-കളിൽ നടത്തിയ ഗവേഷണത്തിന്റെ ഫലം 90-ൽ പുസ്തകരൂപത്തിൽ (Children and Television) ബാരി ഗുന്തർ, ജിൽ മക്അലീർ എന്നിവർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ഈ രംഗത്തെ പല പുതിയ സമീപനങ്ങളും മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

ഉദാഹരണത്തിന് അറുപതുകൾതൊട്ടുള്ള മിക്കവാറും അമേരിക്കൻ ഗവേഷണങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ അക്രമവാസനകൾക്കുപിന്നിൽ ടെലിവിഷനെ മുഖ്യപ്രതിസ്ഥാനത്തു നിർത്തുമ്പോൾ, കുടുംബപ്രശ്നങ്ങൾ, ജീവിതശൈലി, അയൽപക്കങ്ങൾ, സ്കൂൾ തുടങ്ങിയവയ്ക്കുള്ളൊരു ടെലിവിഷൻ ഇതിൽ പങ്കില്ല എന്ന് പുതിയ പഠനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതായി ഈ പുസ്തകം പറയുന്നു.

കുട്ടികളുടെ ടെലിവിഷൻ കാഴ്ചരീതികൾ, അവർ ടെലിവിഷൻ പരിപാടികൾ മനസ്സിലാക്കുന്ന രീതികൾ, അറിവിനും വിനോദത്തിനുമുള്ള ഉപാധി എന്ന നിലയിൽ കുട്ടികൾ ടെലിവിഷനെ സ്വീകരിക്കുന്ന രീതികൾ, അവരുടെ സഭാവരുപീകരണത്തെ ടെലിവിഷൻ സ്വാധീനിക്കുന്ന രീതികൾ, ആരോഗ്യം, പഠനം, സാമൂഹിക, ധാർമിക,

ലിംഗബോധങ്ങളിൽ ടെലിവിഷൻ കുട്ടികളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന രീതികൾ എന്നിവയൊക്കെ വിശദമായി പഠിക്കുന്ന ഗുന്തർ അലീറും ഊന്നൽ നൽകുന്ന ഒരു വിഷയം 'പരസ്യങ്ങൾ കുട്ടികളെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു' എന്നതാണ്.

വേഗം, ചടുലത എന്നിവയിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന നൃത്തം, സംഗീതം, ക്ലോസ്ഡ് ബിംബങ്ങൾ, നാടകീയത, നർമ്മം, വോയ്സ് ഓവർ തുടങ്ങിയവയെ കണ്ടുളള അസാമാന്യ ചേരുവകൊണ്ട് സാധിക്കുന്ന ഒരു മാന്ത്രികസഭാവത്തനെ ടെലിവിഷൻ പരസ്യങ്ങൾക്കുണ്ട്. (പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായി ചില പ്രതിനിധാനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടാണ് പരസ്യങ്ങൾ മാന്ത്രികസഭാവമാർത്തുക്കുന്നതെന്ന് റെയ്മണ്ട് വില്യംസ് (The Long Revelation, 1971) മിക്കപ്പോഴും പരസ്യങ്ങളുടെ സൗണ്ട് ട്രാക്കാണ് കുട്ടികളുടെ ശ്രദ്ധ ടെലിവിഷനിലേയ്ക്കു തിരിക്കുന്നതുതന്നെ. ഗബ്ബോ, വെളിച്ചം, ദൃശ്യം, ചലനം, നിറം, വേഗം എന്നിവയുടെ സവിശേഷമായ സാന്നിദ്ധ്യം സൃഷ്ടിക്കുന്ന മുറുകിയ മുഹൂർത്തങ്ങളുടെ മാന്ത്രികതയാണിത്. മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ച മിക്കവാറും എല്ലാ പഠനങ്ങളും ഈ ആശയങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സംഗീതത്തിന് പരസ്യങ്ങളിലുള്ള സ്ഥാനവും കുട്ടികളെ അത് വല്ലാതെ ആകർഷിക്കുന്ന രീതികളും ബി. യംഗ് Television Advertising and Children (1990) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു.

പരസ്യങ്ങൾ ഓർത്തിരിക്കാനും അതനുസരിച്ച് ഉല്പന്നങ്ങൾ വാങ്ങാനുമുള്ള കുട്ടികളുടെ ശേഷിയെയാണ് മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന കുട്ടികൾപോലും ചില പരസ്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തി ഈ വിധം ഉപഭോഗസഭാവം രൂപീകരിക്കുന്നതായി പഠനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ വിപണിയിൽ കേരളത്തിൽ ഏറെ വിജയിച്ച ഒരു പരസ്യരത്നമാണിത്. കുട്ടികളെക്കൊണ്ടുതന്നെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന പരസ്യങ്ങളാണ് ഈവിധം വിജയിക്കുന്നത്. മറ്റൊന്ന് അനിമേഷൻ പരസ്യങ്ങളാണ്.

'പരസ്യ സാക്ഷരത' എന്ന ആശയമാണ് ഇനിയുമാണ് ബുദ്ധിപരമായി പരസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കാനോ ആവശ്യത്തെയും അനാവശ്യത്തെയും തിരിച്ചറിയാനോ കുട്ടികൾക്കു പൊതുവെ കഴിയാറില്ല. പരസ്യങ്ങൾ 'വില്പന' ലക്ഷ്യമിടുന്ന പ്രചാരണരീതിയും മാത്രമാണെന്ന ധാരണ ഏഴ് എട്ടു വയസ്സുവരെ കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകാറില്ല. പകരം, അവ പറയുന്നത് 'സത്യ'മാണെന്ന 'അറിവ'ണ് കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്നത്. അവർ പരസ്യങ്ങളെ പൂർണ്ണമായും 'വിശ്വസിക്കുന്ന' ഘട്ടമാണിത്. എട്ടു-പന്ത്രണ്ട് വയസ്സിൽ പരസ്യങ്ങൾ കുട്ടികളിൽ 'അവിശ്വാസം' ഇനിപ്പിച്ചുതുടങ്ങുന്നുവെന്ന് പഠനങ്ങൾ പറയുന്നു.

ടെലിവിഷൻ ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയ സ്വാധീനം മാറ്റങ്ങൾ ആഴത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന ചില പഠനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും (ആനന്ദമിത്ര 1993, പൂർണ്ണമ മങ്കേഷ്കർ, 1998, അരവിന്ദൻ രാജഗോപാൽ, 2001)

കുട്ടികളിൽ ടെലിവിഷൻ പരിപാടികളും പരസ്യങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്ന സ്വാധീനം ഈവിധം പഠിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ രംഗത്തുണ്ടായ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പഠനം നമിതാ ഉണ്ണികൃഷ്ണനും ശൈലജാ വാജ്പേയിയും ചേർന്നു തയ്യാറാക്കിയതാണ്- The Impact of Television Advertising on Children (1996). പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ നടന്ന നിരവധി പഠനങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുകയാണ് ഈ പഠനത്തിന്റെ പൊതുരീതിയെങ്കിലും മൗലികമായ നിരവധി കാഴ്ചപ്പാടുകളും കണ്ടെത്തലുകളും അവതരിപ്പിക്കാൻ ഗവേഷകർക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

എട്ടുവയസ്സിനു മേലുള്ള കുട്ടികളുടെ പ്രതികരണം അവരെ സ്കൂളിൽ ചെന്നുകൂടെ കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചറിയുകയാണ് ഗവേഷകർ ചെയ്തത്. വിവിധ സാമ്പത്തിക, സാമൂഹിക, മത, വിദ്യാഭ്യാസ, പ്രാദേശിക, ജാതി പശ്ചാത്തലങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള നൂറുകണക്കിനു കുട്ടികൾ സർവ്വേയിൽ പങ്കാളികളായി. 'ഉപഭോഗമാണ് ഇന്നത്തെ മത' മെന്നും കുട്ടികളാണ് അതിലെ ഏറ്റവും വലിയ 'വിശ്വാസി'കളെന്നുമുള്ള ആശയമാണ് തങ്ങൾ ഈ പഠനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കിയതെന്ന് നമിതയും ശൈലജയും രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മുഖ്യമായും ടെലിവിഷൻ പരസ്യങ്ങളിലൂടെ ലോകബോധവും ജീവിതവീക്ഷണവും രൂപപ്പെടുത്തിയ ആദ്യതലമുറ എന്ന നിലയിലാണ് തൊണ്ണൂറുകളിലെ കുട്ടികളെ ഈ പഠനം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

ബഹുലരൂപം ഇന്ത്യൻ കുട്ടികൾക്കും അപരിചിതമായ ഒരു ജീവിതസങ്കല്പമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ പരസ്യങ്ങൾ അവരിലേയ്ക്കു കടത്തിവിടുന്നത്. ടെലിവിഷനെ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ തന്നെ ഭാഗമായി കാണുന്ന ആദ്യതലമുറയാണ് 90-കളിലെ കുട്ടികൾ. വിപണിയാണ് അവരുടെ ലോകം. ഉപഭോഗമാണ് അവരുടെ മതം. ഉല്പന്നമാണ് അവരുടെ ദൈവം. മുൻതലമുറ ഒരിക്കലും നേരിടാത്ത ഒരു ജീവിതാനുഭവമാണിത്.

ഈ വിധം വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ കുട്ടികളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ടെലിവിഷൻ പരസ്യങ്ങൾ പണ്ട് റെയ്മണ്ട് വില്യംസ് പറഞ്ഞതുപോലെ (Advertising the magic system, The Long Revelation, 1971) 'ആധുനിക കാലത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികകല'യെന്ന നിലവിട്ട് ഔദ്യോഗികമതം തന്നെയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ് പഠനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നത്.

ജീവിതത്തിന്റെ സന്തോഷം, സംതൃപ്തി, വിജയം, ലക്ഷ്യം എന്നിവയെല്ലാം ഉപഭോഗമാണെന്ന സങ്കല്പത്തിലേയ്ക്കാണ് പരസ്യങ്ങളുടെ ടെലിവിഷൻ ലോകം കുട്ടികളെ നയിക്കുന്നത്. അതേ സമയംതന്നെ ഒരു പരസ്യവും ഉല്പന്നങ്ങൾ വാങ്ങാൻ പ്രേക്ഷകരെ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല എന്നും ഏഴ് എട്ടു വയസ്സിനുമേൽ പ്രായമുള്ളവർക്ക് പരസ്യം 'പരസ്യ'മാണെന്നു തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമെന്നുമൊക്കെയുള്ള ഏറ്റവും സമർത്ഥമായ വാ

ദംകൊണ്ടാണ് പരസ്യനിർമ്മാതാക്കളും മാധ്യമങ്ങളും ഇത്തരം വീക്ഷണങ്ങളെ നേരിടുന്നത്. പക്ഷേ, ആവശ്യത്തെയും അനാവശ്യത്തെയും അപ്രസക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് (വിശേഷിച്ചും കുട്ടികളുടെ) ജീവിതവീക്ഷണം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പരസ്യങ്ങൾക്കുള്ള പങ്ക് പല പഠനങ്ങളും കൃത്യമായി തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. ആഗോളതലത്തിൽ തന്നെ ടെലിവിഷൻ പരസ്യങ്ങളിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ഇത്തരമൊരു പുതിയ 'ലോകകമ'ത്തെക്കുറിച്ച് അമേരിക്കൻ മാധ്യമ വിമർശകനായ എറിക് ബാർണാവിനെപ്പോലുള്ളവർ എഴുതുന്നുണ്ട്.

അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലുമൊക്കെ എൺപതുകളിലും തൊണ്ണൂറുകളുടെ ആദ്യവും രൂപംകൊണ്ട ഈയവസ്ഥ ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തിൽ ഇപ്പോഴാണ് വ്യാപകമായി നടപ്പാകുന്നത്. ടെലിവിഷൻ കാണുന്നത് പിതാവ് വിലക്കിയതിനെത്തുടർന്ന് സ്വയം വെടിവെച്ചു മരിച്ച ന്യൂയോർക്കിലെ സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥി ഏറെ റോഗാർസിയയുടെ ആത്മഹത്യാക്കുറിപ്പ് ഇങ്ങനെ യാചിക്കുന്നു. "In my heart I will take my television set with me. I love you." (Sunday Times, London 20.2.1983). കുട്ടികൾക്ക് ടെലിവിഷനുമായുള്ള വൈകാരിക ബന്ധം കേരളത്തിലും ഇന്ന് വ്യത്യസ്തമല്ല. അയൽവിട്ടിൽ ടെലിവിഷൻ കാണാൻ പോകുന്നത് പിതാവ് വിലക്കിയതിനെത്തുടർന്ന് ആത്മഹത്യ ചെയ്ത ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കഥ തൃശ്ശൂരിൽനിന്ന് 'ദ ഹിന്ദു' ദിനപത്രം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. ഒന്നര വയസ്സുള്ള കുട്ടിയെപ്പോലും ടെലിവിഷൻ സെറ്റിനുമുൻപിൽ അടക്കിയിരുത്തി വീട്ടുപണികൾ ചെയ്യാൻ ഇന്ന് മിക്ക അമ്മമാർക്കും കഴിയും. സ്കൂൾ കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്നതിനു പകരംവയ്ക്കുന്ന കരാർ തന്നെ മിക്കവാറും ചില ടെലിവിഷൻ കാഴ്ചകളായിരിക്കും. കാർട്ടൂൺ നെറ്റ്വർക്ക് എന്ന ചാനൽ ലോക്ക് ചെയ്യണമെന്ന് പല വീട്ടമ്മമാരും കേബിൾ ഓപ്പറേറ്റർമാരോട് ആവശ്യപ്പെടാറുണ്ട്. കുട്ടികൾക്ക് ടെലിവിഷൻ ഒരു ഭ്രമമാണെന്നതുപോലെതന്നെ നമ്മെ ഭ്രമപ്പെടുത്തുന്ന വസ്തുതയാണ് ചാനലുകൾക്ക് കുട്ടികളോടുള്ള താല്പര്യവും ബേബിഫുഡ്, ചോക്കലേറ്റ്, സോഫ്റ്റ് ഡ്രിങ്ക്സ് കമ്പനികൾതൊട്ട് കൂടക്കമ്പനികൾവരെ പരിപാടികൾ സ്പോൺസർ ചെയ്യുന്നത് കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടിയാണ്. അവ അവതരിപ്പിക്കുന്നതും കുട്ടികളെക്കൊണ്ടാണ്. വിപണിവാർകൃതമായ സമൂഹത്തിന്റെയും മാധ്യമകേന്ദ്രിതമായ ജീവിതത്തിന്റെയും തലങ്ങൾ ഏകീഭവിപ്പിക്കുന്ന ഏറ്റവും പ്രധാന വേദി എന്ന നിലയിൽ ടെലിവിഷൻ, അതിന്റെ സാമ്പത്തികലക്ഷ്യവും സാംസ്കാരികാത്മകവും സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനുള്ള സകല ചേരുവകളുകൊണ്ട് കുട്ടികളെ വേട്ടയാടുകയാണെന്ന് ചുരുക്കം.

ഹരിതം ബുക്സ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന 'ടെലിവിഷൻ: കാഴ്ചയും സംസ്കാരവും' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന്

‘വേദിക’യിൽ തെളിഞ്ഞത്

അങ്ങയും ആപൽക്കരമായിരിക്കുന്ന കഥകളിയുടെ വർത്തമാനകാലത്ത് ആദ്യദൃഷ്ടിയിലായ ഒരു കഥകളിയനുഭവം

മുഖത്തെഴുത്തിലും ചമയങ്ങളിലും മൗലികമായ മാറ്റങ്ങൾ വരാത്തതിനോടും കഥകളിയുടെ ആഭ്യന്തരജീവിതത്തിൽ അതിന്റെ നിലനില്പിന് ഭീഷണിയാവുന്നില്ല എന്ന് പ്രവചിച്ചത് ദൃശ്യകലകളുടെ വേദപുസ്തകമായിരുന്ന കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻകുട്ടി പൊതുവാളായിരുന്നു. കഥകളിയുടെ പരമാഗശോഭം അതിന്റെ അനുഗ്രഹവും ശാപവുമാകുന്നു. നിറപ്പകിട്ടാർന്ന വേഷവിധാനങ്ങളും പൊൻകിരീടങ്ങളും സ്തംഭലസന്തോടങ്ങൾക്കുള്ള സാധ്യതകളും ചേർന്ന് ഈ കലാരൂപം ആഗോള സാംസ്കാരിക വിപണിയിൽ വിലപിടിച്ച് ചരക്കായി മാറിക്കഴിഞ്ഞല്ലോ. ‘വൈവത്തിന്റെ സന്താനം നാട്യം’യെ കേരളത്തിൽത്തന്നെ എന്തെല്ലാം തരത്തിലാണ് കഥകളി വിറ്റഴിക്കപ്പെടുന്നത്. പാരമ്പര്യനിഷ്ഠയനുസരിച്ച് ഗുരുമുഖത്തുനിന്ന് സാമ്പ്രദായികമായി കിട്ടി കിർത്തിമാന്മാരായിത്തീർന്ന കലാകാരന്മാർപോലും മിനിസ്കിനിലെ ചായപ്പരസ്യത്തിൽ തുടങ്ങി ഗർഭിണിയോടൊപ്പമുള്ള പരസ്യത്തിൽ വരെ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയ മുഖം കാട്ടാൻ ഉത്തുകരായിരിക്കുന്ന കാലം. നാട്ടിലും പുറംനാടുകളിലുമുള്ള സാംസ്കാരികപിന്മാനങ്ങൾ കഥകളിയെ ‘മെലോഡ്രാമ’യായി അധഃപതിപ്പിച്ച ലക്ഷങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്ന കാലം. മുഖ്യ

ധിഷ്ഠിതമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അത്യന്തം ആപൽക്കരമാണ് കഥകളിയുടെ വർത്തമാനകാലം. ഇതിനെതിരെയുള്ള സൗമ്യവും സുനിശ്ചിതവുമായ ഒരു കാൽവെയ്പ്പാണ് ‘വേദിക’ തൃശ്ശൂർ ആസ്ഥാനമാക്കി പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്ന ഈ ചെറിയ സാംസ്കാരിക സംഘടന കലകളുടെ ആത്മഗൗരവമറയ്ക്കുന്ന സമാഹരണയോടെയും ചെറുപ്പക്കാരുടെ കൂട്ടായ്മയോടെയും മലയാളിയുടെ പാരമ്പര്യകലകളെ അവയുടെ കാലികമായ ജീർണ്ണതകളിൽനിന്ന് നിവർത്തിപ്പിക്കാനും സൗന്ദര്യപരമായ ശൈലികളിൽനിന്ന് കാത്തുരക്ഷിക്കാനും പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാണ് ‘വേദിക’യുടെ പങ്കാളികൾ.

കഥകളിയുടെ ആധാരശിലകളായ കോട്ടയം കഥകളുടെ കളരിയും അരങ്ങും ആധുനിക സാങ്കേതികവിദ്യകളുടെ സഹായത്താൽ ആലേഖനം ചെയ്യുന്ന ദൃഷ്ടകരമായ ഒരു ദൗത്യം ‘വേദിക’ ഈയിടെ പൂർത്തിയാക്കി. കർശനശിക്ഷണത്താൽ ഈണപ്പെടുത്തിയ മെയ്യും ശ്രുതി-ലയ മുഴുമായ ചലനങ്ങളും രസാഭിനയത്തിലൂടെയുണ്ടാകാൻ കഥകളിയിലെ ആദ്യവസാന സാങ്കേതികവേഷങ്ങളെ അവിസ്മരണയോടെ കലാമണ്ഡലം ഗോപിയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് ‘വേദിക’ ഡോക്യുമെന്റേഷൻ ചെയ്തത്.

നാലു ദിവസങ്ങളിലായി കോട്ടയത്ത് തമ്പുരാന്റെ കഥകളോരോന്നും രംഗത്തുവരുത്തിക്കുകയായിരുന്നു. ഓരോ സന്ധ്യയിലും കഥകളിസംബന്ധമായ സൈദ്ധാന്തിക പ്രഭാഷണങ്ങളും തുടർന്ന് കലാമണ്ഡലം പത്മനാഭൻനായർ നയിച്ച ‘ചൊല്ലുതാട്ട്’ വുമുണ്ടായി. ബകവധം, കാലകേയവധം, കല്യാണസൗഗന്ധികം, കിർമ്മിരവധം എന്നിവയുടെ കളരിശിക്ഷണം എത്രത്തോളം ശാരീരികവും മാനസികവുമായ തയ്യാറെടുപ്പുകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു എന്നറിയാൻ ഇതുപകർച്ച. പാതാ വതരണത്തിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സമഗ്ര ശോഭയെ മുൻനിർത്തിയാണ് കലാമണ്ഡലം പത്മനാഭൻനായർ ഇളമുറക്കാണായ കലാമണ്ഡലം ഷൺമുഖാസിനെ ചൊല്ലിയാടിച്ച്. രാമൻകുട്ടിനായരുടെയും ഗോപിയുടെയും വാസുപിഷാരടിയുടെയും ശിഷ്യനെന്ന നിലയിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഷൺമുഖൻ ഈ അവസരം വലിയ അനുഭവമായി.

കോട്ടയം കഥകളിൽ ബകവധം അരങ്ങിലിറങ്ങി. തന്റെ ഗുരുനാഥന്മാർ അടിച്ച

പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കു ഓർമ്മകളെ വിളമ്പുകയെന്നാണ് ഗോപി ഭീമന്റെ രംഗവിഷ്കാരം നിർവഹിച്ചത്. മനോധർമ്മാസക്തിയും കാല്പനിക വികാരങ്ങളുടെ അതിപ്രസരവും അടക്കിനിർത്തി കല്ലുവഴിച്ചിട്ടയുടെ കയ്യും കണക്കും അക്ഷരപ്രതി അനുസരിച്ചും അതേസമയം, പാത്രപരിചരണം യാത്രികമാകാതെയും ഗോപി ഭീമസേനനായി പകർന്നാടുന്നത് അഭിമാനത്തോടും കൃതാർത്ഥതയോടും കൂടിയാണ് പത്മനാഭൻനായർ നോക്കിയിരുന്നത്.

അരങ്ങിൽ അപൂർവ്വമല്ലായ്മയോടെ അല്ലെങ്കിൽ രീതിഭേദങ്ങൾക്കു വിധേയമായിട്ടുള്ള കഥയാണ് കാലകേയവധം. ഇതിലെ പൂർവ്വരംഗങ്ങൾക്ക് പക്ഷേ, ചിട്ടയിൽനിന്ന് ഒരു പൊടിപോലും മാറ്റമില്ല. ‘സ്വലജ്ഞാപം’ എന്ന പതിഞ്ഞ പാത്തിന്റെ സ്ഥായി സഞ്ചാരഭാവങ്ങളുടെ വിനിമയസൗഖ്യത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ഗോപിയുടെ നിഷ്കർഷ കാണികൾക്ക് നന്നേ ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. സർഗ്ഗശതയിലെ ശേഷം അർജ്ജുനന്റെ ‘സുകൃതികളിൽ മുമ്പനായി’ എന്ന പദത്തിലെ അഷ്ടകലശം നൃത്യവും പാത്രഭാവവും തമ്മിലുള്ള ഉചിതസംയോഗത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമായി. ‘സർ

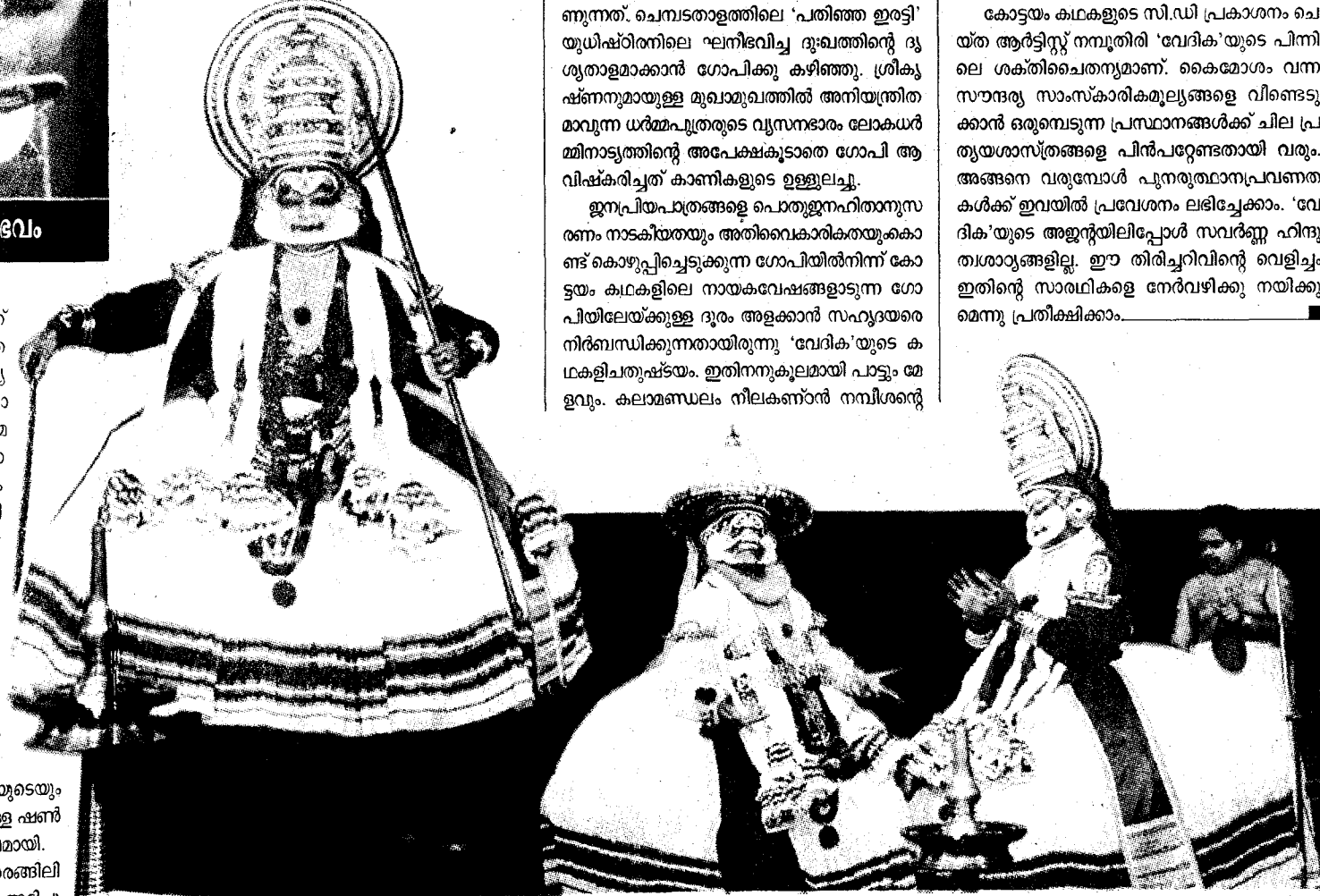
ഗ്ഗവർണ്ണന’യിലാണ് ഗോപിയുടെ വൈയക്തികവാസനകൾക്ക് അല്പമെങ്കിലും ഇടംകിട്ടിയത്.

‘സൗഗന്ധിക’ത്തിൽ ഗോപിയുടെ ഭീമനും രാമൻകുട്ടിനായരുടെ ഹനുമാനും കൗതുകകരമായ ഒരു സമാഗമത്തിന്റെ ദൃശ്യവണ്ഡമായി കളിച്ച് ഭാരതാർ സ്മരിക്കാറുണ്ട്. ‘പാഞ്ചാലരാജ്യം’ എന്ന വിളംബകാല ശൃംഗാരപാത്തിൽ മുപ്പത്തിരണ്ട് അക്ഷരകാലത്തിലുള്ള ‘ഇരട്ടി’ ആംഗീകാഭിനയത്തിൽ ഗോപിക്കുള്ള അസുയാവഹമായ അധീശത്വം സ്പഷ്ടമാക്കി. കുടിപ്പക്കത്തിന്റെ ഫലമെന്നോണം ഭീമനും ഹനുമാനുമായുള്ള സംവാത്തിലെ ഫലിതശകലങ്ങൾക്ക് നല്ല രൂപിയുണ്ടായിരുന്നു. കോട്ടയം കഥകളിൽ അതിപ്രശസ്തമാണ് കിർമ്മിരവധം. കൃഷ്ണൻനായർക്കു ശേഷം അതിലെ ധർമ്മപുത്രൻ്റെ അരങ്ങിൽ അമരണം നൽകിയത് ഗോപിയാണ്. പാണ്ഡവരുടെ വനവാസത്തിനിടയിലെ ദുരിതപൂർണ്ണമായ ഒരു അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ദൃശ്യസാക്ഷാത്കാരമാണ് യുധിഷ്ഠിരൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. അയാളുടെ മനസ്സിലെ വികാരരംഗങ്ങളെ ഗോപിയുടെ കൈയും മെയ്യും മുഖവും സംക്ഷേപിക്കുന്നതാണ് ‘ബാലേ! കേൾ!’ എന്ന ആദ്യപാത്തിലൂടെ നാം കാണുന്നത്. ചെമ്പടതാളത്തിലെ ‘പതിഞ്ഞ ഇരട്ടി’ യുധിഷ്ഠിരനിലെ ‘ലനിവേച്ചി ദുഃഖത്തിന്റെ ദൃശ്യതാളമാക്കാൻ ഗോപിക്കു കഴിഞ്ഞു. ശ്രീകൃഷ്ണനുമായുള്ള മുഖമുഖത്തിൽ അനിയന്ത്രിതമാവുന്ന ധർമ്മപുത്രരുടെ വ്യസനഭാരം ലോകധർമ്മിനാടുത്തിന്റെ അപേക്ഷകൂടാതെ ഗോപി ആവിഷ്കരിച്ചത് കാണികളുടെ ഉള്ളിലായി.

ജനപ്രിയപാത്രങ്ങളെ പൊതുജനഹിതാനുസരണം നാടകീയരംഗം അതിവൈകാരികതയോടെ കൊഴുപ്പിച്ചെടുക്കുന്ന ഗോപിയിൽനിന്ന് കോട്ടയം കഥകളിലെ നായകവേഷങ്ങളാണെന്ന ഗോപിയിലേയ്ക്കുള്ള ദൂരം അളക്കാൻ സഹൃദയരെ നിർബന്ധിക്കുന്നതായിരുന്നു ‘വേദിക’യുടെ കഥകളിചതുഷ്ടയം. ഇതിനനുക്രമമായി പാട്ടും മേളവും. കലാമണ്ഡലം നിലകൊണ്ട് നമ്പിശന്റെ

അവസാനശിഷ്യനായ കോട്ടക്കൽ നാരായണന്റെ പ്രാമാണികതയിലുള്ള പാട്ട് ആട്ടക്കഥകളുടെ ആലാപനസഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുതിയ തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കുള്ള മറുപടിയായി. ശ്ലോകങ്ങളുടെയും പാദങ്ങളുടെയും അർത്ഥമറിഞ്ഞും പാത്രപ്രകൃതമറിഞ്ഞും സാങ്കേതികഭാവങ്ങളറിഞ്ഞും അരങ്ങിൽ നിറഞ്ഞ പാട്ടായിരുന്നു നാരായണന്റെ. പല്ലശ്ശന ചന്ദ്രമനാടിയാൽനിന്നും അച്ചുണ്ണിപ്പൊതുവാളിൽനിന്നും കിട്ടിയ ചെണ്ടയിലെ പാാങ്ങളെ കൃഷ്ണൻകുട്ടിപൊതുവാൾക്കൊപ്പം കൊട്ടിപ്പിച്ച് ഭാവസംഹിതമാക്കിയ കലാമണ്ഡലം ഉണ്ണികൃഷ്ണനായിരുന്നു മേളത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചത്. പഴുതുകൾ കൊട്ടിനിറച്ച് മദ്യത്തിന്റെ സംഗീതമറിഞ്ഞ കോട്ടക്കൽ രവിയും. വേഷവും സംഗീതവും മേളവുമായുള്ള ധന്യന്മാർക്കായ പാരസ്പര്യമാണ് കഥകളിയുടെ അന്തഃസത്തയെന്ന് ‘വേദിക’യുടെ അരങ്ങുകൾ ഒരിക്കൽകൂടി തെളിയിച്ചു. പ്രശസ്തരായ അസംഖ്യം കലാകാരന്മാരുടെയും അണിയറസഹായികളുടെയും പ്രയത്ന സാക്ഷാത്കാരമായിരുന്നു കോട്ടയം കഥകളുടെ ദൃശ്യലേഖനം. ഒരു ചരിത്രനിയോഗം ഇതിലൂടെ സഫലമായി.

കോട്ടയം കഥകളുടെ സി.ഡി പ്രകാശനം ചെയ്ത ആർട്ടിസ്റ്റ് നമ്പൂതിരി ‘വേദിക’യുടെ പിന്നിലെ ശക്തിചൈതന്യമാണ്. കൈമോശം വന്ന സൗന്ദര്യ സാംസ്കാരികമൂല്യങ്ങളെ വിളമ്പുകാൻ ഒരുമ്പെടുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ചില പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളെ പിൻപറ്റേണ്ടതായി വരും. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ പുനരുത്ഥാനപ്രവണതകൾക്ക് ഇവയിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചേക്കാം. ‘വേദിക’യുടെ അജ്ഞാതയിലിപ്പോൾ സമ്പർണ്ണ ഹിന്ദു തത്വശാസ്ത്രങ്ങളില്ല. ഈ തിരിച്ചറിവിന്റെ വെളിച്ചം ഇതിന്റെ സാരഥികളെ നേർവഴിക്കു നയിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

'ഡിസ്കളിങ്'

സ്കൂളുകൾ ഇനിയും തുടരേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ?

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഒരാളും ചോദ്യം ചെയ്യുകയില്ല. എന്നാൽ, ഭാരതവർഷത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് കേരളത്തിൽ, ഇന്ന് നിലവിലുള്ള സാർവ്വത്രിക വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ഗുണത്തേക്കാളേറെ ദോഷം ചെയ്യുന്നില്ലേ എന്ന ആശങ്ക പലരിലും നാമ്പെടുക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽപ്പോലും പത്തുകൊല്ലം തുടർച്ചയായി സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ചെലവിടുന്നത് അത്ര അഭികാമ്യമല്ലെന്ന ചിന്താഗതി വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണരിൽത്തന്നെ, ചെറിയ തോതിലാണെങ്കിലും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. 'ഡി സ്കൂളിങ്' എന്ന സങ്കല്പം അവിടങ്ങളിൽ, സാവകാശത്തിലാണെങ്കിലും വളരാനും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ഭാരതവർഷത്തിൽ എല്ലാ പാരമ്പര്യവിദ്യകളും കുലധർമ്മങ്ങളായിട്ടാണ് നിലനിന്നുപോന്നിട്ടുള്ളത്. ഇക്കാലത്ത് ഗീതാപ്രചാരണം എല്ലാ ദിക്കിലുമുണ്ട്. അതൊരു പ്രസ്ഥാനമാക്കി വളർത്തുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ,

'സധർമ്മേ നിധനം ശ്രേയഃ പരധർമ്മോ ഭയാഹരഃ' എന്ന അനുശാസനം ആരും ഗൗരവബുദ്ധിയോടെ എടുക്കുന്നില്ല. സധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിനുവേണ്ടി മരിക്കേണ്ടിവന്നാൽപ്പോലും അതു ശ്രേയസ്സാണെന്നും ശ്രേയസ്സ് എന്നാൽ അപരലോകത്തിൽ ഗുണകരമായതെന്നർത്ഥം) പരധർമ്മം, അനുന്മാരുടെ ധർമ്മം, ഭയാഹരമാണെന്നും ശ്രീകൃഷ്ണഗേവാൻ ആശങ്കയ്ക്കിടന്നുകാതെത്തന്നെ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ആരും ഗൗരവത്തോടെ എടുക്കുന്നില്ല.

തന്ത്രം തന്ത്രിയുടെ കുലധർമ്മം, മരപ്പണി മരാശരിയുടേത്, കരിങ്കൽപ്പണി കല്ലന്റേത്, വാർപ്പുപണി മുശാരിയുടേത്; ഇരുമ്പുപണി കരുവാന്റേത്... ഈ വ്യവസ്ഥ ആയിരത്താണ്ടുകളായി അഭംഗം തുടർന്നുപോന്നു. ഭാരതീയ സംസ്കൃതിയെ നശിപ്പിക്കാൻ വ്യഗ്രതപുണ്ട വിമതസ്ഥന്മാർ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ഭാരതവർഷം ഭരിച്ചിട്ടും കുലധർമ്മ സങ്കല്പത്തിന് കോട്ടം തട്ടിയില്ല. എന്നാൽ 1947 ആഗസ്റ്റ് 15 കഴിഞ്ഞതോടെ ഉറപ്പേറിയ ഈ അടിത്തറ ആകമാനം ചരിന്നടിഞ്ഞുവെക്കുകയും ചെയ്തു.

പരിണതഫലം

നമുക്കറിയാം, ഭാരതീയ കലാശില്പങ്ങൾക്ക്-അവ പഴയതാണെങ്കിൽ- നമുക്ക് സങ്കല്പിക്കാൻ പോലും വയ്യാത്തത്ര വലിയ വിലയാണ് കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ദാരുശില്പമായാലും ലോഹ ശില്പമായാലും- കരിങ്കല്ലിൽക്കൊത്തിയ പ്രതിമകളായാൽപ്പോലും- അവയ്ക്കെല്ലാം ആവശ്യക്കാർ അനവധിയാണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെ

ന്താണ്? കാണാൻ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു കലാശില്പവും കല്ലിലോ മരത്തിലോ ലോഹത്തിലോ ഇക്കാലത്ത് കിട്ടാനില്ല. മറ്റൊരു രംഗങ്ങളിലും മറ്റൊരു നാട്ടുകളിലും കാലം ചെല്ലുന്തോറും നിലവാരം ഉയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കേ, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മാത്രം, കഴിഞ്ഞ 55 കൊല്ലമായിട്ടുമാത്രം, ഈ ഗതി കേടുണ്ടാവാൻ കാരണമെന്താണ്? പണിയായുധങ്ങളുടെ ഗുണനിലവാരം വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ലേയുള്ളൂ? പണി എളുപ്പമാക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ പലതും പണ്ടില്ലാത്തത് ഇന്നില്ലേ? യന്ത്രവൽക്കരണത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം അതിധാരാളമായിട്ടില്ലേ? കാട്ടിൽ മരച്ചുവിക്കാൻ യന്ത്രം, ആവശ്യമില്ലാത്ത ഭാഗം അറുത്തുനീക്കാൻ യന്ത്രം ഇതെല്ലാമായാലും, കാണാൻ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു ശില്പം ചെത്തിയെടുക്കാൻ കരവിരുതുളള അധികം പേരൊന്നും ഇന്നില്ല. എന്താണിതിനു കാരണം?

മുർച്ചയുള്ള ഒരു കത്തി വേണോ? നാളി കേരം പുളാൻ പറുന്ന ഒരു കത്തി ഇക്കാലത്തു കിട്ടാനേയില്ല. ചൈതന്യമുള്ളൊരു തിടമ്പു വാർക്കാൻ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള മുശാരിമാരില്ല. ശില്പ ബിംബം കൊത്തിയെടുക്കാൻ കഴിവുള്ള കല്ലന്മാരില്ല. നല്ല ഭാഷയിലുള്ള വിളക്കോ കിണ്ടിയോ ഉരുളിയോ വാർക്കാൻ വിരുതുളള മുശാരിമാരില്ല... തന്ത്രിമാർക്കു തന്ത്രിമാരുടെ ജോലിയറിഞ്ഞുകൂടാ. ശാന്തിക്കാർക്ക് അവരുടെ പണി

യറിയില്ല- എല്ലാ രംഗത്തുമുണ്ട് ച്യുതികളും അപചയങ്ങളും. ഇതെന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചു? ആർക്കും യാതൊരു സംശയവും വേണ്ട, ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായമാണ് ഈ സർവ്വനാശത്തിനു കാരണം.

കുലവിദ്യകൾ

കുലധർമ്മങ്ങൾ കുലവിദ്യകളുമാണെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. തലമുറകളിലൂടെ അവ പകർന്നുകിട്ടണം. സാമന്ത്ത്യാദിനംവരെ അതിനനുകൂലമായ സംവിധാനം ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. സാമന്ത്ത്യാനന്തര കാലഘട്ടത്തിൽ സൗജന്യ സാർവ്വത്രിക നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം നടപ്പായതോടെ കുലപാരമ്പര്യസൗധങ്ങൾ എല്ലാം തകർന്നു തരിപ്പണമായി. കുട്ടികൾക്കു മൂന്നു വയസ്സായാൽ കിന്റർഗാർട്ടൻ സ്കൂളിൽ ചേർക്കുന്നതായി പരിഷ്കാരം. മാധ്യമം ഇംഗ്ലീഷായാൽ ഉത്തമമായെന്നും വന്നു. നമ്മുടെ കാലാവസ്ഥയ്ക്ക് ഒരുവിധത്തിലും അനുയോജ്യമല്ലാത്ത ഷ്യസും പുഷ്പസും ഒക്കെയായി ആരംഭിപ്പിച്ച്, ഈ ഭൂമിമലയാളത്തിൽ ഷർട്ടും ടൈയും മാത്രമല്ല, കറുത്ത ഓവർകോട്ടുകൂടി നിർബന്ധിത യൂണിഫോമിന്റെ ഭാഗമായിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളുണ്ടെന്നാർക്കുക! കുട്ടികൾക്ക് ചെറിയ ക്ലാസുകൾ മുതൽക്കു

തന്നെ പിടിച്ചു പഠിക്കാനുണ്ട്. മറ്റൊന്നിനും നേരില്ല. പലേ വിഷയങ്ങളും പഠിക്കും. നിത്യജീവിതത്തിൽ ആവശ്യമുള്ള യാതൊന്നുംതന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുകയില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള ചെടികളോ മരങ്ങളോ കണ്ടാൽ വളരുന്ന കുട്ടികൾക്ക് തിരിച്ചറിയില്ല. കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറും തെക്കുവടക്കും തിരിച്ചറിയാത്തവരാണ് അധികവും! അവനവന്റെ തന്നെമറിയില്ല. നമുക്കെന്നുമായ ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും ആവശ്യമില്ലാത്ത- പല കാര്യങ്ങളും ഉരുവിട്ടുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. പഠിപ്പ് എന്നുപറഞ്ഞാൽ, ബിരുദാനന്തര ബിരുദംവരെയായാലേ സാമാന്യ വിദ്യാഭ്യാസമാകൂ എന്ന ധാരണയും വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടക്കാർ പരത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇനി യൊന്നിനും പറ്റില്ലെന്നും ജീവിക്കാൻ മറ്റു മാർഗ്ഗമില്ലെന്നും അവർക്കും രക്ഷിതാക്കൾക്കും ബോദ്ധ്യം വരുമ്പോൾ മാത്രമാണ് യുവതലമുറയിൽപ്പെട്ടവർ കുലധർമ്മത്തിലേയ്ക്ക് അഥവാ കുലവിദ്യയിലേയ്ക്ക് തിരിയുന്നത്. വയസ്സ് ഇരുപതോ അതിലധികമോ ആയിക്കൊണ്ടും, ഒന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റാത്ത പരുവം! ചവിട്ടിക്കുഴച്ച പാക്കപ്പട്ടുകിടക്കുന്ന ഈർപ്പം വിടാത്ത കളിമണ്ണ കൊണ്ട് എന്തും രുപപ്പെടുത്താം. ഈർപ്പം വറ്റി വരണ്ടു വിണ്ടുകിടക്കുന്ന മണ്ണായാലോ?

വളർന്നുവരുന്ന തലമുറക്കാരുടെ മാനാപിതാക്കളെല്ലാംതന്നെ സാമന്ത്ത്യാനന്തര കാലഘട്ടത്തിൽ ജനിച്ചവളർന്നവരും 'വിദ്യബ്ധാസം' (വിദ്യബ്ധാസം) സിദ്ധിച്ചവരുമാണല്ലോ. അതിനുമുൻപുള്ള തലമുറയിലെ ആൾക്കാരിൽ മിക്കവരും നിരക്ഷരരായിരിക്കാമെന്നുവരാം. പക്ഷേ, അവർക്കെല്ലാംതന്നെ അവരവരുടെ കുലധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കാൻ, കുലത്തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ, പൂർണ്ണമായ അറിവുണ്ടായിരുന്നു. 'വിദ്യാപുഷ്പം' സിദ്ധിച്ച തലമുറകളിൽപ്പെട്ടവർക്കൊക്കെ, ജീവിതത്തിൽ ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളിലൊന്നും അറിവില്ലാതായി! (ജീവിതഗന്ധിയല്ലാത്ത പല കാര്യങ്ങളിലും അവർ അറിവ് സമ്പാദിച്ചിരിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല). ഈ ദുഃസ്ഥിതികാരണം ഇനി നമ്മുടെ തൊഴിൽരംഗം പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലാക്കണമെങ്കിൽ, അടിയന്തരമായിത്തന്നെ പലതും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏതു തുറയിലായാലും, ഏതു തൊഴിലിലായാലും 1947 ആഗസ്റ്റ് 15നുമുൻപു പ്രായപൂർത്തിയായ വയോവ്യയസ്കന്മാരിൽനിന്നു പരിശീലനം നേടിയാൽ മാത്രമേ എന്തും വിജയിക്കുകയുള്ളൂ.

അങ്ങനെ പരിശീലനം നേടുന്ന കുട്ടികൾ സ്കൂൾ 'വിദ്യബ്ധാസം' നേടിക്കൊണ്ടുതന്നെ തൊഴിൽപരിശീലനവും നേടാം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു മൗഢ്യമാണ്. സ്കൂളിൽപ്പോകാതെത്തന്നെ വേണം ജോലിപരിചയം. അപ്പോൾ പുതിയ തലമുറക്കാരെ മുഴുവൻ മറ്റു ജോലികൾ കിട്ടാത്ത സ്ഥിതിയിലേയ്ക്കു തള്ളിവിടുകയോ? ഒരിക്കലും പാടില്ല. കാലചക്രം പിന്നാക്കം തിരിച്ചുകൂടാ. എല്ലാവർക്കും ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസവും കൊടുത്തിരിക്കണം. ബുദ്ധിശക്തിയും മറ്റാനുകൂല്യങ്ങളുമുള്ളവർക്ക്- താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ, ഉപരി

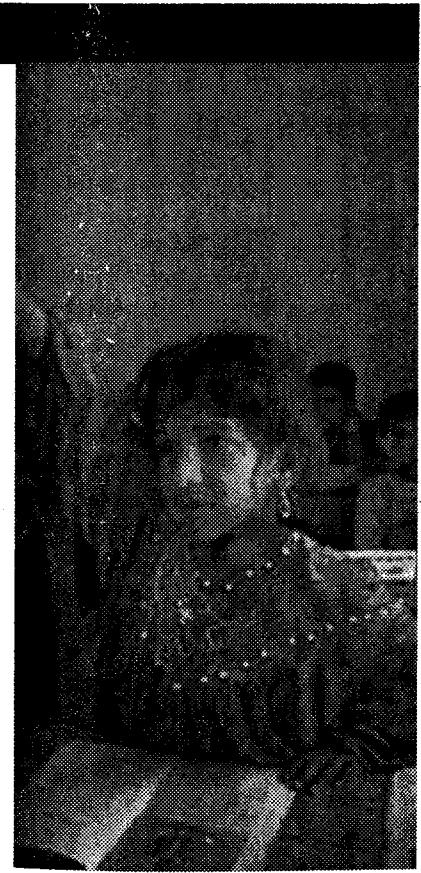
വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം തുറന്നിട്ടിരിക്കണം.

'ഓപ്പൺ സ്കൂൾ സ്കീം'

പഴയതും പുതിയതും ഒരുമിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാനുള്ള സുവർണ്ണാവസരം കേന്ദ്ര സർക്കാർ നമുക്കൊരുക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. അതാണ് 'ഓപ്പൺ സ്കൂൾ സ്കീം'. ആറുവയസ്സിൽ ഒന്നാംക്ലാസിൽ ചേരുന്ന സംവിധാനമാണല്ലോ നിലവിലുള്ളത്. അതിനു മുന്നുകൊല്ലമുൻപുതന്നെ പ്രീ പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിക്കാനുണ്ടെങ്കിലും, നമുക്കതുവേണ്ട. മൂലകുടി മാറുമ്പോഴേയ്ക്കുതന്നെ കുട്ടികളെ അമ്മമാരിൽനിന്ന് അകറ്റേണ്ട. അവർ വീട്ടിൽത്തന്നെ നിൽക്കട്ടെ. പലതും കണ്ടും കേട്ടും പഠിക്കട്ടെ. 'ചൊട്ടയിലുള്ളതു ചുടലവരെ' എന്നല്ലേ പഴഞ്ചൊല്ല്? ആ പ്രായത്തിൽ ധരിച്ചറച്ചത് എന്നനേയ്ക്കും നിലനിൽക്കും. കിന്റർഗാർട്ടനിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, കുട്ടികളെ മൂന്നു വയസ്സിൽത്തന്നെ എഴുത്തിനിയ്ക്കത്തക്കം ബാലപാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കണം. അതിനുള്ള സംവിധാനം ഇന്നില്ല. നമുക്കുണ്ടാക്കണം. ദിവസം രണ്ടു മണിക്കൂർ മതി പഠിപ്പ്. അതു പൊതുസ്ഥലത്തോ വാ; അടുത്താവണമെന്നേയുള്ളൂ. ജോലിക്കു പോകാത്തവരാണ് അമ്മമാരെങ്കിൽ ഈ പ്രക്രിയ അവർ നിർവ്വഹിച്ചാലും മതി.

ആറു വയസ്സായാൽ ഏതെങ്കിലും സ്കൂളിൽ സങ്കാശ്യ വിദ്യാർത്ഥിയായിട്ട് പേര് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണം. അതു ചെയ്താൽ 3-5-8-10 ക്ലാസുകളിൽ- സ്കൂളിൽ പഠിക്കാതെത്തന്നെ- പരീക്ഷയ്ക്കെഴുതാം. സി.ബി.എസ്.ഇ പദ്ധതിപ്രകാരമാണ് പരീക്ഷകൾ. 16 വയസ്സിൽ സ്കൂളിൽപ്പോകുന്ന കുട്ടികൾ എസ്.എസ്.എൽ.സി പരീക്ഷ എഴുതുന്ന കാലത്തുതന്നെ, സ്കൂളിൽ പോകാതെ ഈ കുട്ടികൾക്കും മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയെഴുതാം. ഈ പരീക്ഷ ഭാരതവർഷത്തിൽ മുഴുവനും അംഗീകാരമുള്ളതുമാണ്. ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് തടസ്സമില്ലെന്നു സാരം.

നാട്ടിലുള്ള കുട്ടികളെ മുഴുവൻ ഇത്തരത്തിൽ സ്കൂളിൽനിന്ന് അകറ്റിനിർത്തണമെന്നൊന്നും വിവക്ഷയില്ല. ആശാരി, മുശാരി, കരുവാൻ, തട്ടാൻ തുടങ്ങിയ- കൈത്തൊഴിൽ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട- കുട്ടികളെ മാത്രമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഒരു ദേശത്ത് അങ്ങോ പത്തോ കുട്ടികളുണ്ടായിരിക്കാം. അത്രമാത്രം. മറ്റുള്ളവരെക്കൊക്കെ, മൂന്നു വയസ്സുമുതൽക്കുതന്നെ വേണമെങ്കിൽ അങ്ങനെ, സ്കൂളിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടെ. കൈത്തൊഴിൽക്കാരുടെ കുട്ടികൾക്കു പൊതുവിദ്യാഭ്യാസം നൽകലും, പരീക്ഷയ്ക്കിരിക്കാനുള്ള സംവിധാനമൊരുക്കലുമെല്ലാം നാട്ടുകാർതന്നെ ചെയ്യണം. പുസ്തകം വാങ്ങാനുള്ള ചെലവടക്കം കൊടുക്കണം. ദേശത്തോറും ഇതിനുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ വേണം. പ്രഥമ ശ്രവണത്തിൽ തോന്നുന്നതുപോലെ ഇത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതോ ഭാരിച്ച ചെലവുള്ളതോ ഒന്നുമില്ല.

അമ്പലങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഇത്തരം പാഠശാലകൾ. കേരളനവോത്ഥാഭിമുഖീകരണം ഇവയുടെ നടത്തിപ്പുകാർ. എല്ലാ തൊഴിലിലും അതത് പണിക്കാർക്ക് വൈദഗ്ദ്ധ്യമുണ്ടാകേണ്ടത് നാട്ടുകാരുടെ മുഴുവൻ ആവശ്യമാണല്ലോ. ഇനളിവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്ര ബിന്ദു അമ്പലവും. അപ്പോൾ അമ്പലത്തിന്റെ ഭാഗംതന്നെയായിരിക്കണം ഈ പാഠശാലകൾ. കേരളനവോത്ഥാഭിമുഖീകരണമായിരിക്കണം, ചുരുക്കത്തിൽ.

അഗ്രശാലയോ നടപ്പുരയോ ഉള്ള അമ്പലമുണ്ടായാൽ സ്ഥലസൗകര്യമായി. പരമ്പരപരവും അതിസാത്തവികരമായ അന്തരീക്ഷം. ബഞ്ചും ഡസ്ക്കുമൊന്നും വേണ്ട. കുട്ടികൾക്കിരിക്കാൻ ചെറിയ പായത്തട്ടുകൾ. സ്റ്റേറ്റോ പൂസ്തകമോ വെച്ചുതാൻ ഓരോ ചെറിയ സ്റ്റാലും. അദ്ധ്യാപകന് കസേരയാകാം, വേണമെങ്കിൽ. ഇതെല്ലാം

ഡിറ്ററോ കംപ്യൂട്ടർ സ്പെഷ്യലിസ്റ്റോ വക്കീലോ ഏതു തുറയിലും പഠിച്ചുകയാം. നിശ്ചിത ശതമാനം മാർക്കുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ സൗജന്യങ്ങൾക്ക് അർഹതയുള്ളൂവെന്നും നിശ്ചയിക്കണം. മാനദണ്ഡങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്തു തീരുമാനിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

മുന്നാംക്ലാസ് പരീക്ഷയ്ക്കിരിക്കാൻ, സാമാന്യമായിട്ടു പറഞ്ഞാൽ മൂന്നുമാസക്കാലം മാത്രമേ കൊണ്ടുപിടിച്ചു പഠിക്കേണ്ടിവരികയുള്ളൂ. അഞ്ചാംക്ലാസിൽ ആറുമാസം; എട്ടാംക്ലാസിൽ ഒമ്പതുമാസം; മെട്രിക്കുലേഷൻ ഒരു കൊല്ലം. അങ്ങനെ ആകെ രണ്ടരക്കൊല്ലമാണ് കൂടുതൽ സമയമെടുത്തുകൊണ്ടുള്ള പഠനം വേണ്ടിവരിക. എല്ലാകാലത്തും കൊല്ലത്തിൽ 10 മാസം, അനധ്യായദിനങ്ങളിലൊഴിച്ച്, പതിവായി ഈ രണ്ടു മണിക്കൂർ പഠനമെന്ന ചിട്ട തുടരുകയുമാവാം.

പത്തുകൊല്ലമാണല്ലോ സാധാരണ സ്കൂൾ

വികസനത്തെയാണ്? മൂന്നു വയസ്സു മുതൽ 22 വയസ്സുവരെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി സ്കൂളിലും കോളേജുകളിലുമായി ചെലവിടും. അപ്പർ വ്യാപ്തി മാത്രം. വിജയസോപാനങ്ങൾ ചവിട്ടിക്കേറി ജീവിതത്തിന്റെ പല തുറകളിലും എത്തിപ്പെടും. മറ്റുള്ളവരോ? ജീവിതത്തിലേയ്ക്കാവശ്യമുള്ളതൊന്നും പഠിക്കാതെ, ഒരു പണിയും ചെയ്യാനറിയാതെ, കുടുംബ പാരമ്പര്യ തൊഴിലിലേയ്ക്കു മടങ്ങാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കും മുത്തു മുറച്ചുപോയി. കയ്യും കണ്ണും ഒന്നും വഴങ്ങില്ല. തന്റെ തൊഴിൽ നിന്ദമാണെന്ന അപകർഷതാബോധം മനസ്സിൽ വേരുന്നിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കും. ഒപ്പം പഠിച്ച പലരും ജീവിതത്തിന്റെ പല തുറകളിലും കയറിപ്പറ്റുന്നതും വിജയശ്രീലാളിതരാകുന്നതും കാണുമ്പോൾ ആത്മനിന്ദയും വ്യർത്ഥതാബോധവും വർദ്ധിക്കുകയായി. ഈ വക ദോഷങ്ങളൊന്നും ഓപ്പൺ സ്കൂൾ സ്കീം

കുട്ടികളെ ജാതിത്തൊഴിലുകളിൽ തളച്ചിടലല്ല ഓപ്പൺസ്കൂൾ സ്കീമിന്റെ ലക്ഷ്യം

സൗജന്യമായിട്ട് ഒരുക്കിത്തരാൻ ഉദാത്തമികൾ അഹമഹമികയാ മുന്നോട്ടുവരാതിരിക്കില്ല. അദ്ധ്യാപകരെക്കൂടാതെ ബുദ്ധിമുട്ടു വരില്ല. സംസ്ഥാന വ്യാപകമായ രീതിയിൽ ഈ സംവിധാനം ആസൂത്രണം ചെയ്താൽ, അതിന് സാർവ്വത്രികമായ അംഗീകാരം കിട്ടും. അടുത്തുണ്ടുപറ്റി വിശ്രമജീവിതം നയിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരിൽ പലരും സൗജന്യസേവനംതന്നെ നൽകുകയും ചെയ്യും. അനായാസമായിട്ടുതന്നെ കാര്യങ്ങൾ നടക്കും.

പഠനസൗജന്യം

ധനസ്ഥിതിയും മനസ്ഥിതിയുമുള്ള സജ്ജനങ്ങളെ സമീപിച്ചാൽ ഓരോ കുട്ടിക്കുള്ള ചെലവ്- വേണ്ടിവന്നാൽ ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനടക്കം- നൽകാൻ തയ്യാറുള്ളവരുണ്ടാവും. ഒരു കുട്ടിനല്ല മാർക്കോടുകൂടി മെട്രിക്കുലേഷൻ വിജയിക്കുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. അയാൾക്ക് താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഹയർ സെക്കണ്ടറി പഠിപ്പിനുപോകാം. തുടർന്ന് ബിരുദമോ ബിരുദാനന്തര ബിരുദമോ എന്തും നേടാം. എന്തെന്നിരുന്നാലും ഡോക്ടറോ ഓ

വിദ്യാഭ്യാസം. മൂന്നു കൊല്ലത്തെ പ്രീപ്രൈമറി കൂടിക്കണക്കാക്കിയാൽ കൊല്ലം പതിമൂന്നായി. ഇക്കാലത്ത് അവനവന്റെ കൈത്തൊഴിലെന്നല്ല ഭാവിയിലേയ്ക്കാവശ്യമുള്ളതൊന്നും സ്വായത്തമാക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. മറിച്ച്, ഡി സ്കൂളിന് നടപ്പായാലോ? അതിൽപ്പെട്ടവർക്ക് വിവിധ ക്ലാസുകളിൽ പരീക്ഷയ്ക്കിരിക്കാൻ ആവശ്യം വരുമെന്നു കണക്കാക്കിയ രണ്ടരക്കൊല്ലം കഴിച്ച് ബാക്കി പത്തരക്കൊല്ലവും താന്താങ്ങളുടെ തൊഴിലുകളിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടാനുപയോഗിക്കാം. ഇളംപ്രായത്തിൽത്തന്നെയുമാവാം ഈ പ്രക്രിയയെന്ന സവിശേഷഗുണം വേറെയുണ്ട്. ജീവിതാവസരങ്ങളൊന്നും ആർക്കും നിഷേധിക്കുന്നില്ലെന്ന യോഗ്യതയും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യംതന്നെ. സ്കൂളിൽപ്പോകാത്തതാൽ സഭാവുഷ്ടം കൂറയുകയും ചെയ്യും!

ജാതിയമായ അതിർവരമ്പുകൾ തുടർന്നും നിലനിർത്തലാണോ ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ള ഗൂഢലക്ഷ്യമെന്ന് ഒരു സുഹൃത്തു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അല്ലേയല്ല. ആശാരി ആശാരിയായിത്തന്നെ തുടരണമെന്നോ, മുശാരി മുശാരിയാകാനേ പാടുള്ളുവെന്നോ ഒന്നും വിവക്ഷയില്ല. ഇന്ന് സംഭ

വ്യാപിക്കുന്നവർക്കു വരില്ല.

ലക്ഷ്യം വ്യക്തമാക്കണം

അതാതു ജാതിക്കാരെ അതാതു ജാതിത്തൊഴിലുകളിൽ തളച്ചിടലല്ല ഓപ്പൺ സ്കൂൾ സ്കീമിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസം നിഷേധിക്കലുമല്ല. മറ്റു തുറകളിൽ കയറിപ്പോകാവുന്നവരെ പിൻതിരിക്കേണ്ടതുമില്ല. കുലത്തൊഴിലുകൾ ശരിയായിട്ടു പഠിച്ചാൽ ഇക്കാലത്ത് മാനുഷമായ വേതനവും സമൂഹത്തിൽ അംഗീകാരവും കിട്ടും. ആരുടെ മുൻപിലും കുമ്പിടേണ്ട. നാട്ടിൽനിന്നു വിട്ടുനിൽക്കേണ്ട. കൂടുതൽ ഭദ്രവും ഭാഗ്യവശമായ കൂടുതൽജീവിതത്തിനും സാധ്യതയുണ്ട്. ഈ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് അവനവന്റെ തൊഴിലിൽ തികഞ്ഞ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകവഴി അവർക്കും നാടിനാകെത്തന്നെയും നന്മ വരുത്തുകയാണ് ഈ പദ്ധതിയുടെ ലക്ഷ്യം. വളരുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യം ഈ പദ്ധതിയിൽ എല്ലാകൊണ്ടും കൂടുതൽ ഗുണമുള്ളതായിരിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. തയ്യലും ഉപരിപഠനത്തിനും മറ്റും കൂടുതൽ മെച്ച

പ്പെട്ട അന്തരീക്ഷമുണ്ടാവുകയാണ് ചെയ്യുക. ശരാശരിക്ക് ആലോചിച്ചാൽ, മൂന്നു വയസ്സിൽ പ്രീപ്രൈമറി ക്ലാസിൽ ചേർന്ന് 16 വയസ്സിൽ എസ്. എസ്. എൽ.സി പരീക്ഷയെഴുതുന്ന കുട്ടികളേക്കാൾ പത്തു ശതമാനമെങ്കിലും കൂടുതൽ മാർക്ക് ഓപ്പൺ സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കിട്ടാനാണ് സാധ്യത. ഏതു തുറയിലും അവർ കൂടുതൽ ശോഭിക്കും. സാത്തനികസഭാവംകൊണ്ട് അവർ എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമായിത്തീരും. കൂടും ബന്ധനം കൂടുതൽ ദൃഢമാവുകയും അച്ഛനെ മ്മാരും മക്കളും തമ്മിലുള്ള ഐക്യം കൂടുകയും ചെയ്യും. ഓപ്പൺ സ്കൂൾ സ്കീം ഒരു ദോഷവും ചെയ്യുകയില്ല; അനേകം ഗുണങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യും.

എന്തെങ്കിലും അമ്പലത്തിൽ ദാരുബിംബമോ ശിലാബിംബമോ പുതുതായിട്ടു പണിതിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഒറ്റനോട്ടം മതി അതിന്റെ നിലവാരക്കുറവു മനസ്സിലാക്കാൻ. പുതുതായി വാർത്ത തിടമ്പുകളുടെ കഥയും തഥൈവ. പുജാപത്രങ്ങളോ വിളക്കുകളോ ഉരുളികളോ ഒന്നും നല്ലതു കിട്ടാനില്ല. 'അലസി' കഴിക്കാലുള്ളവയോ വട്ടശ്രീകോവിലുള്ളവയോ ആയ അമ്പലങ്ങൾ പൊളിച്ചുപണിയണമെങ്കിൽ ആശാരിമാർക്ക് അറിവ് പോരതായി. ഈ കെടുതികളെല്ലാം ഇല്ലാതാക്കാൻ ഡി സ്കൂളിന് കൊണ്ടു കഴിയും. അത് യുദ്ധകാലാടിസ്ഥാനത്തിൽത്തന്നെ ആരംഭിക്കുകയും വേണം. പണിയറിയാവുന്ന പഴക്കാരണവന്മാരുടെ കീഴിൽ ശിക്ഷണം ലഭിച്ചുകൊണ്ടു കുട്ടികൾ വളരണമെങ്കിൽ, അത്തരക്കാരുടെ കാലം കഴിയുമ്പോൾ പുതന്നെ വേണമല്ലോ. 10 കൊല്ലംകൂടി കഴിഞ്ഞിട്ടായാൽ ഒന്നിനും പറ്റാത്ത പരുവമാകും.

കലശലായ നിലവാരത്തകർച്ച മറ്റേതു രംഗത്തേക്കാൾ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ശാന്തിത്തൊഴിൽ. ഇതുപറയുമ്പോൾ തന്തികുലത്തിൽ ജനിച്ച ഞാൻ തന്തിമാരിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള മൂല്യചുരുതിയും കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പരിമിതികളെക്കുറിച്ചും മറ്റാരേക്കാൾ ബോധവാന്മാണ് ഞാൻ. എന്നാലും കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നു പതിറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിന്നുവരുന്ന തന്തിവിദ്യാപീഠം ആ രംഗത്തുള്ളതുകൊണ്ട് മറ്റൊരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആവശ്യകതയുണ്ടെന്നു പറയാൻ പറ്റില്ല. ശാന്തിത്തൊഴിലിന്റെ കഥ അതല്ല. കൈത്തൊഴിക്കാര്യത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പാടും സമീപനവും അവരുടെ കാര്യത്തിൽ ആവശ്യമാണുതാനും. കാരണം സംസ്കാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും എല്ലാം ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ ശാന്തിക്കാരന് കർമ്മശക്തി ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ശാന്തിക്കാരന് കർമ്മശക്തിയുണ്ടായാൽ മാത്രമേ ക്ഷേത്രചൈതന്യം വർദ്ധിക്കുകയും അധികം താണുപോകാതെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുകയുള്ളൂ. ക്ഷേത്രചൈതന്യം അഭംഗ്യമായി നിലനിന്നാൽ മാത്രമേ നാടിനും നാട്ടാർക്കും നന്മ കൈവരികയുള്ളൂ. അപ്പോൾ ശാന്തിത്തൊഴിലിന്റെ പ്രാധാന്യം എത്ര എടുത്തുപറഞ്ഞാലും അധികമാവുകയില്ല.

മനുഷ്യരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളാക്കിത്തരിക്കാം. 1. ആധിഭൗതികം, 2. ആധിദൈവികം, 3. ആദ്ധ്യാത്മികം. മറ്റൊരാൾക്കു ടിച്ചേർന്നാലും കുന്നാക്കിവച്ചു പണമുണ്ടായാലും ആദ്യത്തെ ആവശ്യം മാത്രമേ നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. മറ്റു രണ്ടും നിർവ്വഹിക്കണമെങ്കിൽ, ആ നിർവ്വഹണം ഫലപ്രദമാക്കണമെങ്കിൽ, ഗുണനിലവാരമുള്ള ആചാര്യവർഗ്ഗംതന്നെ വേണം. അവരെക്കൊണ്ടുമാത്രമേ അത് നിർവ്വഹിക്കാനാകൂ. ഈ രംഗം ഇന്ന് പപ്പുരുങ്ങലായിരിക്കുന്നു. യഥാവിധി സംസ്കാരം ചെയ്ത് അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടെ ജീവിച്ച് മന്ത്രോപാസന ചെയ്തു കൊണ്ട് കർമ്മരംഗത്തുള്ളവർ വളരെ കുറഞ്ഞുപോയി.

ഇക്കൂട്ടരെയും ആദ്യപറഞ്ഞ പാഠശാലകളിൽക്കൂടെത്തന്നെ, രക്ഷിതാക്കളുടെ ഒപ്പം പാർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ, വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നുകൂടെ എന്നു ചോദിക്കാം. പറ്റില്ലെന്നുതന്നെയാണ് ഒറ്റവാക്കിലുള്ള മറുപടി. ഇപ്പോൾ വളരുന്ന കുട്ടികളുടെ മതാചിന്താക്കൾക്ക്, സാമൂഹികമായും, ആചാര്യവർഗ്ഗത്തിനവശ്യം ആവശ്യമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളോ ഉപാസനകളോ കുറവായിരിക്കും. വളരുന്ന തലമുറക്കാർ അവരെ മാതൃകയാക്കിയാൽ മതിയാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ശാന്തിക്കാരെയും ആചാര്യവർഗ്ഗത്തെയും പൊതുവെയും വാർത്തെടുക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകം റസിഡൻഷ്യൽ സ്കൂളുകൾതന്നെ വേണം.

വേദസംരക്ഷണം

തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ ഋഗ്വേദം പഠിപ്പിക്കാൻ ബ്രഹ്മസം (വടക്കേ) മാതൃണ്ട്. ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽ യജുർവേദ പാഠശാലയുണ്ട്. നാമമാത്രമായിട്ടാണെങ്കിലും പാഞ്ഞാളിൽ സാമവേദത്തിനുമുണ്ട് ഒരു പാഠശാല. എന്നാൽ വേദജ്ഞന്മാരുടെ എണ്ണം ചുരുങ്ങിച്ചുരുങ്ങി വരികയും, മുറജപം, ലക്ഷാർച്ചന മുതലായവയ്ക്ക് വേദജ്ഞന്മാരുടെ ആവശ്യം അനുക്രമം വർദ്ധിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്ത് നാടിന്റെ ആവശ്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ നിലവിലുള്ള സംവിധാനംകൊണ്ട് മതിയാവുന്നില്ല. കൂടുതൽ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൈത്തൊഴിലുകാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവനവന്റെ കുലത്തൊഴിൽ നല്ലവണ്ണം ചെയ്യാനായാൽ മതി. ഇവർക്കതു പോരാം.

അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ

ഉഭയകുല പരിശുദ്ധന്മാരായിട്ടു ജനിച്ചാൽ മാത്രം പോര; ഗർഭധാനാദി സ്മാരന്തസംസ്കാരങ്ങൾക്ക് വിധേയരായി വളരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരായിരിക്കണം വേദജ്ഞന്മാരും തന്തിമാരും മന്ത്രിമാരികളും ശാന്തിക്കാരും എന്നുവേണ്ട, ആചാര്യവർഗ്ഗത്തിലുള്ളവരെല്ലാം. ആത്മചൈതന്യം തുടർന്നു നിലനിർത്താനുള്ള അനുഷ്ഠാനങ്ങളും അവർക്ക് നിർബന്ധമാണ്. അവർക്കുവേ

മെജിഷ്യൻ മുതുകാടിന്റെ ഇലപ്പുഷ്പൻ ഇനത്യ

അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരത്തിലേക്ക് ഒരു ഇന്ദ്രജാല ഇതിഹാസം

ബുക്കിങ്ങിന്: മുതുകാടിന്റെ മുൻപിൽ എന്റർടെയ്നേഴ്സ് പബ്ലിഷറ, തിരുവനന്തപുരം - 12 ഫോൺ: 0471-2358910, ഫാക്സ്: 0471 2355920 email: muthukad@vsnl.com

സമ്പന്നം ഘടനകൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സൗജന്യമായിരിക്കട്ടെ

ണ്ടിയല്ല. സമൂഹത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമെന്നുള്ള നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിത്തന്നെയാണിത്. വേദങ്ങളടക്കമുള്ള മന്ത്രങ്ങളുടെ അനുകൂലഫലം ഇനസാമാന്യത്തിനെല്ലാം ലഭിക്കുമാറാകണമെങ്കിൽ, കുറച്ചുപേർ വേദം പഠിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രമായില്ല. നിശ്ചിതാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടെയുള്ള സാത്വികജീവിതം നയിച്ച് മനോഹാസന ചെയ്യുന്നവരിൽനിന്നുമാത്രമേ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഫലം ഇനസാമാന്യത്തിനു ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയുടെ പശ്ചാത്താപം അശേഷംപോലും മനസ്സിലാക്കാതെ, അനുഷ്ഠാനങ്ങളെല്ലാം പാടേ ഉപേക്ഷിച്ചു ഇരുകാലിമൃഗങ്ങളായിത്തീരലാണ് കേമത്തം എന്നൊരു ധാരണ പരക്കെ ഉളവാക്കുന്നതു സാഹചര്യമാണ് അടുത്തകാലത്തായി ആചാര്യവർഗ്ഗത്തിനുണ്ടായത്. ഇതുമൂലം അവർക്കും സമൂഹത്തിനും സംഭവിച്ച നഷ്ടം എത്രയാണെന്നു പറയാനില്ല.

കുറച്ചുപേരെങ്കിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടെ വളർത്തിയെടുത്ത് വേദം, സ്മാരന്ത ക്രിയകൾ, പുജാവിധികൾ എന്നിവ പഠിപ്പിച്ച് നിത്യാനുഷ്ഠാനങ്ങളുള്ളവരാക്കി വളർത്തിയെടുക്കാനുള്ള സഹരം, ഉടൻ ആരംഭിക്കാത്തതാൽ, ഇനിയൊരിക്കലും അത്യാവശ്യം യോഗ്യതകളുള്ള ആചാര്യന്മാരെ ലഭിക്കാത്ത അവസ്ഥ വരും. ഓരോ ചൊല്ലിക്കണമെങ്കിൽ വേദം പഠിച്ചവർ തന്നെ വേണ്ടേ? അവരുടെ എണ്ണം ആപൽക്കരമാവിധം കുറഞ്ഞുപോയിരിക്കുകയാണ്. സാമവേദികളുടെ കാര്യം പറയാനുമില്ല. സ്വതവേതന്നെ, കേരളത്തിലാകെ 21 കുടുംബങ്ങളേ സാമവേദികളായിട്ടുള്ളൂ. ഇനി പാരമ്പര്യം നോക്കാതെ നെ- വേണ്ടിവന്നാൽ- ആരെയും സാമവേദം പഠിപ്പിക്കാനുള്ള തയ്യാറോടെത്തന്നെവേണം സാമവേദ ഗുരുകുലം ആരംഭിക്കാൻ. സാമാന്യധർമ്മമല്ലല്ലോ ആചാര്യർ. പാരമ്പര്യത്തിന്റെ മഹിമ തിരക്കെത്തെ ഒരിക്കലും നിഷേധിക്കാനാവില്ല. അതു കരുതി കാത്തിരുന്നാൽ സാമവേദം പഠിപ്പിക്കാൻ ആളില്ലാത്ത അവസ്ഥ വന്നാലോ? ആഭയംകൊണ്ടാണ്, പാരമ്പര്യം നോക്കേണ്ടത് പറഞ്ഞത്.

'ദ്രുവിധാനം', 'യജുർവിധാനം', 'സാമവിധാനം' മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ളവർതന്നെ ചുരുങ്ങും. അത്തരം വേദത്തിലുള്ള അപൂർവ്വ ചില പ്രധാന മന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രയോഗവും പ്രയോജനവുമാണ് ഇവയിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. കൂട്ടുകുടുംബ തകർച്ചയും ജീവിതസങ്കീർണ്ണതകളുമൂലം വിഷമതകൾ അനുഭവിക്കുന്നവർക്കുള്ള ദുഃഖങ്ങളുടെ പരിഹാരം മന്ത്രപ്രയോഗംകൊണ്ട് സാധിക്കുമെന്ന് ഇവ നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാവും.

രണ്ടുതരം ഗുരുകുലങ്ങൾ

ആചാര്യവർഗ്ഗത്തിൽ രണ്ടുതരം ഗുരുകുലങ്ങൾ അടിയന്തരമായിട്ട് ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്ന് വേദസംരക്ഷണത്തിൽ, ഒന്ന് ശാന്തിക്കാർക്ക് പരിശീലനം നൽകാൻ. ഇതിൽ ഒരാൾ,

യജുസ്, സാമം എന്നു മൂന്നു വേദങ്ങൾക്കും ഓരോ പാഠശാലവിതം മതി. ശാന്തിക്കാരെ പരിശീലിപ്പിക്കാനുള്ള ഗുരുകുലങ്ങൾ ഓരോ ജില്ലയിലും ഓരോന്നു വേണം- അങ്ങനെ ആകെ 18 ഗുരുകുലങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടാക്കണം. പഴയകാലത്ത് തർക്കവാദകരണാദിശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാൻമാത്രം 18 ഗുരുകുലങ്ങൾ- 'സഭാമാന്ദലം'- കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാർക്കുക. ഇവയിലൊക്കെത്തന്നെയും അവരോധിക്കപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപകർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുമുള്ള, വേണ്ടത്ര, താമസസൗകര്യങ്ങളും അവയെ നിലനിർത്താൻ ആവശ്യമായ ഭൂസ്വത്തുക്കളുമുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാം നാമാവശേഷമായി. ആദ്ധ്യാത്മികാചാര്യന്മാർക്കുള്ള സാമിയാർത്ഥങ്ങളും അഗ്നിഹോത്രി രക്ഷയ്ക്കുള്ള കർമ്മിമാങ്ങളുമൊക്കെ ഇതിനുംപുറമെയാണ്. ഇനിയും കാലംകളയാതെ അന്വേഷണം നടത്തിയാൽ ഗുരുകുലങ്ങൾ നടത്താനുള്ള സ്ഥലസൗകര്യം വലിയ വിഷമമൊന്നുംകൂടാതെ നമുക്കു കണ്ടുപിടിക്കാനാകും. നിലവിലുള്ള മൂന്നു സ്ഥാപനങ്ങൾ വേദഗ്രന്ഥത്തിനുള്ള ഒന്ന് പുഷ്പിപ്പെടുത്തിയാൽ മാത്രം മതി. വേദപഠനത്തിനു പൂതുതായി സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതുവയ്ക്കാം. യോഗ്യരായ ശാന്തിക്കാരെ വാർത്തെടുക്കാൻ ജില്ലതോറും ഓരോന്ന് എന്ന കണക്കിൽ പുതിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകതന്നെ വേണം.

വ്യാപകമായ പ്രചാരണത്തിലൂടെ, ഇന്നത്തെ പരിഷ്കാര പ്രകാരം കൂട്ടിക്കു മൂന്നു വയസ്സായാൽ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം എൽ.കെ.ജിയിൽ ചേർക്കുക എന്ന പതിവിനു വിധേയരാവാത്ത കൂട്ടികളായിരിക്കണം ഗുരുകുലങ്ങളിൽ ചേരുന്നവർ. ഗുരുകുലജീവിതം ആറുവയസ്സിനുശേഷം ആരംഭിച്ചാൽ മതി. മൂന്നു വയസ്സുമുതൽ ആറുവയസ്സുവരെയുള്ള കാലത്ത്, എഴുത്തും വായനയും മാത്രമല്ല, അത്യാവശ്യം പ്രാഥമിക സംസ്കൃതപാഠങ്ങളും അവർക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കണം. ഗുരുകുലത്തിൽ ചേർത്തുകഴിഞ്ഞാൽ, ഉടനെ ഓപ്പൺ സ്കൂൾ സ്കീം പ്രകാരം സകാര്യവിദ്യാർത്ഥികളായിട്ട് 3-5 ക്ലാസുകളിൽ (സ്കൂളിൽ പഠിക്കാത്തതെന്ന) പരീക്ഷയ്ക്കിരിക്കാൻ അരങ്ങൊരുക്കിക്കൊണ്ട്, ഏതെങ്കിലും സ്കൂളിൽ പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണം. കാലോചിതങ്ങളായ സ്മാരന്ത സംസ്കാരങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യാൻ വേണ്ടത്ര സൗകര്യം ഗുരുകുലത്തിലുണ്ടായേ മതിയാവൂ. സന്ധ്യാവന്ദനാദികളായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ചിട്ടയായിട്ട് ചെയ്യിക്കുകയും വേണം.

വേദപാഠശാലയിൽ ആറുകൊല്ലത്തെ വേദപഠനംകൊണ്ട് സംഹിത ഹൃദിസ്ഥവും മുഖസ്ഥവും മാക്കലും, പദപാഠവും വേദവികൃതികളും പഠിക്കലും കഴിഞ്ഞാൽ, തുടർന്ന് നാലുകൊല്ലംകൊണ്ട് 1. ജ്യോതിഷം, 2. തച്ചശാസ്ത്രം, 3. ആയുർവ്വേദം ഈ മൂന്നു പരമ്പരാഗതശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ സാമാന്യജ്ഞാനം വളർത്തിയെടുക്കാം. അങ്ങനെ പത്തുകൊല്ലത്തെ ഗുരുകുലവാസംകൊണ്ട് വേദവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അതതു വേദത്തിനുപുറമെ ലോകർക്കുപകാരമുള്ള

ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രാചീനശാസ്ത്രവും സായത്തമായിത്തീരും. സ്വതന്ത്രമായി, മാന്യമായി, ജീവിക്കാനുള്ള ചുറ്റുപാടുണ്ടാവും.

സ്കൂൾപരീക്ഷകൾ

ഇതിനിടെ മൂന്നുമാസത്തെ പരിശ്രമംകൊണ്ട് മൂന്നാം ക്ലാസിലെയും ആറുമാസത്തെ പരിശ്രമംകൊണ്ട് അഞ്ചാംക്ലാസിലെയും ഒമ്പതുമാസത്തെ പരിശ്രമംകൊണ്ട് എട്ടാംക്ലാസിലെയും ഒരു കൊല്ലത്തെ പ്രയത്നംകൊണ്ട് പത്താംക്ലാസിലെ (മെട്രിക്കുലേഷൻ- സി.ബി.എസ്.ഇ സീലബസ്) പരീക്ഷകളെഴുതി വിജയിക്കാം. സൗജന്യ ട്യൂഷനുള്ള സംവിധാനവും ഗുരുകുലത്തിലൊരുക്കണം. സാധാരണ സ്കൂളിൽപോകുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ട നിലവാരത്തോടെത്തന്നെ ഈ ഗുരുകുല വിദ്യാർത്ഥികൾ പരീക്ഷകളിൽ വിജയിക്കുമെന്നുറപ്പിക്കാം. താല്പര്യമുള്ള കുട്ടികൾക്ക് ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സൗജന്യസംവിധാനവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇതിന് സ്പോൺസർമാരെ നേരത്തേതന്നെ കണ്ടെത്തുകയും വേണം. ഓരോ മറക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടത്ര നമസ്കാരം എന്നും നിർബന്ധമായിട്ട് ചെയ്യുന്നവർക്കു മാത്രമേ വിദ്യാഭ്യാസാനുകൂല്യങ്ങൾ കൊടുക്കാവൂ.

ശാന്തിക്കാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന ഗുരുകുലങ്ങളിൽ അതതു വേദത്തിന്റെ സ്വരസ്ഥാനങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുകമാത്രമേ വേണ്ടൂ. ഉച്ചാരണശുദ്ധി നിർബന്ധം. പ്രധാനപ്പെട്ട സ്വകൃതങ്ങളെല്ലാം പഠിപ്പിരിക്കണം. പിന്നീട് ഹോമാദികളും പുജാദികളും പഠിപ്പിക്കാം. ഇതെല്ലാം നാലുകൊല്ലംകൊണ്ടു തീരും. തുടർന്നുള്ള ആറുകൊല്ലംകൊണ്ട് വേദവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പറഞ്ഞ ശാസ്ത്രങ്ങൾതന്നെ കൂടുതൽ നിഷ്കർഷയായിട്ട് പഠിപ്പിക്കാം. ഈ വിദ്യാർത്ഥികളിൽനിന്നും മെട്രിക്കുലേഷനു പ്രശസ്ത വിജയം നേടുന്നവർക്ക്, താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ കലാശാലാപഠനത്തിനുള്ള സൗജന്യസംവിധാനമേർപ്പെടുത്താം.

മന്ത്രശക്തിയുടെ ഗുണഫലം എല്ലാവർക്കും ലഭ്യമാക്കാൻ ആവശ്യമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. കാലംകൊണ്ട് ആവക അനുഷ്ഠാനങ്ങളുള്ള ആരുംതന്നെ ഇന്നില്ലാത്ത സ്ഥിതിയായി. യാഥാസ്ഥിതികമായ ചുറ്റുപാടിൽ ഇനിച്ചുവളരാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായ ഈ യുളളവർപോലും, വിശേഷാൽ അനുഷ്ഠാനങ്ങളെപ്പറ്റി ബോധവാനാകുന്നത് അടുത്തകാലത്തു മാത്രമാണ്. ഈ ദുഃസ്ഥിതി മാറണം. ശാന്തിക്കാർക്കും തന്ത്രിമാർക്കും നിത്യാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ നിഷ്കർഷ വേണം. കർമ്മഫലവും നാട്ടുകാർക്കെല്ലാം കിട്ടുമാറാക്കണം. അതു സാധിക്കണമെങ്കിൽ ഉടൻ ഗുരുകുലങ്ങളാർജിച്ചേ പറ്റൂ.

ഇതേ ഗുരുകുലങ്ങളിൽത്തന്നെ പ്രാഥമികപട്ടത്തിൽ ഒരു കൊല്ലത്തേയും മൂന്നുകൊല്ലത്തേയും ഒക്കെ പ്രാസക്തകാല കോഴ്സുകളും നടത്താം. ആസ്തിക ജനത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു കണ്ണുതുറക്കാൻ കാലം വൈകി

ജനറൽ ചെമ്പളം ചത്താൻകൂടം

പാകിസ്ഥാൻ വടക്കൻ കൊറിയയ്ക്ക് ആണവായുധരഹസ്യങ്ങൾ കൈയയച്ച് കൈമാറുകയാണല്ലോ. ഇനിയും ഈ പണി തുടർന്നാൽ ആയത് പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുമെന്ന് അമേരിക്കൻ സ്പെഷ്യൽ സെക്രട്ടറി ജനറൽ കോളിൻ പവൽ എന്ന പുറന്തോഴി പാകിസ്ഥാൻ പ്രസിഡന്റ് ജനറൽ മുഷറഫിനെ മുന്നറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

സത്യത്തിൽ ഇതേപ്പറ്റി എന്താണ് നടക്കുന്നത് എന്നറിയാൻ ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ സ്റ്റാഫിലെ ജനറൽ ജർമ്മൻ ചാത്തൻസിനെ ജനറൽ കോളിൻ പവലുമായി നാലുവാക്ക് പറഞ്ഞ് ഞങ്ങൾക്ക് തിരികെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻ വിട്ടു. രണ്ടു കറുവന്മാരും കൂലിപ്പട്ടാളക്കാരുമാണല്ലോ.

പവൽ മെക്സിക്കോയ്ക്ക് പോകുന്ന വഴിക്കാണ് ചാത്തൻസി അയാളുടെ ചെവിക്ക് കയറി പിടിച്ചത്.

ജനറൽ പവൽ പറഞ്ഞു: -ഡാ, രാജ്കോരിമകൻ ചാത്തൻസി, വടക്കൻ കൊറിയയ്ക്ക് ആണവരഹസ്യങ്ങൾ വിറ്റാൽ, ആയത് അമേരിക്ക കണ്ടു പിടിച്ചാൽ, അതൊരു ഗഡുവാകുമെന്നും സത്യപ്രണിക്ക് പ്രത്യാഘാതങ്ങളുണ്ടാവുമെന്നും പാകിസ്താനറിയാം.

ജനറൽ ജർമ്മൻ ചാത്തൻസി ചോദിച്ചു: -അതെങ്ങനെ അളിയാ?

-ബ്ലാക്കിലെ വ്യാപാരത്തിന്റെ വിശദാംശം ഞാൻ പറയില്ല. നീ എന്നെ കൊന്നോ. എന്റെ പിണം ശേഷിച്ചെന്നു വരൂ.

-എങ്കിലും നിനക്കറിയാവുന്നത് പറ. പവറും പത്രാസ്യം കൈയിൽ വയ്.

-അത്തരം ഇടപാടുകളുമായി വടക്കൻ കൊറിയയും തങ്ങളും തമ്മിൽ ഒരു കരാറുമില്ലെന്ന് പാകിസ്ഥാൻ ഞ

ങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പു തന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ പറയു. അതിൽക്കവിഞ്ഞൊന്നും പവലുന്റേറ്റി പറയത്തില്ല. നീ ആലപ്പുഴക്കാരെങ്കിൽ എന്റെ ജന്മദേശം തിരോന്തരമാ. അതു നീ മറക്കണ്ട. തിരുവാങ്കുറുകാരോട് മല്ലിനു വന്നവരാരും തന്നില്ലം കണ്ടു ചത്തോരല്ല.

-ആണവ കണക്കു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടാൽ എന്താവും പ്രത്യാഘാതമെന്ന് നീയ്ക്ക് പാകിസ്താനോട് പറഞ്ഞാ?

-ഇല്ല. അതിന് വേറൊരു നോക്ക്. ഓൻ ഞങ്ങളുടെ നിതാന്ത നിരീക്ഷണത്തിലാണെന്ന് ഞാൻ തുക്കട ജനറൽ മുഷറഫിനോട് മുഖത്തടിച്ചാതിരി പറഞ്ഞെന്ന് വേണച്ചാൽ എഴുതിക്കോ.

-അപ്പോൾ അവൻ എന്തു പറഞ്ഞു?

-വടക്കൻ കൊറിയ പോയിട്ട് തെക്കൻ കൊറിയയ്ക്കു പോലും തങ്ങൾ എന്തുമേതും കൊടുക്കുകയോ മേടിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും ചെയ്യുകില്ലെന്നും പറഞ്ഞു.

-അമ്പട!

-പക്ഷേ, എന്തെങ്കിലും നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആയത് അനർഹവും അനവസരത്തിലുള്ളതുമായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഓനോട് പറഞ്ഞു.

-വെട്ടൊന്ന് മുറി രണ്ട്!

-അതൊന്നുകൂടി പറ. തന്നെയുമല്ല, പരസ്പരം തമ്മിൽ കാണുവോഴും കത്ത്, കമ്പി, ടെലിഫോൺ, ഉപഗ്രഹം വഴി സംസാരിക്കുമ്പോഴും ഞങ്ങൾ വേറൊന്നുമല്ല രണ്ടുവാക്ക് പാക പതിവ്.

-നിന്റെ രാജ്യത്തെ നിയമം എന്തു പറയുന്നു?

-സമ്പൂർണ്ണ യൂറേനിയത്തിന്റെ സാങ്കേതികവിദ്യ ഒരു രാജ്യം വേറൊന്നിന് വിൽക്കണമെങ്കിൽ അതിന്

ഞങ്ങളുടെ മുൻകൂർ സമ്മതം വേണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് മറ്റേ കക്ഷിയെ തല്ലി മറ്റേ കൂട്ടത്തിലാക്കാം.

-ഈ നിയമം ഇതുവരെ ആരും ലംഘിച്ചിട്ടില്ലേ?

-1994-ൽ ഞങ്ങൾ ഒപ്പുവച്ച ഒരു കരാറിനു വിപരീതമായി തങ്ങൾ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ യൂറേനിയം പദ്ധതി നടപ്പാക്കിയതായി ഉത്തരകൊറിയ പറഞ്ഞു. സത്യം പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഞങ്ങൾ അവർക്ക് മാപ്പം കൊടുത്തു.

-ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെന്ത്?

-ആണവസംബന്ധിതമായി ഫയലിൽ കാണത്തക്കവണ്ണം കുറുമൊന്നും പാകിസ്താൻ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണ് ഉത്തരകൊറിയയിൽ നിന്ന് എനിക്കു കിട്ടിവരുന്ന റിപ്പോർട്ടുകൾ.

-ഭൂതകാലവിശേഷമോ?

-അമേരിക്കൻ കോൺഗ്രസ് പരിഗണിക്കേണ്ടതായ ദുഷ്പ്രയോജനമൊന്നും കഴിഞ്ഞ ഒരു വ്യാഴവട്ടമായി പാകിസ്താനോ വടക്കൻകൊറിയയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.

-രാജ്യം മാറിയാണെങ്കിലും ഒരു ചോദ്യം കൂടി.

-ഷൂട്ട്!

-സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ കാലത്തെ പഞ്ചനക്ഷത്രക്കോടി അവിടെ പട്ടാളത്തിനിടയ്ക്ക് വീണ്ടും പാവുന്നതിന്റെ രഹസ്യമെന്ത്?

-അതു വിട്ടുകൂട്ട്. മുകളിൽ നട്ട കൊടിയും കൊടിയും എന്നാണ് സ്ലോകം.

കിഴക്കും

പിന്നെ ഞാൻ കൃഷ്ണനെക്കണ്ടൻ
ബോധിതൻ ചോട്ടിലേകനായ്
നിദ്രാധ്വാന നിർമ്മുക്തം
ജീവദുഃഖ നിവാരണം.

പിന്നെ ഞാൻ ബുദ്ധനെക്കണ്ടൻ
ബെൽപ്പേരിൻ തൊഴുത്തിലും
ഉണ്ണിയായ്പ്പൂഞ്ചിരിക്കുന്നു
പൂണുകാരുണ്യതാരകം.

പിന്നെ ഞാൻ യേശുവെക്കണ്ടൻ
മെക്കയിൽ ഹാ മെദിനയിൽ
ഉറയിൽനിന്നുമുന്നിട്ടു-
മസിതൻ വജ്രവായ്ത്തല.

പിന്നെ ഞാൻ നബിയെക്കണ്ടൻ
രാമകൃഷ്ണന്റെ ശിഷ്യനിൽ,
കർമ്മചന്ദ്രനിൽ, ഹാ നമ്മിൽ,
സമസ്ത ഭുവനത്തിലും!

പിന്നെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു
കൃഷ്ണബീജാക്ഷരത്തിൽനി-
ന്നല്ലിയുള്ളിൽ ഇലിക്കുന്ന
വിശ്വരൂപ സുന്ദരഗണം!

തുളവീഴുന്ന ജീവന്റെ
കുഴലിൽനിന്നു പാട്ടുമി-
പ്രണവത്തിൻ വേരമല്ലോ
ശരണത്രയമത്രവും.

സുയോധനാധർപ്പത്തിൽ
പ്രശമത്തിന്റെ വർഷമായ്
ചൊരിഞ്ഞൊരാകാന്നാ-
മേഗവിൻ സുവിശേഷം.

പാർത്ഥസാമന്തയായ്ക്കത്തി-
പ്പടയും സഹോദരിയിൽ
കർമ്മവൈഭവിയായ്പ്പൊന്നും
ഗീതയെ നബിതൻശ്രുതി.

പിന്നെ ഞാൻ കൃഷ്ണനെക്കണ്ടൻ
പള്ളിയിൽ, അമ്പലത്തിലും.
പാഞ്ചജന്യം മുഴങ്ങുന്നു-
ണ്ടക്ഷരത്തിലഹത്തിലും.

രേഖ

പ്രണയം പുത്തലയുന്ന ഉഷഃസന്ധ്യകൾ
കൊഴിഞ്ഞുവിണ്ണു;
മുക്കുറ്റിക്കും മുത്തങ്ങയ്ക്കും
ചാക്കാല;
അരയാൽത്തറയിലെ മാൻകണ്ണിൽ
അമ്പിന്റെ അമൃതചുംബനം
നടന്നുനടന്നു കൂഴഞ്ഞ പാദം കഴുകാൻ
തിളച്ച സ്വപ്നങ്ങളും
നിലിച്ച കണ്ണിരും;
തിനാമ്പുകൾ നക്കിത്തൊർത്തിയത്
തിരാത്ത ദാഹത്തെ, ദാനത്തെ
തിരവ്വം തിരയുമില്ലാത്ത
ഏതോ സാഗരത്തെ;
അനന്തതേ! ഞാനലിയുന്നു നിന്നിൽ
മറ്റുള്ളതെല്ലാം കരടാണു കാൺക.

കൊള്ളാം

കൊള്ളാം; ചിത കെട്ടടങ്ങിയിട്ടും പിട-
യുന്നു നാഡിവിപ്ലവകേന്ദ്രം; വഹിക്കുവ-
തെന്ത്? - സ്വപ്നങ്ങളും കണ്ണുനീരും; കാല-
മിറിയം നീങ്ങട്ടെ; ഞാനശരീരിയായ്
കണ്ടുകൊള്ളട്ടേ കടും സത്യബന്ധിത-
സ്വപ്നങ്ങളെ; നഗ്നതയെപ്പോലെയും.
എന്നിലാവേശിക്കവേണം തുടർബാധ-
ബന്ധുരായിക ജീവിതകേളികൾ.
ഇല്ലില്ലാപനിഷത്സാരങ്ങൾ; വേദങ്ങൾ
ചൊല്ലുവോരും വെടിഞ്ഞുള്ളതാം സാരമകം.
നന്നേ നിറഞ്ഞിരിപ്പൂ; ദഹിക്കാത്തതെ-
ന്തിന്നിയുമില്ലാതെവസാർവ്വകപേടകം!

ഇല്ല, പോയില്ലധികാരവണ്ണങ്ങളിൽ
ചെന്നുവീണാദർശദാസ്യം കൂടയുവാൻ
ഇല്ല, പോയില്ല ഞാൻ; വന്നതുമില്ലാരു-
മെന്നടുക്കൽ പൂഷ്പഹാരവും ചെണ്ടുമായി!
കാലം പിടഞ്ഞുകരഞ്ഞ സത്യങ്ങളിൽ
വേരോടിനിന്ന മനസ്സാക്ഷി; പാട്ടുവാ-
നാരുമില്ലാരുമെൻ വാങ്മയമാർമാവു
നീവിക്കരയും കരിങ്കുയിലെന്നിയേ.
ഞാൻ, ഇതാ ഞാൻ, ദഹിപ്പിക്ക നി കാലമേ,
ഈ മൃഗ്മയത്തെ; ദഹിക്കില്ല ചേതന;
ആളുമഗ്നിവലയത്തെ ഭേദിച്ചുഞാൻ
നാളെയ്ക്കുപാടും നവമാനവിയത്!

ഇനാലയ്ക്കപ്പുറത്തെ പകലിൽ പൊളുന്ന ഓളങ്ങളിലൂടെ അധികനേരം നോക്കിയിരിക്കാനായില്ല. അപ്പോഴേക്കും വിശ്വൻ നന്നായി വിറയർത്തു. ഓർമ്മകൾ അവസാനത്തെ ഇ.സി.റ്റിയിൽ ചെന്നുനിൽക്കുന്നു. ഇരുചെമ്പിയിലും ഉഷ്ണത്തിന്റെ കുട്പൊട്ടിച്ചിമന്നൽപ്പിണയുകൾ പൂഴിക്കളപ്പോലെ പൂളഞ്ഞു. വിശ്വൻ കിതച്ചു. ഈശ്വര... ഇപ്പോൾ തൊട്ടുമുന്നിൽ റോഡ് നിൽക്കുന്നു. ഡോക്ടർ എന്ന വിളിക്കാൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കില്ല. റോഡ് പറഞ്ഞു: എണിക്കണ്ട... കിടന്നോളൂ...

എന്നിട്ടും എണീറ്റു. വേണ്ട... എനിക്കു പോണം... ഒരു നിമിഷമെങ്കിൽ ഒരു നിമിഷം മുഖം... ഷോക്കുമിൾ നിന്നിറങ്ങുമ്പോൾ റോഡ് പതുക്കെ വിശ്വനെ താങ്ങി.

എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും റോഡിന്റെ മുഖം കണ്ണിൽ നിന്നു. മാഞ്ഞുപോയി. വിശ്വൻ കണ്ണടച്ചിരുന്നു. എന്തിനപ്പോൾ അതൊക്കെ ഓർക്കുന്നു... വിശ്വൻ വിർപ്പമുട്ടി. തൊട്ടുമുന്നിലിരുന്ന കമ്പ്യൂട്ടർ സ്ക്രീനിനിലേക്കു നോക്കി വിശ്വൻ മിഴിച്ചിരുന്നു. ഈ ഇത്തുവിനെ എങ്ങനെയാണ് പ്രവർത്തിപ്പിക്കേണ്ടത് എന്നോർക്കുകയായിരുന്നു വിശ്വൻ. അതിനിടയ്ക്കാണ്...

ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന നിർമ്മലയുടെ കസേര കണ്ടപ്പോൾ വിശ്വൻ ഓർത്തു. നിർമ്മലയുടെ കൂട്ടിക്ക് ദേവമായിട്ടുണ്ടാകില്ല. രണ്ടുമുന്നൂറുവസരമായി നിർമ്മല ഓഫീസിൽ വന്നിട്ട്. രാവിലെ കയറുവന്നപ്പോൾ മാനേജർ ആരോടുന്നില്ലാതെ ചോദിക്കുന്നത് കേട്ടു: പ്രശ്നങ്ങളൊക്കെ തീർന്നിട്ട് എന്നാ ഇവരിനി ഓഫീസിൽ വരിക?

ആരും മിണ്ടിയില്ല. പേരെടുത്തുപറയാൻ ഒരാൾക്കുമില്ലാത്ത കൂട്ടിയുമായി നിർമ്മല ജീവിതം അടിയായിത്തീർക്കുന്നു എന്ന് ഇന്നലെയാണ് വിശ്വൻ അറിഞ്ഞത്. മുന്നുകൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഈ ഓഫീസിൽ എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനും യന്ത്രവും ഒരുപോലെ മാറി. ഒക്കെ തീർത്തും അപരിചിതമായി തോന്നി വിശ്വൻ. പെട്ടെന്ന് ഉഷ്ണിച്ചു. വിശ്വൻ ഭയന്നു. റോഡ് പറഞ്ഞിരുന്നു. പെർസിസ്റ്റൻ്റായി അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ഒരു ഫീലിങ് തോന്നിയാൽ നേരെ ഇങ്ങോട്ട് പോരു.

കമ്പ്യൂട്ടറിൽ നോക്കാതെ വിശ്വൻ ലഡ്ജറുകൾ എടുത്തു നിവർത്തി. മുന്നുകൊല്ലം മുമ്പ് ഈ ലഡ്ജറിൽ അവസാനം എഴുതിയത് വിശ്വനാണ്. ചെൽപാർക്കിന്റെ മങ്ങിയ നിറത്തിൽ വടി വൊത്ത അക്കങ്ങൾ. വിശ്വൻ ആപ്പോഴത്തോടെ നോക്കി. അവസാനത്തെ എൻട്രിയുടെ കീഴെ വിശ്വൻ ഇനിഷ്യൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിശ്വൻ അതുപോലെ ഇനിഷ്യൽ ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു. ഒരു പേജ് മുഴുവൻ കുത്തിനിറച്ചിട്ടും ശരിയാവുന്നില്ല. പാടേ മാറിപ്പോയ സ്വന്തം കൈയൊപ്പ് നോക്കിയിരിക്കെ പിന്നെയും ഉഷ്ണിച്ചു വിശ്വൻ.

ഒന്നും ഓർക്കാതെ വിശ്വൻ അതിവേഗം ലഡ്ജറിൽ കണക്കുകൾ നിറച്ചു. ഒരു ബിന്ദുവിൽ നിന്ന് പരസഹസ്രം റജങ്ങൾ വിരിയുന്നത് വിശ്വൻ

ഭ്രാന്തമാരുടെ ഭ്രാന്ത

ആവേശത്തോടെ നോക്കി. സെല്ലിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന നാളുകളിൽ കണ്ണുകൾക്കുള്ളിൽ ഇതുപോലെ വെളിച്ചത്തിന്റെ അമിട്ടുകൾ പൊട്ടിവിരിയുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

സർഗ്ഗേന്മേന്മസ് കൊണ്ടുചെല്ലാൻ പറഞ്ഞു മാനേജർ...

ആരാണ് മുന്നിൽ വന്നു നിന്നതെന്ന് നോക്കിയില്ല. തടിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ കൈയിലും കക്ഷത്തുമായി വിശ്വൻ എണീറ്റു. മാനേജറുടെ മുറിയിലേക്ക് കയറാൻ എന്നും ഭയമാണ് വിശ്വൻ. ഓർക്കാപ്പുറത്ത് ഒരു പുലിയുടെ മുമ്പിൽ അകപ്പെട്ടതുപോലെ തോന്നും.

കുറിഞ്ഞ ശിരസ്സുമായി വിശ്വൻ കാബിനിലേക്ക് ചെന്നു. മാനേജർ ഡിക്റ്റേഷൻ കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. മേശപ്പുറത്തേക്ക് കമിഴ്ന്നിരുന്ന് എഴുതിയെടുക്കുന്ന റീനയെ നോക്കി വിശ്വൻ നിന്നു. ലഡ്ജറുകൾ ഒന്നൊന്നായി മേശപ്പുറത്ത് വച്ചപ്പോൾ അതിൽനിന്നുയർന്ന പൊടിയിൽ ശ്വാസം തടഞ്ഞ് മാനേജർ ചുമച്ചു. ഡിക്റ്റേഷന്റെ ഒഴുക്ക് നിലച്ചു.

എന്തായിത്? മാനേജറുടെ ചുമ നിലയ്ക്കുന്നില്ല.

ഓഗ്... മാനേജർ ദേഷ്യത്തിലല്ല. വിശ്വൻ ശ്വാസം നേരെയായി.

സർഗ്ഗേന്മേന്മസാണ് സർ... വിശ്വൻ അഭിമാനത്തോടെ പറഞ്ഞു... എല്ലാം അപ്റ്റുഡേറാണ്.

മാനേജർ കസേരയിലേക്ക് ചാഞ്ഞിരുന്ന് കണ്ണടയുരി. വിശ്വനെ അടിച്ചിട്ട് നോക്കി. റീന ചിരിയടക്കാൻ പാടുപെടുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ വിശ്വൻ ശ്വാസമൊതുക്കി നിന്നു.

എന്തു സർഗ്ഗേന്മേന്മസ്? അപ്റ്റുഡേറാണ് സർ.

ഇതാണോ സർഗ്ഗേന്മേന്മസ്?

മാനേജർ പെട്ടെന്ന് ലഡ്ജറുകൾ തള്ളിത്താഴെയിട്ടു. മാനേജറുടെ മുഖത്ത് കോപം ജ്വലിക്കുന്നത് വിശ്വൻ മിഴിവോടെ കണ്ടു.

മുന്നുകൊല്ലത്തെ ഫിഗ്ഷേസ് താൻ വിഴുങ്ങിയോ?

വിശ്വൻ അമ്പരന്നുനിന്നു. മുന്നുകൊല്ലത്തെ ഫിഗ്ഷേസ്... അതെവിടെയാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടത്?

ചന്തം കാണാനാണോ തന്റെ മേശപ്പുറത്ത് ഒരു മെഷീൻ വച്ചിരിക്കേണ്ട. ഒന്നു സ്ക്രോൾ ചെയ്ത് സർഗ്ഗേന്മേന്മസ് എടുക്കുന്നതിനു പകരം... മാനേജർ ലാപ്ടോപ്പിൽ വിരലമർത്തി.

എ സർഗ്ഗേന്മേന്മസ് ഓഫ് ട്വന്റി ത്രീ ക്രോർ... ഒരക്കോർഡ് റൂമിൽ പൊടിപിടിച്ചു കിടന്ന ഇതൊക്കെ പെറുക്കിയെടുക്കാൻ ആരു പറഞ്ഞു തന്നോട്. ഇഡിയറ്റ്.

റീനയ്ക്ക് ചിരി നിയന്ത്രിക്കാനാവുന്നില്ല. അവൾ മുഖമുയർത്താതെ ചുണ്ടൊതുക്കി ഇരിക്കുന്നു. മാനേജർ ലാപ്ടോപ്പിൽ തിരക്കിട്ട് എന്തൊക്കെയോ ചെയ്യുന്നു. പെട്ടെന്ന് തലയുയർത്തി മാനേജർ അലറി.

ഇനി എന്താ? ഗെറ്റ് ലോസ്റ്റ് യൂ...

മാനേജർ മുഴുമിപ്പിക്കാതെ വാക്കുകൾ കടിച്ചുമർത്തി. ഇറങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ മാനേജർ മുറുമുറക്കുന്നത് കേട്ടു.

ഭ്രാന്തന്മാരെയാക്കെ പിന്നെ ജോലിക്കു വച്ചുവരെ വേണം പറയാൻ.

വിശ്വൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയില്ല. കണ്ണുകൾ നിറയുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നി.

ഇവിടെ ആദ്യം ജോലിതന്നെ ഈ മാനേജർ തന്നെയാണ്. അന്ന് പലരും പറഞ്ഞു: നോക്കിക്കോ, നല്ലൊരു എമറജൻ്റ് ചോദിക്കും. അതാ അയാള് സൈസ്.

പക്ഷേ. ഒരൊറ്റ പൈസ വാങ്ങിക്കാതെ ജോലി തന്നു. മുന്നുകൊല്ലത്തിനുശേഷം എന്തിന് ഇവിടെത്തന്നെ വന്നു എന്ന് ഇന്നാദ്യമായി വിശ്വൻ രുചത്തോടെ ഓർത്തു.

റോഡ് പറഞ്ഞിരുന്നു.

വിശ്വന്റെ പാസ്റ്റ് അറിയാത്ത ഒരു സ്ഥലമല്ലേ നല്ലത്. അതല്ല, വിശ്വൻ അവിടത്തന്നെ മതി എന്നാണെങ്കിൽ ഞാൻ പറയാം നിങ്ങൾ എ.ഡിയോട്.

നീതിക്കടന്നുവന്നത് അടിയൊഴുക്കുള്ള ഒരു മഹാനദിയായിരുന്നു. അതിശീഘ്രം മറഞ്ഞുപോകുന്ന ബോധത്തിലെവിടെയോ നിർമ്മലയുടെ മുഖം കണ്ടിരുന്നു.

കമ്പ്യൂട്ടർ സ്ക്രീനിൽ ഒരു പുലിയുടെ ചിത്രം തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. അത് ക്രൗര്യത്തോടെ വിശ്വനെ തുറിച്ചുനോക്കി. നോക്കിയിരിക്കെ വിശ്വൻ ഓർത്തു.

ഒരു പാവം പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു നിർമ്മല. ഒരുകാലത്ത് അവളെ മോഹിക്കാത്ത ഒരു പുരുഷനും ആ ഓഫീസിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരിൽ ആരാധിരിക്കാം. അവളുടെ കുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ? നിർമ്മലയോട് അതു ചോദിക്കാൻ ഒരാൾക്കും ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പലരും പലതും പറഞ്ഞു. ഈ മുന്നുകൊല്ലത്തിനിടയ്ക്കായതുകൊണ്ട് അത് താനല്ലെന്നു മാത്രം വിശ്വൻ ഉറപ്പിച്ചു.

പക്ഷയ്ക്കു കിഴെ ഇരുന്നിട്ടും വിശ്വൻ ഉഷ്ണം തോന്നി. വിശ്വൻ അസന്മതയോടെ കണ്ണടച്ചു. അപ്പോൾ തേക്കുകാരൻ കോരു പോത്തിനെ തെളിച്ച് ഇട്ടപ്പോഴാണ് പറമ്പിൽ വെള്ളം തേവി. പതിനാറ് കോല താഴ്ചയിൽനിന്ന് വെള്ളം നിറച്ച് തേക്കുകൊട്ട പൊങ്ങിവന്നു. കൊട്ടയുടെ തുമ്പിയിലൂടെ ഉഷ്ണിച്ചു കിടന്ന മണ്ണിലേക്ക് തണുത്ത വെള്ളമൊഴുക്കി. ആ വെള്ളച്ചാലിലൂടെ കിള്ളിമംഗലത്തെ ബാല്യത്തിലേക്ക് വിശ്വൻ തിരിച്ചുപോയി.

ഇട്ടപ്പോഴാണ് പറമ്പിൽ ചാല് തിരിക്കുന്നവരുടെ ഒപ്പം വിശ്വൻ നിന്നു. വല്ലപ്പോഴും വരുമ്പോഴൊക്കെ ഇട്ടപ്പോഴാണ് അമ്മയോടു പറയും.

എന്റെ പറമ്പിന്റെ കാര്യസ്ഥ ഞാൻ വിശ്വനെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുണ്ട്.

അമ്മ വെറുതെ ചിരിക്കും. ഇട്ടപ്പോഴാണ് തിരിഞ്ഞുനടക്കുമ്പോൾ അമ്മ പതുക്കെ പറയും.

അവടിവിടി. അലഞ്ഞുനടക്കാണ്ട് പോയിരുന്ന് പറിക്ക് നീയ്. അയാളോട് വല്ലോ അടുപ്പം വേണ്ട. അറുത്ത കൈയ്ക്ക് ഉപ്പുതേയ്ക്കാത്ത ദുഷ്ടൻ.

മുത്തശ്ശിയും അതുതന്നെ പറഞ്ഞെങ്കിലും വിശ്വൻ അങ്ങനെ തോന്നിയില്ല. ഇട്ടപ്പോഴാണ് കാര്യസ്ഥൻ കണ്ടരുട്ടി വരെ വിശ്വന്റെ മേൽക്കോയ്മ അംഗീകരിച്ചതാണ്. പ്രൈമറി ക്ലാസ്സിലെ പ്രായത്തിൽ നാളികേരത്തിന്റെയും അടയ്ക്കയുടെയും കണക്ക് സൂക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ താൻ പെട്ടെന്ന് മുതിർന്നതുപോലെ വിശ്വൻ തോന്നി. അമ്മയും മുത്തശ്ശിയും കാണാതെ വിശ്വൻ ഇട്ടപ്പോഴാണ് പിന്നാലെ ആ വലിയ തൊടി മുഴുവൻ നടന്നു. തേക്കുകയറിയിരുന്ന കോരു വരെ വിശ്വനെ കണ്ടപ്പോൾ എണീറ്റുനിന്ന് തൊഴുതു. മുന്നിൽ ഇട്ടപ്പോഴാണ് നടക്കുന്നത് വിശ്വൻ അപ്പോൾ മറന്നു. തുമ്പിയിലെ വെള്ളത്തിന്റെ ശാന്തമായ ഒഴുക്ക് മാത്രം കണ്ടു.

കണ്ടരുട്ടി പുതിയ മോട്ടോർ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ കോരു കരയുമെന്നാണ് വിശ്വൻ വിചാരിച്ചത്. കോരുവിനെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ രണ്ടു വാക്കും കരുതിവച്ചിരുന്നു. മോട്ടോർ ഫിറ്റ് ചെയ്ത് ഓണാക്കിയപ്പോൾ, വളഞ്ഞുനിന്ന കുഴലിലൂടെ പുറത്തുചാടിയ വെള്ളത്തിന് ഒരുക്രമിയുടെ ക്രൗര്യമുണ്ടായിരുന്നു. കോരു പറഞ്ഞു: പോത്തിന്റെ പിന്നാലെ നടന്ന് ഇനി നടൂ ഒടിയില്ലല്ലോ. ഇതന്നെ നന്നായത് കമ്മാളേ.

അന്ന് വൈകിട്ട് കണ്ടരുട്ടി കോരുവിന് കുലി കൊടുത്തില്ല. കോരു ചോദിച്ചതുമില്ല. മോട്ടോർ ഓഫാക്കി, കുഴലിലൂടെ വന്ന ബാക്കി വെള്ളത്തിൽ കൈയും മുഖവും കഴുകി ഒന്നു രണ്ട് ഉണക്കപ്പാളയും പെറുക്കി പോരുമ്പോൾ കോരു പറഞ്ഞു.

ഇനിപ്പോ ദിവസക്കൂലി ഒന്നാവില്ല കാര്യസ്ഥൻ കൂട്ടേ... മാസാവസാനം ശമ്പളം.

മോട്ടോറിന്റെ പണിക്ക് മാസശമ്പളം തന്നെയാണ് വേണ്ടതെന്ന് വിശ്വനും തോന്നി. ദിവസവും മോട്ടോർ ഓണാക്കലും ഓഫാക്കലും മാത്രമായി കോരുവിന്റെ പണി. മോട്ടോർ ഓൺ ചെയ്തുവച്ച്

കോരു മലർന്നുകിടന്ന് ബീഡി വലിക്കും. കുറച്ചു നേരം എന്തെങ്കിലും മുളിപ്പാട്ട് പാടും. എനിട്ട് ഉറങ്ങും. ഉണർന്ന് വീണ്ടും ഒരു ബീഡി കത്തിച്ച് പല്ലുകൾക്കിടയിൽ കടിച്ചുപിടിച്ച് കോരു മോട്ടോർ ഓഫാക്കും. മാസാവസാനം ഇട്ടപ്പോഴാണ് വന്നു. കോരു നിൽക്കെ കണ്ടരുട്ടിയോട് ചോദിച്ചു.

ഇവനെ ഇതുവരെ പറഞ്ഞുവിട്ടില്ലേ? അവന് വേറെ പണിയൊന്നും വേണ്ടാന്ന് തോന്നുന്നു... കണ്ടരുട്ടി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു... എല്ലാ ദിവസവും ഇവിടെ വന്ന് കെടക്കും.

പണി കൂലി ഒന്നുല്ലാതെ എങ്ങനാ നെന്റെ കുടുംബം പൊലരണ? കെട്ടോള നയിച്ചോണ്ട് വരണത് തിന്ന് മടി പിടിച്ചുണ്ടാവൂ. അവന്.

ഇട്ടപ്പോഴാണ് പറഞ്ഞപ്പോൾ കോരു അങ്ങാതെ നിന്നു. ഒരക്ഷരം മിണ്ടിയില്ല. കോരുവിന്റെ കണ്ണുകളിൽ രുചത്തിനും മേലെ എന്താണ് നീഴലിക്കുന്നതെന്ന് വിശ്വൻ മനസ്സിലായില്ല.

അന്നു രാത്രി, കടിച്ചുപിടിച്ച് ബീഡിയോടെ കോരു മോട്ടോറിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു നിന്നു. രാവിലെ കണ്ടരുട്ടി വന്ന് മോട്ടോർ ഓഫാക്കുമ്പോഴേക്കും കോരുവിനോടൊപ്പം മോട്ടോറും കത്തിത്തീർന്നിരുന്നു. ആ മാസാവസാനം ഇട്ടപ്പോഴാണ് വന്നപ്പോൾ ഒരു കാര്യസ്ഥന്റെ ചുമതലാബോധത്തോടെ വിശ്വൻ ചോദിച്ചു:

കോരുന്റെ വീട്ടിലെ സ്ഥിതി വല്ല കഷ്ടം. എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കണം. എന്താ?

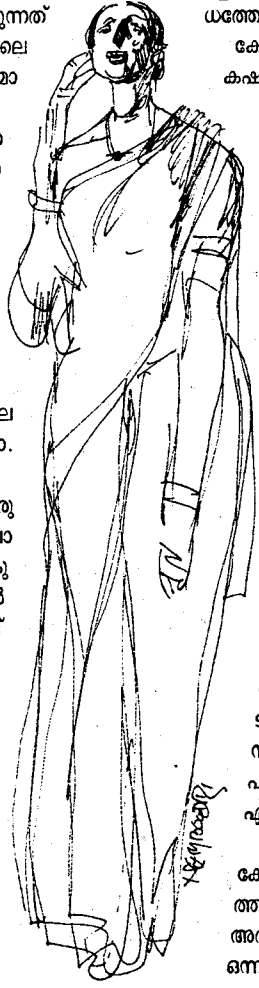
ഓരിച്ച കാര്യങ്ങളുണ്ടെന്നെങ്കിലും ഞെ പോയിരുന്ന് വല്ലതും പഠിക്കാൻ നോക്കട്ടെ ചെക്കാ.

കണ്ടരുട്ടിയുടെ തോളിൽ പിടിച്ച് എന്തോ സ്വകാര്യം പറഞ്ഞ് ഇട്ടപ്പോഴാണ് നടന്നുപോയി.

വിശ്വൻ ഉഷ്ണം തോന്നി. അയാൾ പെട്ടെന്ന് എണീറ്റു.

തല കുനിച്ചു പുറത്തേക്കിറങ്ങി. വെയിൽ പുളയുന്ന റോഡിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ വിശ്വൻ മാനേജറുടെ വാക്കുകൾ ഓർമ്മ വന്നു. അപ്പോൾ വിശ്വൻ സ്വയം ചോദിച്ചു. ആർക്കാണ് ഭ്രാന്ത? കഴിഞ്ഞ മുന്നുകൊല്ലം കത്തുന്ന വിശപ്പു മാത്രമേ അറിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. വിശപ്പു മാത്രം നിറഞ്ഞ ഒരു ലോകം... ആർക്കാണ് ഭ്രാന്ത? പഴയ ഒരു നാടകത്തിലെ വരികളാണ് ഓർമ്മ വരുന്നത്... ഭ്രാന്തുള്ളവർ ഭ്രാന്തില്ല എന്നു പറയും. അപ്പോൾ ഭ്രാന്തില്ലാത്തവർ എന്തു പറയും?

നിർമ്മലയുടെ വീടിനു മുന്നിൽ. കോളിങ്ങ്ബെൽ അടിച്ചു വിശ്വൻ കാത്തുനിന്നു. വാതിൽ തുറന്ന് നിർമ്മല അതിശയത്തോടെ നോക്കി. വിശ്വൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ അകത്തു കയറി. കട്ടി

ലിൽ കിടക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ അടുത്തിരുന്നു. കുട്ടിയുടെ നെറ്റിയിൽ ഒരു തുണി നനച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. തൊട്ടപ്പോൾ നല്ല ചൂട്.

ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടോയില്ലേ? നിർമ്മല ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിൽക്കുന്നു.

സെല്ലിലെ തണുത്ത തറയിൽ കിടന്ന് തനിക്കു ഇടയ്ക്കിടെ പനിവരുമായിരുന്നെന്ന് വിശ്വൻ ഓർത്തു. കുട്ടി ഇടയ്ക്കിടെ ഞെട്ടുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ വിശ്വൻ പറഞ്ഞു: ഡോക്ടറെ കാണിക്കണം. ഞാനൊരു വണ്ടി വിളിക്കട്ടെ.

വിശ്വൻ നിർമ്മലയെ നോക്കാതെ പുറത്തിറങ്ങി. വേണ്ടെന്ന് പറയാനാവാത്തവിധം അവൾ തളർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് വിശ്വനു തോന്നി. മൂന്നു കൊല്ലം മുമ്പ് കാണുമ്പോൾ അവൾ എന്തു സുന്ദരിയായിരുന്നുവെന്ന് അയാൾ ഓർത്തു. അന്നൊക്കെ വാക്കിന് വാക്കിന് നിർമ്മല വെറുതെ ചിരിക്കും. അവളുടെ മുഖത്തെ ചിരി കെടുത്തിയത് ആരാണ്? ഇന്നവൾ ഒരു ഭാരം പോലെ ചുമക്കുന്ന ഈ കുഞ്ഞോ, അതോ...

കുട്ടിയെ പരിശോധിച്ച് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ഇത്രേം ദിവസം എന്തു ചെയ്യുകയായിരുന്നു? സ്വന്തം കുട്ടിടെ കാര്യത്തിൽ രണ്ടാൾക്കും ഇത്രേം ശ്രദ്ധയില്ലാന്ന് പറഞ്ഞു. കുട്ടിയെ അധിർഘ്നം ചെയ്തു. അധിഷ്ഠിത കടലാസ്സുകളിലൊക്കെ കൗണ്ടറിലിരുന്ന് പെൺകുട്ടി വിശ്വന്റെ പേരെഴുതി.

മുറിയിലേക്കു ചെന്നപ്പോൾ നിർമ്മല കുട്ടിയുടെ അടുത്തിരിക്കുന്നു. ഒരു നിമിഷം അവളുടെ മുഖം ശ്രദ്ധിച്ച് അയാൾ ചോദിച്ചു. മോളുടെ അച്ഛനെ ഒന്നു വിവരറിയിക്കാതിരുന്നില്ലേ?

നിർമ്മല അയാളെ തുറിച്ചുനോക്കി. വിശ്വന് പേടി തോന്നി. അയാൾ പരിഭ്രമത്തോടെ പറഞ്ഞു: നാളെ രാവിലെ വരാ.

നിർമ്മല ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. കിടക്കയിലേക്ക് തല കുനിച്ചിരുന്നു. സല്പനരം നിന്ന് വിശ്വൻ ഇടനാഴിയിലേക്ക് കടന്നു. അവളുടെ മുഖത്ത് ഒരല്പം പോലും സങ്കടമില്ലല്ലോ എന്നയാൾ ഓർത്തു.

ഡോക്ടർ എതിരെ വരുന്നു. അയാളെ കണ്ടപ്പോൾ ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു.

ഒന്നും പറയാനായിട്ടില്ല. ടാൽവ് അഭവഴിസിയുള്ളിൽ ബോധം വന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. നന്നായി പ്രാർത്ഥിച്ചോളൂ.

അയാളുടെ തോളിൽ പതുക്കെ ഒന്നു തൊട്ട് ഡോക്ടർ നടന്നു. വിശ്വൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിന്നു. ഇടനാഴിയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട് രാത്രി ഏറിയപ്പോൾ ഫോയറിലേക്ക് ചെന്നു. കസേരകളൊന്നും ഒഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല നിലത്തും ഒരിഞ്ചു സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തലങ്ങും വിലങ്ങും ആളുകൾ കിടക്കുന്നു. വെറും നിലത്ത് ഒരു മൂലയിൽ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ വിശ്വൻ ഓർത്തു. മുറിയിൽ ചെന്നെന്നു നോക്കണോ... വേണ്ട... താനിവിടെ കാത്തിരിക്കുന്നത് നിർമ്മല അറിയണം.

രാവിലെ കണ്ണു തുറന്നപ്പോൾ ഫോയറിൽ വി

ശ്വൻ മാത്രം. പതുക്കെ എണീറ്റു. മുറിയിൽക്കൂടെത്തെയപ്പോൾ അടിച്ചുവരുന്ന സ്ത്രീ ബെഡ്ഷീറ്റ് ചുരുട്ടിയെടുത്ത് പുറത്തേക്ക് വരുന്നു. അയാൾ മുറിയിലേക്ക് എത്തിനോക്കിയപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു.

അത് തീർന്നു. ഇന്നലെ രാത്രി തന്നെ. അപ്പോത്തന്നെ ശവം കൊണ്ടോയി.

വിശ്വൻ അനങ്ങാതെ നിന്നു. ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. ലോഡ്ജിലേക്കുള്ള വഴിയിലൂടെ നടന്നിട്ടും എത്തിയത് ഓഫീസിന്റെ മുന്നേ. നിർമ്മലയുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോകേണ്ടെന്ന് ആദ്യമേ തീരുമാനിച്ചതായിരുന്നു.

സീറ്റിൽ ചെന്നിരുന്ന് നിർമ്മലയുടെ കസേരയിലേക്ക് നോക്കി. അത് ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. ഒപ്പിടാൻ ചെന്നപ്പോൾ അറ്റൻഡൻസ് ബുക്ക് കണ്ടില്ല. റീന പറഞ്ഞു. നേരം ഇത്രയായില്ലേ? മാനേജരുടെ ക്യാബിനിലുണ്ട്.

മാനേജരുടെ മുറിയിലേക്കു ചെന്നപ്പോൾ ഒരു ട്രഹാസം കേട്ടു.

നാലുദിവസത്തെ അൺഓതറൈസ്ഡ് ഏബ്സൻസ്. അതിന്റെ എക്സ്പ്ലനേഷൻ പറയു ആദ്യം.

മാനേജരുടെ മുറിയിൽ തലകുനിച്ചു നിൽക്കുന്ന നിർമ്മല. അവൾ ഒരക്ഷരം പറയാതെ, കരയാതെ വീർപ്പടക്കി നിൽക്കുന്നു. മാനേജർ തിരക്കിട്ട് ലാപ്ടോപ്പിൽ എന്തോ ചെയ്യുന്നു. മാനേജരുടെ ഒച്ച പിന്നെയും ഉയർന്നു.

അതും പോരാഞ്ഞ് ഇന്നിപ്പോ ഈ ഉച്ചനേരത്ത് കേറിവരാൻ എങ്ങനെ ധൈര്യം വന്നു നിങ്ങൾക്ക്? ഇത്രേം വല്ലഭ ഒരു പ്രോപ്പോ എന്തായിരുന്നു നിങ്ങൾക്ക്?

അപ്പോൾ വിശ്വന്റെ മുന്നിലൂടെ, കൈ പിന്നിൽ കെട്ടി മുറുക്കാൻ ചവച്ച് ഇട്ടപ്പാശാൻ നടന്നു. വിശ്വന് കടുത്ത ഉഷ്ണം തോന്നി. കണ്ടരുട്ടി ചുവയെടുത്തു.

നിനക്കൊക്കെ തോന്നുമ്പോ പണിക്കു കേറാൻ ഇത് നിന്റെ തറവാട് വക സ്വത്തോ?

കോരു പകച്ചുനിൽക്കുന്നു. ഇട്ടപ്പാശാൻ പറഞ്ഞു. ഇറങ്ങിക്കോ ഇവിടുന്ന്. ഇനി നിനക്ക് പണില്ല.

മാനേജർ നിർമ്മലയോടു പറഞ്ഞു.

ഇനി നിൽക്കണ്ട. ഇതാ നിങ്ങളുടെ ടെർമിനേഷൻ ഓഡർ. ബെനഫിറ്റ്സിനുള്ള ചെക്ക് റീനേടെ കൈയിലുണ്ട്. ഒപ്പിട്ടു വാങ്ങിച്ചോളൂ.

മാനേജർ തലയുയർത്തി വിശ്വനോട് പറഞ്ഞു.

താൻ കുറച്ചുനേരം പുറത്തു നിൽക്ക്. വിളിക്കാം.

ഇട്ടപ്പാശാന്റെ പറമ്പിൽ വിറങ്ങലിച്ചുനിന്ന കോരു വിശ്വനെ കളിയാക്കി ചിരിച്ചു. കോരുവിന്റെ ചിരി മുറുകിയപ്പോൾ വിശ്വൻ പറഞ്ഞു. നിർമ്മലയുടെ ടെർമിനേഷൻ ഓഡർ റിവോക്ക് ചെയ്യണം.

മാനേജർ അമ്പരപ്പോടെ വിശ്വനെ നോക്കി. വിശ്വൻ പറഞ്ഞു.

ഇറ്റേസ് അൺ വാറന്റഡ്... ഷുഡ് ബി റിവോക്ക് റൈറ്റ് നൗ.

മാനേജർ ഒന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ ഇരുന്നു. ഒരു നിമിഷം സന്ധം വീണ്ടെടുത്ത് മാനേജർ പറഞ്ഞു.

ഗെറ്റൗട്ട്. ഇറ്റേസ് നൺ ഓഫ് യുവർ കൺസേൺ.

പെട്ടെന്ന്, പേപ്പർ വെയ്റ്റ് എടുത്ത് തുറന്നു വച്ച ലാപ്ടോപ്പിലേക്ക് എറിഞ്ഞു വിശ്വൻ. ലാപ്ടോപ്പിന്റെ സ്ക്രീൻ പൊട്ടിച്ചിതറി നിലത്തുവീണു. മാനേജർ ഒരു നിലവിളിയോടെ ചാടിയെണീറ്റു. വിശ്വന് വല്ലാതെ ഉഷ്ണിച്ചു. ആ ഉഷ്ണത്തിലേക്ക് കോരു പോത്തിനെ തെളിച്ച് വെള്ളം തേവി.

മാനേജരുടെ കോളറിന് കുത്തിപ്പിടിച്ച് വിശ്വൻ മുരണ്ടു.

ഇപ്പോ, ഈ നിമിഷം കീറിക്കളയണം. അല്ലെങ്കിൽ കൊല്ലും ഞാൻ.

ഒറ്റത്തള്ളിന് മാനേജർ കസേരയിൽ പോയി വീണു. വീണിടത്തുനിന്നുനടന്നാവാതെ അയാൾ യാചിക്കും പോലെ വിശ്വനെ നോക്കി.

വിശ്വൻ പതുക്കെ ചിരിച്ചു.

നിർമ്മലയെ, കൈപിടിച്ച് കസേരയിൽ കൊണ്ടിരുത്തി തിരിയുമ്പോൾ അവളുടെ മുഖം ഒരു നോക്കു കണ്ടു വിശ്വൻ. കോരുവിന്റെ തേക്കുകൊട്ടയുടെ തുമ്പി അവളുടെ കവിളുകളിലേക്ക് ചാല് കീറുന്നു.

ഉണ്ണിമായുടെ കഥ

26 അഞ്ചാം ദിവസം നേരം വെളുത്തുതുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം എത്തി. ഗോപുവിനെ രാവിലെതന്നെ ഇല്ലത്തേക്ക് മടക്കി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പോകുന്നതിനു മുമ്പ് ഗോപുവിന്റെ വക ഉപദേശം. "ഏഴത്തി ഒന്നുകൊണ്ടും മനസ്സ് തളരരുത്. ആർക്കും എപ്പോഴും ചിത്ത കാലമല്ലല്ലോ. അതാ എനിക്ക് തോന്നണം! ഒരു രാത്രി കഴിയുമ്പോൾ പകൽ എത്താണ്ടിരിക്കില്ല. ഒക്കെ നേരെയാവുമെന്നുതന്നെ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കണം. ആ. കൊച്ചുതിരുമേനി ഒന്നു വന്നോട്ടെ- എല്ലാം ഞാൻ പറയണോണ്ട്. ഒന്നാമത് ഈ വീട്ടിലെ താമസം തന്നെ മതിയാക്കണം- വല്ലാത്ത ഒരു ശൂന്യത- ഇല്ലത്താകുമ്പോഴും ഞങ്ങളൊക്കെയില്ലെ. മനസ്സു വിഷമിക്കുമ്പോൾ മിണ്ടാനും പറയാനും വലുതിരുമേനിക്ക് അതൊന്നും മനസ്സിലാവില്ല. പ്രകൃതിയും അതാണ്. എല്ലാം നേരെയൊവാൻ ഞാൻ ചിറ്റേറ്റുകേ ഭഗോതിക്ക് വഴിപാട് നേർന്നിട്ടുണ്ട്."

തനിക്ക് ലഭിക്കാതെപോയ ഒരു ഉള്ളയ സഹോദരൻ! ഗോപു യാത്രയായി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അകത്തേക്ക് നോക്കി തന്നെ വിളിച്ചു. "ഇവിടെ. ഇങ്ങോട്ട് എന്റെ മുമ്പിലേക്കു തന്നെ വരിക. എനിക്ക് ചിലത് പറയാനുണ്ട്. ഇനി താമസിപ്പിക്കുന്നില്ല. തിരുചന്ദ്രൻ ക്ഷേത്രത്തിൽ മൂന്നുരാവും പകലും ജ്ഞാപിതം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാനൊരു തിരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെത്തന്നെ സാക്ഷിയാക്കി പ്രതിജ്ഞയെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതാ ഈ നിമിഷം മുതൽ ഞാൻ നിന്റെ ഭർതൃസ്ഥാനം കൈയൊഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അഗ്നി സാക്ഷിയായി എന്റെ അംഗവസ്ത്രവുമായി ബന്ധിച്ച നിന്റെ പുടവത്തുമ്പ് അഴിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി എനോട് യാതൊരു ഭാര്യയും മറ്റും നിനക്ക് അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതില്ല. ഞാൻ ഒരധികാരവും നിനകിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതുമില്ല. പക്ഷേ, നിന്റെ ഏഴത്തിയോടുള്ള എന്റെ വാക്ക്! അത് ഞാൻ പാലിക്കും. നിന്റെ സംരക്ഷണം. എന്തുവിലകൊടുത്തും ഞാൻ അത് നിർവഹിച്ചിരിക്കും. ഇത് നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള ധാരണ മാത്രം. പുറംലോകം അറിയേണ്ടതില്ല. വാസുപോലും!"

ആദ്യം എന്തോ ആഘാതം ഏറ്റുപോലെ യുള്ള മരവിപ്പ്. പതുക്കെ പതുക്കെയാണ് കേ

ട്ടത് പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ചെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞതും. എന്തിനും വിശ്വാസിക്കാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. ഇത്രയും കാലത്തിനിടയിലെ അറിവു വച്ചു കൊണ്ട് ആ മുഖത്തേക്കു നോക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നതും അപ്പോൾ മാത്രമാണ്. കഠിനമായ ശാരീരികപീഡനം കൊണ്ടെന്നപോലെ പരിക്കിടുന്ന മായിരുന്നവെങ്കിലും ആ മുഖത്ത് തികഞ്ഞ നിസ്സംഗത. എന്ത് മറിമായമാണ് സംഭവിച്ചത്? അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മിക്കവാറും അസാധ്യം എന്ന് ഇതിനോടകം തനിക്കു പൂർണ്ണബോധ്യം വന്ന വിഷയത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു ദൃഢപ്രതിജ്ഞ എടുത്തതിന്റെ പിന്നിലെ ചേതോവികാരം? അതും ഭഗവാന്റെ തിരുമുമ്പിൽ! കാരണം കണ്ടെത്താൻ തന്റെ ബുദ്ധിക്കായില്ലെങ്കിലും ഒരു കാര്യം കണ്ടറിഞ്ഞു. ആ കണ്ണുകളിൽ ജ്വലിച്ചുനിന്നിരുന്ന വികാരാഗ്നി കെട്ടുനീങ്ങിയിരുന്നു. വലിഞ്ഞുതുരുകിയിരുന്ന മുഖത്തെ മാംസപേശികൾക്ക് അയവ് വന്നിരിക്കുന്നു. ആ വാക്കുകളെ തനിക്ക് വിശ്വസിക്കാമെന്ന് മനസ്സു പറഞ്ഞു.

രാത്രിയിൽ കിടപ്പുമുറിയിൽ സാക്ഷിയാക്കിയാണ് ഉറങ്ങിയത്. അടുത്തുകിടന്ന വാതിലിനപ്പുറം നടമുറിയിൽ ഉറക്കമില്ലാതെ തിരിഞ്ഞു മറിയുന്നതിന്റെ അനക്കവും ഭഗവൽനാമം ഉരുവിടുന്നതും വാതിൽ തുറന്ന് വരാത്തതിൽ പോയി ഇരിക്കുന്നതും കേട്ടറിയുന്നതായിരുന്നു.

ഒരിക്കലും അടുത്ത വാതിൽ തുറന്നില്ല. താൻ നടമുറിയിലേക്ക് കടന്നതുമില്ല.

അന്നു തുടങ്ങി അത് തങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു നിയമമായി. തമ്മിൽ തമ്മിൽ അതാവശ്യത്തിനുള്ള ആശയവിനിമയം മാത്രം. ആർക്കും കൂടുതൽ സംശയത്തിന് ഇടകൊടുക്കാതെ അങ്ങനെയൊരു ജീവിതം. നന്ദിനി മാത്രം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

"തിരുമേനി ഇല്ലത്ത് പോയിവന്നപ്പോഴൊക്കെയും മൊക്കത്തു പണ്ടുള്ള പേടിയും ശങ്കയും ഒന്നുമില്ല- നല്ല കാര്യം! ഇനിയും തരക്കാരെപ്പോലെ ചിരിച്ചും കളിച്ചുമൊക്കെ കണ്ടാമതി എനിക്ക്."

ദിവസങ്ങൾ മാറ്റമില്ലാതെ നിരങ്ങി കടന്നുപോയി. വീട്ടുജോലികൾ കഴിഞ്ഞാൽ ഈശ്വരപിത

കൊണ്ടാണ് താൻ അടുക്കളയിലേക്കു പോയത്. ഊണുകഴിച്ച് പാത്രങ്ങളും കഴുകി കമഴ്ത്തി അടുക്കളയും വൃത്തിയാക്കി വന്നപ്പോഴും പതിവില്ലാതെ വരാത്തയുടെ അമ്മതിലിൽ ഇരിപ്പുണ്ട്. സാധാരണ മുറുക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ അമ്പലത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടുകഴിയും. അവിടെ ആൽത്തറയിൽ കാറ്റുകൊണ്ട് വിശ്രമിക്കുന്നതു കാണാം എന്ന് ഉണ്ണിക്കുഷ്ണൻ പറഞ്ഞറിയാം. ഇന്ന് പതിവില്ലാതെ നടമുറിയിൽ തന്റെ അനക്കം കേട്ടുവന്ന് അകത്തേക്ക് നീട്ടിവിളിച്ചു.

“ഇത്രം വരിക-”
അങ്ങനെ അടുത്തു വിളിച്ചുള്ള കാര്യം പറച്ചിൽ ഒന്നും പതിവില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഉള്ളിൽ നേരിയ ആശങ്ക-ചെന്നു. ഒരു കത്ത് വച്ചുനിട്ടി. വാങ്ങിയപ്പോൾ കൈ വിറയ്ക്കുകയായിരുന്നു.
“ഉം, വായിക്കുക- അറിയേണ്ട- അവൻ എല്ലാറ്റിനും പോന്നവനായിരിക്കുന്നു-”
ശബ്ദത്തിലെ കടുപ്പം തിരിച്ചറിഞ്ഞു.
എവിടെയോ മുറിപ്പെട്ടതുപോലെ! എന്താണോ വോ ആ കുട്ടി എഴുതി പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്? ഗോപു പറഞ്ഞതൊക്കെ കേട്ടിട്ട് ആളു വല്ലാതെ മാറിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നണം! അകാരണമായ ഒരു ഭീതി. താനും കുടി അറിയേണ്ട വാർത്തയാകും. അല്ലെങ്കിൽ ഇതേവരെ കുടുബകാര്യങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ തന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല.
എല്ലാ ജോലിയും ഒതുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാണ് വായിക്കാനിരുന്നത്. അപ്പോഴേയ്ക്കും മിഴികൾ നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. തപ്പിത്തടഞ്ഞാണ് നോട്ടം വരി

കളിലൂടെ നീങ്ങിയത്. വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചെടുക്കാൻ പല പ്രാവശ്യം വായിക്കേണ്ടി വന്നു. എന്തൊക്കെയാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്! സ്വന്തം അച്ഛനോട് ഇങ്ങനെ യാതൊരു ശങ്കയോ മറയോ ഇല്ലാതെ മനസ്സു തുറക്കാൻ എങ്ങനെ ചെയ്യും വന്നു? നേരെനിന്ന് ഒന്നു സംസാരിക്കുന്നതുപോലും ഇന്നേവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നിട്ടിപ്പോൾ അച്ഛന്റെ മുഖത്ത് അടിക്കുന്നതുപോലെ...!

എഴുത്ത് വായിച്ച് എത്രനേരം കഴിഞ്ഞാണ് തന്റെ ഉള്ളിലെ നടുക്കം ഒന്നടങ്ങിയതും. അച്ഛനോട് അനുവാദം ചോദിക്കാതെ, എന്തിന്, മുൻകൂട്ടി ഒരറിയിപ്പുപോലും നൽകാതെ ആ കുട്ടി ജീവിതപങ്കാളിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ വൈകിയെങ്കിലും ചെറിയ മനസ്സാഹം തോന്നിയിട്ടുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ കത്തിന്റെ അവസാനം പ്രായശ്ചിത്തമെന്നവണ്ണം രണ്ടക്ഷരങ്ങളിൽ മാപ്പ് എന്ന വാക്ക്-അതെ അതുമാത്രം.

അമ്മയുടെ ചാത്തത്തിന് അച്ഛനും ഇളയമ്മയും ഇല്ലത്തുണ്ടാവണമെന്ന്. അതുകഴിഞ്ഞ് നമ്മുടെ ആചാരപ്രകാരം കുടിവെപ്പ് നടത്തണമെന്നാണ് ആഗ്രഹമെന്ന്.

പിന്നെ കുട്ടിയെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ- ഡോക്ടറാണ്. അപ്പോൾ കൂടെ പഠിച്ചതു തന്നെയാവാനാണ് സാധ്യത. അച്ഛൻ മലയാളി, അമ്മ ബംഗാളി. പക്ഷേ നീലിമ ഭംഗിയായി മലയാളം സംസാരിക്കും- അപ്പോൾ പേര് നീലിമ-

ഏറെനേരം കഴിഞ്ഞാണ് എഴുത്തിൽ പലയിടങ്ങളിലായി ചിതറിക്കിടന്ന വാചകങ്ങളിൽനിന്നും സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ശരിക്കും വ്യക്തത മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞത്.

എന്തൊക്കെയായാലും ആ കുട്ടി ചെയ്തത് അതിരുകടന്ന പ്രവൃത്തിയായിപ്പോയി. അച്ഛൻ എതിർക്കുമെന്ന് നിശ്ചയമുള്ളതുകൊണ്ട് എന്നാവും ന്യായവാദം. എന്നിരുന്നാലും ആശിർവാദം തേടി മുൻകൂട്ടി ഒരറിയിപ്പെങ്കിലും? ഇതൊന്നും കൂടാതെ കൂടെ പഠിച്ചിരുന്ന നീലിമ എന്ന പെൺകുട്ടിയെ രജിസ്റ്റർ കല്യാണം കഴിച്ചിരിക്കുന്നു. സാത്വന്ത്ര്യസമരകാലത്ത് നേതാജിയിൽ ആകൃഷ്ടനായി ബംഗാളിൽ എത്തിപ്പെട്ട തലശ്ശേരിക്കാരനായ കുമാരൻ എന്ന രാജസ്നേഹിയുടെയും സീമ ബിശ്വാസിന്റെയും മകളായ നീലിമ. മലയാളം ഭംഗിയായി സംസാരിക്കുന്ന നീലിമ. തീർച്ചയായും സുന്ദരിയായിരിക്കും. അങ്ങനെ മനസ്സ് പറയുന്നു. പിന്നെ ആ കുട്ടിയുടെ മനം കവരണമെങ്കിൽ സൗന്ദര്യത്തിനൊപ്പം സൗശീല്യവുമുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ ദമ്പതിമാരായി തീർന്നിരിക്കുന്ന വാസുവും നീലിമയും! ആ യാഥാർത്ഥ്യം ഉൾക്കൊള്ളാൻ മനസ്സിൽ ആ പേരുകൾ ആവർത്തിച്ചു. അങ്ങനെ ആവർത്തിക്കുമ്പോഴും അവരുടെ ബന്ധത്തിന് പ്രത്യേക പൊരുത്തവും അനുഭവപ്പെടുകയാണ്. ക്രമേണ മനസ്സിൽ ഓർക്കാപ്പറത്ത് അടിച്ചുയർന്ന ഓളങ്ങൾ ഒക്കെ അടഞ്ഞു താണു. ഒരു പ്രത്യേക ലാഘവം. ആ കുട്ടി ഭാഗ്യ

വാനാണ്. മനസ്സിനിണങ്ങിയ ഒരു ജീവിതസഖിയെ കണ്ടെത്താനായല്ലോ. ഉള്ളാലെ അവർക്ക് നന്മകൾ നേർന്നു. എന്റെ ഭഗോതി! അവർക്ക് നെടുമംഗല്യയോഗമുണ്ടാകണേ. മനസ്സിൽനിന്ന് ഒരു മൗനപ്രാർത്ഥന ഉയർന്നു.

“ചേച്ചി ആകെ മാറിയിരിക്കുന്നു. മുഖത്ത് നല്ല തെളിച്ചം- എന്താ പ്രത്യേകിച്ച് നല്ല വിശേഷം വല്ലതും കേട്ടോ? അതോ ചേച്ചിക്ക് വല്ല വിശേഷവും?”

അന്ന് വൈകുന്നേരം നന്ദിനി വന്നപ്പോൾ ആദ്യം ചോദിച്ചത് അതാണ്. അവൾ ഉദ്ദേശിച്ചതെന്ന് എന്ന് അവളുടെ നോട്ടവും ചിരിയും കണ്ടപ്പോഴേ മനസ്സിലായി.

“വിശേഷം ഉണ്ടെന്നുള്ളത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ നീ ഊഹിക്കുന്നതല്ലെന്ന് മാത്രം!”

“പിന്നെ?”

“ഇല്ലാത്ത ഒരു മരുമകൾ വന്നിരിക്കുന്നു.”

“ചേച്ചി എന്താണി പറയുന്നത്. നിങ്ങളൊക്കെ നിശ്ചയിക്കാനെയും പുറമെയും അറിയാനെയും തിരുമേനിയുടെ മകൻ പെണ്ണു കൊണ്ടുവരുന്നോ?”

വിവരങ്ങൾ ഒക്കെ കേട്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ആകെ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലായതുപോലെ.

“എന്നിട്ട് ചേച്ചിയെ കണ്ടിട്ട് ഒരു വിഷമങ്ങളു മില്ലല്ല- അതാണെനിക്ക് മനസ്സിലാകാത്തതും. നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും ഇതൊക്കെ നടപ്പൊള്ളതാണോ?”

“ഉം, നടന്നിരിക്കുന്നു. പിന്നെ വിഷമിച്ചിട്ട് എന്താ കാര്യം. സത്യത്തിൽ ആ കുട്ടിയെ ഓർത്ത് ഞാൻ സന്തോഷിക്കുകയാണ്.”

“പിന്നെ എന്തരുവേണം?”

“ഇരുനോണ്ട് പറയണതു കേട്ടില്ലെ- എന്റെ അണ്ണനോ മറ്റോ ഇങ്ങനെ കാണിച്ചെങ്കി- എന്റെ അമ്മ അടിച്ചുവേലിയ്ക്കുകയ്ക്ക് കേറ്റുല്ല തീർച്ച- എങ്കിലും ഈ ചേച്ചിടെ മനസ്സ് ഒരു പിടികിട്ടാ മനസ്സു തന്നെ.”

അവൾ പറഞ്ഞതു തികച്ചും ശരിയാണ്. സ്വന്തം മനസ്സ് പിടിവിട്ടു പോയിട്ട് ഏറെ നാളായി. ഇല്ലെങ്കിൽ ആ കുട്ടി പ്രണയിച്ച് മറ്റൊരു പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു എന്നറിഞ്ഞാൽ താൻ ഇത്ര നിസ്സംഗതയോടെ ആ വാർത്ത സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നോ! തന്റെ കാൽക്കീഴിൽനിന്നും താൻ വേരുന്നി വളർന്ന ഭൂമി തെന്നിമാറിയിട്ട് നാളുകൾ ആയിരിക്കുന്നു. അന്ന് ഏഴത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ നന്മയുടേതല്ലാത്ത ശബ്ദത്തിൽ തന്നെ ‘മാധേ’ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു. കൂട്ടൻ നിറഞ്ഞ ആഹ്ലാദത്തോടെ അവന്റേതായ കൊത്തലാഷ്ട്രയിൽ ‘മാധേടത്തി’ എന്ന് വികിറിക്കിക്കൊമ്പിയിരുന്നു. കനത്തു തുടങ്ങിയ പുരുഷശബ്ദത്തിൽ ഹൃദയം തൊട്ടുണർത്തുന്ന വികാരവായ്പോടെ ആ കുട്ടി മാധേ എന്ന് അടക്കത്തിൽ വിളിച്ചിരുന്നു. അതു കേൾക്കുമ്പോൾ തന്റെ ഉള്ളാകെ കോരിത്തരിക്കുമായിരുന്നു. ആ മാധ ഇന്നില്ല. ഇന്നത്തെ മാധയ്ക്ക് വേരുകൾ ഇല്ല. സ്നേ

ഹത്തിന്റെ ഇറ്റ ദാഹജലം പോലും കിട്ടാനില്ല. കഴുത്തിൽ മുറുകിക്കിടക്കുന്ന നിർജ്ജീവമായ താലിച്ചുരിന്റെ ബലത്തിലുള്ള സുരക്ഷിതത്വം മാത്രം! താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ബോധം ഉണ്ടാകാൻ ഇടയ്ക്കിടെ നന്ദിനി കൂടി വന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ.

“അതാ കെടക്കണോ- ചേച്ചി പഴയ മുളിയലങ്കാരിയായല്ല- ഇത്ര വെക്കം എന്ത് പറ്റി. ഞാൻ പറഞ്ഞത് പിടിച്ചില്ലെ- എങ്കി പോട്ട- അങ്ങ് ക്ഷമിച്ചുകൂടെയണം.”- നന്ദിനി പഴയ വായാടിയുമായി.

“ഇനി ഞാനവരാണ് ഓടിക്കൊണ്ട് വന്ന കാര്യം കേൾക്കേണ്ട. ചേച്ചിടെ മകൻ മാത്രമല്ല- ഞാനും അല്ല ഞങ്ങളും കല്യാണത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളും തൊടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്- രഹസ്യത്തിലേക്ക്. അയ്യോ ദൈവത്തിനാണെ ചേച്ചി ആരോടും പറയല്ല! വെളി! അറിഞ്ഞാ എന്റെ അച്ഛനും അണ്ണനും കൂടെ തങ്കപ്പാണുനെ കൊന്ന് കഴിച്ചുമുട്ടും. അതുപോലെ. ഇപ്പോ കാര്യത്തോട് അടുക്കുമ്പോൾ വെറയും ഉണ്ട് തൊന്തരവുകള്- എനിക്ക് പതിനെട്ട് വയസ്സ് തെക്കയാത്തോണ്ട് രയിസർ കല്യാണം ഉടനെ നടത്താൻ ഒക്കല്ല പോലും. അധിനക്കൊണ്ട് തങ്കപ്പാണുന്റെ വകലേ ഒരു ചേട്ടന്റെ വീട്ടിലേക്ക് അങ്ങ് പൊന്മുടിയിലേക്ക് ചെറിയ തോതിലേ ഒരു കല്യാണം ആദ്യം നടത്തും. ഞാൻ ജാതിലേ കൂടി യതായതുകൊണ്ട് അവർക്കും സന്തോഷം തന്നെ. കല്യാണം നടന്നുകഴിഞ്ഞാപ്പിന്നെ ആരും പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരാണെന്നും പോവല്ല. അവർക്ക് കൊച്ചിലുള്ള കാര്യമല്ലെ.”

അവൾ കൂടുകൂടെ ചിരിച്ചു. അവൾ പൂർണ്ണമായും പ്രേമജ്വലത്തിലാണ്. സ്വന്തം അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും കുടുംബത്തിന്റെയും വികാരങ്ങൾക്ക് ഒരു വിലയും കല്പിക്കുന്നില്ലല്ലോ. ഒരു കണക്കിന് വാസുവും അതുതന്നെയല്ലെ ചെയ്യേ? ഉറ്റവരാരും തനിക്കുവേണ്ടി രുചിക്കാണില്ലാത്തതാൻ അനുഭവിക്കുന്ന അനാഥാവസ്ഥ എന്താണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ...!

അന്ന് രാത്രിയിൽ അദ്ദേഹം ഊണുകഴിച്ച് കൈകഴുകി വന്നപ്പോൾ വരാത്തയുടെ കൈവരിയിൽ കാണത്തക്കവിധം എഴുത്ത് കൊണ്ടുവച്ചു. ആ മുഖത്ത് ദേഷ്യമോ, നിരാശയോ, അക്ഷമയോ ഒക്കെ പ്രകടമായിരുന്നു. വാതിലിന്റെ പിന്നിലേക്ക് ഒരുങ്ങിനിന്ന തന്നോട് എന്തെങ്കിലും പറയുമെന്നാണ് കരുതിയത്. അതുണ്ടായില്ല. കണ്ണടച്ച് ശ്വാസം പിടിച്ച് ഒരു നിമിഷം നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. വല്ലാത്ത മാനസികസംഘർഷത്താൽ മുഖത്ത് വിയർപ്പമണികൾ പൊടിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ ഒരു ദീർഘനിശ്വാസത്തോടെ കത്തെടുത്തു. ചെറുതായി കിറി ചുരുട്ടി മുറ്റത്തേയ്ക്ക് എറിഞ്ഞു.

രാത്രിയിൽ വിളക്കണച്ച് കിടന്ന് കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വരാത്തയിൽനിന്നും ഉച്ചത്തിലുള്ള തേങ്ങലുകൾ! ഒരു പുരുഷൻ അങ്ങനെ കരയുന്നത് ആദ്യമായി കേൾക്കുകയായിരുന്നു. എങ്കിലും മനസ്സ് കല്ലായിത്തന്നെ കിടന്നു. കാരണം

അന്വേഷിക്കാനോ സാമ്പത്തികമോ മനസ്സു വന്നില്ല. ഒരാളിന്റെ പാപത്തിന്റെ ഫലം ചിലപ്പോഴൊക്കെ ആ ജന്മം തന്നെ കൊടുത്തിരിക്കും എന്ന് പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. തന്റെ മനസ്സിൽ വിടാതെ കാർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംശയം സത്യമാണെങ്കിൽ ഈ തീവ്രവൃഥ, മുങ്ങിമരിക്കാൻ തുടങ്ങിയ സ്വന്തം മകനോട് കാട്ടിയ ക്രൂരതയ്ക്കു നേരെ യുള്ള ഈശ്വരകോപം തന്നെയാണ്. ഇല്ല, ഇല്ല- വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ ഇല്ലാതെ ഒരാളെ വിധിക്കുന്നത് പാപമാണ്. ഈശ്വരദോഷം തന്നെയാണ്. ഒരുപക്ഷേ, ഒക്കെ ആ ഭ്രാന്തമായ നിമിഷത്തിൽ തന്റെ മനസ്സിനെ പിടികൂടിയ തോന്നലുകൾ മാത്രമാകാം. തിരിച്ചറിവ് വന്ന കാലം

മുതൽ അറിവുള്ള ആളാണല്ലോ. കർശനക്കാരനും പഴമയിൽ മുറുകെ പിടിക്കുന്നയാളും എന്നൊക്കെയല്ലാതെ മറ്റൊരു പേരും കേൾപ്പിച്ചതായി അറിവില്ലല്ലോ. ഏഴത്തിക്ക് അതിൽക്കവിഞ്ഞ പരാതികൾ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതായി അറിവില്ല. അപ്പോൾപ്പിന്നെ ഇത്രയും ക്രൂരത്വം അത് തന്റെ തോന്നൽ തന്നെയാവാം.

അത്രയൊക്കെ ചിന്തിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മനസ്സാകെ അസന്തോഷമായി. കിടന്നിട്ട് ഉറക്കം വന്നതേയില്ല. നേരം വെളുത്ത് പുറത്തേയ്ക്കുള്ള കതക് തുറക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ആൾ പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നടമുറിയിൽ വിരിച്ചിട്ട് കട്ടിലും അതേ പടി- വിരിയിൽ ചുളിവുകൾ വീഴാതെ!

പിന്നെ തികഞ്ഞ മൗനത്തിന്റെ കുറെ ദിവസങ്ങൾ! നന്ദിനി കൂടെ വന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭ്രാന്തു പിടിച്ചു പോയേനെ!

ആത്മപീഡയിൽ ശ്വാസംമുട്ടി കഴിയുന്ന തങ്ങൾ രണ്ട് മനുഷ്യാത്മാക്കൾ! ഭാര്യഭർതൃബന്ധമില്ലെങ്കിലും പരസ്പര സംഭവനത്തിന്റേതായ ഒരു പാലം തങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ആശിച്ചുപോയ നിമിഷങ്ങൾ. ഏഴത്തിയുടെ ചാത്തം അടുത്തുവരുന്നു എന്നുള്ള അറിവ് ഒരു വേവായി മനസ്സാകെ പടർന്നിരുന്നു. ഇത്തവണ ബലികർമ്മത്തിന് നീലിമയെയും കുട്ടിവരുന്നു. അപ്പോൾ തങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാൻ അച്ഛനും ഇളയമ്മയും ഇല്ലാത്ത ഉണ്ടാകണമെന്ന് അപേക്ഷയുണ്ടെന്നും എഴുതിയിരുന്നതാണല്ലോ. എന്നിട്ട് അച്ഛന്റെ തീരുമാനമോ? എഴുത്ത് വായിക്കാൻ തന്നെനല്ലാത്ത അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും ഒരഭിപ്രായം തന്നോട് ഇന്നേവരെ പ്രകടിപ്പിച്ചില്ലല്ലോ. മകന്റെ നേരെ മനസ്സ് അത്രയ്ക്ക് കടുത്തിട്ടുണ്ടാവണം. അതോ ആഴത്തിൽ മുറിപ്പെട്ടതിന്റെ നോമ്പോ? രാത്രിയിൽ ഒരുറക്കം കഴിഞ്ഞ് എണിക്കുമ്പോൾ വരാത്തയിൽ ചടഞ്ഞുകൂടി ഇരിക്കുന്നതോ. മുറ്റത്ത് ഉലാത്തുന്നതോ അടഞ്ഞുചേരാത്ത ഇനൽപാളിയുടെ വിടവിൽക്കൂടി കാണാറുണ്ട്. എന്തൊക്കെയായാലും ആകെക്കുടയുള്ള ഒരേയൊരു മകൻ! ഇല്ലത്തിന്റെ പാരമ്പര്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടവൻ! അയാൾ വധുവിനെ വീട്ടിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ഒരുനോക്ക് കാണണമെന്നുകൂടെ തോന്നിയില്ലെങ്കിൽ- ഇനിയാണെങ്കിലും നേരിയ മനം മാറ്റം ഉണ്ടാകാവുന്നതേയുള്ളൂ. എല്ലാം മറന്ന് ഇല്ലത്തെത്തി മകനെയും വേളിയെയും സ്വീകരിക്കുക- മകൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ കൂടി വെപ്പ് നടത്തുക- പക്ഷേ, താൻ പലപ്പോഴും മനസ്സിൽ കണ്ടതുപോലെ ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. ഒക്കെ തന്റെ മനസ്സിന്റെ കുടിത്തം കൊണ്ടുള്ള വൃഥാ മോഹങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന് പിന്നെ ബോദ്ധ്യം വന്നു.

ഏഴത്തിയുടെ ചാത്തത്തിന്റെ അന്ന് അദ്ദേഹം പൂർണ്ണ ഉപവാസമായിരുന്നു. സന്ധ്യാപൂജ കഴിഞ്ഞാണ് വീട്ടിൽ എത്തിയത്. ആകെ പരിക്ഷിണനായ മട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും നേദിച്ചു കറളിപ്പഴവും തീർത്ഥസ്തുലവും മാത്രമാണ് കഴിച്ചത്. വരാത്തയുടെ അരമതിലിൽ താൻ പാലു കൊണ്ടുവച്ചപ്പോൾ ഒരു മന്ത്രണം പോലെ പറഞ്ഞു.

“എടുത്തോളൂ, എനിക്ക് വേണ്ട.”

അന്നു രാത്രി മുഴുവൻ പുറത്ത് വരാത്തയിൽ തുണുചാരിയിരിക്കുന്നത് കാണാമായിരുന്നു. താനും തീരെ ഉറങ്ങിയില്ലെന്ന് പറയാം. കുട്ടിക്കാലത്ത് കണ്ണാപൊത്തി കളിയിൽ കാലിടറി കുന്നിലും കുഴിയിലും വീഴും എന്ന ഭീതിയോടെ, കണ്ണുപൊത്തുന്ന ആൾ നയിക്കുന്ന വഴിയിലൂടെ പോകുന്നപോലെയാണ് വിധി ഇന്നോളം തന്നെ നയിച്ചത്. ഒട്ടും മുന്നിൽ കാണാനാവാത്ത ദൂർഘടം പിടിച്ച വഴികൾ! തനിക്കു മാത്രം എന്തേ ഇങ്ങനെ? ഹൃദയം വിങ്ങിപ്പൊട്ടുമെന്ന് തോന്നി. പക്ഷേ, കണ്ണുകൾ നനഞ്ഞില്ല. എപ്പോഴോ തന്റെ കണ്ണുകളുടെ ഉറവ വറ്റിയിരുന്നു.

ഭരണപരിഷ്കരണം

മുനി, സന്യാസി, ബാബ, യോഗിശാസ്ത്ര, ഫക്കീർ, അമ്മ, ദേവി എന്നിങ്ങനെ പല പേരുകളിലും അറിയപ്പെടുന്ന യോഗികളും യോഗിനികളും ഇന്നും മാധ്യമങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ദീർഘകാലത്തെ ഉപാസനകളിലൂടെ അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെയോ സിദ്ധന്മാരുടെയോ അനുഗ്രഹങ്ങളിലൂടെ ലഭിച്ചതാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ചില അത്ഭുതസിദ്ധികൾക്ക് ഉടമയായവർ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടത്രെ.

ഇത്തരം സിദ്ധി ഹിന്ദുക്കളുടെ കുത്തകയെന്നു മല്ല. മുഹമ്മദിയരിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിലും സിദ്ധന്മാർ വിലസുന്നുണ്ട്. സിദ്ധന്മാർ മിക്കവാറും പരോപകാരത്തല്ലാതെ പക്ഷേ, സ്വാർത്ഥതാലുക്കാരായാണ് ഇവർക്കിടയിൽ, രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നവർ ദൈവകോപത്തിനു പാത്രമാകുമെന്നാണ് പൊതുവെയുള്ള വിശ്വാസം.

തന്റെ ഗുരുനാഥൻ ശ്രീയുക്തേശ്വരർ, വത്സലശിഷ്യനോടു പറഞ്ഞ ഒരു സഭവകുമാരൻ ശ്രീപത്മഹംസ യോഗനന്ദ എന്ന മഹായോഗി തന്റെ ആത്മകഥയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഹ്സൽഖാൻ എന്ന ഒരു ഫക്കീറാണ് ഇവിടെ കഥാനായകൻ.

ബംഗാളിലെ സെറാംപൂരിലുള്ള ഒരു കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന സമയത്താണത്രെ അദ്ദേഹം (യുക്തേശ്വരർ) അഹ്സൽഖാനെ പരിചയപ്പെട്ടത്. ഖാൻ അത്ഭുതസിദ്ധി കൈവന്നത് ഒരു ഹിന്ദു സന്യാസിയിൽനിന്ന്. റോഡിൽക്കൂടെ അവശമായി നടന്നിരുന്ന സന്യാസി ഖാനോട് കൂടിക്കുറുപ്പുള്ള വെള്ളത്തിന് അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ ഖാൻ പറഞ്ഞു: 'മുസ്ലീം തൊട്ടശുദ്ധമാക്കിയ വെള്ളം അങ്ങ് കുടിക്കുമോ? സന്യാസി പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ സത്യസന്ധതയിൽ ഞാൻ സന്തുഷ്ടനാണ്. എല്ലാവരും മനുഷ്യരാണ്. ജാതിയും മതവും അടിമുളിച്ചിട്ടുള്ള ചേരിതിരിവ് വിഡ്ഢിത്തമാണ്.'

അഹ്സൽഖാൻ കൊടുത്ത വെള്ളം കുടിച്ചതിനുശേഷം സ്വമി പറഞ്ഞു. 'പുരുഷന്മാരിൽ നിന്ന് ചെയ്തിട്ടുള്ള സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം നിനക്ക് ഇനി തുണയായിരിക്കും. ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഉപദേശിച്ചതരുന്ന യോഗവിധികൾ നിനക്ക് ഒരു അത്ഭുതസിദ്ധി പ്രദാനം ചെയ്യും. പക്ഷേ, അത് നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കേ ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരു പ്രവണത നിനക്കിരിക്കാൻ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെ ഒരിക്കലും ഉണർത്തരുത്.' അനുഗ്രഹം നൽകി ആ സന്യാസി തിരോധനം ചെയ്തു. സന്യാസിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരമുള്ള യോഗ

ഗോപാസനകൾ ഇരുപതുവർഷങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ 'ഹ്രസ്വത്' എന്ന പേരിൽ ഒരു വസ്തു ഖാൻ സന്തതസഹചാരിയായി, അടിമയായി. അയാൾക്കുമാത്രമേ ഈ രൂപത്തിനെ കാണുവാൻ സാധിക്കൂ. ഗുരുനാഥന്റെ ഉപദേശത്തെ അനുസരിച്ച് ഖാൻ തന്റെ സിദ്ധിയെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അയാൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു സാധനം കൈയിലെടുത്തുനോക്കി പൂർവ്വസ്ഥാനത്തുതന്നെ നിക്ഷേപിച്ചാലും അത് പെട്ടെന്നു അപ്രത്യക്ഷമാകും. ഈ വിനോദത്തിൽ കൂടക്കൂടെ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന അഹ്സൽഖാൻ ജനങ്ങൾ ഭയന്നു, വെറുത്തു.

കൽക്കത്തയിലുള്ള ഒരു വലിയ സർണ്ണാഭരണശാലയ്ക്ക് ഇത്തരത്തിൽ വളരെ നഷ്ടം സംഭവിച്ചു. ഖാനിന്റെ അത്ഭുതസിദ്ധികളെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞ കുറേ കുട്ടികൾ എല്ലായ്പ്പോഴും അയാളെ അനുഗമിക്കും. അവർക്കും കൺകെട്ടുവിദ്യകൾ പഠിക്കണം. ഒരുനാൾ അയാൾ അവരെല്ലാം ഒരു തീവണ്ടിയായത്ത്ക്ക് ക്ഷണിച്ചു. ടിക്കറ്റുകൾ നൽകുന്ന ആളുടെ കൈയിലുള്ള ചുരുൾ ഒന്നു സ്പർശിച്ച് ഖാൻ പറഞ്ഞു. 'ഞങ്ങൾ ഇന്നു യാത്ര ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചു.' കുറച്ചുനേരത്തിനുശേഷം ടിക്കറ്റുചുരുൾ അപ്രത്യക്ഷമായപ്പോൾ ആ റെയിൽവേ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അസ്ഥാളിച്ചു.

യാത്ര റദ്ദാക്കിയ ഖാനും സംഘവും അപ്പോൾ സ്റ്റേഷനിലെത്തിയ വണ്ടിയിൽ കയറുന്നതു കണ്ട ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഉടനെത്തന്നെ അവരോട് ടിക്കറ്റ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ, അവരെല്ലാവരുടെയും കൈയിൽ ടിക്കറ്റുകളുണ്ടായിരുന്നു.

കൽക്കത്തയിലെ റെയിൽവേ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും വ്യാപാരികളും മറ്റു പൊതുജനങ്ങളും പൊലീസിൽ പരാതി നൽകി. ആ ഫക്കീറിനെ പിടിച്ചു തൂറുകിലടയ്ക്കാൻ പൊലീസ് തയ്യാറായെങ്കിലും തനിക്കെതിരായുള്ള തെളിവുകൾ അഹ്സൽഖാൻ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ പൊലീസ് നിസ്സഹായത ബോധിപ്പിച്ചു.

ഗുരു യുക്തേശ്വരിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഖാൻ ഈ യോഗവിദ്യ അഭ്യസിക്കുവാൻ യോഗ്യനായിരുന്നില്ല. വിദ്യാർഹനാണോ എന്നു പരീക്ഷിച്ചതിനുശേഷമേ ദിവ്യോപദേശം നൽകാവൂ എന്ന് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിക്കുന്നു.

തന്റെ കഴിവുകൾ ഖാൻ ഒരിക്കൽ യുക്തേശ്വരിനേയും നേരിട്ട് ബോധ്യപ്പെടുത്തി. യോഗിയുടെ പേരുകൊത്തിയ ഒരു ചെറുഫലകം ഗംഗാ

നദിയിലേയ്ക്ക് എറിയിപ്പിച്ച് ഒരു കുടം വെള്ളം നദിയിൽനിന്ന് എടുത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻ പറഞ്ഞു. ഗംഗാജലം എത്തിയപ്പോൾ ഹ്രസ്വത്തിനോട് ആ ഫക്കീർ എന്തോ പറയുന്നതുകേട്ടു. അതിനുശേഷം യുക്തേശ്വരർ ആ കുടത്തിൽ കൈയിട്ടുനോക്കിയപ്പോൾ തന്റെ പേരുകൊത്തിയ അതേ ഫലകം കണ്ടുകിട്ടി.

യുക്തേശ്വരിന്റെ ഒരു സുഹൃത്ത് (ബാബു) അണിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു വിലപിടിപ്പു വാച്ച് ഇതുപോലെ ഖാൻ അപ്രത്യക്ഷമാക്കി. വാവിട്ടുകരഞ്ഞ അയാളോട് ഖാൻ പറഞ്ഞു, വിട്ടിൽ അലമായി ലിരിക്കുന്ന അഞ്ഞൂറു രൂപ എനിക്ക് തന്നാൽ വാച്ച് തിരിച്ചുതരാം. ബാബുവിന് അത്ഭുതമായി. ഇയാൾക്ക് എങ്ങനെയാണ് എന്റെ അലമായിലുള്ള അഞ്ഞൂറു രൂപയെപ്പറ്റി മനസ്സിലായത്? ഏതായാലും പണം കൊടുത്തു. ഖാൻ പറഞ്ഞു, വിട്ടിനടുത്തുള്ള പാലത്തിൽനിന്ന് ഹ്രസ്വത്തിനെ വിളിക്കൂ. ബാബു അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ വാച്ച് വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷമായി. തന്നെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ മുതിർന്നവർക്ക് അഹ്സൽഖാൻ പലപ്പോഴും മധുരപാനീയങ്ങളും വിഭവസമൃദ്ധമായ ഭക്ഷണങ്ങളും ഹ്രസ്വത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ വരുത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നുവത്രെ.

കുറേ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഈ ബാബു തന്നെ ഒരു പത്രവാർത്ത യുക്തേശ്വരിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. അതിങ്ങനെയാണിരുന്നത്:

"അഹ്സൽഖാൻ എന്ന ഞാൻ പശ്ചാത്താപവും പ്രായശ്ചിത്തവും കലർത്തിപ്പറയുന്നു. അത്ഭുതസിദ്ധികൾ സാർത്ഥലാഭത്തിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തരുത്. ഞാൻ പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്ക് അതീതനാണെന്ന് അഹങ്കരിച്ചതിനാൽ ഇന്ന് ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു.

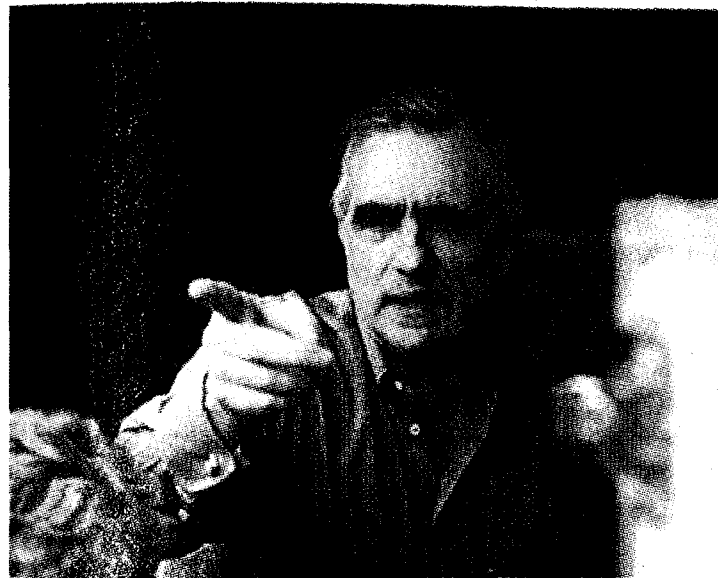
'കൽക്കത്തയിലെ ഒരു തെരുവിലൂടെ കൈയിലൊരു സർണ്ണക്കുട്ടിയുമായി നടക്കുന്ന ഒരു വൃദ്ധനെ ഈയുടെ കാണാനിടയായി. എന്റെ സിദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് ഞാനതു സ്വന്തമാക്കി. ആ വൃദ്ധൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഫക്കീർമാർക്ക് സാർണ്ണമെന്നും ആവശ്യമില്ലല്ലോ. പിന്നെനിനാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്?'

'ഞാൻ അയാളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായത്; അയാൾ എനിക്ക് വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് വിദ്യ ഉപദേശിച്ചതെന്ന അതേ സന്യാസിയാണെന്ന്. ആ ഗുരു എന്റെ സിദ്ധികൾ തിരിച്ചെടുത്തു, ഹ്രസ്വത്തിനേയും മോചിപ്പിച്ചു. ഞാൻ ഗുരുപാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിച്ച് മാപ്പപേക്ഷിച്ചു. ഹിമാലയസാനുക്കളിലൂടെ ഇനിയുള്ള കാലം ദൈവത്തെ ധ്യാനിച്ചു കഴിച്ചാലാമെന്ന് സത്യം ചെയ്തു.

സഹതാപത്തോന്നിയതുപോലെ ഗുരു പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിനക്ക് ഒരു വരം തരാം. ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ഹ്രസ്വത്തിനെ വിളിച്ചോളൂ. അത് അവൻ എത്തിച്ചുതരും.' ഗുരു അപ്രത്യക്ഷനായി.

"ഞാൻ ചെയ്ത ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾക്ക് മാപ്പപേക്ഷിക്കുന്നു."

വിലയാളം

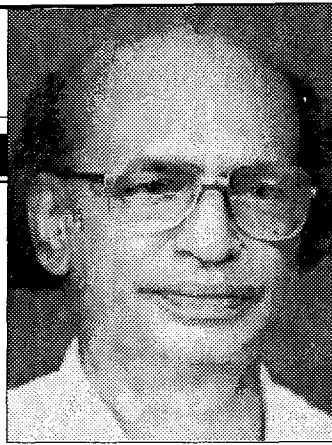
വിഴുത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ

സ്കോർസെസെ ഓസ്കാർ വിവാദത്തിൽ

പ്രസിദ്ധ അമേരിക്കൻ ചലച്ചിത്ര സംവിധായകനായ മാർട്ടിൻ സ്കോർസെസെയുടെ 'ഗാങ്സ് ഓഫ് ന്യൂയോർക്ക്' ഒരു വിവാദത്തിനു നടുവിലാണ്. അമേരിക്കയിലെ അധോലോകത്തിന്റെ ചോരതണുപ്പിക്കുന്ന ക്രൂരതയുടെ കഥ പറയുന്ന സ്കോർസെസെ പ്രത്യക്ഷത്തിലല്ലാതെ അമേരിക്കയുടെ ആഭ്യന്തര രാഷ്ട്രീയത്തിലേയ്ക്കും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നുണ്ട്. തോക്കുകൾകൊണ്ട് കണക്കു തീർക്കുകയും പ്രതികാരാനിധിയിൽ നിസ്സഹായമായ ജീവിതങ്ങൾ നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഈ ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തത്തിലെ അന്തർധാര. ഇറാക്കിൽ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന ആക്രമണത്തിന് ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്ന ജൂനിയർ ബുഷിന്റെ അധികാരധാർഷ്ട്യത്തിന്റെ നിഴലുകൾ ഈ ചലച്ചിത്രത്തിൽ വീണുകിടപ്പുള്ളതായി ചില നിരൂപകർ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഓസ്കാർ മത്സരത്തിൽനിന്നും തന്റെ ചലച്ചിത്രത്തെ പിൻവലിക്കാൻ സംവിധായകൻ തീരുമാനിച്ചത്. പക്ഷേ, അവാർഡ് നിർണ്ണയിക്കുന്ന അക്കാഡമി ഇതിനോട് വിരോധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നോമിനേഷൻ നേടിയ ഈ ചലച്ചിത്രം അങ്ങനെ ഒരു വിവാദത്തിൽപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ദ ഏജ് ഓഫ് ഇന്നസൻസ്, ഗ്രൂഡ് ഫെല്ലോസ്, ദ ലാസ്റ്റ് ടെപ്റ്റേഷൻ ഓഫ് ക്രൈസ്റ്റ്, റേജിംഗ് ബുൾ എന്നീ സ്കോർസെസെ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ നേരത്തെ നോമിനേഷൻ നേടിയിട്ടുള്ളതാണ്.

സാഹിത്യവാചനം പുസ്തകം ദൃശ്യശബ്ദം

സാഹിത്യവാദരഹിതം

സ്പെയിനിലെ കവി ബിതേൻതെ അലക്സാൻദ്രെ (Vicente Aleixandre 1898-1984) 1977-ൽ നോബൽ സമ്മാനം നേടി. അദ്ദേഹത്തെ മേലാറ്റർ രാധാകൃഷ്ണൻ വിൻസന്റെ അലക്സാണ്ടർ എന്ന് ആക്കിയിരിക്കുന്നു. (മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്- മാർച്ച് 16) ഇതു കറച്ചിലാണ്. തിരുവനന്തപുരം ഭാഷയിൽ "അയ്യേ പങ്കം, പങ്കം" എന്നു പറയാം. റോമൻ ചക്രവർത്തി മാർകസ് ഒറീല്യസിന്റെ "Meditations" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ആരു തെറ്റുവരുത്തിയാലും അതു പരസ്യമായി പറയരുതെന്ന്. അതു ശരി. പക്ഷേ ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള വായനക്കാരെ വളരെക്കാലമായി വഴിതെറ്റിച്ചാൽ ആ തെറ്റു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാതിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെ? കവിയുടെ കൃതികളുടെ പേരുകൾ രാധാകൃഷ്ണൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നതും തെറ്റാണ്. "Ambito" എന്നതിന് "അംബിഷിയോ" എന്നു മാറ്റം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു അദ്ദേഹം. ആളുകളെ വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ പറഞ്ഞതുപോലെ ജ്ഞാനികളാക്കിയില്ലെങ്കിലും വേണ്ടില്ല. അവരെ തെറ്റു പഠിപ്പിക്കാതിരുന്നത് മതി. ഇതിലൊക്കെ ഇത്ര വളരെപ്പറയുന്നത് ശരിയാണോ എന്നു ചിലർ ചോദിച്ചേക്കാം. Mahabharatha എന്നെഴുതിക്കണ്ടപ്പോൾ സായ് മഹാഭാരത എന്നു വായിച്ചു. അതു മതിയോ? ആ സായ്വിന്റെ ശിഷ്യനാകാൻ കൊള്ളാം രാധാകൃഷ്ണൻ.

കഥാകാരൻ റ്റി. പദ്മനാഭന്റെ സാഹിത്യസേവനങ്ങളെക്കുറിച്ച് കഥയുടെ രാഗവിസ്കാരം എന്ന പേരിൽ ഡോ. എ. അരവിന്ദാക്ഷൻ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നിരൂപണം വി. സുകുമാരൻ നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നു. (മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്) 'അക്ഷരത്തിനുള്ളിൽ തുളസും നാദബ്രഹ്മം' എന്ന പ്രബന്ധത്തിന്റെ പേര് വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ ആരെക്കുറിച്ച് ഈ അത്യുക്തി പ്രയോഗിക്കാനാവും? ഹോമർ, ടോൾസ്റ്റോയ്, ഷെയ്ക്സ്പിയർ ഇവരെ അതിശയിച്ച സാഹിത്യകാരന്മാരില്ല. അവരെപ്പോലും ഇമ്മട്ടിൽ അത്യുക്തി പ്രയോഗിച്ചു വാഴ്ത്താനാവില്ല. അതു പോ

കട്ടെ സുകുമാരൻ റ്റി. പദ്മനാഭനെ 'മഹാകവി' എന്നു വിളിക്കുന്നു. (ഈ മഹാകവിയുടെ ദർശനങ്ങളെക്കുറിച്ച്, മാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രബന്ധങ്ങളും പുസ്തകങ്ങളുമുണ്ടായി എന്നു സുകുമാരന്റെ വാക്യം.) തിരുവനന്തപുരത്തിനടുത്ത് നേമം എന്ന സ്ഥലമുണ്ട്. അവിടെ ഏതാനുമടിക്കൊട്ടായി ഒരു കുന്നുണ്ട്. മൂക്കുന്നിമല എന്നാണ് അതിന്റെ പേര്. അതു കണ്ടാൽ സുകുമാരൻ 'ഹാ, ഹിമാലയപർവ്വതം' എന്നു പറയും. എന്റെ വീട്ടിനടുത്ത് ഒരു കൊച്ചു തോട്ടമുണ്ട്. ഭാഗ്യംകൊണ്ട് സുകുമാരൻ അതു കണ്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്ത് വന്നാൽ ഈ തോട്ടിലിറങ്ങിനിന്ന് "ഗംഗേ, ഭവതിയുടെ ജലം സ്വർശിച്ചു ഞാൻ പാവനത്വം ആർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്ന് ഉദ്ഘോഷിക്കും. പിന്നെ ഞാൻ ചെല്ലാം ഒരു തൊട്ടി പൈപ്പ് വെള്ളവുമായി. അദ്ദേഹം അതു വാങ്ങി കാലിൽ പറ്റിയ പുരീഷം കഴുകിക്കളയും. പുരീഷവും ആർത്തവസമയത്ത് സ്ത്രീകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന തുണിത്തുണ്ടുകളും കീറിയ പ്ലാസ്റ്റിക് ബാഗുകളും മെല്ലെ നിങ്ങളുമാണ് എന്റെ വീട്ടിനടുത്തുള്ള തോട്ടം. ഗ്രന്ഥനിരൂപണത്തിൽ സുകുമാരൻ ഒരു കാച്ച് കാച്ചിയിരിക്കുന്നു. "മരം മരഞ്ഞുനിന്ന് ഒളിയമ്പെയുന്ന മഹാശയന്മാർ ഈ പുസ്തകം വായിക്കാൻ കനിയുമോ ആവോ?" ഗുരോ, എന്നെയാണോ ഒളിയമ്പ് എയുന്നവനായി അങ്ങ് കാണുന്നത്? ഞാൻ ഒളിയമ്പ് എയുന്നവനല്ല. ഹൃദയത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി മാലോകരല്ലോ കാണത്തക്കവിധത്തിൽ അസ്സം എയ്ക്കുവീട്ടുന്നവനാണ്. അതു ലക്ഷ്യവേധിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഗെറ്റേയുടെ ജീവചരിത്രം മലയാളത്തിൽ എഴുതിയ ഇ.എം.ജെ. വെണ്ണിയൂര്മായി (ആകാശവാണിയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു അദ്ദേഹം) ഞാൻ പല മീറ്റിങ്ങുകൾക്കും പോയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പ്രഭാഷണങ്ങളിലെല്ലാം മികോബെറിഷ് എന്നും മികോബെറിസം എന്നും പറയുമായിരുന്നു. ആ പ്രയോഗം എനിക്കു മനസ്സിലാകാത്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടുതന്നെ ചോദിച്ചു അതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്ന്. വെണ്ണിയൂർ പരമപുഷ്പത്തോടെ പറഞ്ഞു. "ഇതറിയില്ലേ. ഡിക്കൻസിന്റെ ഒരു നോവലായ 'ഡേവിഡ് കോപ്പർഫീൽഡിലെ ക

ഥാപാത്രമാണ് മികോബെർ. അയാൾ പ്രസാദാത്മകമായിട്ട് ശാശ്വത പ്രതിരൂപമാണ്. പക്ഷേ ദരിദ്രൻ. അയാളുടെ ഭാഗം മികോബെറിസം. കൃഷ്ണനായർ കോളേജുപകരണമല്ലേ? ഇതു മനസ്സിലാക്കാത്തത് ഷെയ്ക്സ്പിയർ."

അദ്വൈതവിദ്യയായ എനിക്കു മികോബെറിസം ഗ്രഹിക്കാനായില്ലെങ്കിൽ പ്ലാറ്റ്ഫോമിന്റെ മുൻപിൽ പുല്ലായി വിരിച്ചു കിടന്നു കഞ്ഞിന് മൂല കൊടുക്കുന്ന സദസ്സിലെ സ്ത്രീക്ക് എങ്ങനെ മനസ്സിലാകും. Much water has run under the bridge എന്നത് ഇംഗ്ലീഷ് ശൈലി. അതിനെ സ്ഥലത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി കരമനപ്പാലത്തിന്റെ അടിയിലൂടെ എത്ര വെള്ളമാണ് ഒഴുകിപ്പോയത് എന്നു പറയുന്നവർ ധാരാളം. അതുപോലെ ഒരു പ്രയോഗം മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ കണ്ടു. "ഫാത്തിമാ മെർസിഡിയെ വായിക്കുക" എന്നാണ് ആ ശിഖണ്ഡിപ്രയോഗം. ഫാത്തിമാ മെർസിഡിയെ വായിക്കുക? അവരെ വായിക്കുന്നത് എങ്ങനെ? He is reading Shakespeare എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറഞ്ഞാൽ He is reading the works of Shakespeare എന്നർത്ഥം. അതുപോലെ മലയാളത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ വയ്യ. ഷെയ്ക്സ്പിയറിനെ വായിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശവകുടീരം തുറന്നു ഷെയ്ക്സ്പിയറിന്റെ മൃതദേഹം നോക്കി വായിക്കുക എന്ന അർത്ഥമേ കിട്ടൂ. പലപ്പോഴും വാരികകളിൽ കാണാറുണ്ട് ഒ.വി. വിജയനെ വായിക്കുക, തകഴിയെ വായിക്കുക എന്നൊക്കെ. ഇത്രത്തോളം ആഭാസമായ വേറെ പ്രയോഗമില്ല. പ്രബന്ധകാരനായ ഹമീദ് ചേന്നമംഗലൂർ സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താവ് എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. സമൂഹത്തെയാണ് വ്യക്തി പരിഷ്കരിച്ചത്. സാമൂഹികത്തെ തല്ലി അതിനാൽ സമൂഹപരിഷ്കർത്താവ് എന്നു വേണം. ഭക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാന തത്ത്വങ്ങൾ അറിയാതെ ലേഖനമെഴുതാൻ ആരും തുനിയിരുത്.

"എം. കൃഷ്ണനായർ ആളെക്കൊല്ലിയാണെന്നു റ്റി. പദ്മനാഭൻ" ഇത് ഒരു വാരികയിൽ കണ്ടതാണ്. പദ്മനാഭനുമായി അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തിയ ഒരാളിന്റെ റിപ്പോർട്ടിലാണ് ഈ പ്രസ്താവം. ടി.പി. കിഷോർ എന്ന കഥാകാരൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്തതിനു കാരണം "മലയാള സാഹിത്യത്തെ ബാധിച്ച രക്താർബുദമാണ് കിഷോറിന്റെ കഥകളെന്ന് ഞാൻ എഴുതിയതാണ്" എന്നു പദ്മനാഭൻ പറഞ്ഞതായി റിപ്പോർട്ട് എഴുതിയ ആൾ. ഞാനും കിഷോറും ആത്മബന്ധം പുലർത്തിയവരാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥകളെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ആദരമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പരിചയപ്പെടുന്നതിനു മുൻപുണ്ടായ സംഭവം പറയാം. മലയാളനാട് വാരികയുടെ സ്റ്റാഫ് അംഗമായി ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കണം. കിഷോർ അനേകമാളുകളിൽ ഒരാൾ. എഴുത്തുപരീക്ഷ നടന്നു. കിഷോറിന്റെ ഉത്തരക്കുലാസ്സ് നോക്കിയത് ഞാൻ. നൂറിൽ 90 മാർക്ക് ഞാൻ ആ യുവാവിന് നൽകി. അതിനുശേഷം ഇന്റർവ്യൂ ബോർഡിലെ എല്ലാവരും ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്കു കിഷോർ ശരിയായ ഉത്തരങ്ങൾ പറഞ്ഞു. വിയറ്റ്നാമിലെ ഫോറിൻ മിനിസ്റ്റർ ആരെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു കിഷോർ ശരിയായ ഉത്തരം നൽകി. എന്തൊരു അറിവ് എന്നു ഞാൻ ഉറക്കെപ്പറഞ്ഞുപോയി. ഇന്റർവ്യൂ കഴി

ഞ്ഞ് കിഷോറിനെ നിയമിക്കണമെന്ന് ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ എസ്.കെ. നായർ പറഞ്ഞു. "സാർ മിടുക്കൻ പയ്യനാണ് കിഷോർ. ഇവിടെ നിയമിച്ചാൽ വേറെ വല്ല ജോലി കിട്ടിയാൽ ഇയാൾ പോകും. അതുകൊണ്ട് കിഷോർ നമുക്കു വേണ്ട" അന്നു തുടങ്ങിയതാണ് ഞാനും കിഷോറും തമ്മിലുള്ള ഗാഢമായ സ്നേഹം. ഞാൻ ഒന്നുകൂടെ പറയട്ടെ. ഞാൻ പ്രതികൂലമായി എഴുതിയതുകൊണ്ടാണ് കിഷോർ ആത്മഹത്യ ചെയ്തതെന്ന പദ്മനാഭന്റെ അഭിപ്രായം പച്ചക്കള്ളം. അപകീർത്തി എനിക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രസ്താവമാണത്. ഞാൻ കോടതിയിൽ പോയാൽ പദ്മനാഭനും റിപ്പോർട്ട് എഴുതിയ ആളും മറ്റുള്ളവരും തിരുവനന്തപുരത്തെ പുജപ്പുരയിലുള്ള ബന്ധനാലയത്തിൽ കറഞ്ഞത് രണ്ടു വർഷമെങ്കിലും താമസിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് പ്രശ്നഭീനമായ ഒരുഭാഷകൻ എന്നെ അറിയിച്ചു. എന്റെ ശിഷ്യനായ അദ്ദേഹം നോട്ടീസ് അയയ്ക്കാൻ സന്നദ്ധനാവുകയും ചെയ്തു. 'അതു വേണ്ട' എന്നു ഞാൻ മറുപടി നൽകി. തടവറയിലെ മലിനമായ വായു ശ്വാസിച്ചും ചിട്ടപ്പടിയിലുള്ള ആഹാരം കഴിച്ചും ചട്ടിയിൽ മുതുമൊഴിച്ചും പദ്മനാഭനും കഴിയേണ്ടതായി വരും. കൂടുതൽ കടം.

എന്റെയും പദ്മനാഭന്റെയും ചിത്രങ്ങൾ വാരികയിലുണ്ട്. ഞാൻ സുന്ദരനെല്ലെങ്കിലും കൊലപാതകിയുടെ പടമാണ് അതെന്ന് ആരും പറയുകയില്ല. പദ്മനാഭന്റെ ചിത്രം കണ്ടാൽ അതു പറയുകയും ചെയ്യും. ഞാനിതു എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ വീട്ടിൽ വന്നു കയറി. "ഇയാൾ എന്തൊരു വിരൂപൻ" എന്ന് അവർ പദ്മനാഭന്റെ ചിത്രം നോക്കിയ നിമിഷത്തിൽ പറഞ്ഞു. "അത്ര വിരൂപനായിരുന്നില്ല ചെറുപ്പകാലത്ത്. അനപത്യതയുടെ ദുഃഖം കൊണ്ട് മുഖത്തെ മാംസപേശികൾ വക്രിച്ച് ഈ രൂപമുണ്ടായതാണ്" എന്ന് ഞാൻ ശ്രീമതിയെ അറിയിച്ചു.

പദ്മനാഭൻ ഒരിടത്തരം എഴുത്തുകാരൻ മാത്രമാണ്. ഉറുബ് നക്ഷത്രം. പദ്മനാഭൻ പുല്ക്കൊടി. 'ലിലിപ്യുഷൻ' മാത്രമായ ഈ കഥയെഴുത്തുകാരൻ വിചാരിക്കുന്നു താനൊരു ജയന്താണെന്ന്. ജയന്താണെന്ന് പറയാത്തവരെ പദ്മനാഭൻ ലോകത്തുള്ള സകല തെറിവാക്കുകളും കൊണ്ട് അഭിഷേകം നടത്തുന്നു. പ്രിയപ്പെട്ട വായനക്കാർ ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കൂ. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഇതു മഹാലൈയൊരു എഴുത്തുകാരൻ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്ന്. എത്ര നിശിതമായി വിമർശിച്ചാലും ഈ മനുഷ്യനൊഴിച്ചുള്ള എഴുത്തുകാർ മിണ്ടുകില്ല. അതല്ല പദ്മനാഭൻ ചെയ്യുന്നത്. വിമർശിക്കുന്നവന്റെ മുൻപിൽ അദ്ദേഹം ഉടുമുണ്ട് ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞ് നില്ക്കുന്നു. കണ്ണുപൊത്തിക്കൊണ്ട് ഞാൻ ഓടട്ടെ.

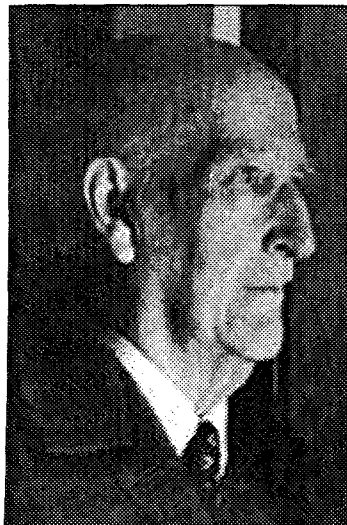
എം.ടി. വാസുദേവൻനായർ മാനുസാണാണ്. അദ്ദേഹത്തെ തെറിപറയുന്നതു പദ്മനാഭന്റെ സ്ഥിരം തൊഴിലാണ്. ഞാൻ എറണാകുളത്ത് ലുസിയ ഹോട്ടലിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്ത് പദ്മനാഭൻ കാരോടിച്ച് അവിടെ വരും. വന്നാൽ എം.ടി.യെക്കുറിച്ചുള്ള തെറിവാക്കുകൾ അടങ്ങിയ ഭാഷണം അഴിച്ചുവെക്കും.

“

പദ്മനാഭൻ ഒരിടത്തരം എഴുത്തുകാരൻ മാത്രമാണ്. ഉറുബ് നക്ഷത്രം. പദ്മനാഭൻ പുല്ക്കൊടി. 'ലിലിപ്യുഷൻ' മാത്രമായ ഈ കഥയെഴുത്തുകാരൻ വിചാരിക്കുന്നു താനൊരു ജയന്താണെന്ന്.

”

സുസൻ സന്ദർശാൻ

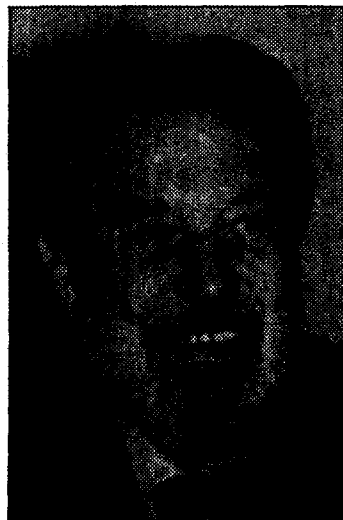

“

പറയാനുള്ളത്
തന്നെ പറയണം
പേരു സ്പഷ്ടമാക്കി.
മറ്റൊരു പേരിൽ
എഴുതുന്നത്
ആത്മവഞ്ചനയാണ്,
ജനവഞ്ചനയും

”

ഒത്താവ്യോ പാസ്റ്റ്

ഈ എഴുത്തുകാരൻ. എം.ടി.യെ ബഹുമാനിക്കുന്ന എനിക്ക് ആ തെറിപറയൽ അസഹ്യമായിരുന്നു. എങ്കിലും അതിനിമിത്തമുണ്ടായെങ്കിൽ ഞാൻ മൗനം അവലംബിച്ചതേയുള്ളൂ. ആരോഗ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വിമർശനമുണ്ട്. ആരോഗ്യം ക്ഷയിപ്പിക്കുന്ന വിമർശനമുണ്ട്. രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ വിമർശനം പദ്യമാണ് ഒഴിവാക്കുന്നതു നന്നാണ്.

ചോദ്യം, ഉത്തരം

“ഡോക്ടർ സുകുമാർ അഴീക്കോട്ട് നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു കലാകൗമുദിയിൽ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞതു കണ്ടോ?”
“കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൗജന്യമാധ്യമത്തിന്റെ മുൻപിൽ ഞാൻ തലകനിക്കുന്നു”

“നേരമ്പോക്കുകൊണ്ട് ഈ.വി. കൃഷ്ണപിള്ള എൻ. ഗോപാലപിള്ള. സഞ്ജയൻ ഇവർ എങ്ങനെ ശോഭിച്ചു?”

“ഈ.വി. ഹാസ്യം കൊണ്ട് കേരളീയരെ ഉണർത്തിച്ചു എൻ. ഗോപാലപിള്ളയ്ക്കു എഴുത്തിൽ ഹാസ്യമില്ല. Dry as dust എന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രയോഗമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകൾക്കു ചേരുന്നത്. അന്യനെ degrade ചെയ്യുന്ന മട്ടിൽ സംസാരിക്കും ഗോപാലപിള്ള. അതു ഹാസ്യമല്ല. പച്ചവെള്ളം കടിച്ചതുപോലെ, ഉമിക്കരി ചവച്ചതുപോലെയാണ് സഞ്ജയന്റെ ഹാസ്യം”

“ഏതെന്തുകൊണ്ട് റുബ്ബലപ്രയോഗമാണ്. ഏതെന്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ ചെല്ലുന്നത് എന്നു പറയണമെന്ന് നിങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാരണം?”

“എന്റെ മകൻ മരിച്ചപ്പോൾ കഥാകാരിയും നോവലിസ്റ്റുമായ സാറാ ജോസഫ് എന്നിങ്ങനെ കത്തയച്ചു. അത് ആ രീതിയിലുള്ള രചനയായിരുന്നു. സത്യസന്ധമായ (sincere) ആ കത്തു ഞാൻ നിശ്ചിതപോലെ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വഭാവത്തിന്റെ ഉത്കൃഷ്ടതയിലേത്തിയ സ്ത്രീക്കു അമ്മാതിരി കത്തു എഴുതാൻ പറ്റു”

“നിങ്ങൾ മറ്റൊരു പേരിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ടോ?”

“ഇല്ല. ഞാൻ മരിക്കുന്നതുവരെ ആ കാപട്യം കാണിക്കുകയുമില്ല. പറയാനുള്ളത് തന്നെ പറയണം പേരു സ്പഷ്ടമാക്കി. മറ്റൊരു പേരിൽ എഴുതുന്നത് ആത്മവഞ്ചനയാണ്, ജനവഞ്ചനയും”

ഭേദപ്പെട്ട കഥ

തിരുവനന്തപുരത്തെ സെൻട്രൽ ജയിലിൽ നടത്തുന്ന ഒരു വീട്ടിലാണ് ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന ഞാൻ ഏറെക്കാലം താമസിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് സെൻട്രൽ ജയിലിലെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നു. വധശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്ന ദിവസം ആരാച്ചാർ കറുത്ത കപ്പായമണിഞ്ഞു വരും. വധിക്കപ്പെടേണ്ടവനെ കഴിയുടെ മുകളിലിട്ടു പലകപ്പറത്തു കയറ്റി നിറുത്തും. കയർക്കൊണ്ടു കരുക്കിടും കഴുത്തിൽ. പലകയ്ക്കു താഴെയുള്ള സാക്ഷ വലിച്ചുനീക്കും. കുറ്റം ചെയ്തവൻ കഴിയിലേക്കു പോകും. എങ്കിലും തല മുകളിൽ കാണാമായിരിക്കും. ആരാച്ചാർ ചെന്നു കാലിലെ

പെരുവിരലിനും തൊട്ടടുത്തുള്ള വിരലിനുമിടയിൽ കയറ്റു കയറ്റി അതിൽ പിടിച്ച് വലിക്കും. പ്രാണൻ വേഗം പോകാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണത്. ഒരു ചാൺ വയറിനു വേണ്ടി മനുഷ്യൻ എന്തെല്ലാം ചെയ്യുന്നു!

കഥാരചനയെന്ന പേരിൽ ചിലർ കഥാഗാത്രത്തിന്റെ കഴുത്തിൽ മർദ്ദം ചെലുത്തി അതിനെ വേഗം കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് ഐസക്ക് ഈപ്പന്റെ “നാനാർത്ഥങ്ങൾ, ജീവിതത്തിന്റെയും പ്രണയത്തിന്റെയും” എന്ന കഥ വായിക്കുന്നത് ആശ്വാസദായകമാണ്. (മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്) സവിശേഷതയുള്ള സ്വഭാവങ്ങളോടു കൂടിയ രണ്ടു കൂട്ടുകാർ. അവരിൽ ഒരാൾ - രാഘവൻ - കാമുകിയുമായി ഒളിച്ചോടുന്നു. കാമുകിയുടെ - കസുമതിന്റെ - അച്ഛൻ പൊലീസിനെക്കൊണ്ടു മകളെ മോചിപ്പിക്കുന്നു. അവളെ വേറൊരാൾ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ രാഘവൻ മരിക്കുന്നു. നിശ്ചേതനശരീരം ഭഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനു മുൻപ് കസുമം പൂർവകാമുകന്റെ ദർശനത്തിനു വരുന്നു. എനിക്ക് ഇഷ്ടമായത് അവളുടെ ആഗമനമാണ്. കാറ്റും മഴയും തകർക്കുന്ന വേളയിൽ കൂരിരുട്ടിൽ മിന്നൽ പ്രവാഹത്തിൽ നനവാർന്ന മരത്തിന്റെ പച്ചിലച്ചാർത്തു് അല്പനേരം തിളങ്ങുന്നതുപോലെ ഈ സംഭവം തിളങ്ങുന്നു. സ്ത്രീയുടെ പ്രേമത്തിന്റെ സാദ്രതയും ശക്തിയും കഥാകാരൻ നമ്മളെ അങ്ങനെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നു. കഥയുടെ മറ്റു ദൗർബല്യങ്ങൾ ഈ സംഭവത്തിൽ മറഞ്ഞുപോകുന്നു.

എന്റെ ശിഷ്യൻ എം. ദിവാകരൻ മരിച്ചിട്ടു ഏറെ മാസമായില്ല. അദ്ദേഹം പ്രഫെസറായിരുന്നു. സർവീസിലിരിക്കുമ്പോൾ ദിവാകരൻ വീടുവെച്ചു കാർഷെഡ് നിയമത്തെ ലംഘിച്ചു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടുവെന്നുപറഞ്ഞു നഗരസഭയിലെ അധികാരികൾ അതു പൊളിക്കുമെന്നു മുന്നറിയിപ്പു നല്കി അദ്ദേഹത്തിന്. ദിവാകരൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചതുകൊണ്ട് ഞാൻ നഗരസഭയുടെ ഓഫീസിൽ പോയി എനിക്ക് പരിചയമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കണ്ടു സഹായിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു. ‘പൊളിക്കുകയും കിളിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഒക്കെകിൾ’ എന്നാണ് ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്നെ സമാധാനപ്പെടുത്തിയത്. ഞാൻ ദിവാകരനെ കാര്യം അറിയിച്ച് ശാന്തതയോടെ വർത്തിക്കാൻ അപേക്ഷിച്ചു. ദിവാകരൻ പറഞ്ഞു: “സാർ എന്റെ സ്ഥലം. എന്റെ പണം. ഞാൻ ഷെഡ് കെട്ടുന്നു എന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച്. ഇതിൽ നഗരസഭയ്ക്കു എന്തു കാര്യം?” ഞാൻ: - “ബഹുജനത്തിന് അസൗകര്യമുണ്ടാകരുതെന്ന് വിചാരിച്ചാണ് കോർപ്പറേഷൻ നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത്. അവ പരിപാലിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ ചുമതലയാണ്” ദിവാകരൻ: - “പോകാൻ പറയണം സാർ അവരെ.” ഏതായാലും ദിവാകരന്റെ കാർഷെഡ് അധികാരികൾ പൊളിച്ചില്ല. ചെറുകഥാ നിർമ്മാണത്തിനും നിയമങ്ങളുണ്ട്. അവ പരിപാലിക്കാതെ ചിലർ വായിൽ വന്നതു കോതയ്ക്കു പാട്ടു് എന്ന മട്ടിൽ എഴുതുന്നു. എഴുതുന്ന ആളിന്റെ കീർത്തിയെ പരിഗണിച്ച് ഈ ട്രാഷ് എല്ലാം അച്ചടിമഷി പുരട്ടുന്ന പത്രാധിപന്മാർ. ചവറ്റുകുട്ടയിൽ പോകേണ്ടവ അങ്ങനെ വെള്ളക്കടലാസ്സിൽ മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകളുടെ പ്രചാരം കുറയുന്നെങ്കിൽ അ

തിനു കാരണം ഈ കഥയെഴുതുകാരന്റെ രചനകളാണ്. നിയമജ്ഞൻ പക്ഷപാതം കൂടാതെ വിധിയെഴുതുന്നതുപോലെ രചനകൾ കൊള്ളുകില്ലെങ്കിൽ അവ ചവറ്റുകുട്ടയിൽ ഇടാൻ എഡിറ്റോഴ്സ് ഡെപ്യൂ കാണിക്കണം.

സുസൻ സൻറാഗ്

സുസൻ സൻറാഗ് (Susan Sontag- ബ്രിട്ടീഷ് ഉച്ചാരണം സുസൻ സൊൻറാഗ്) എന്ന്. അവർ അമേരിക്കക്കാരി ആയതുകൊണ്ട് സുസൻ സൻറാഗ് എന്ന് പറയണം) വിശ്വവിഖ്യാതയായ സാഹിത്യകാരിയാണ്. അവരുടെ നിരൂപണസംബന്ധികളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം major criticism എന്നാണ് വലിയ നിരൂപകർ വിശേഷിപ്പിക്കുക. അവരുടെ മഹത്ത്വമാർന്ന പ്രബന്ധം “Against Interpretation” എന്നതാണ്. നിദർശനഗ്രന്ഥങ്ങൾ (texts) എന്തർത്ഥമാക്കുന്നു എന്ന വ്യക്തമാക്കിയാൽപ്പോരാ. നമ്മൾ അവയിൽ നിന്നു കൂടുതൽ കാണണം, കൂടുതൽ കേൾക്കണം എന്നാണ് സൻറാഗിന്റെ പക്ഷം. സാഹിത്യനിരൂപണമണ്ഡലത്തിലും കേവല ചിന്താമണ്ഡലത്തിലും നക്ഷത്രം പോലെ തിളങ്ങുന്ന ഈ മഹതിയുടെ പ്രബന്ധങ്ങളുടെ സമാഹാരം “Where the Stress Falls” എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (Vintage- £ 4=55) ഓരോ പ്രബന്ധവും “Against Interpretation” എന്നതുപോലെ ക്ലാസിക്കാണ്. അവയുടെ ആശയ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഈ ലേഖനത്തിൽ എടുത്തുകാണിക്കാൻ വയ്യ.

1933-ലാണ് സൻറാഗിന്റെ ജനനം. 1975-ൽ അവർക്ക് ബ്രെസ്റ്റ് കാൻസറുണ്ടെന്നു ഡോക്ടർമാർ കണ്ടെത്തി. കൂടിവന്നാൽ രണ്ടുകൊല്ലമേ അവർ ജീവിച്ചിരിക്കൂ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ (ഡോക്ടർമാരുടെ) അഭിപ്രായം. അഞ്ചുതവണ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു വിധേയയായി സൻറാഗ്. സ്തനങ്ങൾ മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ഇപ്പസ്സുകാ അവരുടെ ധീഷണാവൈഭവത്തിന് ന്യൂനത്വം വന്നില്ലെന്നതിന് തെളിവു നല്കുന്നു. തികച്ചും വിദ്യജ്ഞാനോചിതമാണ് ഈ സമാഹാരഗ്രന്ഥം.

പല വിഷയങ്ങൾ

അന്യാദൃശമായ ശക്തിയോടെയാണ് ഒത്താവ്യോ പാസ്സിന്റെ (Octavio Paz) കവിത നമ്മുടെ നേർക്കു കതിക്കുന്നത്. കേൾക്കുക അദ്ദേഹത്തിന്റെ The Key of Water എന്ന കാവ്യം.

“After Rishikesh
the Ganges is still green.
The glass horizon
breaks among the peaks.
We walk upon crystals
Above and below
great gulfs of calm.
In the blue spaces
white rocks, black clouds
You said:
Le pays est plain de sources

(The countryside is full of springs)
That night I dipped my
hands in your breasts”

മനുഷ്യരെ മൃതാകാമി സെക്സിന്റെ വർണ്ണനകൊണ്ട് മനംമറിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതേ സെക്സിനെ പനിനീർപ്പുവിനു സദൃശമാക്കുന്നു പാസ്റ്റ്. മൃതാകാമിയുടെ നോവലുകൾ വായനക്കാർക്കു ‘ഡിപ്രഷൻ’ ഉണ്ടാക്കുന്നു. പാസ്സിന്റെ കവിത അവർക്കു മാനസികോന്നമനം ജനിപ്പിക്കുന്നു.

2. മാതികോഫ്സ്കി എന്ന സോവിയറ്റ് കവി പ്രേമഭംഗത്താലും വിപ്ലവത്തിന്റെ ക്രൂരമുഖത്തിന്റെ ദർശനത്താലും നിരാശനായി തന്റെ ഏടയും നോക്കി കൈത്തോക്കിന്റെ കാഞ്ചി വലിച്ചു.

Love boat smashed against mores
Good bye and good luck

എന്ന് അദ്ദേഹമെഴുതിയ കവിതയിലെ അവസാനത്തെ വരികൾ. അവ മാത്രമേ എനിക്ക് ഓർമ്മയുള്ളൂ. എനിക്ക് അദ്ഭുതം തോന്നി ആത്മഹത്യയ്ക്കു മുൻപ് ഇത്ര വികാരരഹിതമായി എങ്ങനെ ഈ വരികൾ കവി കറിച്ചുവെന്ന്.

ആത്മഹത്യയെ അറിയിക്കുന്ന കവിതയിൽ നർമ്മബോധം കാണിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ആൽഫൊൻസിനാ ഷോർനി (Alfonsina Storni 1892-1938) എന്ന ലാറ്റിനമേരിക്കൻ കവി (സ്ത്രീ) ക്രൂരമായ ഹാസ്യം കലർത്തി കാവ്യമെഴുതി വെച്ചിട്ടാണ് ആത്മഹതനം നിർവഹിച്ചത്. അവരുടെ ആ കാവ്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ഏതാനും വരികൾ: -

I am going to sleep, my nurse put me to bed.
Set a lamp at my head board;
a constellation; whatever you like;
all are good: lower it a bit.
Leave me alone: you hear the buds breaking through...
a celestial foot rocks you from above
and a bird traces a pattern for you
so you'll forget.... Thank you.
Oh, one request:
if he telephones again
tell him not to keep trying for I have left...

‘അയാൾ റെലിഫോണിൽ വിളിക്കുകയാണെങ്കിൽ പറയൂ വീണ്ടും വീണ്ടും വിളിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന്. കാരണം ഞാൻ പൊയ്ക്കിഴിഞ്ഞു എന്നതാണ്.’ ഇതു മരണത്തെ ശഷ്ടതുല്യം പരിഗണിച്ച ഒരു സ്ത്രീയുടെ ആത്മനിവേദനമായേ കാണാൻ പറ്റൂ.

3. “എനിക്ക് ഏകദർശനമാർഗ്ഗം മരണമാണ്. അതിനെ സസന്തോഷം ഞാൻ വരിക്കുന്നു. ആനന്ദപ്രദമായ ഈ വേർപാടിൽ ആരും നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഞാൻ നേടുന്നമുണ്ടു് എന്ന് ഇടപെട്ടി രാഘവൻപിള്ളയുടെ അന്ത്യസന്ദേശത്തിൽനിന്ന്. ഉൽകടവികാരത്തിനു വ്യക്തി വിധേയനാവുമ്പോൾ ഉന്നതമായ ഭാഷയെ വരൂ. അതു സത്യവുമാണ്. Truth sits upon the lips of dying men എന്ന് പറഞ്ഞത്. മാത്യു ഓർനോൾഡല്ലേ?

“

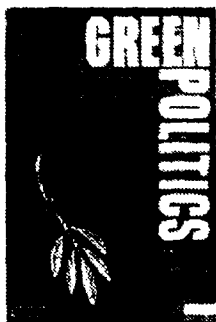
ചെറുകഥാ
നിർമ്മാണത്തിനും
നിയമങ്ങളുണ്ട്.
അവ
പരിപാലിക്കാതെ
ചിലർ വായിൽ
വന്നതു കോതയ്ക്കു
പാട്ടു് എന്ന മട്ടിൽ
എഴുതുന്നു. എഴുതുന്ന
ആളിന്റെ
കീർത്തിയെ
പരിഗണിച്ച്
ഈ ട്രാഷ് എല്ലാം
അച്ചടിമഷി പുരട്ടുന്ന
പത്രാധിപന്മാർ.

”

ആൽഫൊൻസിനാ
ഷോർനി

സുര്യകാന്തിയുടെ രാഷ്ട്രീയം

**ഗ്രീൻ പൊളിറ്റിക്സ്-
ദ ഗ്ലോബൽ പ്രോമിസ്**
ഫ്രിജോ കാപ്ര, ഷാർലൈൻ സ്പ്രിംഗ്സ്,
റൂഡ്ജർലാൻഡ്
പലാഡിൻ ഗ്രാഫ്റ്റൻ ബുക്സ്
നില 460 രൂപ

പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാത്രം ചിന്തിക്കുന്ന ഒന്നല്ല ഹരിതരാഷ്ട്രീയം. മറിച്ച് പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും പരിസ്ഥിതിയും സംസ്കാരവും എല്ലാം അതിന്റെ തനിമയിൽ തിരിച്ചറിയുകയും അവയുടെ പാരസ്പര്യം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദർശനമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ഹരിതരാഷ്ട്രീയത്തിന് പരിസ്ഥിതി, സാമ്പത്തികരംഗം, സാമൂഹികക്രമങ്ങൾ, ആത്മീയത, സമാധാനക്ഷേമം, മതം, രാഷ്ട്രതന്ത്രം, ചരിത്രം, സാഹിത്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, വ്യവസായം, തൊഴിൽ തുടങ്ങി ഭൂരിപക്ഷ ജനവിഭാഗങ്ങളെയും ജീവിതരീതിയും സമഗ്രമായി ബാധിക്കുന്ന എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും അതിന്റെതായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. (ലോകത്തിലെ മുന്നിലൊന്ന് ധനവും അനുഭവിക്കുന്നത് അഞ്ചുശതമാനം മാത്രം ആളുകൾക്കാണ് റൂഡോൾഫ് ബാരോ, ഗർത്തബാസ്റ്റൻ, പെട്രാകെല്ലി എന്നിവർ നിരന്തരം ഉന്നയിച്ചിരുന്നത്). ഈ കാഴ്ചപ്പാടുകളിലെമ്പാടും അടിസ്ഥാനമായി വർത്തിക്കുന്ന ഘടകം പാരിസ്ഥിതികാവബോധമാണ്. ഒരു രാഷ്ട്രീയദർശനമെന്ന തലത്തിൽ ഹരിതരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ സാർവ്വലോകികതയും അതിജീവനപ്രേരണകളും നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഭാവിയെ കരുതിയുള്ള ചില നിലപാടുകളിലാണ്. അത് ഭൂതകാലത്തിൽനിന്ന് അറിവുകളും അനുഭവങ്ങളും സഞ്ചയിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നല്ല പ്രകൃതിയാരാധനയുടെ കാല്പനിക സവിശേഷതകൾ നിർദ്ധാരണഭാവത്തോടെ പ്രകടമാക്കുന്നുമുണ്ട്. ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ഭാവിയല്ലാതെ കരുതിവയ്ക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല എന്ന് ശക്തമായ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നുമുണ്ട്. ഭാവിയെന്നതിന് ഭരണകൂടങ്ങൾ കരുതുന്നതുപോലെ ഒരു പാർലമെന്റ് കാലാവധിയോ, വ്യവസായികൾ കരുതുന്നതുപോലെ പത്തുവർഷമോ, മറ്റു വിഭാഗങ്ങൾ സങ്കല്പിക്കുന്നതുപോലെ ചെറിയൊരു കാലയളവോ അല്ല പരികല്പിക്കപ്പെടുന്നത്. മറിച്ച്, വരുമ്പലവെള്ളക്കുടി കണക്കിലെടുക്കുന്ന ഭൂമിയേയും പ്രകൃതിയേയും അതിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ ആദരിക്കുന്ന അതിദൈർഘ്യമാർന്ന കാലമാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

1983-ൽ പഴയ പശ്ചിമജർമ്മനിയിൽ ഇരുപത്തേഴ് പാർലമെന്റുഗങ്ങളെ വിജയിപ്പിച്ചതോടെയാണ് ഹരിതരാഷ്ട്രീയം ലോകത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയചിത്രത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നെത്തിലു. 1980-ലെ കാര്ട്ടർ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ദ ഗ്ലോബൽ 200 റിപ്പോർട്ടിലെ ആഗോള അവബോധത്തിന്റെ പ്രശ്നതലങ്ങളാണ് ഇത്തരമൊരു രാഷ്ട്രീയചിന്ത രൂപപ്പെടുത്തിയതെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഈ റിപ്പോർട്ട് ലോകം മുഴുവൻ പ്രകടമാക്കാൻ പോകുന്ന ചില ഭയനകരമായ വിപത്തുകളിലേയ്ക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളുടെ ആഗോളവിതരണത്തിലെ അസന്തുലിതാവസ്ഥ, വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ആഗോള ജനസംഖ്യ, ഭയനകരമായ അമിതതനവും അസമതനവും, ധനവിതരണം-വിനിയോഗങ്ങളിലെ പാളിച്ചകൾ, ഇവകൂടാതെ 1980-ലെതന്നെ ബ്രാൻഡ് റിപ്പോർട്ടിലെ വടക്കൻ-തെക്കൻ പ്രവിശ്യകൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരവും അങ്ങനെ വികസിതരാജ്യങ്ങളും അവികസിതങ്ങളായ മൂന്നാംലോക രാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങളും 1981-ലെ പുതിയ ലോകസാമ്പത്തികക്രമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകളും ഇതിന് ഉപോൽബലകമായി. ഈ പരാമർശങ്ങളൊന്നുംതന്നെ മറ്റ് ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളും രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകളും കാര്യമായി ഗൗനിച്ചില്ലെങ്കിലും പഴയ പശ്ചിമ ജർമ്മനിയിലെ ഗ്രീൻസ് ഇവ കാര്യമായി പാഠനവീധേയമാക്കുകയുണ്ടായി.

പ്രകൃതി സന്തുലനാവസ്ഥ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും അതുതന്നെ ജൈവപ്രകൃതിയുടെ പൊതു അവലംബങ്ങൾക്കും പ്രാദേശിക പാരിസ്ഥിതിക ഘടനയ്ക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നുവെന്ന ഒരു ചിന്താപദ്ധതി രൂപം പ്രാപിക്കുകയായിരുന്നു. ആഗോള പാരിസ്ഥിതിക സന്തുലനാവസ്ഥയെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്ന ഘടകങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമാണ് അമിതമായ വ്യവസായികവൽക്കരണവും അതിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളുടെ ചൂഷണവും. രാജ്യാന്തര വ്യവസായിക സംരംഭകരായ ഭീമന്മാർ പുതിയ നെറ്റ്വർക്കിങ്ങിലൂടെയും ക്രെഡിറ്റ് കാർഡ് സ്വന്തായങ്ങളിലൂടെയും ഇന്റർനാഷണൽ ബാങ്കിങ്ങിലൂടെയും ലോകമുഴുവൻ വ്യാപരിക്കുകയും എല്ലായിടത്തും പരിസ്ഥിതിനാശത്തിന് കാരണകാരാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ഗ്രൂഡ് ഇയർ, വോൾക് വെള്ളസ്, നെസ്റ്റിലെ എന്നീ കമ്പനികൾ ബ്രസീലിലെ ആഗ്വോസോൺ നദിക്കരയിലെ ലക്ഷക്കണക്കിന് ഏക്കർ വനഭൂമി വെട്ടിത്തെളിച്ച് കന്നുകാലിവളർത്തൽ നടത്തുകയുണ്ടായി. അതും കയറ്റുമതിക്കുവേണ്ടി, ജൈവപ്രകൃതിയുടെ ശാസകശക്തമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ചോലവനങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടുകവിഴി മഴയുടെയും ഭൂമിയിലെ സൂര്യപ്രകാശനിപതനത്തിന്റെയും അളവുകൂട്ടങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെടുകയും അത് ലോകം മുഴുവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യുന്നു.

മദ്ധ്യ അമേരിക്കൻ പ്രവിശ്യയിൽ എഴുപതുശതമാനത്തോളം കുട്ടികൾ പോഷകാഹാരക്കുറവ് അനുഭവിക്കുമ്പോൾതന്നെ ഏറെ ഫലഭൂയിഷ്ടമായ പകുതിയോളം കൃഷിയിടങ്ങൾ കയറ്റുമതി മാത്രം ലാഭക്കാക്കി ഏകമുഖമായ നാണുവിള കൃഷിക്കായി മാറ്റിവയ്ക്കപ്പെടുന്നു. സെനിഗലിൽ ഏറെ ഗുണമേന്മയുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രവിശ്യകളിലാകമാനം പച്ചക്കറി കൃഷി നടത്തുന്നത് കയറ്റുമതി ലക്ഷ്യമാക്കി മാത്രമാവുകയും അതേസമയം, പകുതിയോളം വരുന്ന ഗ്രാമീണജനത ദാരിദ്ര്യത്തിൽ കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു. തനതായ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ സമൃദ്ധമായി ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്ന മെക്സിക്കോയിലെ കുടുതൽ ഫലഭൂയിഷ്ടമായ മണ്ണ് യൂറോപ്പിലേയ്ക്കാവശ്യമായ ശതാവേരി കൃഷിക്കായി മാറ്റിവയ്ക്കപ്പെടുന്നു. അതിജീവനത്തിന്റെ മിതമായ തനത് താല്പര്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി ആഗോളവ്യാപാരങ്ങൾ വളരുവാൻ ഇത് കാരണമാകുന്നു. പാരിസ്ഥിതികാവബോധത്തിന്റെ ജീവിതാർത്ഥങ്ങളിലേയ്ക്കാണ് ഈ സൂചനകൾ നീളുന്നതെന്ന് കാണുക ആയാസകരമല്ല. ജീവിതം അതിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് ഭൂവിനിയോഗത്തിലും പ്രകൃതിസംരക്ഷണത്തിലും ഒരു സന്തുലനാവസ്ഥ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടാണ്. അതിന്റെ നാശം പ്രകൃതിയുടെയും ജീവജാലങ്ങളുടെയും മുഴുവൻ നാശത്തിലേയ്ക്കായിരിക്കും എത്തുക.

ഈയൊരു ദർശനത്തിലധിഷ്ഠിതമായ രാഷ്ട്രീയ പദ്ധതി രൂപപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ആഗോളപദ്ധതി ചിന്തിക്കുകയും പ്രാദേശികമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന അന്തിവ മാനുഷികവും ഊർജ്ജവത്തുമായ ഒരൊര്യമായിരുന്ന യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞിരുന്നത്. ദേശീയ സുരക്ഷയെന്നത് ആഗോള സുരക്ഷയെന്നൊരു പുനർവിചിന്തനത്തിന്റെ അർത്ഥമല്ല.

ഹരിതരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഭാവീസൂചനകൾ

നകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായി. ഹരിതരാഷ്ട്രീയ ദർശനം അതിന്റെ സമാകലന ഘടകങ്ങളിൽ പ്രധാനമായും നാല് കാര്യങ്ങളാണ് ഉന്നയിക്കുന്നത്. പരിസ്ഥിതിജ്ഞാനം, സമാധാന സുരക്ഷിതത്വം, ഭവനിലേയ്ക്കുള്ള സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥ, ഗ്രാമീണ ജനതയിൽനിന്ന് പാരസ്പര്യങ്ങളോടെ രൂപപ്പെടുന്ന ജനാധിപത്യം. ഇതിൽ പ്രഥമവും പ്രധാനവും പാരിസ്ഥിതികജ്ഞാനംതന്നെ. ഹരിത രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകരായ റോളണ്ട് വോൾട്നെപ്പോലുള്ളവർ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഇത് പക്ഷികളെയും മരങ്ങളെയും പുഴകളെയും രക്ഷിക്കുന്നതുമാത്രം ലക്ഷ്യമിടുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമല്ല. മറിച്ച് ജൈവ സാക്ഷ്യങ്ങൾ നിലനിർത്തുവാനും അതിജീവനത്തിന്റെ അർത്ഥങ്ങൾ കൂടുതൽ വിവേചനബോധത്തോടെ കണ്ടെത്തുവാനുമുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയമാണ്. ഒരു സാമൂഹിക പാരിസ്ഥിതികത എന്നതുതന്നെ ഹരിതദർശനത്തിൽ പാരസ്പര്യ ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും പാരസ്പര്യചിന്തയുടെയും സമാകലനം ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം, കൃഷിയോടൊപ്പം കൃഷിക്കാരുടെ സംരക്ഷണം, പാരിസ്ഥിതികാവബോധത്തോടെയുള്ള നഗരവികസനവും ആസൂത്രണവും നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾ- ഇങ്ങനെയൊക്കെ ഇത് സമഗ്രമാണ്.

സുരക്ഷിതമായ സമാധാനമെന്ന സങ്കല്പത്തിൽ കൂടുതലും സാമൂഹികാവബോധത്തിനാണ് പ്രസക്തി. ഇതിൽ അടിസ്ഥാനതൊഴിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതോടൊപ്പം തൊഴിലാളികളുടെ ക്ഷേമവും ലക്ഷ്യമാക്കുന്നു. ഇടതുപക്ഷ- ഹരിത രാഷ്ട്രീയക്കാർക്ക് ഇതിൽകൂടുതൽ താല്പര്യമുണ്ടാവുക സാദ്ധ്യമാകും- കാരണം ആത്യന്തികമായി ഈ വീക്ഷണം ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ് (നവ) ജനായത്തക്രമത്തിലാണ് ഊന്നുന്നത് എന്നതുതന്നെ. പാരിസ്ഥിതികവും സാമൂഹികവുമായ രണ്ടുതലങ്ങളും പരസ്പരശീതമുള്ളതാണ്. കാരണം പ്രകൃതിസമ്പത്തു തന്നെയാണ് മനുഷ്യസമ്പത്തിന്റെ നിർണ്ണായകഘടകം. അടിസ്ഥാനവർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് രൂപപ്പെടുന്ന ജനാധിപത്യക്രമത്തിൽ പൗരവകാശ (മനുഷ്യാവകാശ) താല്പര്യങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ സാംഗത്യമുണ്ടാകും. ഇതാകട്ടെ ഹരിത രാഷ്ട്രീയപാഠത്തിന്റെ വിശാലഭൂമികയിൽ പരമപ്രധാനവുമാണ്. ഇവിടെ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ വ്യക്തിപ്രഭാവത്തേക്കാൾ സാമൂഹിക പദ്ധതിയിൽ സദാ പങ്കെടുക്കുന്ന ഒരു പ്രവർത്തനക്രമത്തെയാണ് ഹരിത രാഷ്ട്രീയം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്. അമേരിക്കയിൽത്തന്നെ ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുന്ന ഹരിതരാഷ്ട്രീയം ഈ ദിശയിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്ന് ചിന്തകർ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്രമരാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഹരിതരാഷ്ട്രീയ നിലപാടിൽ വ്യക്തിപരവും സാമൂഹികവുമായ അടിച്ചമർത്തലുകളെയും എല്ലാവരിയ്ക്കുമുള്ള അക്രമത്തെയും നിരാകരിക്കുന്നു. വ്യക്തികൾക്കും ചെറിയ ഗ്രൂപ്പുകൾക്കുമുള്ള സ്വയംനിർണ്ണയാവകാശം അതുകൊണ്ടുതന്നെ വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

നിരാകരണങ്ങൾ

ഭരണകൂടം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതും ഏർപ്പെടുന്നതുമായ അക്രമപ്രവണതകളെ, സൈനികക്രമങ്ങളെയും ഭീകരതയെയും ഇത് നിരാകരിക്കുന്നു. ലോകം ആണവയുദ്ധത്തിന്റെ നിഴലിൽ നിൽക്കുന്ന (എന്നല്ല ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അതിന്റെ ആഘാതങ്ങൾ നേരിടുന്ന) നമ്മുടെതോലുള്ള കാലത്ത് സൈനികസേവനത്തിൽനിന്നുതന്നെ വിരമിച്ച് ഹരിത രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പ്രവാചകനായി മാറിയ ഗർത്തബാസ്റ്റൻ ഹരിതരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഈ ദിശയിലുള്ള താല്പര്യങ്ങളെയും ഇടതുപക്ഷ വിമർശനങ്ങളെയും ഫലപ്രസാധി ചെറുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നാസി മുന്നേറ്റക്കാലത്ത് ജർമ്മനിയെ രക്ഷിക്കാൻ സൈനികവ്യത്തി സീകരിക്കാൻ തയ്യാറായ അന്നത്തെ യുവതലമുറ, ജർമ്മനിയെ ഏറ്റവും വലിയ ആക്രമണകാരിയെന്ന് പിന്നീട് തിരിച്ചറിയുകയും അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിലെ 'ചതികൾ' തിരിച്ചറിയുകയുമുണ്ടായതാണ് ബാസ്റ്റൻ സ്വന്തം സൈനികചരിത്രം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

അധികാര വികേന്ദ്രീകരണവും സ്ത്രീവാദ രാഷ്ട്രീയവും ഹരിതപാർട്ടിയുടെ മറ്റ് പ്രധാന നിലപാടുകളാണ്. അധികാര വികേന്ദ്രീകരണത്തിൽ ചെറിയ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പുനഃസ്ഥാപനവും, രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നിലവിലുള്ള അതിർ

ത്തികൾക്കപ്പുറത്തേയ്ക്ക് ജനതയുടെ ജീവിതകേന്ദ്രം സംസ്കാരവും ഭാഷയും താല്പര്യങ്ങളും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള രാഷ്ട്രസങ്കല്പവും ഇത് മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നു. യൂറോപ്പിന്റെ ഏകീകരണശ്രമങ്ങളെ ഹരിതപാർട്ടി എതിർക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാരണം അത് വീണ്ടും അധികാരപരമായ ഒരു സൈനികവൽക്കരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം അതല്ലെങ്കിൽ മൂന്നാംലോക രാജ്യങ്ങളുടെയോ അധിപത്യവും അധിനിവേശ പ്രവണതകളും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ശാക്തീകചേരിയുടെ രൂപീകരണത്തിനും വഴിവയ്ക്കും എന്നതിനാലാണ്. യൂറോപ്യൻ സാമ്പത്തിക സമൂഹത്തിനപകരം യൂറോപ്യൻ പരിസ്ഥിതി സമൂഹം എന്ന ആശയം ഇവർ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നതും ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്.

ദൈർഘ്യത്തിൽ യൂറോപ്യൻ രാഷ്ട്ര-സംസ്ഥാനബന്ധങ്ങൾ കൃത്രിമമാണെന്ന് കാണേണ്ടിവരും. കാരണം, അവ യുദ്ധത്തിലുള്ള സൈനികമേധാവിതത്തിലും സ്ഥാപിതവും സാർവ്വത്രികമായ താല്പര്യങ്ങളിലും രൂപപ്പെട്ടതാണ്. സ്വയംനിർണ്ണയാവകാശമുള്ള പ്രകൃതിപരമായി പാരസ്പര്യമുള്ള, സംസ്കാരവും പൈതൃകവും പങ്കുവയ്ക്കുന്ന, സന്തോഷാർജ്ജകമായ ഭാഷാഭേദങ്ങളിൽ പാരമ്പര്യബോധത്തിന്റെ തനിമയിൽ വാർത്തെടുക്കപ്പെടുന്ന ദേശങ്ങളാണ് രൂപപ്പെടേണ്ടത്. പ്രകൃതിയുടെയും പരിസ്ഥിതിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള രാഷ്ട്രനിർണ്ണയമാണ് വേണ്ടതെന്ന് സാരം.

യൂറോപ്യൻ സമൂഹങ്ങളുടെ ഈ നിരാശയതകളിൽനിന്ന് പാശ്ചാത്യർക്കൊണ്ട ഗ്രീൻസ് പാർട്ടി അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ജർമ്മനിയുടെ പോസ്റ്റ് സോവിയറ്റ് ഏകീകരണശ്രമങ്ങളെ എതിർത്തിരുന്നു. മാക്സ് വെബറുടെ ഭരണകൂടം നിയമവീധേയമായ നിലപാടുകളുടെ ഉൾപ്പെടാത്തതെന്ന വാദത്തെ ഇത് സാധൂകരിക്കുന്നുമുണ്ട്. പ്രാദേശിക ഭരണകൂടങ്ങൾ എന്നതരത്തിലുള്ള വിചിന്തനങ്ങൾ ഈ പാർട്ടിയുടെ പ്രാത്യകതയാണ്. സിറ്റിസിലാൻഡ്, ഫ്രാൻസ്, ജർമ്മനി ഇവ സന്ധിക്കുന്ന ഡ്രയ്ക്കിലാൻഡിലെ ജനങ്ങൾ, 1970-ൽ റൈൻ നദീതടത്തിൽ തുടക്കമിട്ട വ്യവസായസംരംഭങ്ങളെയും, ഇല്ലായ്മ ഫോറസ്റ്റ് മേഖലയിൽ ആണവ റിയാക്ടർ സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളെയും ചെറുത്ത ചരിത്രം ഇതിൽ പ്രധാനമാണ്. എല്ലാ വർഷവും പെന്റകൊസ്ത ഞായറാഴ്ച ഡ്രയ്ക്കിലാൻഡ് പ്രവിശ്യയിലെ ജനങ്ങൾ ഈ മൂന്ന് രാജ്യങ്ങളെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന റൈൻ നദിയിലെ പാലത്തിലൂടെ ഒരു സൈക്കിൾ റാലി നടത്തുകയും റാലിയുടെ അവസാനം ഈ മൂന്ന് രാജ്യങ്ങളുടെയും പരാകകൾ പ്രതീകാത്മകമായി നദിയിലേയ്ക്ക് വലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവുമുണ്ട്.

രാഷ്ട്രീയത്തിലെ സ്ത്രീവാദ നിലപാടുകൾ ഹരിതരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ മറ്റൊരു പ്രവർത്തനദിശയാണ്. വെർജീനിയ വുൾഫിന്റെ പ്രസിദ്ധ വാചകം ഇവർ ഉദ്ധരിക്കുന്നുമുണ്ട്: 'ഒരു സ്ത്രീയെന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് രാഷ്ട്രീയമില്ല. ലോകം മുഴുവനുമാണ് എന്റെ രാജ്യം.' രാഷ്ട്രീയത്തിലെ പുരുഷകേന്ദ്രീകൃത താല്പര്യങ്ങളെ ഇത് കാര്യമായി ചെറുക്കുന്നുണ്ട്. പെട്രാകെല്ലിതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: 'എന്നെ സംബന്ധിച്ചപ്പോഴോളം സ്ത്രീവാദം പാരിസ്ഥിതികവും പാരിസ്ഥിതികം സ്ത്രീവാദവുമാണ്. വസ്തുതകളെ സമഗ്രതയിൽ നോക്കിക്കാണുന്ന അഭിവിക്ഷണമാണ്.' എല്ലാ പ്രശ്നവും സ്ത്രീയുടെ പ്രശ്നമാണ് എന്ന ഫെമിനിസ്റ്റ് നിലപാട് ഇതുമായി ചേർത്തു വായിക്കാവുന്നതാണ്.

ആത്മീയത

മിറാട്ടിൽ ലൂതർകിംഗ്, മഹാത്മാഗാന്ധി എന്നിവരുടെ ദർശനങ്ങളിൽനിന്ന് ഏറെ പാഠങ്ങൾ സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ള ഹരിതരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ വശം അത്യന്തരൂപം ആത്മീയതയാണ്. ജർമ്മനിയിൽ ശക്തമായിത്തീർന്ന ഗ്രീൻസ് പാർട്ടിയുടെ മിക്ക ലേഖനങ്ങളിലും ഈ തലം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അമേരിക്കയിലെ പുരോഗമനജനങ്ങളോടായിരുന്ന അഗാധ പാരിസ്ഥിതികാവബോധം വാൽടെഡ് ഷോപ്പെയും റൂഡോൾഫ് ബാരോയും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ഭൂമിയാണ് ഞങ്ങളുടെ ആരാധനാലയം' എന്നിടത്തു തുടങ്ങി ഉപനിഷത്തിലെ ധൃമീമന്ത്രത്തിലേയ്ക്കു വരെ ഇത് നീളുന്നുണ്ട്. യൂറോപ്പിലെ ക്രിസ്തീയതയ്ക്കുമുൻപുള്ള പേഗ

53

വള്ളത്തോൾ കവിതകൾ
വള്ളത്തോൾ നാരായണമനോൻ
ഡി.സി.ബുക്സ്
വില 325 രൂപ

വള്ളത്തോൾ കവിതകൾ
മലയാളിയുടെ കാവ്യ സംസ്കാരത്തിൽ തേജസ്വരാനുഭവമായും രചിച്ചുചേർത്ത മഹാകവിയുടെ കാവ്യസമാഹാരം. സാഹിത്യമണ്ണിൽ പതിനൊന്നു ഭാഗങ്ങൾ ഒഴികെയുള്ള മുഴുവൻ കവിതകളും സമാഹാരങ്ങളിലൊന്നും ഇതേവരെ ഉൾപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കാതെപോയ ഏതാനും കവിതകളും ഈ പുസ്തകത്തിലുണ്ട്. കൂടാതെ ഗണപതി, ബന്ധനസ്ഥനായ അനിരുദ്ധൻ, ശിഷ്യനും മകനും, മദ്യലബ്ധിയും, അച്ഛനും മകളും, കൊച്ചുസീത തുടങ്ങിയ ലബധകൃതികളും ചിത്രയോഗം മഹാകാവ്യവും ഈ സമാഹാരത്തിലുൾപ്പെടുന്നു.

പുരാണത്രയം
ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി സ്വാമി പബ്ലിഷേഴ്സ്, തൃശ്ശൂർ-1

പുരാണത്രയം
ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി സ്വാമി പബ്ലിഷേഴ്സ്, തൃശ്ശൂർ-1
വയുടെ സംസ്കൃതമൂലവും ഗദ്യപരിഭാഷയുമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളത്. പണ്ഡിതരത്നം കെ.പി.നാരായണപിഷാരോടി സംശോധന നിർവ്വഹിച്ച ഈ കൃതിക്ക് മൂലഗാനന്ധ്യത്തിലുള്ള മുഖപ്രസാദവും ഉണ്ട്. ഭാരതീയ ഭക്തിസാഹിത്യത്തിലെ അനർഘരത്നങ്ങളായ മൂന്നു പുരാണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ധാരണലഭിക്കാൻ ഈ കൃതി പ്രയോജനപ്പെടും.

നാഡ്
എൻ.പി.മുഹമ്മദ് ഹരിതം ബുക്സ്
വില 25 രൂപ

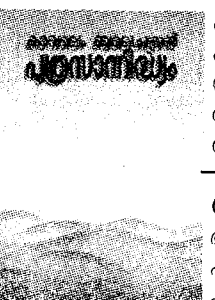
സ്പെഷ്യാലിസ്റ്റു
കുറിച്ചുള്ള ദീർഘദർശനം എൻ.പി.മുഹമ്മദ് ദിന പ്രിയപ്പെട്ട പ്രമേയമായിരുന്നു. ഹിരണ്യകശിപുവിൽ അദ്ദേഹം അടിയന്തരവസ്ഥയെ മുൻകൂട്ടി പ്രവചിച്ചെങ്കിൽ നാഡ് എന്ന ചെറുനോവൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണകൂടത്തിന്റെ സ്പെഷ്യാലിസ്റ്റ് വാസനയിലേയ്ക്കാണ് വെളിച്ചം വീശുന്നത്. അധികാരം ഒരാളിലേയ്ക്ക് കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ രൂപപ്പെടുന്ന ഭയജനകമായ അന്തരിക

ക്ഷം ഈ നോവലിനെ ശ്രദ്ധേയമാക്കുന്നു.

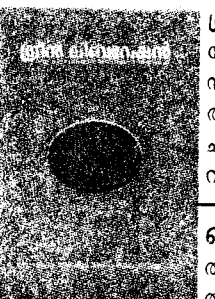
ലീസി ഒരു കൊളാഷ്
കിളിമുൻ രാധാകൃഷ്ണൻ പൂർണ്ണ പബ്ലിഷേഴ്സ് കോഴിക്കോട്
വില 40 രൂപ

പുസ്തകപ്രസാധനം
രംഗത്തെ അതികായനായിരുന്ന ഡി.സി. കിഴക്കേമുറിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ. ലളിതമായ ഭാഷയിൽ ഹൃദയമായ ഓർമ്മകളാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ പങ്കുവയ്ക്കുന്നത്. എഴുത്തുകാരും സാഹിത്യസമ്മേളനങ്ങളുമൊക്കെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഈ ചെറുപുസ്തകം ഒരുകാലത്ത് നമ്മുടെ സാംസ്കാരികരംഗത്ത് അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രസന്നമധുരമായ ഓർമ്മകൾ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഡി.സി. കിഴക്കേമുറിയുടെ പേരിൽ മാതൃഭൂമിയിൽ താൻ ലേഖനമെഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവെന്നും ബഷീറിന്റെ പ്രസംഗം അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി താൻ തന്നെ എഴുതിയെന്നുമുള്ള ഗ്രന്ഥകാരന്റെ അവകാശവാദം ഔചിത്യമില്ലാത്തതായി എന്നു പറയാതെവയ്ക്കുവാനാവില്ല. വിശേഷിച്ചും അവർ രണ്ടുപേരും കഥാവശേഷമായ സാഹചര്യത്തിൽ.

വിട്, ശോകപക്ഷം
കാവ്യാലംബാലപന്ദൻ സുരുകാന്തി ബുക്സ്, തകഴി
വില 20 രൂപ

വിട്, ശോകപക്ഷം
ഭൂമിശാസ്ത്രം തുടങ്ങി പതിനാലു കവിതകൾ. കവിതയുടെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരുവേലോകമാണ് ഇതിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാവ്യാസാദകർക്ക് പരിഗണിക്കാവുന്ന ഒരു പുസ്തകം.

ശ്രീൻ ലിബറേഷൻ
ഡോ. ജോർജ്ജ് മാത്യു നാലുന്നാക്കൽ ആൽമണ്ട് ബുക്സ്, ചങ്ങനാശ്ശേരി
വില 120 രൂപ

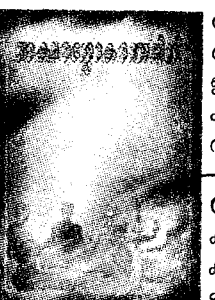
ഒരു സമഗ്ര പരിസ്ഥിതി
തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഓരോവിജ്ഞാനീയത്തിലേയ്ക്കുള്ള യാത്രയാണ് ഈ പുസ്തകം. മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിൽ പാരിസ്ഥിതിക ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാരതീയ പശ്ചാത്തലവും വിമോചന ദൈവശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പരാജയവും സമഗ്രവിമോചന

ദൈവശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണവും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഗൗരവമുള്ള വായന അർഹിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം.

സബർമതി അകലെയോ
എഡിറ്റർ: സിവിക് ചന്ദ്രൻ സ്റ്റുഡന്റ്സ് ഫോർ എഡിയൽ തോട്ട്സ്, കോഴിക്കോട്
വില 60 രൂപ

കേരളീയ ജീവിത
ത്തിൽ ഗുളുറാത്ത് അനുഭവം ഉണർത്തിയ സർഗാത്മക പ്രതികരണങ്ങൾ ക്രോഡീകരിക്കുകയാണ് സിവിക് ചന്ദ്രൻ. ഒ.എൻ.വി. സുഗതകുമാരി, കടമ്മനിട്ട, സച്ചിദാനന്ദൻ തുടങ്ങിയവരുടെ കവിതകളും എൻ.എസ്.മാധവൻ, ഐസക് ഈപ്പൻ തുടങ്ങിയ കഥാകൃത്തുക്കളുടെ കഥകളും വെങ്കിടേഴ് രാമകൃഷ്ണൻ, കെ.ഇ.എൻ തുടങ്ങിയവരുടെ ലേഖനങ്ങളും ഈ സമാഹാരത്തിലുണ്ട്. വായന അർഹിക്കുന്ന പുസ്തകം.

അക്ഷരശ്ലോക
രഞ്ജിനി ജി.കമലമ്മ കറന്റ് ബുക്സ്
വില 70 രൂപ

അക്ഷരശ്ലോകക്കമ്പ
ക്കാരായ കാവ്യാസാദകർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്ന പുസ്തകം. തൊള്ളായിരത്തിലേറെ ശ്ലോകങ്ങൾ ഇതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. കാവ്യശാസ്ത്രത്തെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ ഈ സമാഹാരത്തിൽ ശരിയായ പരിഗണന നൽകിയിട്ടുണ്ട്. "നിവൃത്തിയുള്ളവരെല്ലാം ഇതിന്റെ ഓരോ പ്രതി വാങ്ങി നിത്യപാരായണം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്ന്" അവതാരികയിൽ എം.പി. അപ്പൻ.

കേദാരഗാരി
എഴാച്ചേരി രാമചന്ദ്രൻ ഡി.സി.ബുക്സ്
വില 38 രൂപ

കടൽമഞ്ഞ്, ഇരുണ്ട ഭൂഖണ്ഡം, പക്ഷി ചിലയ്ക്കാത്ത ചാവുനിലം തുടങ്ങി മുപ്പതു കവിതകൾ. രാഷ്ട്രീയമെന്തായാലും എപ്പോഴും കാവ്യപക്ഷത്തുനിന്നു സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നവയാണ് എഴാച്ചേരിയുടെ കവിതകൾ.

മലയാളത്തെ പ്രേമിച്ച ഒഫീറ

മഴക്കാലത്ത് കൃത്യമായി കേരളത്തിലെത്തുന്ന ഒഫീറ എന്ന ജൂതപെൺകുട്ടിയുടെ ജീവിതവിശേഷങ്ങൾ

63-ാമിന ഗംലിയേൽ തൊണ്ണൂറുകളുടെ ആദ്യ പകുതിവരെ സാധാരണക്കാരായ ഇസ്രയേലിയായിരുന്നു. നിർബന്ധിത സൈനികസേവനത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ പതിനേഴാം വയസ്സിൽ വിവാഹം കഴിച്ചതോടെ പാന്നരംഗത്തുനിന്ന് പൂർണ്ണമായും ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കേണ്ടിവന്ന ഒരു ജൂതപെൺകുട്ടി. (സ്ത്രീകൾക്ക് നിർബന്ധിത സൈനികസേവനമുള്ള രാജ്യമാണ് ഇസ്രയേൽ. വിവാഹിതകൾക്ക് ഒഴിവു ലഭിക്കും.) അയൽവീടുകളിലെ പാത്രം കഴുകിയും നിലം തുടച്ചുമിനിക്കിയും ജീവിതം പങ്കുവയ്ക്കാതെത്തീർന്ന അലസകാമുകനെ പോറ്റാൻ ശ്രമിച്ച ഒരു പെൺകുട്ടി. അധികം താമസിയാതെ ആ ബന്ധം തകർന്നു. അർത്ഥമില്ലാത്ത സന്തോഷവ്യഞ്ജനത്തിന് ഒഴിഞ്ഞതോടെയാണ് പുതിയ അർത്ഥങ്ങൾ തേടിയുള്ള ജീവിതം ആരംഭിച്ചത്. അക്കാലത്ത് ഒഴിവുദിനങ്ങളിൽ ബൽലഹേമിനു പുറത്തുള്ള സുഹൃത്തുക്കളുടെ വീടുകളായിരുന്നു ഒഫീറയുടെ സ്ഥിരവാസം. അറബികളും ജൂതരും ഇടപഴകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന അത്തരം വീടുകൾ ഇന്ന് ചരിത്രസ്മരണയാണ്. യൂറോപ്യൻ മൂല്യബോധത്തെ എതിർക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടായ്മ കൂടിയായിരുന്നു

അത്. അത്തരം ഒരു കൂട്ടായ്മയിൽവെച്ചാണ് സുഹൃത്തുക്കൾക്കിടയിൽ 'ഗോപാൽ' എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ജൂതസഞ്ചാരിയെ ഒഫീറ പരിചയപ്പെടുന്നത്. ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ച് ധാരാളം വായിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭംകൂടിയായിരുന്നു അത്. ഇന്ത്യ പലവട്ടം സന്ദർശിച്ച ഒരാളെന്ന നിലയിൽ ഗോപാൽ ഒഫീറയ്ക്ക് അത്ഭുതമായി. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നാണ് ഒഫീറ യോഗ പഠിച്ചത്. അക്കാലത്ത് മറ്റൊരു സുഹൃത്താണ് ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ചറിയാൻ താൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ചേരുകയാണെന്ന് അറിയിച്ചത് ഒഫീറയ്ക്ക് തമാശയായാണ് തോന്നിയത്. ഹിബ്രു യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ച് എന്തു പഠിപ്പിക്കും എന്നായിരുന്നു ഒഫീറയുടെ സംശയം. 'യൂണിവേഴ്സിറ്റി സംസ്കൃതം പഠിപ്പിക്കും' എന്നായിരുന്നു സുഹൃത്തിന്റെ ഉറച്ച മറുപടി. സംശയത്തോടെ സംസ്കൃതം കേൾക്കാനായി ഒഫീറയും യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പോയി. അല്പം കഷ്ടതയും അമാനുഷപരിവേഷമോ അദ്ധ്യാപകജോടുകൂടെ തീർത്തല്ലാത്തതായ ഒരു ചെറിയ മനുഷ്യൻ സംസ്കൃതം വായിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നു. അപരിചിതമായ ഒരു അക്ഷരാലാപ നോക്കി രാമായണം. ഭഗവദ്ഗീത

എന്നെല്ലാം അവർ വായിക്കുന്നതുകണ്ട് ഒഫീറ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അദ്ധ്യാപകൻ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു. രാമായണം എന്താണെന്നറിയാമോ? സംസ്കൃതക്ലാസിൽ പലവട്ടം പോയിട്ടുള്ള സുഹൃത്തുക്കൾ ആരും മിണ്ടുന്നില്ല. ഒഫീറ എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് രാമായണയുദ്ധം വിവരിച്ച് ഏവരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. സംസ്കൃതം പഠിക്കാൻ ചേരുന്നുണ്ടോ എന്നായി അദ്ധ്യാപകന്റെ അന്വേഷണം. ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും കനത്ത ഹിസു കൊടുക്കാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്ന് ഒഫീറ സൂചിപ്പിച്ചു. അതിനും അദ്ധ്യാപകൻ ഒരു പോംവഴി നിർദ്ദേശിച്ചു. കുറച്ചുകാലം അന്നുപചാരിക വിദ്യാർത്ഥിനിയായി ക്ലാസിലിരിക്കുക. അങ്ങനെ ആഴ്ചയിൽ നാലു ദിവസമുള്ള സംസ്കൃതക്ലാസിൽ ഒഫീറയും ചെന്നുതുടങ്ങി. ബാക്കി ദിവസങ്ങളിൽ പതിവുപണി. പാത്രം കഴുകലും നിലം തുടയ്ക്കലും. എന്നാലും യാത്രയ്ക്കുള്ള പണം അതിൽനിന്നു കിട്ടിയെന്നു വരില്ല. അപ്പോൾ ലിഫ്റ്റിനായി റോഡരികിൽ കാത്തുനിൽക്കേണ്ടിവരും. സന്തതസ്സുള്ളവരുടെ ഔദാര്യവും പ്രതീക്ഷിച്ചു. ചിലപ്പോൾ മണിക്കൂറുകൾ നിൽക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. എന്തായാലും ആ വർഷാവസാനം ഏ

റ്റവും സമർത്ഥമായ വിദ്യാർത്ഥിനിയായി അംഗീകാരം നേടിയത് ഈ അനുപാദിക വിദ്യാർത്ഥിനിയായിരുന്നു. അപ്പോൾ രജിസ്ട്രേഷനു വേണ്ടി അദ്ധ്യാപകൻ നിർബന്ധിച്ചുതുടങ്ങി. അപ്പോഴാണ് മെട്രിക്കുലേഷൻ പാസായിട്ടില്ലാത്ത കാര്യം ഓർത്തത്. അവിടെയും അദ്ധ്യാപകൻ സഹായിയായി. 18 വയസ്സു കഴിഞ്ഞവർക്കായി നടത്തുന്ന ഒരു ചെറിയ പരീക്ഷയെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. പിന്നെ ട്രിഗ്ണോമെട്രിയും ജ്യോമെട്രിയും മറ്റുമായി വിരമമായ മുന്നുമാസങ്ങൾ. ആ പരീക്ഷ ജയിച്ചതോടെ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ മാറി. അപ്പോഴേയ്ക്ക് ആരോണവ്യാപാരിയായ പിതാവ് ഫീസിനുള്ള തുക മുടക്കാമെന്ന് ഏതുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങനെ സന്ധി, വിഭക്തി തുടങ്ങിയ വ്യാകരണപാഠങ്ങൾ ഉള്ളൂടെ സംസ്കൃത സാഹിത്യത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചു. അപ്പോഴാണ് ഗുരു മോശക്കാരനല്ലെന്ന് മനസ്സിലായത്. ആണ്ടിൽ പത്തിലധികം പുസ്തകങ്ങൾ സ്വന്തം നിലയിലും മറ്റു പലരുമായിച്ചേർന്നും എഴുതുന്ന, ഹിബ്രു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ സംസ്കൃതവിഭാഗത്തിന്റെയും താരതമ്യ പഠനവകുപ്പിന്റെയും തലവനായ ഡോ. ഡേവിഡ് ഫുൾമാൻ! അദ്ദേഹത്തിന്റെ Texture of Time എന്ന പുസ്തകം നിരൂപകശ്രദ്ധ ഏറെ നേടിയിട്ടുണ്ട്. 'നാരായണാറവ്' എന്ന തെലുങ്കു പണ്ഡിതനുമായിച്ചേർന്ന് അദ്ദേഹം അടുത്തയിടെ ഇന്ത്യൻ പാരമ്പര്യ കവിതകളുടെ ഒരു സമാഹാരം A Poem at the right moment എന്ന പേരിൽ പുറത്തിറക്കുകയുണ്ടായി.

ഇപ്പോൾ ഹിബ്രു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ സംസ്കൃതാദ്ധ്യാപികയാണ് ഫെീറ. രണ്ടിലധികം പുസ്തകങ്ങൾ ഹിബ്രുവിൽ സംസ്കൃത സാഹിത്യ സംബന്ധമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'Yogis, Kings and celestial women', 'An anthology of stories', 'മേഘത്തിന്റെ തർജ്ജ്വമ മൂന്നാലുതവണ നിർവഹിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പാമ്പുപദ തർജ്ജ്വമയോടുള്ള വിയോജിപ്പും ഹിബ്രു സംഗീത പാരമ്പര്യത്തിലേയ്ക്ക് മേഘത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ പര്യവേഷണത്തിയെടുക്കുന്നതിനു പിന്നിലെ ന്യായാന്യായബോധങ്ങളും തർജ്ജ്വമകളുടെ എണ്ണം ഇനിയും കൂട്ടാനേ സാദ്ധ്യതയുള്ളൂ എന്ന് ഫെീറ കരുതുന്നു.

കുടുംബപശ്ചാത്തലം

ഫെീറയുടെ മാതാപിതാക്കൾ മിശ്രജന്മരാണ്. പിതാവ് യെമനിൽനിന്നുള്ള Amnon Jumal (ഇസ്രയേലി ഭരണകൂടത്തിന്റെ കർശനനിർദ്ദേശപ്രകാരം കുടുംബപ്പേര് ഗലിയേൽ എന്ന് ഇസ്രായേലീകരിക്കേണ്ടിവന്നു.) അമ്മ ഡച്ചുവംശജയായ നെറ്റി. ഹിറ്റ്ലറുടെ ജൂതവിരോധത്തിന് അമ്മയുടെ കുടുംബത്തിന് ഏറെക്കാലം വിധേയമാകേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ജൂതവേട്ടക്കാലത്ത് അമ്മയ്ക്ക് കേവലം ഒരു വയസ്സുമാത്രമായിരുന്നു പ്രായം. ആംസ്റ്റർഡാം അന്ന് നാസികളുടെ താവളമായിരുന്നു.

മറ്റു പല ജൂതന്മാരെയുംപോലെ ഫെീറയുടെ മുത്തച്ഛനും മുത്തശ്ശിക്കും കൈക്കൂഞ്ഞിനെ ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ സ്ത്രീയെ ഏല്പിച്ചിട്ട് ഒളിവിൽ പോകേണ്ടിവന്നു. പിന്നെ നീണ്ട ഒളിവുകാലമായിരുന്നു. ഒളിവിടങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി പിടിക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്നു. കോൺസൻട്രേഷൻ ക്യാമ്പുകളിലെ ജീവിതം ഭയാനകവും ദയനീയവുമായിരുന്നു. വർക്ക് വിൽ മേക്ക് മെൻ ഫ്രീ എന്നെഴുതിവച്ചു. തടങ്കൽപാളയങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഇരുണ്ട കെട്ടിടങ്ങൾ. ആളും ആരോഗ്യവും നോക്കി ജൂതരെ തരംതിരിച്ചെടുക്കുന്ന പ്രക്രിയയായിരുന്നു പരിപാടിയിലെ ആദ്യവിനം. പട്ടാളക്കാർ ഓരോരുത്തരെയും ചൂണ്ടി യു ലെഫ്റ്റ്, യു റൈറ്റ് എന്ന് ഗർജ്ജനത്തോടെ ഇനംതിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വ്യഭാഗ്യം കുഞ്ഞുങ്ങളും രോഗികളും ആരോഗ്യം കുറഞ്ഞവരുമായിരുന്നു ഇടതുവശത്തേയ്ക്ക് തള്ളി നീക്കപ്പെട്ടവർ. ജോലി ചെയ്യാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവരാണ് തോന്നിപ്പിച്ചവർ വലതുവശത്തേയ്ക്കും. ഇടതുവശത്തുള്ളവരൊണ് ആദ്യം പുറത്തേയ്ക്ക് ആട്ടിത്തള്ളിക്കുക. ജോലി ആരംഭിക്കുമ്പോൾ പ് വൃത്തിയായി കുളിക്കണം എന്ന നിർദ്ദേശമാണ് അവർക്കുണ്ടായത്. ലഭിച്ചിരുന്നത്. അതിനായി നിർബന്ധപൂർവ്വം നഗ്നരാക്കി മാറ്റിയ അവരെ കൈയിൽ തോർത്തും സോപ്പുമായി ഇരുണ്ട ഹാളുകളിലേയ്ക്ക് നയിക്കും. വാതിലടച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ മുകൾത്തട്ടിലെ ഷവറുകൾക്കു കീഴെനിന്ന് കുളിച്ചുകൊള്ളാനാണ് ആജ്ഞ. എന്നാൽ വാതിലടച്ചുകഴിയില്ലാത്ത തണുത്ത ജലപ്രവാഹവും പ്രതീക്ഷിച്ച് മുതുകുവെച്ചു നിൽക്കുന്നവരുടെ മീതെ ഷവറുകളിൽനിന്ന് വിഷവാതകം ജലപോലെ ചിരിപ്പുന്നവീഴുകയാണ് ഉണ്ടാവുക. വലതുവശത്തേയ്ക്ക് നമ്പറിട്ട് ഒരുക്കിനിർത്തിയവർക്ക് കിട്ടുന്ന ആദ്യജോലി വിഷവാതകം ശ്വസിച്ചു നീലിച്ചുമരിച്ച ഉറ്റവരെ മറവുചെയ്യുക എന്നതാവും. പല ശരീരങ്ങളും സൗന്ദര്യവർദ്ധകവസ്തുക്കൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഹാക്ടറികളിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകേണ്ടിയും വരുമായിരുന്നു. മുതലേപോൾ ഫെീറക്കുക എന്നത് ജൂതപാരമ്പര്യത്തിൽ വിലക്കപ്പെട്ടതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ജൂതരെ കൂട്ടാഹനത്തിന് മനഃപൂർവ്വം ഹിറ്റ്ലർ വിധേയമാക്കിയിരുന്നു. ഫെീറയുടെ മുത്തച്ഛനും മുത്തശ്ശിയും യുദ്ധാവസാനം പുറത്തുവരുമ്പോഴേയ്ക്ക് അവരുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ ഉറ്റവർ പലരും ദഹിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പല കുട്ടികളെയും തിരികെ വാങ്ങാൻ മാതാപിതാക്കളെത്തിയില്ല. ചിലർ വന്നപ്പോഴാകട്ടെ കുട്ടികൾ അപ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. എന്നായാലും ഫെീറയുടെ മുത്തച്ഛനും മുത്തശ്ശിക്കും കുഞ്ഞിനെ തിരികെ കിട്ടി. (അവരിനും വളർത്തുമകളെ കാണുവാൻ ഇസ്രയേലിൽ വരാറുണ്ട്. ഓമകുിയ എന്നാണ് ആ വളർത്തമ്മയെ ഫെീറയുടെ കുടുംബം വിളിക്കുന്നത്. ഓമ എന്ന ഡച്ചുവാക്കിന്റെ അർത്ഥം അമ്മയെന്നാണ്.) ആൻഫാക്കിന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾക്ക് ജന്മവേദിയായ അതേ പരിസരത്തുതന്നെയാണ് ഇവരും ഒളിവിൽക്കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. യുദ്ധകാ

ലത്തെ നാസിവേട്ടയുടെ തീകുത്തശ്മരണകൾ കുറിപ്പിച്ച അപ്പന്റെ ഡയറി ഇന്നും ഫെീറയുടെ അമ്മ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാശിതമായ ആ കുറിപ്പുകൾ ഡച്ചുഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്. ഫെീറയുടെ മുത്തച്ഛൻ ഇന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റേത് സാദാവികമരണമായിരുന്നെങ്കിലും സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളോട് ഹിറ്റ്ലർ കാട്ടിയ കൊടിയ വഞ്ചനകളോടുള്ള പ്രതിഷേധമായി തന്നെയും മരണാനന്തരം ദഹിപ്പിക്കാനാണ് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മുത്തശ്ശിയും അതുപോലുള്ള സംസ്കാരത്തിനൊരുങ്ങുകയാണ്. ജൂതവിരുദ്ധമായ ശവസംസ്കാരരീതിയിലൂടെ നാസിവേട്ടയുടെ പൊള്ളുന്ന ഓർമ്മകൾ മരിക്കാതെ കൊണ്ടുനടക്കുകയാണ് ആ കുടുംബം. മുത്തച്ഛന്റെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളുടെ തർജ്ജ്വമയും പ്രസിദ്ധീകരണവും ഫെീറയുടെ സ്വകാര്യമോഹങ്ങളിലൊന്നാണ്.

വിവർത്തനങ്ങൾ

യുദ്ധാന്തരീക്ഷം മയപ്പെടുത്താൻ കലയ്ക്കും സാഹിത്യത്തിനും ഒരുപരിധിവരെ കഴിയുമെന്ന വിശ്വാസം ഫെീറയ്ക്കുണ്ട്. കൂടുതൽ കൂടുതൽ വിവർത്തനശ്രമങ്ങൾ- മറ്റു സംസ്കാരങ്ങളെ അറിയാനും അംഗീകരിക്കാനും ഉതകുന്ന- ഉണ്ടാകണം. ഏറ്റവും അധികം വിവർത്തനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു ഭാഷകൂടിയാണ് ഹിബ്രു. അരുന്ധതിറോയിയുടെ നോവലിന്റെ വിവർത്തനത്തിലൂടെയാണ് ഫെീറ കേരളത്തെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നതുതന്നെ. ഓരോ കേരളീയ യാത്രയ്ക്കിടയിലും ഓരോ അമല്യഗന്ധം ഹിബ്രുപ്രസാധകർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്താനായി ഫെീറ തേടിപ്പിടിക്കുന്നു. ഇത്തവണത്തെ മടക്കയാത്ര എം.മുക്കുന്ദന്റെ ദൈവത്തിന്റെ വികൃതികളുമായാണ്.

കേരളബന്ധം

ഫെീറയുടെ മലയാളബന്ധം കുറച്ചുകൂടെ സങ്കീർണ്ണമാണ്. Ben zui യൂണിവേഴ്സിറ്റി (പൗരസ്ത്യ ജൂതപഠനങ്ങൾക്കായി 1970-കളിൽ ആരംഭിച്ചത്)യുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്ന് അതാരംഭിക്കുന്നു. ഇസ്രയേലി ജൂതരെ ഇന്ന് നിയന്ത്രിക്കുന്നത് യൂറോ കേന്ദ്രീയമായ മുല്യവിചാരങ്ങളാണ്. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നുമെത്തിയ ജൂതർക്ക് ഈ അധിനിവേശ സംസ്കാരം ഏറെ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ഇസ്രയേലി ഗവൺമെന്റിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം സ്വന്തം കുടുംബപ്പേര് മാറ്റേണ്ടിവന്ന ഫെീറയുടെ കുടുംബംതന്നെ ഒരു ദാഹരണം. കേരളത്തിൽനിന്നുവന്ന ജൂതർ ഇന്നും ഇസ്രയേലിലെ വ്യതിരിക്ത സമുദായമാണ്. കേരള സംസ്കാരവും ഭാഷയും നിർബന്ധപൂർവ്വം മറക്കേണ്ടിവന്നെങ്കിലും മുഖ്യധാരയിൽ പൂർണ്ണമായി അലിഞ്ഞുചേരാൻ കഴിയാതെ ഇന്നും പകുതി പ്രവാസിമനസ്സുമായി കഴിയുന്ന സമുദായമാണിത്.

ഫെീറ ഗലിയേൽ

അവരുടെ പ്രത്യേക സംസ്കാരം ഇന്ന് Ben Zui യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ പഠനഗവേഷണങ്ങളിലൊന്നാണ്. അമ്മ, മകൾ വഴി കൈമാറിവരുന്ന ജൂതപ്പണ്ഡിതങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യം ഇവർക്കുണ്ട്. ഈ മലയാളിപണ്ഡിതങ്ങളുടെ ഇരുപത്തഞ്ചിലധികം നോട്ടുബുക്കുകൾ പലയിടത്തുനിന്നായി കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. വിദേശപണ്ഡിതരും ഇവയുടെ ശേഖരണസംരക്ഷണങ്ങളിൽ ഏറെ ഉത്സാഹം കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ബാർബറ ജോൺസൺ, പി. എം. ജൂസ്റ്റേ, ഷേർലി ബൈസർബർഗ് എന്നിവർ അവരിൽ ചിലരാണ്. പൗരസ്ത്യജൂത കുടിയായ ഫെീറ ഈ ഗവേഷണസംരക്ഷണത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നത് രണ്ടാംഘട്ടത്തിലാണ്. പ്രധാനമായും വിവർത്തനശ്രമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട്. മലയാളത്തിൽ പാടുന്ന ഈ പാട്ടുകൾ പലതും ഇന്ന് മലയാളികൾക്കുപോലും അപരിചിതങ്ങളായ വാക്കുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണെന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ അന്വേഷണം പുരത്തന മലയാ

ളഭാഷ പരിചയമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പരിജ്ഞാനമുള്ള പണ്ഡിതരിലേയ്ക്കു നീണ്ടു. അങ്ങനെയാണ് തലശ്ശേരി രേഖകൾ, പയ്യന്നൂർ പാട്ട് എന്നിവയുടെ സമാഹരണ പഠനശ്രമങ്ങളിലൂടെയും ഉദയപേരൂർ സുനഹദോസിന്റെ കാനോനുകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിസ്തൃതപഠനഗ്രന്ഥത്തിലൂടെയും ശ്രദ്ധേയമായ ഡോ. സ്കറിയാ സക്കറിയയെ സമീപിച്ചത്. ജൂതപണ്ഡിതങ്ങളുടെ ഹിബ്രു വിവർത്തനത്തിൽ ഡോ. സ്കറിയായായിരുന്നു ഫെീറയുടെ മാർഗ്ഗരീതി. കേരളത്തിലെ ജൂതപാരമ്പര്യം ശക്തമായി അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന അമല്യഗന്ധങ്ങളാണ് ഈ പാട്ടുകൾ. ജൂതസ്ത്രീകളാണ് ഇവ പാടിവരുന്നതെന്ന പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ഇന്നും ഇസ്രയേലിലെ കേരള ജൂതകൂട്ടായ്മകളിൽ ഇവയുടെ അവതരണമുണ്ടാകാറുണ്ട്. ജൂതപ്പാട്ടുകളുടെ സമാഹാരം 'കാർകുഴലി' എന്ന പേരിൽ അടുത്തുതന്നെ കേരളത്തിൽപച്ച പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ Ben Zui യൂണിവേഴ്സിറ്റി താരതമ്യ പഠനസംഘവും

തയ്യാറെടുക്കുന്നു.

ഫെീറ ഇന്ന് ഗവേഷണവും നിർവഹിക്കുന്നുണ്ട്. ജൂതപ്പണ്ഡിതങ്ങളാണ് വിഷയം. ഇതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയണമെങ്കിൽ കേരള ജൂതസംസ്കാരം പഠിച്ചേ തീരൂ എന്ന് ഫെീറ കരുതുന്നു. സംസ്കാരം ഭാഷാബദ്ധമായ ഒന്നായതിനാൽ മലയാളഭാഷയും പഠിച്ചേ തീരൂ എന്ന ബോധ്യവും ഫെീറയ്ക്കുണ്ട്. കേരള ജൂതരെക്കുറിച്ച് പുറംനാടുകളിൽ പ്രചരിക്കുന്ന കഥകളേറെയും യൂറോപ്യൻ കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ ഭാരം പേരുന്നവയാണ്. ഇവിടുത്തെ തൊണ്ണൂറു ശതമാനത്തോളം വരുന്ന മലബാറി ജൂതരുടെമേൽ (ഇവർ തന്നെ ഏഴു വിഭാഗമാണ്. ഏഴു സിനഗോഗുകളുടെ പേരിലാണ് ഇവർ അറിയപ്പെടുന്നത്. കടവും ഭാഗം കൊച്ചി, തെക്കുംഭാഗം കൊച്ചി, കടവുംഭാഗം എറണാകുളം, തെക്കുംഭാഗം എറണാകുളം, പരുർ, മാള, ചേന്ദമംഗലം ഈ സമുദായങ്ങൾ പരസ്പരം വിവാഹബന്ധങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. കേരളവുമായി ഏറെ ഇടപഴകി ജീവിച്ച ഇവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഇസ്രയേലിലേയ്ക്ക് കുടിയേറിക്കഴിഞ്ഞു.) 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സ്ഥലിനീൽനിന്നെത്തിയ പരദേശിജൂതർ (ഇവർ ഇപ്പോഴും യൂറോപ്യൻ ജീവിതശൈലി പിന്തുടരുന്നവരാണ്. മറ്റു ജൂതവിഭാഗങ്ങളുമായി ഇവർ ഒരിക്കലും ഇടപഴകിയിരുന്നില്ല. മട്ടാഞ്ചേരി സിനഗോഗിനോടനുബന്ധിച്ച് ചില കുടുംബങ്ങൾ ഇന്നും കേരളത്തിലുണ്ട്) സാംസ്കാരിക മേൽക്കോയ്മ നേടുന്നുണ്ടെന്ന് ഫെീറ സംശയിക്കുന്നു. മുഖ്യധാരാ മാദ്ധ്യമങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും കേരള ജൂതസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ഈ പരദേശി ജൂതരാണ്. കേരളത്തിൽ അവശേഷിക്കുന്ന മലബാറി ജൂതരുടെ പള്ളികൾപോലും ഇന്ന് കത്തോലിക്കാസഭയിലോ തെക്കുകിഴക്കിന്റെ വക്കിലോ ആണ്. അടുത്തകാലത്ത് ഒരു പള്ളി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ധാന്യപ്പുരയായി മാറിയത് ഒരു ദാഹരണംമാത്രം. അവരുടെ കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് പ്രേരണ ചെലുത്തി, അവശേഷിക്കുന്ന ചരിത്ര സ്മാരകങ്ങളുടെ പുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങൾക്ക് വേഗം കൂട്ടുക എന്നത് ഫെീറയുടെ ചരിത്രാത്മ്യം കൂടിയാണ്.

ഇതിനൊക്കെയായി പ്രാഥമികമായി മലയാളം പഠിക്കുക എന്ന ഉദ്യമത്തിലാണ് ഫെീറയിപ്പോൾ. അമേരിക്കയിലെ മലയാളം അദ്ധ്യാപകനായ റോഡ്നി എഫ് മോസിന്റെ* ശിക്ഷണത്തിലാകും ഇനിയുള്ള മുന്നേറ്റം മാസങ്ങൾ. ഒപ്പം കേരളത്തിലെ ഡോ. സ്കറിയാ സക്കറിയയുടെ വിലപ്പെട്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും. മലയാളി മലയാളത്തെ മനഃപൂർവ്വം മറക്കാൻ ശീലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവോൾ ഇതാ, കേരളത്തെയും കേരളീയരെയും അറിയാനായി മലയാളം പഠിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്ന ഒരു വിദേശി. ■

* മിഷിഗൺ സർവ്വകലാശാലയിലെ മലയാള അദ്ധ്യാപകൻ. ഇദ്ദേഹം എ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോഴ്സ് ആന്റ് റഹ്മാൻസ് ശ്രമർ എന്ന പേരിൽ വിദേശികൾക്ക് മലയാളം പഠിക്കാനുതകുന്ന പുസ്തകം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മാധ്യമ പ്രവർത്തകരുടെ ഇടപെടലുകൾ

നാട്ടുനീളെ അക്രമങ്ങൾ. രക്തത്തിൽ കുതിർന്ന ദൃശ്യങ്ങളുമായി ഓരോ ചാനൽ വാർത്തയും പ്രേക്ഷകരെ കാത്തുനിൽക്കുന്നു. വിവിധ തരത്തിലുള്ള ദണ്ഡനമുറകളുടെ അടയാളങ്ങളുമായി രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകർക്കൊപ്പം മാധ്യമ പ്രവർത്തകരും. ആദിവാസികളുടെയും പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെയും രോഷത്തിനൊപ്പം മാധ്യമപ്രവർത്തകരുടെ രോഷവും ഇരമ്പുന്നു. വസ്തുതകളെ ഭയക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമായി നമ്മൾ അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ മാധ്യമപ്രവർത്തകരെ തിരഞ്ഞുപിടിച്ച് തല്ലിച്ചതയ്ക്കുന്നതിന് എന്തു ന്യായീകരണമാണുള്ളത്?

സർക്കാരിന്റെ അംഗീകാരങ്ങളെ, സർക്കാർ ബഹുമാനപുരസ്കാരം ഏല്പിച്ച പ്രത്യേക ചുമതലകളെ ബഹിഷ്കരിക്കുകയാണ് ഇന്ന് പലരും. തുടക്കം കുറിച്ചത് ഏഷ്യാനെറ്റിലെ ഷാഹിനയായെന്നത് എടുത്തുപറയുന്നതിൽ ഏറെ അഭിമാനമുണ്ട്. തുടർന്ന് ഐവി ഫെസ്റ്റിന്റെ ജൂറി ചെയർമാൻ സ്ഥാനം രാജിവച്ച എം.ടി.യുടെയും പ്രസ് അക്കാദമി വൈസ് ചെയർമാൻ സ്ഥാനം രാജിവച്ച സി. ഗൗരീദാസൻനായരുടെയും പ്രതിഷേധങ്ങളെ വിപുലമായി അവതരിപ്പിച്ച ഏഷ്യാനെറ്റ് ന്യൂസ് അവറിനോട് മതിപ്പും നന്ദിയുമുണ്ട്. ഈ ആർജ്ജവമായിരിക്കും നാളെ കേരളം അമൂല്യമായ പാരമ്പര്യങ്ങളിലൊന്നായി സൂക്ഷിക്കുക. ഇവിടെയാണ് ഭരണകൂടത്തിന്റെ ധാർഷ്ട്യത്തിന്റെ എല്ലാ എടുപ്പുകളും തകരുന്നത്. സെൻകാരശൂന്യമായ ഭരണനയത്തോട് സാംസ്കാരിക നായകർ, ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കാവൽനായകർ എന്ന് നമ്മൾ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന മാധ്യമപ്രവർത്തകർ ഈവിധം പ്രതികരിക്കുന്നത് കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കാനാകുമോ? കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു മുൻപ് മുത്തങ്ങ സന്ദർശിച്ച അരുന്ധതി മലയാളിയായിൽ ലളിതയെ എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ വികാരം ഒരുപാടാളുകൾ പങ്കുവെച്ചു. ചെറുതായെങ്കിലും സാമൂഹികം വീണ്ടെടുക്കുന്നത് ഈ മുഹൂർത്തങ്ങളിലാണ്.

ജനങ്ങളും ഭരണകൂടവും ഒരുപോലെ പേടിക്കുന്ന വർഗ്ഗമായി മാറുകയാണ് മാധ്യമപ്രവർത്തകർ. പ്രത്യേകിച്ച് ദൃശ്യമാധ്യമപ്രവർത്തകർ. ഇന്ന് പേനയെക്കാൾ വലിയ ശത്രു ക്യാമറയാണെന്ന് തോന്നും. മാധ്യമലോകത്തിന്റെ പ്രതീകമായി ക്യാമറ മാറിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് വൻവിലവരുന്ന ആധുനിക സംവിധാനങ്ങളെ

തല്ലിപ്പൊടിക്കുന്നതും അഗ്നിക്കിരയാക്കുന്നതും. ഇക്കിളിപ്പെട്ടത്തു ന്യൂസിക് ആൽബങ്ങളും, ഹരം കൊള്ളിക്കുന്ന ക്രിക്കറ്റ് മാച്ചുകളും മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ഹൈന്ദവ ജീവിതത്തിനുള്ളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പല പ്രാകൃതഭാവങ്ങളും ഈ യന്ത്രത്തിന് പുറത്തു കൊണ്ടുവരാനാകും എന്ന തിരിച്ചറിവാണ് ഇവിടെ പൊലീസിനെയും അവർ കാക്കുന്ന അധികാരികളെയും ഭ്രാന്തു പിടിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു പൊലീസുകാരന്റെ, ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവനുപോലും വലിയ വില കല്പിക്കുന്നു എന്ന് വികാരം കൊള്ളുന്ന അധികാരികൾ സംയമനം പാലിക്കാത്തതെന്ത്?

രണ്ടാമത്തെ ഹർത്താലിന്റെ തലേന്ന് നടന്ന അക്രമത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടുകളിൽ വിഭിന്നങ്ങളായ ചാനൽ പ്രതിപത്തികൾ വ്യക്തമായിരുന്നു. കൈരളി ചാനൽ പൊലീസിന്റെ നിഷ്ഠൂരതയ്ക്ക് കൂടുതൽ ഇടം നൽകിയപ്പോൾ, ഏഷ്യാനെറ്റ് സമരക്കാരുടെ അക്രമത്തിനും തുല്യപ്രാധാന്യം നൽകാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ജീവന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വാർത്ത അക്രമത്തിന് ആരെയും ഉത്തരവാദിയാക്കാൻ പ്രത്യക്ഷമായി തുന്നിത്തല്ലി. എങ്കിലും ഓരോ റിപ്പോർട്ടിനു മുൻപും "march turned violent" എന്നുരുവിട്ട വായനക്കാരി പറയാതെ പലരും പറഞ്ഞു. അക്രമദൃശ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ബത്തേരിയിൽ നടന്ന ആദിവാസി ഐക്യദാർഢ്യപ്രകടനം വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ കിട്ടാതെപോയി എന്ന വിഷമമുണ്ട്.

അതിലേക്കുള്ള മുന്നൊരുക്കങ്ങൾക്കു കൊടുത്ത വാർത്താസമയം പോലും ബത്തേരിയിലെ കൂടി ചേരലിന് കൊടുത്തോ എന്ന് സംശയമാണ്. പ്രശസ്ത പങ്കെടുത്തതുകൊണ്ടല്ല, പല തുറകളിൽ നിന്നുള്ളവർ ഒരൊറ്റ മുഖ്യമന്ത്രിയെ ചുറ്റും മനുഷ്യ ചൂഷണ തീർത്താണവിടുത്തെ പ്രസക്തി. സംഘർഷങ്ങളെ പകർത്താനുള്ള ധൂതിയിൽ ക്രിയാത്മകമായ അനുഭാവപ്രകടനങ്ങൾക്കും ഇടപെടലുകൾക്കും അർഹിക്കുന്ന ശ്രദ്ധ കിട്ടാതെ പോകുന്നുണ്ടോ? ജൂറി ചെയർമാൻ സ്ഥാനം എം.ടി. രാജിവച്ച വാർത്തയിലാണ് ബത്തേരിയിലെ കൂട്ടായ്മയുടെ കുറച്ചുകൂടി വിപുലവും അർത്ഥവത്തുമായ ദൃശ്യങ്ങൾ കണ്ടത്. 'ആദിവാസികൾ അന്യരല്ല', 'കേരളം നിങ്ങൾക്കൊപ്പമുണ്ട്' എന്ന പ്രതിജ്ഞയുടെ ദൃശ്യങ്ങളും റിപ്പോർട്ടും എം.ടി. രാജിവയ്ക്കുവരെ പ്രസക്തമാകാത്തതെന്തെങ്കൊണ്ടാണ്? അതേസമയം, എം.ടി.യുടെ രാജിക്കത്തിന്റെ ഓരോ വാക്കിനും പ്രാധാന്യം കൊടു

ത്തുകൊണ്ട് ന്യൂസ് അവർ നടത്തിയ അവതരണം വാർത്തയെ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാക്കി.

അടിക്കൊണ്ട് നിരവന്നു വീർത്ത ജാസുവിന്റെ മുഖമായിരിക്കും 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളത്തിന്റെ മുഖമെന്ന് പലരും കരുതുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പലർക്കും ജാസു പലതാണ്. മാർച്ച് മാസത്തിന് സ്ത്രീലോകവുമായി വലിയൊരു ബന്ധമുണ്ടെന്ന് ഇന്ന് ഏതൊരു കൊച്ചുപ്രേക്ഷകയ്ക്കുമറിയാം. മാർച്ച് എട്ടിന്റെ ആഘോഷം തന്നെ മുഖ്യകാരണം. സൗന്ദര്യസംവർദ്ധക വസ്തുക്കളുടെയും ആഭരണപരമ്പരയുടെയും ഭാഗമായി മാറിയ അന്തർദ്ദേശീയ വനിതാദിനത്തെ അറിയാത്തവർ പോലും അറിഞ്ഞുപോകും. പക്ഷേ ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഏറ്റവും അർത്ഥവത്തായ സമരങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുത്ത സ്ത്രീയെ അടിച്ചുരുട്ടി ജയിലിലടച്ചാണ് ഈ വർഷം അന്തർദ്ദേശീയ വനിതാദിനം നമ്മൾ ആചരിച്ചത്, ആഘോഷിച്ചത്. കഴിഞ്ഞ മാർച്ച് എട്ടിനും ഈ മാർച്ച് എട്ടിനുമിടയിൽ മലയാളികളും മനുഷ്യാവകാശപ്രവർത്തകരുമായ രണ്ടു സ്ത്രീകളെ നമ്മൾ ജയിലിലടച്ചത് യാദൃച്ഛികം. മരുതാണോ? കോടതിയലക്ഷ്യത്തിന്റെ പേരിൽ അരുന്ധതി ഒരുദിവസം ജയിലിൽ കിടന്നതോടെ അവരുടെ താരത്തിളക്കം പതിനടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു. ജാനുവോ?

കേരളത്തിന്റെ സ്ത്രീമുന്നേറ്റപരിത്രത്തിൽ ജാസുവിന് അനിഷേധ്യമായ പങ്കുണ്ടെന്ന് ജീവൻ ടി.വി അറിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. സെൻസേഷണലായ അവതരണരീതിയിൽ സങ്കടമുണ്ടെങ്കിലും സംപ്രേഷണത്തിന്റെ മുന്നോടിയായി നടത്തിയിരുന്ന പരസ്യബഹളങ്ങൾ ജാസുവിനെ വിറ്റ് കാശാക്കുകയാണോ എന്ന സംശയമാണ് ഉയർത്തിയത്. സംശയം പൂർണ്ണമായും മാഞ്ഞിട്ടില്ല. കാരണങ്ങൾ വഴിയേ പറയാം. മേഴ്സി രവിയും സാറാ ജോസഫും സംഗീതം ലക്ഷ്മണനും പങ്കെടുക്കുന്ന സംവാദം. മോഡററ്ററായി നമുക്ക് സുപരിചിതയായ രഞ്ജിനി. ജാസു നമുക്കൊരു മോഡലേ അല്ല എന്ന് മേഴ്സി രവി അടിവരയിട്ടു പറഞ്ഞപ്പോൾ സാറാടിച്ചർക്കു തോന്നിയ വേദന തന്നെയാണ് കണ്ടിരുന്ന പലർക്കും തോന്നിയത്. എന്നാൽ ജാസുവെ നേതാവിന്റെ ജനനത്തിലേക്കും വളർച്ചയിലേക്കും കടന്ന്, രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കും പൊതുസമൂഹത്തിലെ സ്ത്രീയുടെ ഇടങ്ങളിലേക്ക് ഉയരുന്നതിനു പകരം ചർച്ച എവിടെയൊക്കെയോ മുരടിപ്പിട്ടിരുന്നു. ഇടയ്ക്ക് ജാസുവിൽ തുടങ്ങി സംഗീതയുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഉടക്കിപ്പോവുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ജാസു സ്ത്രീയാണ്, പക്ഷേ ആദിവാസി സ്ത്രീയാണ്. ഒരുപാടു ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗത്തിനുള്ളിലെ വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ, ജാസുവിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ ആ സമൂഹം കടന്നുപോകുന്ന വിഷമഘട്ടങ്ങളും കടന്നുവരണം. ആ സമൂഹത്തിനുള്ളിലെ സ്ത്രീപദവി,

സ്ത്രീ-പുരുഷബന്ധങ്ങൾ, മുഖ്യധാരാ സമൂഹവുമായി ഇടപെടുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അസന്മതങ്ങൾ, മാറ്റങ്ങൾ ഇവയെപ്പറ്റിയൊന്നും സംസാരിക്കാതെ ജാസുവിനെ നമ്മൾ എങ്ങനെ അറിയും? നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെ ഉള്ളിലും ഒരു ജാസു വുണ്ട് എന്നൊക്കെ രഞ്ജിനി പറഞ്ഞതു കേൾക്കാൻ രസമുണ്ട്. പക്ഷേ, നമ്മുടെ ഉള്ളിലെ ജാസു എന്തിന്റെ അടയാളമാണെന്ന് വ്യക്തമല്ല. അവ്യക്തമായ കുറെ അസംതൃപ്തികളുടെ പ്രതീകമാക്കി മാറ്റി ജാസുവിന് ബണ്ടിറ്റ് കീൻ പരിവേഷം നൽകുന്നത് ഒട്ടും ആശ്വാഹമല്ല. അടിക്കൊണ്ട് അവശയായ ജാസുവിന്റെ മുഖമല്ല പരിപാടിയുടെ ദൃശ്യങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞത്. സമരവിരും അണയാത്ത, ചുറ്റുപുറക്കുള്ള, പ്രതിഷേധത്തിന്റെ തലേക്കെട്ടുമായി ജാസു. ഒരുപാടു ദുരവസ്ഥകൾ അനുഭവിക്കുന്ന. നൂറ്റാണ്ടുകളായി പല പല ഭരണങ്ങളാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായ അവരുടെ വ്യക്തിത്വം സങ്കീർണ്ണമാണ്. ഒരു ശരാശരി ടി.വി പ്രേക്ഷകയുടെ അബോധത്തിൽ ഉറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അസംതൃപ്തികളുടെ പ്രതീകമാക്കി ജാസുവിനെ മാറ്റുന്നതിൽ -സന്മാതാവായ തുണ്ടു ഭൂമിക്കും ഒരു കീറ് ആകാശത്തിനും വേണ്ടി പണിപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ മാറ്റുന്നതിൽ- വലിയൊരു നെറികേടില്ലേ? ■

MODERN BOOK CENTRE

Justice V.R. Krishna Iyer:
DEATH & AFTER
Rs. 300/-

Jose Saramago :
The Gospel According to Jesus Christ
Rs. 322/-

Mohit Sen :
A Traveller and the Road
Rs. 395/-
(The journey of an Indian Communist)

Hari Kunzru :
The Impressionist
Rs. 395/-
(Paperback edition)

MODERN BOOK CENTRE
M.G. ROAD, G.P.O. IN TRIVANDRUM - I
Tel: 2331826/16, 2333987
Fax: 0471-2333186
Email: modern@techpark.net

പകയും ശത്രുതയുമില്ലാതെ ഫ്രോണർ

21 ഭാരതദർശനം പുനഃപരിചയം

ഫ്രോണർ അർജുനനോട് അവിഹിതമായ വാത്സല്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ഇതിഹാസ വിമർശകന്മാർക്കും, കലാസാദാക്കരായ സാധാരണ വായനക്കാർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ട്. അവിഹിതമായ വാത്സല്യമെന്നുവെച്ചാൽ സമഭാവനയോടെ എല്ലാ ശിഷ്യരേയും പരിഗണിക്കാതിരിക്കലാണ്. ഇത്തരം പക്ഷപാതങ്ങൾ നമുക്ക് വ്യക്തിജീവിതത്തിലും കുടുംബജീവിതത്തിലും സമൂഹജീവിതത്തിലും നിത്യേന കാണാം. ഒരു സുഹൃത്തിന് സുഹൃത്തുക്കളിൽ ചിലരോട് സവിശേഷമായ പരിഗണന. അമ്മയ്ക്കും അച്ഛനും മക്കളിൽ ചിലരോട് പ്രത്യേക പരിഗണന. അദ്ധ്യാപകന് വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ചിലരോട് അനിയന്ത്രിതമായ ആർദ്രത. നേതാവിന് അനുയായികളിൽ ചിലരോട് കടുത്ത മമത. മലോദ്യോഗസ്ഥന് കീഴുദ്യോഗസ്ഥരിൽ ചിലരോട് കൂടുതൽ അടുപ്പം. കമ്മ്യൂണിക് കമ്മ്യൂണിക് ചിലരോട് അമിതാവേശം; മറിച്ചും ഭർത്താവിന് ഭാര്യമാരിൽ ചിലരോടും ഭാര്യക്ക് ഭർത്താക്കന്മാരിൽ ചിലരോടും പറയാൻ വയ്യാത്തവിധത്തിൽ സദാചാര ബലിഷ്ഠമായ ഒരു ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയിൽ നാം ജീവിക്കുന്നതിനാൽ അങ്ങനെ പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഏതു ബന്ധം പരിശോധിച്ചാണോക്കിയാലും അവയിലെല്ലാം സാർവ്വത്രികമായ പക്ഷപാതകൾ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അതിനാൽ, ഒരാളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ പക്ഷപാതമുണ്ടായിട്ടാൽ അതിന്റെ ന്യായാന്യായങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയാതെ തന്നെ അത് അംഗീകരിക്കാൻ നാം സന്നദ്ധരാണ്. നിഷ്പക്ഷത ഒരു സാങ്കല്പിക മനോഭാവമാണെന്നു തോന്നുവണ്ണം പക്ഷപാത പ്രവണമാണ് മനുഷ്യബന്ധങ്ങളേതും. തുല്യനിലയിൽ പരിഗണിക്കേണ്ടവരിലൊരാളിൽ നമ്മെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്ന ഏതെങ്കിലുമൊരു വിശിഷ്ടഗുണം കണ്ടാൽ അയാളോട് സവിശേഷമായ ഒരു മമതാബന്ധം നമുക്കു തോന്നാം. അത് സാദാവികം. ഈ മമത നിസാർവ്വത്രികമായാൽ ധാർമ്മികമാണ്. ക്ലാസിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ മാർക്കു നേടുന്ന കുട്ടിയോട് അദ്ധ്യാപകനു തോന്നുന്ന താല്പര്യം. ഇതിന് ദുഷ്ടാന്തമാണ്. വിദ്യാലയത്തിലെ ഭാരോദാഹനത്തിന്റെ ചാമ്പ്യനോട് അർശോരോധിയായ അദ്ധ്യാപകന് താല്പര്യം തോന്നുന്നത്

ധാർമ്മികംതന്നെ. എന്നാൽ, ക്ലാസിലെ മാർക്കു ബാങ്കായ അതിബുദ്ധിമാനെ ഭാവിയിൽ തന്റെ മകളുടെ വരണക്കാമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയും; ഭാരോദാഹനചാമ്പ്യൻ എന്ന മാംസപ്രതിഭയെ തന്റെ ശത്രുവിന്റെ നാഭിക്ക് തൊഴിപ്പിക്കാമെന്ന ലാഭക്കോടെയും അദ്ധ്യാപകൻ കാണിക്കുന്ന അതിതാല്പര്യം അധാർമ്മികമാണ്.

ഫ്രോണർക്ക് അർജുനനോടു തോന്നിയ താല്പര്യവും വാത്സല്യവും ഇവയിലേതു വകുപ്പിൽപ്പെടുന്നുവെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയണം.

ഫ്രോണർക്ക് അനേകം ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. കൗരവരും പാണ്ഡവരുമടങ്ങുന്ന നൂറ്റിയഞ്ചു പേരോടാണ് അദ്ദേഹത്തിന് അടുത്തിടപഴകേണ്ടി വന്നത്. അവരും അദ്ദേഹവും ഒരേ രാജധാനിസമുച്ചയത്തിലാണ് സ്ഥിരവാസം. അവരെ പഠിപ്പിക്കാനാണ് അദ്ദേഹം നിയമിതനായിരിക്കുന്നതും. അതുകൊണ്ട്, ഈ അടുത്തിടപഴകൽ അനിവാര്യമാണ്.

അർജുനൻ മറ്റു ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തനാണ്. എന്തിലായിരുന്നു ഈ വ്യത്യസ്തത? അർജുനൻ പഠിപ്പിലും അഭ്യസനത്തിലും വായുവേഗമുള്ളവനാണ്. പാശ്ചാത്യങ്ങളിൽ ഒച്ചിന്റെ ഇഴച്ചിലല്ല; ചുഴലിക്കാറ്റിന്റെ ചക്രകൂടപ്പിടിത്തമായിരുന്നു ആ ശിഷ്യന്റേത്. വിദ്യ അയാൾക്ക് നിലയ്ക്കാത്ത ജ്വരവും നിരന്തരമായ ധ്യാനവുമാണ്.

ധനുർവ്വേഷാപാങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുൻപ് ഫ്രോണർ കൗരവപാണ്ഡവന്മാരോട് താൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരുഗ്രഹം നിവർത്തിച്ചുതരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആരും അതിനു സമ്മതം മുളാതെ നിന്നപ്പോൾ അർജുനൻ മുന്നിലേയ്ക്കു വന്ന് ഗുരുവിന്റെ ഏതാഗ്രഹവും സാധിച്ചുതരാൻ താൻ സന്നദ്ധനാണെന്ന് അറിയിച്ചു.

"കാര്യം മേ കാങ്ക്ഷിതം കിഞ്ചി-
ദ്ധ്യുദിസംപരിവർത്തതേ
കൃതാസ്തൈസ്മിത് പ്രദേയം മേ
തദേതദ്വദാതാപോഃ" (ആദിപർവ്വ 131.6)

(അർത്ഥം: എനിക്കൊരാഗ്രഹം സാധിച്ചെടുക്കാനുണ്ട്. ആയുധാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞ് നിങ്ങളതു സാധിച്ചുതരണം.)

ആചാര്യന്റെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുക്കാമെന്ന് ആരും ഏറ്റുപറഞ്ഞില്ല. എല്ലാവരും നിശ്ചിന്ദരായിനിന്നു.

"അർജുനസ്തുതത: സർവ്വേ

ഫാദർ ഗബ്രിയേൽ

കർമ്മയോഗിയുടെ വഴിത്താരകൾ

ആതുരശുശ്രൂഷയ്ക്കും അദ്ധ്യാപനത്തിനും സമർപ്പിച്ച ഒരു നിസ്വാർത്ഥ ജീവിതം.

കാലത്തിനൊപ്പം സഞ്ചരിച്ച കർമ്മയോഗിയുടെ അർത്ഥപൂർണ്ണമായ ജീവിതം ഫാദർ ഗബ്രിയേലിന്റേത്. വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നും ആദരവോടെ നോക്കിക്കാണുന്ന മികച്ച അദ്ധ്യാപകൻ, പുരോഹിതൻ, ഗവേഷകൻ, നിരവധി വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സേവന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും വിത്തുപാകി അതിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന മാർഗ്ഗദർശി, ആതുരശുശ്രൂഷാരംഗത്തും ഗവേഷണരംഗത്തും ഇന്ത്യയിലെതന്നെ പേരെടുത്ത സ്ഥാപനങ്ങളിലൊന്നായ അമല കാൻസർ ഹോസ്പിറ്റൽ ആൻഡ് റിസർച്ച് സെന്ററിന്റെ സ്ഥാപകനും സാരഥിയും... ഫാദർ ഗബ്രിയേലിന്റെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ അങ്ങനെ നീണ്ടുപോകുന്നു.

തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ മണലൂരിൽ ചിറമൽ അനോണിപാവുവിന്റെയും അരണാട്ടുകര ചിറയത്ത് കുഞ്ഞിലയുടെയും രണ്ടാമത്തെ സന്താനമായി 1914 ഡിസംബർ 11-ന് ഗബ്രിയേൽ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് നാലര വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അമ്മ മരിച്ചു.

ഗബ്രിയേലിന്റെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ഏഴാം ക്ലാസ്സുവരെ മണലൂർ സ്കൂളിലായിരുന്നു. അതിനുശേഷം 1924-ൽ എട്ടാം ക്ലാസ്സിൽ കണ്ടശ്ശാകടവ് സ്കൂൾ സ്കൂളിൽ ചേർന്നു. എട്ടാം ക്ലാസ്സിനുശേഷം വൈദികപഠനത്തിനുള്ള ആഹ്വാനം ഗബ്രിയേലിന് ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ സി.എം.ഐ സഭയിൽ ഒരു യോഗാർത്ഥിയായി അദ്ദേഹം ചേർന്നു. വൈദികജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ആദ്യത്തെ ചുവടുവെയ്പ്പായിരുന്നു അത്. 1932-ൽ എസ്.എസ്. എൽ.സി പാസ്സായി. തുടർന്ന് സമ്പൂർണ്ണപഠനത്തിന്റെ ആദ്യപടിയായി മാള അമ്പഴക്കാട് ആശ്രമത്തിൽ രണ്ടുവർഷത്തെ കോഴ്സ് പൂർത്തിയാക്കി ഭാഷാപഠനത്തിനായി വരാപ്പുഴ കുന്നമ്മാലിലെ പഠനശുപരിതലം തത്ത്വശാസ്ത്രപഠനത്തിനായി പാലാ മുത്തേലിയിലെ പഠനശാലയിലും പോയി. ചങ്ങനാശ്ശേരി ചെത്തിപ്പുഴ ആശ്രമ

ത്തിൽ മൂന്നുവർഷത്തെ തിയോളജി പഠനത്തിനുശേഷം 1942 മെയ് 30-ന് വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു.

വൈദികപഠനത്തിനുശേഷം ആലപ്പുഴ ചമ്പക്കുളം യു.പി. സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകനായിട്ടായിരുന്നു ഫാദറിന് ആദ്യനിയമനം. ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം മാനാനം ആശ്രമത്തിലെ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളുടെ അദ്ധ്യാപകനായി ഫാദറിനെ നിയോഗിച്ചു.

ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ പാതയിൽനിന്ന് ജീവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ലോകത്തേക്കാണ് ഫാദർ ഗബ്രിയേൽ പിന്നീട് പ്രവേശിച്ചത്. 1944-ൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ്.ബി. കോളേജിൽ ഇന്റർമീഡിയറ്റിന് സയൻസ് ഗ്രൂപ്പിൽ ചേർന്നു പഠിച്ച് അദ്ദേഹം സ്റ്റേറ്റിൽ 2-ാം റാങ്കോടെ പാസ്സായി. അതുകൊണ്ട് മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽ പഠിക്കാൻ ഫാദറിന് അവസരം ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ കേരളത്തിൽ നിന്നുള്ള ഏക വിദ്യാർത്ഥിയായി ഫാദർ ഗബ്രിയേൽ പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽ ചേർന്നു. അവിടുത്തെ പഠനം ഒരു പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ലോകവും ഫാദറിന് തുറന്നുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ മൂന്നുവർഷത്തെ ബി.എസ്സി ഓണേഴ്സ് കോഴ്സ് പാസ്സായി. അപ്പോൾ ഫാദറിന് 30 വയസ്സായിരുന്നു പ്രായം.

തുടർന്ന് 1949-ൽ തേവര സേക്രഡ് ഹാർട്ട് കോളേജിൽ ബയോളജി വകുപ്പ് മേധാവിയായി ഫാദർ നിയമിതനായി. അന്ന് തേവര കോളേജിൽ ഇന്റർമീഡിയറ്റ് കോഴ്സ് മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മൂന്നുവർഷത്തിനുശേഷം കോളേജിൽ ബിരുദകോഴ്സുകൾ ആരംഭിച്ച് ഫാദർ തന്റെ മിടുക്ക് തെളിയിച്ചു. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെതന്നെ ഏറ്റവും മികച്ച ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും ലബോറട്ടറിയും മ്യൂസിയവും അദ്ദേഹം അവിടെ സജ്ജീകരിച്ചു. ആദ്യബാച്ചിൽത്തന്നെ റാങ്കുകളും ഉന്നതവിജയവും തേവരയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വന്തമാക്കി. അങ്ങനെ ഏഴുവർഷം തേവരയിൽ മേധാവിയായി ഫാദർ തുടർന്നു.

ആ സമയത്താണ് അന്നുവരെ ഒന്നായി നിന്നിരുന്ന സി.എം.ഐ സഭ (1953-ൽ) മൂന്നായി പിരിയുന്നത്. തൃശ്ശൂർ കോട്ടയം എറണാകുളം എന്നിവയായിരുന്നു ആ വിഭാഗങ്ങൾ. തൃശ്ശൂർക്കാരനായതിനാൽ തൃശ്ശൂരിലേക്ക് ഫാദർ ഗബ്രിയേലിനെ നിയോഗിച്ചു. എന്നാൽ തേവര കോളേജിലെ അധികൃതരുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും താല്പര്യപ്രകാരം പ്രത്യേക അനുമതിയിൽ നാലുവർഷം കൂടി ഫാദർ അവിടെ പ്രവർത്തിച്ചു.

1956-ലായിരുന്നു ഇരിങ്ങാലക്കുട ക്രൈസ്റ്റ് കോളേജിന്റെ ജനനം. അതിനു പിന്നിൽ ഫാദർ ഗബ്രിയേലായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഇരിങ്ങാലക്കുട മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ 60 ഏക്കർ സ്ഥലത്ത് കോളേജ് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു. കലയിലും പഠനത്തിലും സ്പോർട്സിലുമെല്ലാം ഏറെ മികവ് പുലർത്തി ക്രൈസ്റ്റ്

കോളേജ് ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെതന്നെ ഒന്നാം നമ്പർ കോളേജായി ഉയർന്നു. അക്കാലത്ത് കോളേജ് സന്ദർശിച്ച യു.ജി.സി കമ്മീഷൻ ഇന്ത്യയിലെ ഒന്നാം നമ്പർ കോളേജായി ക്രൈസ്റ്റിനെ വിധിയെഴുതി. ഇതിനിടെ ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽ പെൺകുട്ടികൾക്ക് പഠിക്കാനായി ഒരു കോളേജില്ലെന്ന മുറവിളിയെത്തുടർന്ന് 1963-ൽ ക്രൈസ്റ്റ് കോളേജിൽ വനിതാവിഭാഗം ആരംഭിച്ചു. ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം 1964-ൽ സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോളേജ് എന്ന വനിതാകോളേജായി അത് വേർപെടുത്തി. 1975 മാർച്ച് 31-ന് തന്റെ അറുപതാം വയസ്സുവരെ 19 കൊല്ലക്കാലം ക്രൈസ്റ്റ് കോളേജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പലായി ഫാദർ ഗബ്രിയേൽ തുടർന്നു. ഒരേ കോളേജിൽ ഇത്രയും വർഷം പ്രിൻസിപ്പലായി തുടർന്ന പുരോഹിതൻ എന്ന ബഹുമതിക്ക് ഫാദർ അർഹനായി.

തുടർന്ന് ഒരു നല്ല സ്കൂൾ ആരംഭിക്കണം എന്ന ചാലക്കുടിക്കാരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം 1975 ജൂൺ 1-ന് കാർമ്മൽ സ്കൂൾ എന്ന വിദ്യാലയം ഫാദറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു.

അദ്ധ്യാപനം ക്ലാസ്സ് മുറിയിലും ലബോറട്ടറിയിലും മാത്രം ഒതുക്കിനിർത്തുന്ന അദ്ധ്യാപനരീതിയായിരുന്നില്ല ഫാദറിന്റേത്. കടലോരങ്ങളിലും കായലോരങ്ങളിലും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ച് ജന്തുക്കളെ അവയുടെ സ്ഥായിസ്ഥാനങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തുകയും നിരീക്ഷിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രീതിയായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ദൈവസരത്തിലാണ് കപ്പൽ തുളക്കുന്ന ഒരു പുതിയ ജീവിയെ ഫാദർ കണ്ടെത്തിയത്. ആ ജീവിക്ക് മിരിശാസി സർവകലാശാലയിൽ അക്കാലത്ത് ഗവേഷണം നടത്തിയിരുന്ന ഡോ. ബാലകൃഷ്ണൻനായർ 'ബാങ്കിയ ഗബ്രിയേലി' എന്ന് നാമകരണവും നൽകി.

1975-ൽ ദേവമാതാ പ്രൊവിൻഷ്യലായി അധികാരമേറ്റിരിക്കുന്ന സമയത്താണ് ഒരു കാൻസർ ആശുപത്രി ആരംഭിക്കണം എന്ന ആശയവുമായി കേരള കാൻസർ സൊസൈറ്റിക്കാർ ഫാദറിനെ സമീപിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ധനസമാഹരണത്തിനായി ഫാദർ വിദേശത്തേക്കു പോയി. എന്നാൽ കാൻസർ സെന്റർ എന്നത് വളരെ ചെലവുള്ള ഏർപ്പാടായതിനാൽ വിദേശത്തു നിന്നും കാര്യമായ ധനസഹായം ലഭിച്ചില്ല. പുരോഹിതന്മാർ പോലും ഫാദറിനെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായത്. നിരാശനായി വിദേശത്തുനിന്നും മടങ്ങിവന്ന ഫാദറിനെ ഡോക്ടർ വർക്കിയും കുട്ടരും നിർബന്ധിച്ചു. "തൃശ്ശൂർ പൂരത്തിന് എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും പണം കൊടുക്കാറുണ്ടെന്നെനിക്കറിയാം. അതുപോലെ 500 ഉറപ്പിക തന്നാലൊന്നും കാൻസർ ഹോസ്പിറ്റലാവില്ല. നിങ്ങൾ അത് നിർമ്മിക്കാനാവശ്യമായ സഹായം ചെയ്തുതന്നാൽ ഞാൻ ഏറ്റെടുത്ത് നടത്താം" ഫാദർ അവരെ അറിയിച്ചു. തൃശ്ശൂരിലെ പ്രമുഖരും വ്യാപാരികളും മുനിസിപ്പാലിറ്റി

യും ഓരോ വാർഡുകൾ എടുക്കാമെന്ന് സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ വിലങ്ങൻകുന്നിന്റെ താഴ്വരയിലെ 40 ഏക്കർ സ്ഥലത്ത് 1977-ൽ അമല കാൻസർ ഹോസ്പിറ്റലിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം നടന്നു. 1978 ഏപ്രിൽ 25-ന് ആശുപത്രി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

എന്നാൽ കാൻസർ എന്നത് എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അസുഖമായതിനാലും മെഡിക്കൽ കോളേജ് പോലുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ പത്തുകിലോമീറ്റർ അകലത്തായതിനാലും ഒരു കാൻസർ ഹോസ്പിറ്റൽ എന്ന രീതിയിലല്ല അമല പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങിയത്. അതിനാൽ തന്നെ ഒട്ടുമിക്ക ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളുടെ സേവനവും അമലയിൽ ലഭ്യമാണ്. കൂടാതെ ഒരു ഗവേഷണകേന്ദ്രം തുടങ്ങുക എന്ന സാഹസവും ഫാദർ ഗബ്രിയേൽ നടത്തി. എന്നാൽ ICMRന്റെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടി ഇന്ത്യയിലെതന്നെ ഏറ്റവും മികച്ച ഗവേഷണ സ്ഥാപനമായി അമല ഉയർന്നു. ആയുർവ്വേദം, ഹോമിയോപതി തുടങ്ങിയ വിഭാഗങ്ങളും നഴ്സിങ് സ്കൂളും പോസ്റ്റ് ഓഫീസും ബാങ്കും ഷോപ്പിങ് കോപ്പകിടും പാർക്കും എല്ലാം ഈ 40 ഏക്കർ കാമ്പസിലുണ്ട്.

കാൻസർ രോഗികളെ കണ്ടെത്തുക, അവരെ കാൻസർ സെന്ററിലേക്ക് കൊണ്ടുവരിക, അവർക്ക് ആവശ്യമായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുക തുടങ്ങിയ സേവനങ്ങൾ മുൻനിർത്തി 1982-ൽ ഫാദർ ആരംഭിച്ച 'അമല ഫെലോഷിപ്പ്' എന്ന സംഘടനയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ കേരളത്തിലുടനീളം 24 യൂണിറ്റുകളുണ്ട്.

ഇതുകൂടാതെ അമ്പഴക്കാടും കടലുണ്ടിയിലും ചെറുകിട വൃദ്ധസായ യൂണിറ്റുകൾ, ഇരിങ്ങാലക്കുട കാത്തലിക് സെന്റർ, തൃശ്ശൂർ കലാവിഹാർ, കുറിയച്ചിറ ഗലീലി, ചേതന, ക്രൈസ്റ്റ്, ജ്യോതിബുക്ക് സെന്റർ, അഴീക്കോട് ആശുപത്രി, കോഴിക്കോട് ദീപ്തി വേൻ, പാലക്കാട് സന്തോഷവേൻ, പൊള്ളാച്ചി ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂൾ എന്നിങ്ങനെ പല സ്ഥാപനങ്ങളും ഫാദറിന്റെ പിൻബലത്തിലും മേൽനോട്ടത്തിലും ഉയർന്നുവന്നതാണ്.

1991-ൽ സാമൂഹിക-വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ പ്രവർത്തനത്തെ മുൻനിർത്തി തൃശ്ശൂർ സാംസ്കാരിക സദസ്സിന്റെ പുരസ്കാരം, 1994-ൽ വിദ്യാഭ്യാസ-ആതുരശുശ്രൂഷാരംഗത്തെ സേവനത്തെ പ്രകീർത്തിച്ച് ഓൾ കേരള കാത്തലിക് കോൺഗ്രസിന്റെ പുരസ്കാരം, 1996-ൽ അമേരിക്കൻ മലയാളികളുടെ ഷെയർ & കെയർ അവാർഡ്, 2000-ൽ ടെലിഗ്രാഫ് പത്രത്തിന്റെ മാൻ ഓഫ് ദ സെഞ്ചറി അവാർഡ് തുടങ്ങിയ ബഹുമതികൾ ഫാദറിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് മാറ്റുകൂട്ടുന്നു.

ഇപ്പോൾ എട്ടുവർഷത്തോളമായി പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം സന്ധ്യ വിരമിച്ച് വിശ്രമജീവിതത്തിലാണ് തൊട്ടതെല്ലാം പൊന്നാക്കിയ ഫാദർ ഗബ്രിയേൽ.

ജീവിതം എന്നെ എന്തു പഠിപ്പിച്ചു?

ജോൺ സാമുവൽ

തിരുവനന്തപുരം ദുരദർശനിൽ സീനിയർ പ്രൊഡ്യൂസർ. പത്രപ്രവർത്തനരംഗത്ത് സ്പോർട്ട്സ് ലേഖകനായി ജീവിതാരംഭം. ആകാശവാണിയിൽ അന്നുണ്ടുസറായിരുന്നു. ഡൽഹി ഏഷ്യൻ ഗെയിംസ് ആകാശവാണിക്കുവേണ്ടിയും റിലയൻസ് ലോകകപ്പ് ക്രിക്കറ്റ്, ലോകകപ്പ് ബോക്സിംഗ്, ലോകകപ്പ് ടേബിൾ ടെന്നിസ്, ലോകകപ്പ് പവർ ലിഫ്റ്റിംഗ്, ഹിറോ കപ്പ് ക്രിക്കറ്റ്, നെഹ്റു കപ്പ് അന്താരാഷ്ട്ര ഫുട്ബോൾ തുടങ്ങി നിരവധി മത്സരങ്ങൾ 'ദുരദർശന'ുവേണ്ടിയും കവർ ചെയ്തു. ദേശീയ-സംസ്ഥാന പുരസ്കാരങ്ങൾ നേടിയ ശേഷമുടനീളം യാഗം എന്ന ചലച്ചിത്രങ്ങളിൽ നായകൻ. എലിപ്പത്തായം, മുഖാമുഖം, ഇടിമുഴക്കം, പ്രോണസിറിനെ കാണാമറില്ല, ആ പെൺകുട്ടി നിയായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നിവയിൽ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ വേഷങ്ങൾ. ആനുകാലികങ്ങളിൽ നിരവധി ചെറുകഥകൾ. മുകുന്തിയുടെ തീരം, അലഞ്ഞവരുടെ മൊഴി എന്നീ നോവലുകൾ.

ഞായറാഴ്ച പള്ളിക്കൂടത്തിലെ അദ്ധ്യാപിക പറഞ്ഞുതന്നത് നന്മ ചെയ്താൽ ദൈവത്തിനൊപ്പമെത്താമെന്നാണ്. നന്മകൾ ചെയ്തിട്ടും ദൈവത്തിനൊപ്പമെത്താനായില്ലെങ്കിലും സാത്താനൊപ്പമെങ്കിലുമെത്താമെന്നു പഠിപ്പിച്ചതു ജീവിതമാകാം.

ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസിലെ അദ്ധ്യാപകൻ പറഞ്ഞുതന്നു: "സന്തോഷം വിലസാരമുഴിയിൽ" എന്ന്. അഞ്ചു പതിറ്റാണ്ടിന്റെ ജീവിതത്തിന് ഇനിയും സംശയം ബാക്കി.

ബിരുദക്ലാസിലെ സാതികൻ കുടിയായ അദ്ധ്യാപകന്റെ ബഹുവചനം: സ്നേഹിക്കേണ്ടത് നിന്റെ അയൽക്കാരനെയല്ല, നിന്നെത്തന്നെയാണ്. ജീവിതത്തിരുവചനം: നിന്നിലെ നിന്നെ കണ്ടെത്താനായാൽ സ്നേഹിച്ചുകൊള്ളുക.

ബിരുദാനന്തര ക്ലാസിലെ പ്രഗത്ഭനായ അദ്ധ്യാപകൻ ശിഷ്യന്റെ കഥ വായിച്ച് ഉള്ളൂരുകി ശപിച്ചു: ഇവൻ ഇനി കഥയെഴുതാതെ പോകട്ടെ. ജീവിതം ജീവിതഗന്ധമായ കഥകളുമായി ശിഷ്യനെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

ഭർത്താവ്. അച്ഛൻ! ജീവിതം മകനും സഹോദരനുമായവന്റെകൂടി നിയോഗങ്ങളുടെ മഹത്വത്തെ പ്രകീർത്തിച്ചപ്പോൾ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയെത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കി.

അച്ഛനെ നഷ്ടമായവൻ എന്നുമെന്നും അച്ഛന്റെ വാക്കുകളോർത്തു: ഒരുവനെ സഹായിക്കാനായില്ലെങ്കിലും ഒരിക്കലും മനസ്സുകൊണ്ടുപോലും

ദ്രോഹിക്കരുത്. ജീവിതം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു: ദ്രോഹിക്കാതിരിക്കുക മാത്രമല്ല, സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

പിന്നീട് ജീവിതം പഠിപ്പിച്ചത് ലോകമഹാസത്യമായിരുന്നു. അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ആരെയും സഹായിക്കാതിരിക്കുക. നീട്ടുന്ന കൈയിൽ കൊത്തുമ്പോൾ സിരകളിലൂടെ ഊളിയിടുന്ന കൊടുവിഷവുമായി സന്തോഷം പേറുന്നവർ നിങ്ങൾക്കുമുന്നിൽനിന്നു ചിരിക്കുന്നു... നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കാത്തുനിൽക്കുന്നു.

ചെയ്യാത്ത തെറ്റുകൾക്ക് കിട്ടിയ ശിക്ഷകളുടെ പട്ടികയും തയ്യാറാക്കി പതനശ്ശയ്യയൊരുക്കി ഗൃഹപ്രതീക്ഷകൾ ഒളിപ്പിച്ച്, വെളുക്കെ ചിരിക്കുന്ന സൗഹൃദങ്ങളെ മുറിച്ചുനീക്കണമെന്നു പഠിപ്പിച്ചത് ഉയരങ്ങളിൽനിന്നു ദാനമായി ലഭിച്ച ഈ ജീവിതംതന്നെയാണ്.

എങ്കിലും ആഗ്രഹിച്ചപോകുന്നു... നിറങ്ങൾ. ചലനങ്ങൾ. കൈക്കൂടുന്ന നിലാവ്. കത്തുന്ന സൂര്യൻ. സർവംസഹായയ ഭൂമി... ഭൂമിപുത്രനായവന്റെ സൗഭാഗ്യങ്ങളുമായി, ഇപ്പോൾ കൂടെയുള്ളവർക്കൊപ്പംതന്നെ ഈ മനോഹരതീരത്ത് ഒരിക്കൽകൂടി...

നാം ജീവിതത്തിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും പഠിക്കുന്നുണ്ടോ? സംസ്കാര സമ്പന്നമായ ഒരു പൈതൃകം അവകാശപ്പെടാൻ നമുക്ക് എന്താണ് യോഗ്യത? ഏതൊരു സമൂഹത്തെയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് ആ സമൂഹത്തിന്റെ കണ്ണിൻ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നവരാണെന്ന യഥാർത്ഥ്യം നാം മറക്കുകയാണോ? യാത്രയ്ക്കിടയിൽ എന്ന ഈ പാകുതിക്ക് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് സദാ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ചോദ്യങ്ങളാണ്. കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ പുകൾപെറ്റ പലരുമായും കത്തിപ്പൊട്ടു നടത്തി. പ്രതികരണം തികച്ചും ആശങ്കാജനകമായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രതികരണമാണ് ഈ പാകുതി

സമ്പാദകൻ: ടി. എൻ. ജയചന്ദ്രൻ